

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-302X

C 370

42. vuosikerta

21. joulukuuta 1999

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Euroopan parlamentti	
	<i>Kirjalliset kysymykset ja vastaukset</i>	
(1999/C 370/001)	E-0017/98 esittäjä: Jaak Vandemeulebroucke komissiolle Aihe: Eri kielten käyttö Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (Täydentävä vastaus)	1
(1999/C 370/002)	E-0837/98 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Televisio-ohjelmien sisältö ja sananvapaus (Täydentävä vastaus)	2
(1999/C 370/003)	E-0849/98 esittäjä: Marco Cellai komissiolle Aihe: Komission kanne tuomioistuimelle (Täydentävä vastaus)	2
(1999/C 370/004)	E-0870/98 esittäjä: Gerhard Hager komissiolle Aihe: Laittomien maahanmuuttajien laillistaminen (Täydentävä vastaus)	3
(1999/C 370/005)	E-0880/98 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Ongelmia vapaassa liikkuvuudessa hankittaessa lääkärin ammattitaitoa EU:ssa (Täydentävä vastaus)	3
(1999/C 370/006)	E-2378/98 esittäjä: Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Julkisia palveluhankintoja koskevan lainsäädännön rikkominen (Täydentävä vastaus)	4
(1999/C 370/007)	E-2987/98 esittäjä: John Iversen komissiolle Aihe: Vaatimus kansallisista rekistereistä, jotka koskevat eläimille annettavien lääkkeiden käyttöä (Täydentävä vastaus)	5
(1999/C 370/008)	E-3069/98 esittäjä: David Bowe komissiolle Aihe: Kädelliset	7
(1999/C 370/009)	E-3071/98 esittäjä: Michael Elliott komissiolle Aihe: Kädelliset	7
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3069/98 ja E-3071/98	7
(1999/C 370/010)	E-3680/98 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Luontotietoisuutta edistävä puisto Ateenan ympäristössä	8

FI

Hinta: 34,50 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 370/011)	E-4096/98 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Ympäristöasiain tiedostamisen teemapuisto Ateenan alueella	8
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3680/98 ja E-4096/98	9
(1999/C 370/012)	E-3718/98 esittäjä: Angela Sierra González komissiolle Aihe: Las Palmas de Gran Canarian kaupungin hökkelit (Kanariansaaret, Espanja) (Täydentävä vastaus)	9
(1999/C 370/013)	E-3801/98 esittäjä: Sérgio Ribeiro komissiolle Aihe: Texas-Samsung-yhtiön ja Portugalin hallituksen välisen sopimuksen purkaminen (Täydentävä vastaus)	10
(1999/C 370/014)	E-3802/98 esittäjä: Sérgio Ribeiro komissiolle Aihe: Nestlen Matosinhosissa (Portugali) sijaitsevan tehtaan sulkeminen (Täydentävä vastaus)	11
(1999/C 370/015)	E-3916/98 esittäjä: Viviane Reding komissiolle Aihe: Oluentuottajien vertikaaliset rajoitukset	11
(1999/C 370/016)	E-3956/98 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Aseiden vientiä koskevan lain noudattaminen	13
(1999/C 370/017)	P-3963/98 esittäjä: Peter Skinner komissiolle Aihe: Työmarkkinasuhteiden kehittämisen seurantakeskus – Dublinin säätiö	13
(1999/C 370/018)	P-3993/98 esittäjä: Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Televiestinnän toimilupien haltijoilta Italiassa perittävä maksu (Täydentävä vastaus)	14
(1999/C 370/019)	E-4028/98 esittäjä: Leonie van Bladel komissiolle Aihe: Euron käyttöönotosta aiheutuvat kustannukset	15
(1999/C 370/020)	E-0130/99 esittäjä: Leonie van Bladel komissiolle Aihe: Euron käyttöönotosta aiheutuvat kustannukset	16
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-4028/98 ja E-0130/99	16
(1999/C 370/021)	E-4043/98 esittäjä: Ian White komissiolle Aihe: Puerto Morazan – pyörremyrsky Mitch	17
(1999/C 370/022)	E-4044/98 esittäjä: Pedro Marset Campos komissiolle Aihe: Lorca-Águilas-moottorien rahoittaminen Murcian alueella Espanjassa EAKR:n varoilla (Täydentävä vastaus)	18
(1999/C 370/023)	P-0026/99 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Biologinen monimuotoisuus	19
(1999/C 370/024)	P-0131/99 esittäjä: Sirkka-Liisa Anttila komissiolle Aihe: Venäjän ruoka-apuohjelman täytäntöönpanosta ja valvonnasta	19
(1999/C 370/025)	E-0143/99 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: EU:n tuki Osterholz-Scharmbeckin alueelle	20
(1999/C 370/026)	E-0144/99 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: EU:n tuki Verdenin alueelle	21
(1999/C 370/027)	E-0145/99 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: EU:n tuki Ala-Saksin Rotenburgin alueelle	21
(1999/C 370/028)	E-0146/99 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: EU:n tuki Staden alueelle	21
(1999/C 370/029)	E-0147/99 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: EU:n tuki Cuxhavenin alueelle	21
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0143/99, E-0144/99, E-0145/99, E-0146/99 ja E-0147/99	21
(1999/C 370/030)	E-0148/99 esittäjä: Joaquín Sisó Cruellas komissiolle Aihe: Aivovuoto	22
(1999/C 370/031)	E-0170/99 esittäjä: Jaime Valdivielso de Cué komissiolle Aihe: Ympäristö	23

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 370/032)	E-0200/99 esittäjä: Gianni Tamino komissiolle Aihe: Italian teurastamoille myöntämät poikkeukset (Täydentävä vastaus)	24
(1999/C 370/033)	E-0201/99 esittäjä: Florus Wijsenbeek komissiolle Aihe: Panttivankitapaus Ranskassa (Täydentävä vastaus)	25
(1999/C 370/034)	E-0238/99 esittäjä: Michèle Lindeperg komissiolle Aihe: Maksusuoritukset euroissa	26
(1999/C 370/035)	E-0267/99 esittäjä: Florus Wijsenbeek komissiolle Aihe: Ajokortin myöntävien tahojen välinen kilpailu	27
(1999/C 370/036)	P-0269/99 esittäjä: Gerhard Hager komissiolle Aihe: Apu Venäjälle – kadonneet EU-miljoonat	28
(1999/C 370/037)	E-0327/99 esittäjä: Alexander Falconer komissiolle Aihe: EU:n tietopalvelukustannukset	29
(1999/C 370/038)	E-0328/99 esittäjä: Alexander Falconer komissiolle Aihe: EU:n tietopalvelukustannukset	29
(1999/C 370/039)	E-0332/99 esittäjä: Gianni Tamino komissiolle Aihe: Neuvoston direktiivi 98/58 tuotantoeläinten suojelusta	30
(1999/C 370/040)	E-0346/99 esittäjä: Katerina Daskalaki komissiolle Aihe: Jatkoimet Euroopan parlamentin valiokunta-aloitteisen lehdistöä koskevan mietinnön johdosta	30
(1999/C 370/041)	E-0366/99 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Komissaarien palkkaus	31
(1999/C 370/042)	E-0378/99 esittäjä: Viviane Reding komissiolle Aihe: Kissojen ja koirien julma teurastaminen Aasiassa	32
(1999/C 370/043)	E-0381/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Lasten nauttimat isotoniset juomat	33
(1999/C 370/044)	P-0386/99 esittäjä: Marianne Thyssen komissiolle Aihe: Kasvu ja työllisyys	34
(1999/C 370/045)	E-0396/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Ympäristötuhot Gavdosin ja Gavdopoulan pienillä kalliosaarilla	35
(1999/C 370/046)	E-0493/99 esittäjä: Undine-Uta Bloch von Blottnitz komissiolle Aihe: Kreikkalaisen Gavdopoula-saaren tuhoaminen	35
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0396/99 ja E-0493/99	36
(1999/C 370/047)	E-0406/99 esittäjä: Giuseppe Rauti komissiolle Aihe: Saasteista johtuvat terveyshaitat Piacenzan Podenzanossa (Italiassa)	36
(1999/C 370/048)	E-0407/99 esittäjä: Honório Novo komissiolle Aihe: Portviinin alkuperänimitystä muistuttavat nimet	37
(1999/C 370/049)	E-0411/99 esittäjä: Honório Novo komissiolle Aihe: "PORT"-nimityksen käyttö Australiassa tuotetuissa viineissä	38
(1999/C 370/050)	E-0416/99 esittäjä: Jens-Peter Bonde komissiolle Aihe: Grönlantilaisten ja tanskalaisten oikeudet (Täydentävä vastaus)	39
(1999/C 370/051)	E-0418/99 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Valuutavaihdosta aiheutuvat kustannukset pankeissa	39
(1999/C 370/052)	E-0423/99 esittäjä: Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Vakuutus toiminnan harjoittamista Italiassa koskevan toimiluvan laiton epääminen kreikkalaiselta Themis-yhtiöltä	40
(1999/C 370/053)	E-0426/99 esittäjä: Mary Banotti komissiolle Aihe: Tilauslennot	42

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 370/054)	E-0447/99 esittäjä: José Valverde López komissiolle Aihe: Ruokatarvikkeiden analysointi ympäristön tutkimuslaitoksessa (Ispra)	42
(1999/C 370/055)	E-0451/99 esittäjä: Giuseppe Rauti komissiolle Aihe: Venäjälle suuntautuvan ruoka-avun laatu	43
(1999/C 370/056)	E-0477/99 esittäjä: Susan Waddington komissiolle Aihe: Luonnollisten kosmeseuttisten tuotteiden sääntelykehys	44
(1999/C 370/057)	E-0478/99 esittäjä: Susan Waddington komissiolle Aihe: Paloturvallisuusasetukset – Espanjan hotellit	45
(1999/C 370/058)	E-0497/99 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Rajat ylittävä lääkärihoito	45
(1999/C 370/059)	E-0502/99 esittäjä: Susan Waddington komissiolle Aihe: Kansainvälinen järjestö yhteistyön edistämiseksi entisen Neuvostoliiton itsenäisten valtioiden tieteenharjoittajien kanssa (INTAS)	46
(1999/C 370/060)	E-0507/99 esittäjä: Klaus Lukas komissiolle Aihe: Bulgariassa tapahtuneet kavallukset	46
(1999/C 370/061)	E-0512/99 esittäjä: Eolo Parodi ja Guido Viceconte komissiolle Aihe: Lentoyhteydet Pantellerian ja Lampedusan saarille	48
(1999/C 370/062)	E-0521/99 esittäjä: Laura González Álvarez ja Pedro Marset Campos komissiolle Aihe: Atlantin rantaa pitkin kulkevaa Vigon (Galicia Espanja) moottoritietä koskeva ympäristövaikutusten arviointi	49
(1999/C 370/063)	E-0523/99 esittäjä: Jan Mulder komissiolle Aihe: Pääjohtaja Eneko Landáburun haastattelu jäsenvaltioiden nettomaksuusuudesta	50
(1999/C 370/064)	E-0524/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	50
(1999/C 370/065)	E-0525/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	51
(1999/C 370/066)	E-0527/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	51
(1999/C 370/067)	E-0528/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	51
(1999/C 370/068)	E-0529/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	52
(1999/C 370/069)	E-0530/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	52
(1999/C 370/070)	E-0531/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	52
(1999/C 370/071)	E-0532/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	53
(1999/C 370/072)	E-0533/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	53
(1999/C 370/073)	E-0534/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	53
(1999/C 370/074)	E-0535/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	54
(1999/C 370/075)	E-0537/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	54

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 370/076)	E-0538/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	54
(1999/C 370/077)	E-0539/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	55
(1999/C 370/078)	E-0540/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	55
(1999/C 370/079)	E-0541/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa	55
(1999/C 370/080)	E-0544/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0524/99, E-0525/99, E-0527/99, E-0528/99, E-0529/99, E-0530/99, E-0531/99, E-0532/99, E-0533/99, E-0534/99, E-0535/99, E-0537/99, E-0538/99, E-0539/99, E-0540/99, E-0541/99 ja E-0544/99	56
(1999/C 370/081)	E-0547/99 esittäjä: Ursula Stenzel komissiolle Aihe: Katastrofiapu	59
(1999/C 370/082)	E-0552/99 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Kehitysapu	59
(1999/C 370/083)	E-0560/99 esittäjä: John Iversen komissiolle Aihe: Tietoyhteiskuntahankkeiden toimiston (ISPO) varojen uusi jakomenettely	60
(1999/C 370/084)	E-0563/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Italian kansallisen olympiakomitean uudelleenorganisointi ja työllisyyden puolustaminen	62
(1999/C 370/085)	E-0568/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Urban-yhteisöaloite Roomassa	63
(1999/C 370/086)	E-0570/99 esittäjä: José Barros Moura komissiolle Aihe: Härkätaisteluissa käytettävien härkien vienti Portugalista Espanjaan	63
(1999/C 370/087)	P-0583/99 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Komission jäsen Montin jäsenyys kolmen osapuolen komission hallituksessa	64
(1999/C 370/088)	E-0587/99 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Kirjallista kysymystä E-0370/98 koskeva tietopyyntö	64
(1999/C 370/089)	E-0590/99 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Neuvoston direktiivi 96/29/Euratom ja radioaktiivisuusvalvonnan sääntelyn purkamisen ympäristövaikutukset	65
(1999/C 370/090)	E-0591/99 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Komission tutkimukset radioaktiivisen jätteen käsittelystä ja ydinsuojista	66
(1999/C 370/091)	E-0592/99 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Japanin viranomaisten ilmoitus suunnitelmista lähettää käytettyä, rikastetusta uraanista valmistettua ydinpoltoainetta Yhdysvaltoihin EU:n satamien kautta	66
(1999/C 370/092)	E-0594/99 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Radioaktiivisten aineiden laitton tuonti yhteisöön tai vienti yhteisöstä vuonna 1998	67
(1999/C 370/093)	E-0596/99 esittäjä: Ian White komissiolle Aihe: Kasvuhormoni rBST	68
(1999/C 370/094)	P-0599/99 esittäjä: Frédéric Striby komissiolle Aihe: Elsassilaisten huvialusten rekisteröinti ja verotus	68
(1999/C 370/095)	P-0603/99 esittäjä: Umberto Bossi komissiolle Aihe: Italian hallituksen ehdotus työajan lyhentämisestä 35 tuntiin viikossa	69
(1999/C 370/096)	E-0608/99 esittäjä: Paul Rübiger komissiolle Aihe: Slovakian osallistuminen tutkimuksen viidenteen puiteohjelmaan	70

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 370/097)	E-0609/99 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: EU:n tuki sanoma- ja aikakauslehdille	70
(1999/C 370/098)	E-0610/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Peloponnesoksen alueelliseen toimintaohjelmaan kuuluvat hankkeet Arkadian Stemnitsassa	71
(1999/C 370/099)	E-0611/99 esittäjä: Carlos Pimenta komissiolle Aihe: Euroopan yhteisö ja Århusin yleissopimuksen ratifiointi ja täytäntöönpano	71
(1999/C 370/100)	E-0612/99 esittäjä: Bernie Malone komissiolle Aihe: Sopimukset kaksoisverotuksesta	72
(1999/C 370/101)	E-0616/99 esittäjä: Peter Crampton komissiolle Aihe: Kansainväliset kalastussopimukset	73
(1999/C 370/102)	E-0621/99 esittäjä: Robin Teverson komissiolle Aihe: Lentoyhtiöiden lähtö- ja tuloajat	73
(1999/C 370/103)	E-0623/99 esittäjä: Josep Pons Grau ja María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: "Aggressiivisiin rotuihin" kuuluvien koirien kasvattaminen, kouluttaminen ja pitäminen	74
(1999/C 370/104)	E-0626/99 esittäjä: Umberto Bossi komissiolle Aihe: Pisan tornin restaurointi	75
(1999/C 370/105)	E-0627/99 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Yhteisön varat ja Sviluppo Italia	75
(1999/C 370/106)	E-0628/99 esittäjä: Daniela Raschhofer komissiolle Aihe: Komission toimipiste – vaihtokustannukset	76
(1999/C 370/107)	E-0630/99 esittäjä: Encarnación Redondo Jiménez komissiolle Aihe: Cyperus esculentus L. (maakastanja) ja maatalous (Täydentävä vastaus)	78
(1999/C 370/108)	E-0637/99 esittäjä: Hanja Maji-Weggen komissiolle Aihe: Kidutukset Zimbabwessa	79
(1999/C 370/109)	E-0638/99 esittäjä: Hanja Maji-Weggen komissiolle Aihe: Ihmisoikeusaktivistin pidätys Indonesiassa	80
(1999/C 370/110)	E-0642/99 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: Tanskan lyijykristallilasille asettama maahantuontikielto	80
(1999/C 370/111)	E-0643/99 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: EU-ajokortista aiheutuvat kustannukset	81
(1999/C 370/112)	E-0644/99 esittäjä: Karl-Heinz Florenz komissiolle Aihe: EU:n ilmaston suojelepolitiikka	82
(1999/C 370/113)	E-0649/99 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Siirtolaisuuden hallitsematon kasvu Euroopan unionissa	83
(1999/C 370/114)	E-0679/99 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Selvitys ympäristövaikutusten arvioinnin tarpeellisuudesta	83
(1999/C 370/115)	E-0682/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Tonnikalafileiden kiintiöt vuodeksi 1999	84
(1999/C 370/116)	E-0683/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Tonnikalafileiden kiintiöt vuodeksi 1999	85
(1999/C 370/117)	E-0684/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Tonnikalafileiden kiintiöt vuodeksi 1999	86
(1999/C 370/118)	E-0686/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Tonnikalafileiden kiintiöt vuodeksi 1999	87
(1999/C 370/119)	E-0688/99 esittäjä: Fernand Herman komissiolle Aihe: Tärkkelystuotannon ja alan tuotantolaitosten tilanne Euroopan unionissa	87

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(1999/C 370/120)	E-0689/99 esittäjä: Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Sienten tuonti	88
(1999/C 370/121)	E-0690/99 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: EU:n virallinen kielenkäyttö	89
(1999/C 370/122)	E-0691/99 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Wassenaar-viennin luvanvaraisuus	89
(1999/C 370/123)	E-0692/99 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Välimeren miekkakalan kalastusta koskevat tukitoimet	90
(1999/C 370/124)	E-0694/99 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Ruokaöljyä koskeva rikkomusmenettely	91
(1999/C 370/125)	E-0717/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	91
(1999/C 370/126)	E-0718/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	92
(1999/C 370/127)	E-0719/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	92
(1999/C 370/128)	E-0720/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	92
(1999/C 370/129)	E-0721/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	93
(1999/C 370/130)	E-0722/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	93
(1999/C 370/131)	E-0723/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	93
(1999/C 370/132)	E-0724/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	94
(1999/C 370/133)	E-0725/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	94
(1999/C 370/134)	E-0726/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	94
(1999/C 370/135)	E-0727/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	95
(1999/C 370/136)	E-0728/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	95
(1999/C 370/137)	E-0729/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	95
(1999/C 370/138)	E-0730/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	96
(1999/C 370/139)	E-0731/99 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rakennerahastot	96
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0717/99, E-0718/99, E-0719/99, E-0720/99, E-0721/99, E-0722/99, E-0723/99, E-0724/99, E-0725/99, E-0726/99, E-0727/99, E-0728/99, E-0729/99, E-0730/99 ja E-0731/99	96
(1999/C 370/140)	E-0732/99 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: Ydinvoimat ja vuosituhtanen vaihtumisen aiheuttama ongelma	97
(1999/C 370/141)	E-0741/99 esittäjä: Alessandro Danesin komissiolle Aihe: Vuoristoalueet ja rakennerahastot	98

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(1999/C 370/142)	E-0745/99 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Kestävä kalastus	99
(1999/C 370/143)	E-0749/99 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Kryptosporidioosi	99
(1999/C 370/144)	E-0753/99 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Torrita di Sienan kunnalle myönnettävät varat	100
(1999/C 370/145)	E-0764/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Viivytely tuomioistuimen vesien pilaantumista koskevien päätösten saattamisessa osaksi Kreikan kansallista lainsäädäntöä	101
(1999/C 370/146)	E-0765/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Lianokladin ja Domokosin välisen uuden rataosuuden rakentaminen	102
(1999/C 370/147)	E-0766/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Ateenan ja Thessalonikin välinen rataosuus	102
(1999/C 370/148)	E-0767/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Arkeologiset kaivaukset Pidnassa Pierian läänissä	103
(1999/C 370/149)	E-0774/99 esittäjä: Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: TACIS-projekti A2.01/96 koulutussimulaattorin toimittamiseksi armenialaiselle Medzamorin ydinvoimalaitoksen kakkosyksikölle	104
(1999/C 370/150)	P-0775/99 esittäjä: W.G. van Velzen komissiolle Aihe: Delta Radion Pohjanmereen rakennettavat linkkimastot	105
(1999/C 370/151)	E-0779/99 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Yksityistäminen ja meijerialan monopolit	106
(1999/C 370/152)	P-0780/99 esittäjä: Gerhard Hager komissiolle Aihe: Puoluerahoitus	107
(1999/C 370/153)	E-0782/99 esittäjä: John Iversen komissiolle Aihe: Telakkatuki EU:ssa	107
(1999/C 370/154)	E-0788/99 esittäjä: Graham Mather komissiolle Aihe: Komission kritiikki brittiläistä MCA:ta (Medicines Control Agency) kohtaan	108
(1999/C 370/155)	E-0790/99 esittäjä: Graham Mather komissiolle Aihe: The Intervention Board Executive Agency (Iso-Britannia) ja YMP-varat	109
(1999/C 370/156)	E-0794/99 esittäjä: Raimondo Fassa komissiolle Aihe: Komission toimet oikeudenmukaisen kaupan puolesta	110
(1999/C 370/157)	P-0795/99 esittäjä: Reimer Böge komissiolle Aihe: Eläinten kuljetus teuraaksi	111
(1999/C 370/158)	E-0796/99 esittäjä: Paul Rübigen komissiolle Aihe: Maidon pakkaaminen 180 ml:n pulloihin	111
(1999/C 370/159)	E-0797/99 esittäjä: Gerhard Hager komissiolle Aihe: Vapautus liikevaihtoverosta	112
(1999/C 370/160)	E-0798/99 esittäjä: Gerhard Hager komissiolle Aihe: Oikeus- ja sisäasioiden seulonta	113
(1999/C 370/161)	E-0800/99 esittäjä: Gerhard Hager komissiolle Aihe: Itävaltalaiset komissiossa	114
(1999/C 370/162)	E-0802/99 esittäjä: Gerhard Hager komissiolle Aihe: EU:n rakennukset	114
(1999/C 370/163)	E-0805/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Iso-Britannian Turkille padonrakennustöihin myöntämä rahoitus	116

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 370/164)	E-0807/99 esittäjä: Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Turkin terästuotteiden vienti	117
(1999/C 370/165)	E-0811/99 esittäjä: Joaquín Sisó Cruellas komissiolle Aihe: Tutkimuslaitosten valinta	118
(1999/C 370/166)	E-0815/99 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Arvonlisävero	118
(1999/C 370/167)	E-0819/99 esittäjä: Antoni Gutiérrez Díaz komissiolle Aihe: Rakennerahastoista rahoitettu laitton hanke Llançassa (Gerona – Espanja)	119
(1999/C 370/168)	E-0831/99 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Elinympäristödirektiivi ja lintudirektiivi	119
(1999/C 370/169)	E-0834/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Liuskekiviteollisuuden kilpailukyky	121
(1999/C 370/170)	E-0836/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Liuskekiven tuonti EU:hun	122
(1999/C 370/171)	P-0837/99 esittäjä: Heidi Hautala komissiolle Aihe: Vuosaaren sataman rakentamisen aiheuttamat haitat Natura-alueelle	123
(1999/C 370/172)	E-0840/99 esittäjä: Sören Wibe komissiolle Aihe: Euron tila	124
(1999/C 370/173)	E-0841/99 esittäjä: Kenneth Coates komissiolle Aihe: Juomaveden fluorointi	125
(1999/C 370/174)	E-0843/99 esittäjä: Ursula Stenzel komissiolle Aihe: Yleinen kilpailu COM/A/10/98/Option 2	126
(1999/C 370/175)	E-0845/99 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Huonosti toteutetut julkiset työt Kreikassa	127
(1999/C 370/176)	E-0851/99 esittäjä: Florus Wijsenbeek komissiolle Aihe: Arvonlisäveron maksamisen ajankohta	127
(1999/C 370/177)	E-0853/99 esittäjä: Reimer Böge komissiolle Aihe: Tullivapaan myynnin lopettaminen yhteisön sisäisessä matkailuliikenteessä	128
(1999/C 370/178)	E-0856/99 esittäjä: Marilena Marín komissiolle Aihe: Venetsialaisten vangitseminen mielipiteiden vapaan esittämisen vuoksi	129
(1999/C 370/179)	E-0858/99 esittäjä: Pieter Dankert komissiolle Aihe: ESR – Alankomaat	130
(1999/C 370/180)	P-0861/99 esittäjä: Carlos Coelho komissiolle Aihe: Yhteinen kalastuspolitiikka	130
(1999/C 370/181)	E-0866/99 esittäjä: Joan Vallvé komissiolle Aihe: Uudet hyökkäykset espanjalaisia vihanneksia ja hedelmiä vastaan	131
(1999/C 370/182)	E-0868/99 esittäjä: Joan Vallvé komissiolle Aihe: Urban-tuet ja taajamahankkeet Valenciassa	132
(1999/C 370/183)	E-0869/99 esittäjä: Honório Novo komissiolle Aihe: Kalastajien tulojen vähentyminen Madeiralla	132
(1999/C 370/184)	E-0871/99 esittäjä: James Nicholson komissiolle Aihe: Pohjois-Irlanti ja yhteisöaloite taantuvien kaupunkialueiden tukemiseksi (URBAN)	133
(1999/C 370/185)	E-0872/99 esittäjä: James Nicholson komissiolle Aihe: Yhteisöaloite sovinnon ja rauhan saavuttamiseksi Pohjois-Irlannissa ja Irlannin raja-alueen	133
(1999/C 370/186)	E-0873/99 esittäjä: James Nicholson komissiolle Aihe: Pohjois-Irlanti ja yhteisön ohjelma varusteluteollisuuden ja sotilastukikohtien muuttamiseksi siviilikäyttöön (KONVER II)	133

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 370/187)	E-0874/99 esittäjä: James Nicholson komissiolle Aihe: Pohjois-Irlanti ja yhteisöaloite tekstiili- ja vaatetusteollisuusalueiden toiminnan monipuolistamiseksi (RETEX II)	134
(1999/C 370/188)	E-0877/99 esittäjä: James Nicholson komissiolle Aihe: Pohjois-Irlanti ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskeva yhteisöaloite (SMEs)	134
(1999/C 370/189)	E-0875/99 esittäjä: James Nicholson komissiolle Aihe: Pohjois-Irlanti ja yhteisöaloite kalastusalan rakenneuudistuksesta (PESCA)	134
(1999/C 370/190)	E-0883/99 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Lentokenttien turvallisuuden valvonta	135
(1999/C 370/191)	E-0885/99 esittäjä: Marie-Paule Kestelijn-Sierens komissiolle Aihe: Maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettujen ajoneuvojen verotusta ja tie- ja käyttömaksujen soveltamista koskevan direktiivin 93/89/ETY täytäntöönpano Belgiassa	136
(1999/C 370/192)	P-0893/99 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Eurooppalaiset tuojat ovat kärsineet vahinkoa Bangladeshista tuotujen tekstiilien lisätulleista	137
(1999/C 370/193)	E-0909/99 esittäjä: Bernard Lhideux komissiolle Aihe: Syyrian hallituksen toimet maaliskuussa 1998 annetun Syyriassa vangittuina pidettäviä libanonilaisia koskevan päätöslauselman jälkeen	138
(1999/C 370/194)	E-0979/99 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Libanonilaiset, palestiinalaiset ja jordanialaiset poliittiset vangit Syyriassa	138
(1999/C 370/195)	E-0919/99 esittäjä: Roberto Mezzaroma komissiolle Aihe: Kulkukoiria koskeva laki	139
(1999/C 370/196)	E-0921/99 esittäjä: Roberto Mezzaroma komissiolle Aihe: Anzian ja Nettunon alueiden kehittämistä koskevien tavoitteiden tarkistaminen	139
(1999/C 370/197)	P-0927/99 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Radioamatöörien toiminnan sääntely Euroopassa	140
(1999/C 370/198)	P-0928/99 esittäjä: Rijk van Dam komissiolle Aihe: Häätäpukuljetukset Ukrainaan	141
(1999/C 370/199)	E-0940/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Velvoite kääntyä kansainvälisen tuomioistuimen puoleen New Yorkissa vuonna 1995 tehtyä hajallaan olevia ja laajasti vaeltavia kalakantoja käsittelevää yleissopimusta koskevien kiistojen rauhanomaiseksi ratkaisemiseksi . .	142
(1999/C 370/200)	E-0945/99 esittäjä: Honório Novo komissiolle Aihe: Vasco da Gaman silta Lissabonissa – maksujen suorittaminen	143
(1999/C 370/201)	P-0951/99 esittäjä: Michael McGowan komissiolle Aihe: Rakennerahastojen tukikelpoisuus	143
(1999/C 370/202)	E-0961/99 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Puolueeton tutkimus Algeriassa kadonneiden 3 000 kansalaisen kohtalosta	144
(1999/C 370/203)	E-0962/99 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Katkarapujen kasvattaminen Bangladeshissa ja ympäristönsuojelu	145
(1999/C 370/204)	E-0964/99 esittäjä: Gianni Tamino komissiolle Aihe: Baleaareihin kuuluvan Ibizan sataman laajentaminen	146
(1999/C 370/205)	E-0970/99 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Ohjelma eurooppalaisten tuotteiden kaupan edistämiseksi Japanin markkinoilla	147
(1999/C 370/206)	P-0976/99 esittäjä: Georges Garot komissiolle Aihe: Kilpailun vääristyminen ranskalaisten ja espanjalaisten tomaatinviljelijöiden välillä	147

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(1999/C 370/207)	E-0982/99 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Yhdysvaltain tekstiiliteollisuudelle asettamien tullien alentaminen	148
(1999/C 370/208)	E-0987/99 esittäjä: Luigi Colajanni, Roberto Speciale ja Andrea Manzella komissiolle Aihe: Paraguayn varapresidentin murha	149
(1999/C 370/209)	E-0990/99 esittäjä: Anita Pollack komissiolle Aihe: Villien lintujen tuonti ulkomailta	149
(1999/C 370/210)	E-0992/99 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Kazakstanille annettava apu	150
(1999/C 370/211)	E-0997/99 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: EU:n toimet Tshernobylin ydinvoimalan sulkemiseksi	150
(1999/C 370/212)	E-1000/99 esittäjä: Ian White komissiolle Aihe: Neuvoston asetus (ETY) 95/93	151
(1999/C 370/213)	E-1001/99 esittäjä: Ian White komissiolle Aihe: Neuvoston asetuksen (ETY) 95/93 muuttaminen	151
(1999/C 370/214)	E-1002/99 esittäjä: Ian White komissiolle Aihe: Lentokentillä tapahtuva avoin kaupankäynti lähtö- ja saapumisajoilla	151
(1999/C 370/215)	E-1003/99 esittäjä: Ian White komissiolle Aihe: Alueelliset lentokentät	152
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1000/99, E-1001/99, E-1002/99 ja E-1003/99	152
(1999/C 370/216)	E-1005/99 esittäjä: Ian Hudghton komissiolle Aihe: Synteettisiä ja kasviperäisiä hormoneja koskeva tutkimus	152
(1999/C 370/217)	E-1006/99 esittäjä: Ian Hudghton komissiolle Aihe: Eläinten hyvinvointi	153
(1999/C 370/218)	E-1007/99 esittäjä: Ian Hudghton komissiolle Aihe: Elävien eläinten kuljetukset	153
(1999/C 370/219)	P-1032/99 esittäjä: Luigi Florio komissiolle Aihe: Maantie- ja rautatietunneleiden turvallisuus	154
(1999/C 370/220)	E-1033/99 esittäjä: Richard Howitt komissiolle Aihe: Yksityisten konsulttien toteuttamat eurooppalaisen vammaisten päivän järjestelyt	155
(1999/C 370/221)	E-1039/99 esittäjä: Marco Cellai komissiolle Aihe: Toimenpiteet oliiviöljyn suojelemiseksi	155
(1999/C 370/222)	P-1041/99 esittäjä: Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Oletetut säännönvastaisuudet Brindisin alueelle (Italia) myönnettyjen kokonaistukien hallinnoinnissa	157
(1999/C 370/223)	E-1043/99 esittäjä: Ilona Graenitz komissiolle Aihe: Jäsen ehdokkaiden ympäristölainsäädännön tutkiminen	158
(1999/C 370/224)	E-1060/99 esittäjä: Carlos Bru Purón komissiolle Aihe: Rahanvaihtopalkkiot	158
(1999/C 370/225)	P-1063/99 esittäjä: Marie-Paule Kestelijn-Sierens komissiolle Aihe: Direktiivissä 80/181/ETY säädetyin määrin ilmoittamista erilaisissa mittayksiköissä koskevan siirtymäkauden pidentäminen	159
(1999/C 370/226)	E-1066/99 esittäjä: Heidi Hautala komissiolle Aihe: TACIS-ydinturvaohjelmien toteutusongelmat	160
(1999/C 370/227)	E-1075/99 esittäjä: Anne McIntosh komissiolle Aihe: Hakijamaat	160

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(1999/C 370/228)	E-1077/99 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Euroopan lattiapäällysteteollisuudelle myönnetty tuki	161
(1999/C 370/229)	P-1085/99 esittäjä: Gerhard Hager komissiolle Aihe: Mineraaliöljyn toimittajat	161
(1999/C 370/230)	P-1086/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n ja Marokon kauppasuhteet	162
(1999/C 370/231)	E-1090/99 esittäjä: Francis Decourrière komissiolle Aihe: Tavoite 1 – tuotantotoiminnan siirtäminen Euroopan unionissa	163
(1999/C 370/232)	P-1094/99 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Poikkeus perustamissopimuksen 92 artiklasta	164
(1999/C 370/233)	P-1098/99 esittäjä: Yvonne Sandberg-Fries komissiolle Aihe: Toulonin kylän läheisyydessä (Peloponnesos, Kreikka) sijaitseva jätevedenpuhdistamo	165
(1999/C 370/234)	P-1101/99 esittäjä: Anneli Hulthén komissiolle Aihe: Eläkkeitä koskevat yhteiset säännöt	165
(1999/C 370/235)	E-1104/99 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Tiibetin autonomia	166
(1999/C 370/236)	P-1111/99 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Lainelaudat ja kilpailutilanne yhteismarkkinoilla	167
(1999/C 370/237)	P-1119/99 esittäjä: Bárbara Dührkop Dührkop komissiolle Aihe: Euroopan komission ohjelma dopingin torjumiseksi	167
(1999/C 370/238)	E-1125/99 esittäjä: Leonie van Bladel komissiolle Aihe: Uhkaavat muutokset Slovakian poliittisessa ilmapiirissä	168
(1999/C 370/239)	E-1139/99 esittäjä: Arthur Newens komissiolle Aihe: Kiinalaiset opiskelijat	169

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(1999/C 370/001)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0017/98

esittäjä(t): Jaak Vandemeulebroucke (ARE) komissiolle

(29. tammikuuta 1998)

Aihe: Eri kielten käyttö Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä

Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä L 328 julkaistiin 28. marraskuuta 1997 luettelo hankintaviranomaisista, jotka suorittavat hankintansa julkisia hankintoja koskevan sopimuksen mukaisesti. Sivulla 10 oleva Belgiaa koskeva luettelo on julkaistu vain yhdellä kielellä eli ranskaksi.

Komissio on tietoinen eri kielten käyttöä koskevasta huolestuneisuudestani. Voitaisiinko minulle ilmoittaa, miksi tämä luettelo on julkaistu ainoastaan ranskan kielellä? Täytyykö minun siis päätellä, että flaamin- ja saksankieliset eivät kuulu tämän julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön piiriin?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(11. kesäkuuta 1999)

Komissio voi nyt täydentää 20. maaliskuuta 1998 antamaansa vastausta ⁽¹⁾ seuraavasti:

On totta, että 13. lokakuuta 1997 julkisia palveluhankintoja, julkisia tavaranhankintoja ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettujen direktiivien 92/50/ETY, 93/36/ETY ja 97/37/ETY muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/52/EY ⁽²⁾ luetellaan Belgian hankintaviranomaiset ainoastaan ranskaksi. Direktiivin liitteessä ei kaikissa tapauksissa luetella muidenkaan jäsenvaltioiden hankintaviranomaisia kyseisten jäsenvaltioiden virallisilla kielillä, vaan siinä annetaan tarvittaessa käänös, kun kyseessä on esim. hankintaviranomaisen kuvaus eikä pelkkä nimi. Hankintaviranomaisen kuvaus on annettu direktiivin kaikilla julkaisukielillä, kuten on menetelty aiemmissakin direktiiveissä.

Komissio on antanut vihreän kirjan ”Julkiset hankinnat Euroopan unionissa: tulevaisuuden kysymyksiä” ⁽³⁾ sekä tiedonannon ”Julkiset hankinnat Euroopan unionissa” ⁽⁴⁾, joiden pohjalta se harkitsee mm. muutoksia julkisista hankinnoista annettuihin direktiiveihin. Tulevat muutokset julkaistaan luonnollisesti kaikilla yhteisön virallisilla kielillä. Myös direktiivin liitteitä tarkastellaan uutta julkaisua silmällä pitäen ja tarvittaessa liitteitä päivitetään. Arvoisan parlamentin jäsenen havainnot otetaan tässä yhteydessä huomioon ja tarvittaviin toimiin ryhdytään.

⁽¹⁾ EYVL C 304, 2.10.1998.

⁽²⁾ EYVL L 328, 28.11.1997.

⁽³⁾ KOM(96) 583 lopullinen.

⁽⁴⁾ KOM(98) 143 lopullinen.

(1999/C 370/002)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0837/98**esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle**

(26. maaliskuuta 1998)

Aihe: Televisio-ohjelmien sisältö ja sananvapaus

Suomessa on neljä itsenäistä televisiokanavaa, jotka kaikki ovat journalistisesti riippumattomia valtioval-
lasta. Yhdellä näistä kanavista (Oy Yleisradio Ab) on tehty journalistisin tavoittein ilman sponsorointia
ohjelmasarjaa, jonka avulla on haluttu edistää Suomessa valmistettujen tuotteiden myyntiä. EU:n komissio
on osoittanut Suomen liikenneministeriölle kirjeen, jossa kielletään tällaisten ohjelmien tekeminen.

Tällä tavalla komissio loukkaa journalistista vapautta ja puuttuu televisio-ohjelmien sisältöön. Pitääkö
komissio virkamiestensä toimintaa tässä asiassa asianmukaisena ja jos pitää, mihin EU:n sopimukseen se
perustaa kantansa?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(8. heinäkuuta 1999)

Komissio voi nyt täydentää 5. kesäkuuta 1998 antamaansa vastausta ⁽¹⁾ seuraavasti.

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen, jonka komissio on antanut Myllerin jne.
tekemään kirjalliseen kysymykseen E-931/98 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 310, 15.12.1998.

⁽²⁾ EYVL C 354, 19.11.1998, s. 42.

(1999/C 370/003)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0849/98**esittäjä(t): Marco Cellai (NI) komissiolle**

(26. maaliskuuta 1998)

Aihe: Komission kante tuomioistuimelle

Viime joulukuussa julkaistujen lehtitietojen mukaan komissio on päättänyt esittää kanteen Euroopan
yhteisöjen tuomioistuimelle aloittaakseen rikkomusmenettelyn Italian hallitusta vastaan lain 236/95 nou-
dattamatta jättämisestä. Laissa säädetään saavutettujen oikeuksien väliaikaisesta säilyttämisestä Italian
yliopistoissa presidentin antaman säädöksen 382/80 mukaisesti yhteistyössä toimivien kielten opettajien
("collaboratori linguistici") osalta, joita aikaisemmin kutsuttiin vieraan kielen lehtoreiksi ("lettore di lingua
straniera"). Näin toimittaessa ei ole otettu huomioon tuomioistuimen 20. marraskuuta 1997 antamaa
päätöstä (V osa). Myös tämän kanteen esittäminen perustuu termien "lecturer" ja "lettore" sekoittamiseen.
Komissio ei ole millään tavoin selvittänyt Italian hallitukselle, miten se on rikkonut "saavutettuja oikeuksia"
vastaan, sillä lailla 236/95 varmistetaan saavutettujen oikeuksien säilyminen niillä, joilla oikeudet olivat
aikaisemman lainsäädännön mukaisesti, ja parannetaan kyseisten oikeuksien järjestelmää kokonaisuudes-
saan.

1. Voiko komissio sanoa, ovatko lehtitiedot tai Euroopan parlamentin jäsenten lausunnot vaikuttaneet
komission päätökseen, ja jos ovat, niin missä määrin?
2. Mitkä ovat kanteen juridiset perusteet?

**Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(29. kesäkuuta 1999)

Komissio voi nyt täydentää 5. kesäkuuta 1998 antamaansa vastausta ⁽¹⁾ seuraavilla tiedoilla.

Lehtiartikkelit eivät vaikuttaneet komission päätökseen viedä Italian yliopistoissa työskenteleviä kieltenopettajia koskeva asia Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (entisen 169 artiklan) perusteella. Komission päätös perustuu oikeudellisiin seikkoihin ja asiakirjatodisteisiin, jotka saatiin jäsenyysvelvoitteiden laiminlyöntiä koskevan tutkinnan yhteydessä.

Oikeudellisesti komission päätös perustuu selviin todisteisiin, joiden mukaan kieltenopettajien saavutettuja etuja ei ole riittävästi turvattu kaikissa italialaisissa yliopistoissa.

⁽¹⁾ EYVL C 310, 15.12.1998.

(1999/C 370/004)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0870/98

esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) komissiolle

(26. maaliskuuta 1998)

Aihe: Laittomien maahanmuuttajien laillistaminen

Euroopan unionin ihmisoikeustilannetta vuonna 1996 käsittelevä mietintö, joka hyväksyttiin helmikuun istuntojakson kuluessa, mainitsi lukuisia jäsenvaltioita, joissa laittomasti valtion alueella oleskelleiden henkilöiden oleskeluoikeutta koskeva asema laillistetaan tietyn ajanjakson kuluttua.

1. Katsooko komissio, että näiden jäsenvaltioiden lähestymistapa on rikkoo unionin nykyistä lainsäädäntöä?
2. Katsooko komissio, että näiden jäsenvaltioiden lähestymistapa rikkoo Schengenin säännöstöä?
3. Mitä komissio aikoo tehdä silmällä pitäen Schengenin säännöstön yhdentämistä yhteisöön ja tämänkaltaisia eroavaisuuksia?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(28. kesäkuuta 1999)

Sitä, että jokin jäsenvaltio laillistaa laittomasti alueellaan oleskelevien henkilöiden aseman, ei estä yhteisö-oikeus eikä Schengenin säännöstö, joka on juuri sisällytetty osaksi Euroopan unionia.

(1999/C 370/005)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0880/98

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1998)

Aihe: Ongelmia vapaassa liikkuvuudessa hankittaessa lääkärin ammattitaitoa EU:ssa

Direktiivi 93/16 ⁽¹⁾ on synnyttänyt ongelmia, jotka liittyvät lääkärin ammattitaidon hankkimiseen EU:n jäsenvaltioissa. Ennen tämän direktiivin voimaantuloa (huhtikuussa 1993) Kreikassa oli mahdollista saada tunnustettua esim. Itävallassa suoritettu tutkinto, ja tämän jälkeen tällaisen tutkinnon suorittaja saattoi saada luvan ammatin harjoittamiseen suorittaakseen erikoistumisensa Kreikassa. Direktiivi kuitenkin

kumoaa tämän järjestelyn. Vaikka siis tutkinnon vastaavuus tunnustetaan, lupaa ammatin harjoittamiseen ei myönnetä, vaan se on hankittava siinä maassa, jossa opinnot on suoritettu, ja tämän luvan hankkimisen ehdot vaihtelevat sen mukaan, minkälaisia kansallisen lainsäädännön määräyksiä kussakin maassa on voimassa. Koko tämä järjestely synnyttää voittamattomia ongelmia niille, jotka ovat opiskelleet yhdessä EU-maassa ja haluavat suorittaa erikoistumisensa toisessa EU-maassa.

Haluaisin saada tietää Euroopan komissiolta:

1. voitaisiinko niihin henkilöihin, jotka ovat kirjoittautuneet EU:n yliopistoihin ennen direktiivin 93/16 säätämistä, soveltaa siirtymäkauden ajan ennen tätä direktiiviä voimassa olleita säännöksiä?
2. koska EU:ssa suoritettut tutkinnot ovat samanarvoisia, voitaisiinko säätää järjestely, joka sallisi ammatin harjoittamisluvan hankkimisen siitä maasta, jossa lääkäri aikoo työskennellä eikä välttämättä siitä maasta, jossa hän suoritti tutkintonsa?
3. koska tutkinnot ovat samanarvoisia, voiko olla mahdollista suorittaa erikoistuminen muussa EU-maassa kuin siinä, jossa tutkinto on suoritettu, kun tiedetään, että erikoistuminen on osa lääkärin koulutusta?

(¹) EYVL L 165, 7.7.1993, s. 1.

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(29. kesäkuuta 1999)

1. Lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta 5. huhtikuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/16/ETY on kodifioitu versio kaikista lääkäreiden vapaata liikkuvuutta ja lääkäreiden tutkintotodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevista direktiiveistä, jotka on annettu vuodesta 1975. Koska kyseessä on pelkkä kodifointi, direktiivi ei millään tavoin muuta aiempaa oikeudellista tilannetta. Vuoden 1975 tilanteeseen verrattuna direktiivi ei siis muuta sellaisten lääkäreiden tilannetta, jotka haluavat suorittaa erikoistumisopintoja toisessa jäsenvaltiossa.
2. Tutkintotodistusten vastavuoroisen tunnustamisen periaate tarkoittaa sitä, että kukin jäsenvaltio tunnustaa muissa jäsenvaltioissa niiden kansalaisille myönnetyt tutkintotodistukset ja antaa kyseisille henkilöille alueellaan samat oikeudet lääkärin ammattiin pääsyyn ja ammatin harjoittamiseen kuin oman maansa tutkintotodistusten haltijoille. Periaate pannaan täytäntöön direktiivin 93/16/ETY 4 ja 5 artiklalla kaikille jäsenvaltioille yhteisten erikoislääkärin tutkintotodistusten osalta ja 6 ja 7 artiklalla ainoastaan tietyille jäsenvaltioille yhteisten erikoislääkärin tutkintotodistusten osalta.
3. Direktiivin 93/16/ETA säännökset eivät estä mahdollisuutta suorittaa erikoistumisopintoja muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, missä lääkärin perustutkinto on suoritettu.

(1999/C 370/006)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2378/98

esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE) komissiolle

(27. heinäkuuta 1998)

Aihe: Julkisia palveluhankintoja koskevan lainsäädännön rikkominen

Beneventon maakunnassa sijaitsevan San Giorgio del Sannion kunnanvaltuusto päätti vuonna 1988 myöntää Italgas Sud -yritykselle 30 vuoden mittaisen sopimuksen kaasun jakeluverkoston suunnittelemiseksi ja rakentamiseksi kyseiselle alueelle. Kunnanhallitus hyväksyi 15. lokakuuta 1997 uuden toteuttamista koskevan suunnitelman, jossa ehdotettiin edellä mainitun sopimuksen muuttamista. Koska suunnitelmaan sisältyi huomattavia muutoksia kustannuksiin ja sopimuksen keston, kyse oli itse asiassa aivan uudesta sopimuksesta.

Tämä on selvästi julkisista palveluhankinnoista annetun direktiivin 92/50/ETY (¹) ja vapaata kilpailua koskevan yhteisön lainsäädännön sekä vuonna 1995 annetussa Italian laissa nro 216 olevan 21 pykälän

vastaista. Näiden säännösten mukaisesti kaikki sopimukset on myönnettävä taloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella, ja aina kun työn arvo on vähintään 5 miljoonaa ecua, on järjestettävä avoin ja julkinen tarjouskilpailu.

Edellä kuvattu menettely ei näytä vastaavan hallintotoimilta vaadittuja taloudellisuuden, avoimuuden ja julkisuuden perusteita, koska vapaan kilpailun periaatteen vastaisesti tässä nimenomaisessa tapauksessa ei järjestetty avointa tarjouskilpailua, joka olisi mahdollistanut kaikkien ehdot täyttävien yritysten tasavertaisen osallistumisen. Katsooko komissio näin ollen, että olisi tarpeen ja syytä tarkastaa, oliko edellä mainitussa kunnassa noudatettu menettely asianmukainen?

(¹) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(29. kesäkuuta 1999)

Komissio voi nyt täydentää 19. lokakuuta 1998 antamaansa vastausta (¹) seuraavilla tiedoilla.

Komissio on ollut yhteydessä Italian viranomaisiin tarkistaakseen, onko San Giorgio del Sannion kunnan kaasuverkon rakentamisurakka myönnetty julkisista hankinnoista annetun yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Komissio on lähestynyt Italian viranomaisia useaan otteeseen kirjallisesti. Liäksi se on myöhemmin kokouksessa selvästi ilmoittanut, mitä tietoja tarvitaan edellä mainitun tarkistuksen tekemiseksi.

Italian viranomaiset eivät ole vastanneet. Komissiolla ei ole oikeudellisia eikä tosiasiallisia seikkoja, joiden avulla sa voisi täsmällisesti määritellä kyseisen julkisen hankinnan oikeudellisen luonteen ja asiaan sovellettavan yhteisön lainsäädännön, sekä tarkistaa, onko lainsäädäntöä rikottu. Tilannetta voidaan kuitenkin selvittää Italian viranomaisten kanssa heinäkuussa pidettävässä kokouksessa.

(¹) EYVL C 50, 22.2.1999.

(1999/C 370/007)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2987/98

esittäjä(t): John Iversen (PSE) komissiolle

(8. lokakuuta 1998)

Aihe: Vaatimus kansallisista rekistereistä, jotka koskevat eläimille annettavien lääkkeiden käyttöä

Koska eurooppalaiset kuluttajat yhä enenevässä määrin haluavat terveellisiä ja puhtaita elintarvikkeita, maatalouden lääkkeiden käytön valvonnan tarve on lisääntynyt. Antibioottiset kasvunestäjät ja lääkkeiden liikkakäyttö luovat vastustuskykyisiä bakteereita, ja pitkällä aikavälillä vaarana on, että ihmiset kuolevat influenssan ja keuhkotulehduksen kaltaisiin sairauksiin, koska niitä ei enää voida hoitaa antibiooteilla.

Jos luotaisiin kansalliset rekisterit, jotka koskevat lääkkeiden käyttöä maataloudessa, voitaisiin vertailla lääkkeiden käyttöä eri jäsenvaltioissa ja siten todeta, jos jossakin jäsenvaltiossa esiintyisi liiallista lääkkeiden käyttöä. Lisäksi käytössä olisi väline, jolla voitaisiin tutkia vastustuskykyisten bakteerien ja lääkkeiden käytön välistä yhteyttä. Jo nyt on muodostumassa kuva, jossa vastustuskykyisten bakteerien määrä on paljon pienempi Skandinaviassa, jossa lääkkeiden käyttö on vähäistä Yhdistyneen kuningaskunnan, Hollannin ja Belgian kaltaisiin maihin verrattuna.

Eikö komissio katso, että olisi hyvä ajatus esittää ehdotus, jonka mukaan kansallisella tasolla on luotava rekisterit, jotka koskevat maatalouden lääkkeiden käyttöä? Samalla komissio voisi esittää ehdotuksen, jonka mukaan antibioottien on jäsenvaltioissa kuuluttava reseptipakon piiriin, mikä estäisi maanviljelijöitä käyttämästä lääkkeitä kasvunestäjinä.

**Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(20. huhtikuuta 1999)

Lisäyksenä 11. marraskuuta 1998 antamaansa vastaukseen ⁽¹⁾, komissio voi antaa nyt seuraavia lisätietoja.

Yhteisön lainsäädännössä säädetään sekä rehualalla (lisäaineet), että eläinlääkealalla toteutettavista valvonta-toimista, joihin kuuluu ensi sijassa antibioottien valmistamista, niitä koskevia lupia, niiden myyntiä ja käyttöä koskevien tietojen rekisteröinti.

Komissio on tehnyt rehualalla aloitteen ottaakseen käyttöön tammikuusta 2000 alkaen tiedonkeruujärjes-telmän, johon kerätään rehujen lisäaineista annettulla neuvoston direktiivillä 70/524/ETY ⁽²⁾ sallittujen antimikrobisten lisäaineiden käyttöä koskevat kansalliset tiedot. Lisäksi neuvosto antoi 17. joulukuuta 1998 neuvoston asetuksen (EY) 2821/98 ⁽³⁾ rehujen lisäaineista annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY muuttamisesta siltä osin kun se koskee tiettyjä antibiootteja koskevan luvan peruuttamista, ja tällä asetuksella kielletään neljän antibiootin käyttö rehujen lisäaineena ihmisten terveyden säilyttämiseksi. Tämän lisäksi antimikrobisia vaikutuksia omaavien lisäaineiden sekä tällaisia lisäaineita sisältävien esiseos-ten tai rehuseosten valmistus ja myynti on tarkkaan säännelty. Näin prosessin jokaisessa vaiheessa, lisäaineen ja esiseosten valmistajasta rehuseosten valmistajaan, jokaisen laitoksen tai välikäden tulee pitää listaa, mistä ilmenee esimerkiksi valmistettujen tai käytettyjen lisäaineiden laatu ja määrä.

Eläinlääkkeinä käytettäviä antibiootteja koskevassa lainsäädännössä ⁽⁴⁾ säädetään valvontatoimista, jotka koskevat aineiden valmistusta, lupaa markkinoille saattamisesta, reseptin antamista, myyntiverkostoa (tukku- ja vähittäismyynti), käyttöolosuhteita ja lääketurvatoimintaa, johon sisältyy tarvittaessa tietoja resistenttityden yhteydessä ilmenevään antibioottien tehottomuuteen sekä tietoja hoidetuista eläimistä peräisin olevia rehujäämiä koskevasta valvonnasta ja tarkastustoiminnasta. Mahdollisuutta saattaa eläin-lääkkeiden myynti reseptin alaiseksi tutkitaan jokaisen lääkkeen osalta silloin, kun sille myönnetään markkinoille saattamista koskeva lupa. Yksi tärkeimmistä huomioon otettava seikoista on tällöin lääkkeen mahdollinen käyttö muihin kuin terapeuttisiin tarkoituksiin.

Jokaisen eläimille tarkoitettujen lääkkeiden tukku- tai vähittäismyyntiin oikeutetun henkilön (esimerkiksi apteekkarit ja eläinlääkärit) on rekisteröitävä jokaisen myyntitapahtuman aika, kyseisen eläinlääkkeen tarkka määritelmä, valmistajan eränumero, saatu tai toimitettu määrä, tavarantoimittajan tai vastaanottajan nimi ja osoite sekä tarvittaessa myös reseptin kirjoittaneen eläinlääkäriin nimi ja osoite sekä kopio reseptistä.

Neuvoston direktiivissä 90/167/ETY ⁽⁵⁾ säädetään tuotteiden, joissa antibioottia sisältävää eläinlääkettä lisätään eläinten rehuun (käytetään lääkeruhuna), markkinoille saattamista koskevista ehdoista, sekä lisäksi siinä säädetään niitä koskevasta erityisestä reseptistä. Tämä erityinen eläinlääkeresepti sisältää tiettyjä tarkkoja tietoja, esimerkiksi kuvauksen käytetystä lääke-esiseoksesta, sen nimen, määrän ja odotusajan. Toisaalta sellaisissa tapauksissa, joissa tarvitaan useille eläimille yhteinen rehun mukana annettava lääkekä-sittely, myös käsittelyn yksityiskohdat on ilmoitettava.

Komissio katsoo, että edellä mainitut säännökset ovat riittäviä ja tarkoituksenmukaisia, kun halutaan rajoittaa ja valvoa rehun mukana annettavien antibioottien käyttöä mahdollisimman tarkoin eläinten ruokinnassa ja terveydenhuollossa, eikä se siis aio tällä hetkellä ehdottaa sellaisten uusien kansallisten rekisterien perustamista, joihin parlamentin jäsen viittaa.

⁽¹⁾ EYVL C 96, 8.4.1999, s. 155.

⁽²⁾ EYVL L 270, 14.12.1970.

⁽³⁾ EYVL L 351, 29.12.1998.

⁽⁴⁾ Ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevasta yhteisön luvananto- ja valvontamenettelyistä sekä Euroopan lääkearviointiviraston perustamisesta 22. heinäkuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) 2309/93 — EYVL L 214, 24.8.1993 — ja eläinlääkkeitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 28. syyskuuta 1981 annettu neuvoston direktiivi 81/851/ETY — EYVL L 317, 6.11.1981.

⁽⁵⁾ Lääkkeitä sisältävien rehujen valmistusta, markkinoille saattamista ja käyttöä koskevista vaatimuksista yhteisössä 26. maaliskuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/167/ETY, EYVL L 92, 7.4.1990.

(1999/C 370/008)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3069/98**esittäjä(t): David Bowe (PSE) komissiolle**

(9. lokakuuta 1998)

Aihe: Kädelliset

Kuinka komissio suhtautuu siihen, että EU:n määrärahoja käytetään kädellisillä tehtäviin kokeisiin? Miten paljon EU:n varoja on käytetty kädellisillä tehtäviin kokeisiin vuosina 1996, 1997 ja 1998 (tähänastinen tilanne)? Kuinka monta kädellistä näissä kokeissa on käytetty?

(1999/C 370/009)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3071/98**esittäjä(t): Michael Elliott (PSE) komissiolle**

(9. lokakuuta 1998)

Aihe: Kädelliset

Mitä tilastoja/tietoja Euroopan komissiolle on siitä, kuinka monta kädellistä käytetään EU:n rahoittamissa tutkimushankkeissa, mihin tarkoituksiin niitä käytetään ja miten paljon nämä hankkeet saavat EU:n rahoitusta? Millaisia yksityiskohtaisia suunnitelmia komissiolle on tätä herkkää alaa koskevan, EU:n rahoittaman tutkimustoiminnan seuraamiseksi ja tallentamiseksi tulevaisuudessa?

Jos tällaisia tilastoja/tietoja on kerätty, kysyn seuraavaa:

- Kuinka paljon EU-rahoitusta on myönnetty vuosina 1996, 1997 ja 1998 (tähänastinen tilanne) BSE/TSE -tautien tutkimuksille, joissa käytetään kädellisiä, ja kuinka monta kädellistä näissä kokeissa on käytetty kunakin vuonna?
- Kuinka paljon EU-rahoitusta on myönnetty vuosina 1996, 1997 ja 1998 (tähänastinen tilanne) AIDS-tutkimuksille, joissa käytetään kädellisiä, ja kuinka monta kädellistä näissä kokeissa on käytetty kunakin vuonna?

**Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3069/98 ja E-3071/98**

(27. toukokuuta 1999)

Komissio voi nyt antaa seuraavia lisätietoja 16. marraskuuta 1998 antamaansa vastaukseen ⁽¹⁾.

Komissiolle ei ole tilastotietoja yhteisön rahoittamissa tutkimushankkeissa käytettyjen kädellisten määrästä eikä näille hankkeille annetun rahoituksen suuruudesta.

Hankkeiden koordinaattoreille suunnatun kyselyn perusteella on kuitenkin voitu kerätä seuraavat tiedot:

1. AIDS-tutkimukseen, jossa käytetään kädellisiä, myönnettiin rahoitusta 223 400 ecua vuonna 1997 ja 504 300 ecua vuonna 1998. Yhteisön neljännestä puiteohjelmasta ⁽²⁾ rahoitettiin tutkimussopimukseen (tehty vuosina 1994–1998) liittyvissä AIDS-tutkimuksissa käytettiin 200 makakia ja 6–12 simpanssia.
2. Nautakarjan spongiformista enkefalopatiaa/tarttuvaa spongiformista enkefalopatiaa (BSE/TSE) koskevat tutkimushankkeet käynnistyvät vasta vuonna 1999. Näissä hankkeissa käytetään todennäköisesti 78 makakia ja 16 reesusapinaa, muttei lainkaan simpansseja.

Monialaiset asiantuntijat tekevät kaikista näistä hankkeista tieteellisen arvioinnin, jonka yhteydessä tutkitaan myös sitä, onko eläinkokeiden ja erityisesti kädellisille tehtävien kokeiden suorittaminen perusteltua. Tiukasti rajatussa AIDS- ja BSE-tutkimuksessa kädellisillä tehtävät kokeet ovat edelleen ainoa tapa varmistaa sellaisen tietämyksen kasvattaminen, jonka pohjalta voidaan kehittää ihmisille sopivia diagnosointimenetelmiä, hoitomuotoja tai rokotteita.

On syytä muistaa, että yhteisön rahoitus kattaa enintään 50 prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista. Myöskään ei ole mahdollista ilmoittaa käytettyjen eläinten lukumäärää kunakin vuonna. Hankkeet kestävät keskimäärin kolme vuotta, ja eläimiä käytetään useimmissa tapauksissa vuotta pidempiä ajanjaksoja.

Kuten neljännessä puiteohjelmassa nimenomaisesti mainitaan, eläinkokeet on korvattava vaihtoehtoisilla menetelmillä aina kuin se on mahdollista. Lisäksi kaikkien yhteisön tutkimushankkeisiin osallistuvien tahojen on noudatettava yhteisön ja kansallista lainsäädäntöä, muun muassa kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 24. marraskuuta 1986 annettua neuvoston direktiiviä 86/609/ETY⁽¹⁾. Komissio seuraa jatkossakin kädellisten käyttöä yhteisön rahoittamissa tutkimushankkeissa ylläpitämällä sentyyppisiä tilastotietoja, joita se on kerännyt vastatakseen parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen.

⁽¹⁾ EYVL C 96, 8.4.1999.

⁽²⁾ EYVL L 126, 18.5.1994.

⁽³⁾ EYVL L 358, 18.12.1986.

(1999/C 370/010)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3680/98

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(7. joulukuuta 1998)

Aihe: Luontotietoisuutta edistävä puisto Ateenan ympäristössä

Ateenan alueella (Ilionin, Agioi Anargoroin ja Kamateron kuntien alueella) sijaitsee suuri, julkisessa omistuksessa oleva alue "Pirgos Vasilissis" ("kuningattaren torni"). Tälle alueelle ja sen ympäristöön perustetaan luontotietoisuutta edistävä puisto. Myös Euroopan unioni osallistuu investoinnin (2,5 miljardia drakmaa) rahoitukseen (Euroopan aluekehitysrahasto, 10 artiklaan perustuvat Urban-kokeiluhankkeet). Paikalliset asukkaat ovat kuitenkin arvostelleet voimakkaasti sitä, että puiston viereen suunnitellulle supermarketille (jonka pinta-ala on 27 000 m²) on myönnetty rakennuslupa; asukkaat pelkäävät marketin aiheuttavan huomattavia liikenne-, pysäköinti-, saaste- ja muita ongelmia.

Tiedustelen komissiolta:

1. Tunteeko komissio tilanteen ja miten hyvin puisto, jonka rahoitukseen unionikin osallistuu, ja tällainen kehitys sopivat komission mielestä yhteen?
2. Voiko komissio vahvistaa, että ympäristövaikutusten arvioinnit on suoritettu?
3. Onko ryhdytty muihin tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, ettei asukkaiden oikeutetusti pelkäämä kehitys toteudu?

(1999/C 370/011)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4096/98

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(14. tammikuuta 1999)

Aihe: Ympäristöasiain tiedostamisen teemapuisto Ateenan alueella

Ateenan esikaupunkialueella (Iliosin, Ag. Anargirin ja Kamateron kuntien alueella) on erittäin suuri julkisessa omistuksessa oleva maa-alue nimeltään "Pirgos Vasilissis". Tähän tilaan ja sen ympäristöön on rakenteilla ympäristöasiain tiedostamisen teemapuisto. Hanketta (2,5 miljardia drakmaa) yhteisrahoittaa Euroopan unioni (aluekehitysrahastosta annetun asetuksen 10 artikla, Urban-pilottiprojektit).

Alueen asukkaiden esittämien useiden valitusten mukaan viranomaiset ovat myöntäneet rakennusluvan kauppakeskuksen (2,7 hehtaaria!) rakentamiseen edellä mainitun teemapuiston viereen. Tämä rakennus-hanke aiheuttaa huomattavia liikenteeseen, pysäköintiin, saastuttaviin toimintoihin jne. liittyviä ongelmia.

Komissiolta kysytään seuraavaa:

1. Onko se tietoinen yhteisrahoittamaansa teemapuistoon liittyvästä rakennushankkeesta ja mikä on komission kanta siihen?
2. Voiko komissio vahvistaa, että hankkeen ympäristövaikutukset on tutkittu ja
3. Onko komissio ryhtynyt toimenpiteisiin alueen asukkaiden ymmärrettävien pelkojen toteutumisen estämiseksi?

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3680/98 ja E-4096/98**

(7. toukokuuta 1999)

Yhteisö osallistui "Kuningattaren torni" -nimisen luontotietoisuutta edistävän puiston ensimmäisen suunnitteluvaiheen rahoitukseen Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) 10 artiklan perusteella. Hankkeen tavoitteena on luoda puisto ja ympäristökoulutuskeskus paikallisen luontotietoisuuden lisäämiseksi, luontoa koskevien kysymysten herättämiseksi sekä alueen elvyttämiseksi. EAKR:n hankkeelle myöntämä rahoitus oli 5,7 miljoonaa euroa ja rahoitus lopetettiin vuonna 1994. Hankkeen toista vaihetta rahoitetaan ympäristöä koskevan toimintaohjelman puitteissa ja rahoitus on määrä toteuttaa kuluvan vuoden loppuun mennessä.

Rakennusluvan myöntäminen puiston vieressä sijaitsevalle alueelle ei kuulu komission, vaan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toimialaan. Kyseisessä tapauksessa Kreikan viranomaisten on päätettävä, onko hankkeen ympäristövaikutuksista syytä tehdä arviointi.

Komissio aikoo kuitenkin seurata puiston suunnitellun kehityksen vaikutuksia. Jos puiston kehitys ei sovi yhteen hankkeelle myönnetyn yhteisön rahoituksen kanssa, komissio voi tarvittaessa ottaa tuen uudelleen tarkastuksen kohteeksi ja viime kädessä periä takaisin hankkeelle jo myönnettyä rahoitusta.

(1999/C 370/012)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3718/98

esittäjä(t): Angela Sierra González (GUE/NGL) komissiolle

(11. joulukuuta 1998)

Aihe: Las Palmas de Gran Canarian kaupungin hökkelit (Kanariansaaret, Espanja)

Las Palmas de Gran Canarian kaupungissa toteutetaan kaupunkialueen uudistamistöitä Las Canterasin ranta-alueella (Parque Marítimo de Las Canteras – El Confital). Hanke on rahoitettu yhteisön varoilla POMAL-toimintaohjelman kautta.

Näiden töiden toteuttamiseksi monien sosiaalisesti syrjäytyneiden kansalaisten on pakolla luovutettava maa-alueet, joilla heidän asuntonsa sijaitsevat. Tästä huolimatta hankkeeseen ei sisälly mahdollisuutta siirtää näitä henkilöitä vaihtoehtoihin asuntoihin. Lisäksi tästä pakkosiirrosta saatava taloudellinen korvaus riittää hädin tuskin korvaamaan oman asunnon menetyksen.

Onko komissio tietoinen tästä?

Pitääkö komissio tarpeellisena, että huomattavissa sosiaalisissa vaikeuksissa oleviin ryhmiin, kuten edellä oleviin, vaikuttavat kaupunkisuunnitteluohjelmat sisältävät ensiarvoisesti näiden henkilöiden huomioon ottamisen, millä estetään sosiaaliseen syrjintään johtavien tilanteiden, kuten epäinhimillisten asuinolojen, syntyminen uudelleen?

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(21. huhtikuuta 1999)

Komissio haluaa täydentää 18.1.1999 antamaansa vastausta ⁽¹⁾ ja tehdä Espanjan toimivaltaisten viranomaisten paikallisen ympäristöä koskevan toimintaohjelman (POMAL) toteuttamisesta antamien tietojen perusteella seuraava täsmennykset:

Las Palmas de Gran Canariasin kaupunginjohto ei ole vielä aloittanut ympäristön uudistamishankkeeseen "El Confital e el Rincón" liittyvää pakkosiirtomenettelyä kyseiseen menettelyyn sovellettavan lainsäädännöllisen kehyksen vuoksi. Tähän kehykseen sovelletaan nykyään Espanjan korkeimman oikeusasteen päätöstä. Ohjelma liittyy kaupunkien epäkohtien poistamiseen ja siinä määrätään kyseisellä alueella sijaitsevien 108 terveydelle haitallisen asunnon hävittämisestä.

On selvää, että pakkosiirtomenettelyyn on liitettävä aikanaan vuoden 1998 laissa "Ley de Régimen del suelo y valoraciones" säädettyjen perusteiden mukaiset taloudelliset korvaukset.

Kaupunginjohto laatii parhaillaan tapauskohtaista kertomusta, jonka perusteella sosiaalitoimen osasto määrittää tarkasti kyseisten perheiden sosiaalitaloudellisen tilanteen, jotta niille voidaan myöntää muuton ja uuteen asuntoon asettumisen helpottamiseen ja korvaamiseen tarkoitettua tukea.

(¹) EYVL C 142, 21.5.1999, s. 147.

(1999/C 370/013)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3801/98

esittäjä(t): Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) komissiolle

(22. joulukuuta 1998)

Aihe: Texas-Samsung-yhtiön ja Portugalin hallituksen välisen sopimuksen purkaminen

Puolijohdteita valmistava Texas Instruments-Samsung Electronic (TISE) -yhtiö ilmoitti viime viikolla 748 työntekijälleen, että sen Maiassa (Portugali) toimiva tehdas lopettaa toimintansa 31. maaliskuuta 1999 mennessä.

Tällä päätöksellä on vakavat seuraukset paikallisen yhteisön kannalta, mutta yhtiö ilmoitti sen olevan peruuttamaton. Päätöksellä rikotaan Portugalin valtion kanssa tehtyä, heinäkuussa 1995 allekirjoitettua sopimusta, jonka piti olla voimassa vuoteen 2004 saakka ja jonka nojalla yhteisyrityksen oli mahdollista saada huomattavaa rahoitustukea. Portugalin hallitus tiesi yhtiön aikomuksesta purkaa tämä sopimus yksipuolisesti jo viikkoa ennen kuin yhtiö ilmoitti päätöksestään julkisesti. Sopimuksen yksityiskohtia ei kuitenkaan vielä paljasteta sillä perusteella, että niiden julkistaminen voi haitata neuvotteluprosessia, jossa tärkeintä näyttää olevan yhtiölle edellä mainitun sopimuksen puitteissa myönnettyjen varojen takaisinperiminen.

Tässä tilanteessa, joka on erityisen vakava monesta syystä, mutta ennen kaikkea paikallisen yhteisön kannalta, voisiko komissio ilmoittaa mahdollisimman pian, tietääkö se edellä mainitusta sopimuksesta, onko siinä kyse yhteisön varoista ja mitä varoimenpiteitä on toteutettu julkisten — sekä yhteisön että Portugalin valtion myöntämien — varojen turvaamiseksi?

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(28. huhtikuuta 1999)

Portugalin viranomaiset hyväksyivät ohjelmakaudelle 1994–1999 Portugalia koskevaan yhteisön toiseen tukikehykseen kuuluvan PEDIP II -teollisuusohjelman perusteella hankkeen, jonka toteuttamisesta vastasi Texas Samsung -yhtiö Maiassa (Portugali).

Kannustuspalkkioina osoitettiin 10,6 miljoonaa euroa investointeihin ja 5,3 miljoonaa euroa koulutukseen. Euroopan aluekehitysrahasto ja Euroopan sosiaalirahasto yhteisrahoittivat näitä menoja 75 prosentin osuudella.

Portugalin viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että Portugalin valtion ja hankkeesta vastaavan laitoksen allekirjoittamassa investointisopimuksessa määrätty menetelmä maksettujen kannustuspalkkioiden takaisinperimiseksi on pantu alulle. Osapuolten väliset neuvottelut ovat käynnissä. Jollei sopimusta saada aikaan, aloitetaan Portugalin lainsäädännön mukainen välitysmenettely.

Komissio informoi arvoisaa parlamentin jäsentä neuvottelujen edistymisestä heti saatuaan Portugalin viranomaisilta asiaa koskevat tiedot.

(1999/C 370/014)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3802/98**esittäjä(t): Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) komissiolle**

(22. joulukuuta 1998)

Aihe: Nestlen Matosinhosissa (Portugali) sijaitsevan tehtaan sulkeminen

Nestlen PR-johtajan mukaan yhtiön Matosinhosissa (Portugali) sijaitseva Longa Vida -tehdas suljetaan ja tuotanto siirretään Espanjaan tai Ranskaan.

Tämän päätöksen johdosta yli sata työntekijää jää työttömäksi. Tämän lisäksi Nestle on jo sulkenut Rajá ja Findus -tehtaansa ja sanonut irti noin 70 työntekijää Longa Vida -tehtaallaan.

Tämä päätös on erittäin merkittävä ottaen huomioon, että Longa Vida on uudenaikainen teollisuuslaitos, joka on saanut Portugalin valtion ja Euroopan unionin rahoitustukea investointejaan varten; tuen määrä on ollut viimeisen viiden vuoden aikana yhteensä yli kolme miljardia escudoa.

Koska kyse on jälleen kerran siirtymisestä — tässä tapauksessa yhteisön alueen sisällä — ja koska kyseessä on ilmeisesti huomattava määrä yhteisön tukea, voiko komissio sanoa, tuntee ko se tilanteen ja onko olemassa joitakin sopimuksia, joissa se olisi osallinen tai joista se tietää, ja saako Nestle tämän siirtymisen yhteydessä mahdollisesti vielä jotakin lisätukea?

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(3. toukokuuta 1999)

Portugalin viranomaiset hyväksyivät ohjelmakaudelle 1989–1993 Portugalia koskevaan yhteisön ensimmäiseen tukikehykseen kuuluvaan PEDIP I -teollisuusohjelmaan Nestlén Matosinhosissa (Portugali) tukeman hankkeen.

Investointeihin hyväksyttiin kannustuspalkkioksi 380 000 euroa, joista maksettiin 240 000 euroa ja 140 000 euroa peruutettiin. Euroopan aluekehitysrahaston yhteisrahoitusosuus oli 70 prosenttia kyseisistä määristä. Portugalin valtion ja Nestlén allekirjoittaman sopimuksen voimassaolo on päättynyt.

Jos tehdas suljettaisiin, Portugalin valtiolla ei olisi sopimukseen perustuvia mahdollisuuksia vaatia kannustuspalkkioiden palauttamista.

Portugalin viranomaisten toimittamissa tiedoissa ei ole virallisesti vahvistettu tietoja, että kyseinen firma olisi siirtämässä toimintansa Portugalin ulkopuolelle.

(1999/C 370/015)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3916/98**esittäjä(t): Viviane Reding (PPE) komissiolle**

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Oluntuottajien vertikaaliset rajoitukset

Sopimuksessa Euroopan unionista määrättyjen kilpailusääntöjen soveltamista uudistettaessa komissio aikoo ehdottaa vertikaalisten rajoitusten vähentämistä.

Onko komissio selvillä siitä, että ehdotettu 40 prosentin markkinaosuus voi johtaa kaikkien olutpanimoiden sulkemiseen Luxemburgissa? Yksittäisillä panimoilla on yli 40 prosentin markkinaosuus ja näin ne eivät voi tehdä omia sopimuksia. Suuralueiden kilpailevat yritykset, joilla on kansallisilla markkinoilla alle 40 prosentin markkinaosuus mutta joiden tuotanto on huomattavasti suurempi kuin tuotanto koko Luxemburgissa, voivat tehdä tällaisia sopimuksia. Pienet luxemburgilaiset panimot eivät pysty pitämään puoliaan suurten panimoiden kesken suurin varoin käydyssä kilpailu- ja henkiinjäämistaistelussa. Tämä ei voi olla uusien määräysten tarkoitus. Siksi komission tulisi harkita asiaa.

Harkitseeko komissio viitemarkkinamääritelmänsä soveltamista todellisuuteen, toisin sanoen aikooko se määritellä sisämarkkinoiksi (tietenkin niin, että markkinaosuudella on pienempi viitearvo) markkinat, joilla varsinaista yritysten välistä kilpailua käydään? Jos ei harkitse, eikö olisi mielekästä ottaa huomioon uudistusten valtakunnallinen näkökanta?

Komission jäsen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 1999)

Arvoisa parlamentin jäsen esittää kysymyksiä, jotka liittyvät komission ehdotuksiin kilpailupolitiikan tarkistamiseksi vertikaalisten sopimusten osalta. Seuraavassa selvennetään näitä ehdotuksia.

Komissio antoi 30. syyskuuta 1998 tiedonannon ⁽¹⁾, jossa esitetään suunnitelma kilpailupolitiikan tarkistamiseksi vertikaalisten rajoitusten osalta ja ehdotetaan siirtymistä taloudelliset edellytykset paremmin huomioon ottavaan lähestymistapaan. Uutta lähestymistapaa kannatetaan laajalti ja se on tarpeen nykyisten ryhmäpoikkeusasetusten monien rakenteellisten puutteiden vuoksi. Myös olutoimituksia koskevat sopimukset kuuluvat tällaisten ryhmäpoikkeusasetusten soveltamisalaan.

Suurin puute on se, että nykyisissä ryhmäpoikkeusasetuksissa myönnetään poikkeus ottamatta huomioon yritysten markkina-asemaa. Ei ole väliä, onko yrityksellä 5 prosentin vai 95 prosentin markkinaosuus. Tällainen käytäntö ei ole hyvää kilpailupolitiikkaa eikä voi jatkua. Komission kokemukset ovat osoittaneet, että vertikaalisilla rajoituksilla on hyödyllisiä vaikutuksia ainoastaan, jos mukana olevilla yrityksillä ei ole markkinaavoimaa. Jos yrityksillä on markkinaavoimaa, tilanne voi olla erilainen. Tällaisissa tapauksissa vertikaalisia rajoituksia voidaan käyttää sekä edistämään kilpailua että kilpailunvastaisesti, esimerkiksi estämään markkinoille pääsy.

Komission ehdotuksen ydin on ryhmäpoikkeusasetus, jota sovelletaan kaikkiin vertikaalisiin rajoituksiin lähes kaikilla aloilla, sekä loppu- että välituotteisiin ja palveluihin. Taloudelliset edellytykset huomioon ottava lähestymistapa edellyttää, että ryhmäpoikkeusasetuksen soveltaminen rajoitetaan sellaisiin yrityksiin, joilla on markkinaavoimaa. Ainoa tällaiseen rajoittamiseen soveltuva käyttökelpoinen ja kilpailupolitiikassa ympäri maailmaa käytetty kriteeri on markkinaosuus rajoituksen kannalta merkityksellisillä markkinoilla tai markkinaosuuksien perusteella lasketut indeksit. Vaikka markkinaosuus ja markkinaavoima eivät ole sama asia, markkinaosuuden avulla voidaan sulkea pois tapaukset, joissa merkittävää markkinaavoimaa ei todennäköisesti ole.

Rajoituksen kannalta merkityksellisten markkinoiden huomioon ottaminen ei syrji pienemmillä markkinoilla toimivia yrityksiä. Yrityksiä, joilla on samanlaiset markkinaosuudet, kohdellaan samalla tavalla riippumatta siitä, toimivatko ne samoilla vai eri markkinoilla. Ei olisi oikein päättää markkinoiden maantieteellisestä ulottuvuudesta etukäteen, kuten kysymyksessä ehdotetaan.

Tiedonannossa esitetään, että ehdotetun ryhmäpoikkeuksen soveltamista rajoitetaan yhdellä tai kahdella markkinaosuutta koskevalla ylärajalla. Toistaiseksi on jätetty avoimeksi, olisiko ylärajoja yksi vai kaksi ja mitkä ne olisivat. Komissio ehdottaa tiedonannossa rajoiksi 20 prosenttia ja 40 prosenttia, jos ylärajoja päätetään asettaa kaksi, ja 25–35 prosenttia, jos asetetaan vain yksi yläraja. Tämä turvaa ylärajojen alle jäävien yritysten aseman. Yritykset säilyttävät vapautensa tehdä sopimuksia ja voivat valita kaupalliselta kannalta mielenkiintoisimmat jakelumuodot. Koska useimmilla markkinoilla on kilpailua ja ylivoimaisesti suurimmalla osalla yrityksiä on vaatimattomat markkinaosuudet, ylärajat lisäävät oikeusvarmuutta ja vähentävät lisäksi useimpien yritysten kustannuksia. Tarkoitus ei ole vähentää vertikaalisten sopimusten määrää eikä näin myöskään käy.

Ehdotettu uusi ryhmäpoikkeusasetus ei tarkoita sitä, että niiden harvojen panimoiden, joiden markkinaosuudet ylittävät ylärajan, olisi pelättävä sopimustensa laillisuuden puolesta tai ilmoitettava sopimuksistaan.

Ryhmäpoikkeuksen ulkopuolelle jääminen ei merkitse automaattisesti sitä, että vertikaalinen rajoitus on lainvastainen. Sopimus ei välttämättä ole kilpailunvastainen ja voi siten jäädä EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle. Se voi kuulua 85 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, mutta sille voidaan myöntää poikkeus EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan nojalla. Selvennäkseen tulevaa politiikkaansa tällaisten yritysten suhteen komissio laatii suuntaviivat siitä, miten kilpailusääntöjä sovelletaan tapauksissa, joissa markkinaosuusrajat ylittyvät,

Yritykset, joiden markkinavoima ylittää raja-arvon, voivat joutua mukauttamaan sopimuksiaan, jos tutkimukset osoittavat tämän olevan tarpeen, jotta markkinat pysyisivät avoimina ja kilpailu niillä säilyisi. Tällainen kilpailun suojeleminen on kuitenkin kuluttajan kannalta hyvä asia ja edistää ajan mittaan myös työllisyyttä säilyttämällä yritysten elinkelpoisuuden.

(¹) KOM(98) 544 lopullinen.

(1999/C 370/016)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3956/98

esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE) komissiolle

(4. tammikuuta 1999)

Aihe: Aseiden vientiä koskevan lain noudattaminen

Barcelonan autonomisessa yliopistossa Unescon rauhan ja ihmisoikeuksien professorina toimiva henkilö on äskettäin tehnyt tutkimuksen aseiden vientiä koskevan lain noudattamisesta Euroopan unionissa. Tutkimus osoittaa, että Espanja on myynyt aseita 23 miljardin pesetan edestä 23 maahan, jotka eivät noudata kyseistä lakia.

Onko komissio tietoinen tämän tutkimuksen olemassaolosta? Tietääkö komissio, onko muita jäsenvaltioita, jotka eivät myöskään noudata tätä lakia? Aikooko komissio ryhtyä toimenpiteisiin, jotta jäsenvaltioita valistettaisiin tarpeesta noudattaa sitoumuksia, joita kyseisen lain allekirjoittaminen tuo mukanaan?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 1999)

Komissio ei tunne arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa kertomusta.

Komissio ei ole vastuussa jäsenvaltioiden aseidenvientiä koskevasta lupakäytännöstä. Jäsenvaltiot, jotka ovat äskettäin hyväksyneet aseiden vientiä koskevat toimintasäännöt, ovat kuitenkin sitoutuneet noudattamaan tarkasti sääntöjen arviointiperusteita, periaatteita ja menettelyjä. Komissio jatkaa asiaan vaikuttamistaan asianomaisilla foorumeilla rohkaistakseen jäsenvaltioita niiden toimissa.

(1999/C 370/017)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3963/98

esittäjä(t): Peter Skinner (PSE) komissiolle

(21. joulukuuta 1998)

Aihe: Työmarkkinasuhteiden kehittämisen seurantakeskus – Dublinin säätiö

Voisiko komissio antaa yksityiskohtaiset tiedot seurantakeskuksen toiminnasta ja tuloksista, mukaan lukien

1. seurantakeskuksen työohjelma vuodeksi 1998
2. kopiot kaikista seurantakeskuksen vuonna 1998 tuottamista kertomuksista ja asiakirjoista
3. yksityiskohtaiset tiedot seurantakeskuksen vuoden 1999 työohjelmasta?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(1. maaliskuuta 1999)

1. Euroopan työmarkkina-asiain seurantakeskus (EIRO) aloitti toimintansa täysimääräisesti vuonna 1998. Vuoden 1998 työohjelma toteutui kokonaisuudessaan, ja toiminta oli seuraavanlaista: julkaistiin EIRObserver-tiedotteen kuusi numeroa — kyseinen julkaisu sisältää tietoa työmarkkinasuhteista jäsenvaltioissa ja yhteisössä — ja kuusi vertailevaa tutkimusta vanhempainlomasta, ammatillisesta jatkokoulutuksesta, työajasta, eurooppalaisista yritysneuvostoista, työntekijöiden osallistumisesta ja etätyöstä. Lisäksi vuoden 1998 työohjelmaan kuuluivat vielä vuoden 1997 työmarkkinasuhteita käsittelevän raportin julkaiseminen, EIROnline-tietokannan käyttömahdollisuuksien laajentaminen sekä tietopalvelun käynnistäminen.
2. Näitä julkaisuja voi pyytää Dublinin säätiöltä (European foundation for the improvement of living and working conditions, Wyattville Road, Loughlinstown, Co. Dublin, Ireland, puh. (353) 120 431 00, faksi (353) 128 265 45, sähköpostiosoite: eiroinfo@eiro.eurofound.ie).
3. EIROn EIROnline-tietokantaan lisätään edelleen vuonna 1999 uutisia, erikoisartikkeleita ja vertailevia tutkimuksia. EIROn vertailevia tutkimuksia tehdään edelleen joka toinen kuukausi, ja ne käsittelevät tilapäistä työvoimaa välittävien yritysten toimintaa, työn organisointia, työmarkkinasuhteita pienissä ja keskiuurissa yrityksissä, työehtosopimusneuvotteluiden eurooppalaistumista, yksityistämisen sosiaalisia vaikutuksia ja komennuksella olevia työntekijöitä. Vuotta 1998 koskeva katsaus julkaistaan sekä online-muodossa että painetussa muodossa keväällä 1999. EIRObserver-tiedotetta, jossa esitetään valikoima EIROnline-tietoja, julkaistaan edelleen sekä painettuna että sähköisessä muodossa ja jaetaan EIROn kohdeyleisölle. EIROn keskeisestä kohdeyleisöstä valituille edustajille suunnattua tietopalvelua jatketaan, ja erilaisia markkinointitoimia järjestetään jälleen. Lisäksi tarkastellaan niiden maiden ottamista mukaan EIRO-projektiin, joiden on tulevana vuosina määrä liittyä yhteisöön.

(1999/C 370/018)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3993/98

esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE) komissiolle

(21. joulukuuta 1998)

Aihe: Televiestinnän toimilupien haltijoilta Italiassa perittävä maksu

Televiestintäverkkojen ja alan palveluiden markkinat yhteisössä perustuvat 1.1.1998 alkaen täysin vapaaseen kilpailuun.

Direktiivillä N:ro 97/13/EY (1) vahvistetaan muun muassa, että "valtuutusmenettelyjen osana yrityksiltä perittäville maksuilla on ainoastaan tarkoitus kattaa sovellettavan yleisen valtuutuksen myöntämisestä, käsittelystä, valvonnasta ja täytäntöönpanosta aiheutuvat hallinnolliset kulut".

Vuoden 1999 talousarvion äskettäisen hyväksymisen myötä Italia määräsi televiestintäverkkojen ja -palveluiden valtuutetuille asentajille ja toimittajille vuosittaisen maksun, jonka suuruus lasketaan operaattori-kohtaisesti prosenttiosuutena kaikkien televiestintäalan palveluiden ja laitetoimitusten liikevaihdosta. Tämä maksu, tosin määrältään supistuvana, on tarkoitettu säilyväksi myös vuoden 2002 jälkeen.

Koska italialaisille yrityksille määrätyn maksun suuruista maksua ei ole missään muussa jäsenvaltiossa, ja koska maksu vaikuttaa täysin suhteettomalta valtuutuksen myöntämisestä aiheutuviin hallintokuluihin nähden, voiko komissio ilmoittaa:

- Miksi Italia ei ole omaksunut Euroopan yhteisön lainsäädäntöä?
- Eikö tämän maksun periminen ole ristiriidassa vapaan kilpailun, syrjimättömyyden, suhteellisuuden ja puolueettomuuden periaatteiden kanssa?
- Eivätkö Italian markkinat ja Italiassa toimivat televiestintäyritykset kärsi vahinkoa muun Euroopan markkinoihin verrattuna, varsinkin uusien palveluiden ja tietoyhteiskunnan kehittämisessä?

- Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen yhteisön lainsäädännön noudattamisen?
- Miksi komissio ei ole katsonut tarpeelliseksi seurata Italian hallitusta koskevaa 11. marraskuuta 1998 hyväksymäänsä kannanottoa?

(¹) EYVL L 117, 7.5.1997, s. 15.

**Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(26. huhtikuuta 1999)

Toimilupamaksut peritään Italiassa yksittäisten toimilupien haltijoilta 5. helmikuuta 1998 annetun asetuksen nojalla. Italiassa perityt hallinnolliset maksut ovat lähellä Euroopassa perittävien maksujen keskiarvoa, mikä käy ilmi televiestinnän sääntelypaketin toteuttamista koskevasta neljännestä raportista (¹).

Vuoden 1999 talousarviolain liitteenä olevassa laissa säädetty maksu on ylimääräinen maksu, mikä tarkoittaa sitä, että asetuksessa säädetyn toimilupamaksun lisäksi yrityksiltä peritään niiden vuotuisen liikevaihtoon perustuva maksu. Vaikka onkin selvää, että kansallisen lain tarkoituksena on vähitellen luopua entisestä lupamaksusta, komissio katsoo, että peritty maksu on pikemminkin vero kuin toimilupamaksu. Mainittu maksu ei näin ollen kuulu telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10. huhtikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/13/EY soveltamisalaan, vaan siihen on sovellettava yhteisön verolainsäädäntöä. Vero ei näytä olevan yhteisön verolainsäädännön eikä myöskään alv-järjestelmän vastainen.

Kun vero on yhteisön kilpailulainsäädännön mukainen, voidaan kysyä, estääkö se uusien toimijoiden investointeja Italian markkinoilla ja ylläpitääkö se näin määräävässä markkina-asemassa olevan toimijan tilannetta. Jos vero määrätään liikevaihdon perusteella ottamatta huomioon, tekeekö kyseinen yritys jo voittoa muutenkin, pidentää markkinoille tulleiden uusien toimijoiden investointien takaisinmaksuaikaa, mikä tekee investoinnista vähemmän houkuttelevan. Tämä puolestaan on merkittävä markkinoille tulon este. Italian hallituksen komission 11. marraskuuta 1999 päivätyn kirjeen jälkeen määräämää veroa ei kuitenkaan peritä markkinoiden uusilta tulokkailta, joiden liikevaihto alittaa tietyn rajan. Verosta on tarkoitus luopua vähitellen seuraavien viiden vuoden aikana. Nämä toimenpiteet näyttäisivät riittävilä kilpailun vääristymisen estämiseksi.

(¹) KOM(98) 594 lopullinen.

(1999/C 370/019)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4028/98

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE) komissiolle

(8. tammikuuta 1999)

Aihe: Euron käyttöönotosta aiheutuvat kustannukset

1. Onko komissio tietoinen, että euron käyttöönoton vuoksi pankit perivät asiakkailtaan viisi guldenia jokaisesta ulkomailla tapahtuneesta pankkiautomaattinostosta?
2. Onko komissio lisäksi tietoinen, että pankit perivät viisikymmentä (Alankomaiden) senttiä jokaisesta kotimaassa tehdystä pankkikorttiosuudesta?
3. Ymmärtääkö komissio, että erityisesti ulkomailla tapahtuvasta nostosta aiheutuvan viiden guldenin maksun vuoksi pankin asiakkaiden on otettava mukaansa suurempia rahasummia säästääkseen kuluja, sillä kun viidensadan guldenin kertanosto maksaa viisi guldenia, maksaa viisi sadan guldenin nostoa kaksikymmentäviisi guldenia?
4. Eikö komissio katsokin, että kansalaisten turvallisuutta ei edistetä sillä, että he joutuvat kuluja säästääkseen ottamaan mukaansa suurempia summia lähtiessään ulkomaille?

5. Kun otetaan huomioon, että perittävä summa on kaikissa pankeissa täsmälleen sama, onko komissio valmis tutkimaan, onko kyseessä pankkien kartelli tai hallitsevan aseman väärinkäyttö?
6. Jos komissio aikoo tutkia asian, mihin toimiin se tulee ryhtymään?

(1999/C 370/020)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0130/99

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE) komissiolle

(2. helmikuuta 1999)

Aihe: Euron käyttöönnotosta aiheutuvat kustannukset

1. Onko komissio tietoinen, että euron käyttöönoton johdosta pankit veloittavat asiakkailtaan ulkomailta tapahtuvista automaattinostoista viisi guldenia kerralta?
2. Tietääkö komissio myös, että kotimaassa tapahtuvasta automaattinostosta veloitetaan puoli guldenia?
3. Ymmärtääkö komissio, että viiden guldenin kertamaksu pakottaa pankin asiakkaat kustannuksia pienentääkseen nostamaan ulkomailla suurempia summia? Viidensadan guldenin kertanoston kustannukset ovat viisi guldenia kun taas nostettaessa viisi kertaa sata guldenia kustannukset ovat 25 guldenia.
4. Katsooko komissio, että tämä heikentää kansalaisten turvallisuutta, koska he joutuvat kustannusten pienentämiseksi nostamaan ulkomailla suurempia summia?
5. Pankkien perimä maksu on yhtenäinen. Onko komissio valmis tutkimaan, onko tässä kyse kartellinmuodostuksesta tai pankkien monopoliaseman väärinkäytöstä?
6. Mikäli vastaus on myönteinen, mitä toimenpiteitä komissio aikoo asian suhteen toteuttaa?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-4028/98 ja E-0130/99**

(9. huhtikuuta 1999)

1. Jos pankki antaa asiakkaalle mahdollisuuden nostaa rahaa pankkiautomaateista tai suorittaa sähköisiä maksutapahtumia toisessa jäsenvaltiossa, kyseessä on palvelu, josta pankit voivat periä kilpailutilanteen mukaan määrittämänsä maksun. Komissio on tietoinen siitä, että pankit ovat muuttaneet näistä palveluista perimiään maksuja Alankomaiden lisäksi muissakin valtioissa. Muutokset rajat ylittävistä tapahtumista perittävässä maksuissa johtuvat suoraan velvollisuudesta soveltaa kiinteitä muutokursseja talous- ja rahaliittoon (EMU) osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten valuuttojen vaihtoon ja muuntamiseen. Arvoisaa parlamentinjäsentä kehoitetaan tutustumaan vastaukseen, jonka komissio on antanut Jessica Lariven kirjalliseen kysymykseen E-3962/98 (¹), ja jossa samaa asiaa käsitellään yksityiskohtaisesti.
2. Ulkomailla suoritettujen maksutapahtumien tapaan pankilla on oikeus määrittää kilpailutilanne huomioon ottaen maksut, jotka se perii maksukortin käytöstä kotimaisissa vähittäismyymälöissä tai rahan nostoista kotimaisista pankkiautomaateista.
- 3.–4. Pankkiasiakkaan päätökseen nostaa rahaa automateista vaikuttavat monet tekijät kuten riskit, joita liittyy suurten käteissummien hallussapitoon. Pankit päättävät käteisnostoista perimistään palkkioista liiketaloudellisin perustein ja päätökseen vaikuttaa kilpailutilanne. Ei olisi soveliaista velvoittaa kaikkia pankkeja soveltamaan yhtä veloitustapaa (esim. prosenttiveloitus kiinteän palkkion sijaan).
5. Komissio aikoo tutkia lähemmin maksuja, joita alankomaalaiset pankit perivät käteisnostoista ulkomailla ja ostoista, jotka suoritetaan kansallisilla maksukorteilla kotimaisissa myyntipisteissä. Jos maksut osoittautuvat samoiksi, komissio on valmis tutkimaan, rikkovatko pankit yhteisön kilpailulainsäädäntöä.

6. Jos voidaan osoittaa, että yhdenmukaiset maksut johtuvat pankkien välisestä sopimuksesta tai yhdenmukaistetusta menettelytavasta, joka vaikuttaa merkittävästi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisesti toimiin voidaan ryhtyä. Perustamissopimuksen 86 artiklaa voidaan soveltaa vain siinä tapauksessa, että kyseisillä pankeilla on merkityksellisillä markkinoilla määräävä asema, jota ne käyttävät väärin.

Komission vastauksessa Jessica Lariven kirjalliseen kysymykseen E-3962/98 annetaan lisää tietoja toimista, joihin komissio aikoo ryhtyä tutkiessaan maksuja, joita pankit perivät rajat ylittävistä maksutapahtumista ja euroalueeseen osallistuvien jäsenvaltioiden setelien vaihtamisesta. Komissio aikoo antaa keväällä 1999 tiedonannon, jossa käsitellään maksujärjestelmiä koskevaa politiikkaa talous- ja rahaliitossa. Tiedonannossa vahvistetaan yksityiskohtaiset puitteet yhtenäisen maksualueen toteuttamiseksi.

Parlamentinjäsentä kehoitetaan vielä tutustumaan vastauksiin, jotka komissio on antanut Gérard Caudronin kirjalliseen kysymykseen E-3825/98 ⁽²⁾ ja Gianni Taminon kirjalliseen kysymykseen P-52/99 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 320, 6.11.1999.

⁽²⁾ EYVL C 348, 3.12.1999, s. 3.

⁽³⁾ EYVL C 325, 12.11.1999.

(1999/C 370/021)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4043/98

esittäjä(t): Ian White (PSE) komissiolle

(13. tammikuuta 1999)

Aihe: Puerto Morazan — pyörremyrsky Mitch

Kuinka paljon rahaa EU on myöntänyt Nicaraguan ja Hondurasin hätäapua varten? Voiko tuen määrää korottaa?

Kuinka paljon EU:n tukea kanavoidaan kansalaisjärjestöjen ja kansainvälisten apujärjestöjen kautta pikemminkin kuin Nicaraguan hallituksen kautta? Mihin toimiin on ryhdytty tällaisen tuen lisäämiseksi, jotta kaikki tuki kanavoidaan kansalaisjärjestöjen ja kansainvälisten apujärjestöjen kautta?

Mitä toimia toteutetaan, jotta kaikki lähitöllä olevat EU:n jäsenvaltioiden helikopterit voidaan asettaa avustuskäyttöön?

Kuinka paljon Nicaraguaan ja Hondurasiin on lähetetty jälleenrakennusapua, joka muodostuu teiden ja siltojen korjausryhmistä ja -välineistä? Mitä toimia ollaan toteuttamassa, jotta tätä apua vahvistetaan ja jotta sen käyttöönasettamista nopeutetaan?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 1999)

Komissio on tähän mennessä myöntänyt 8,2 miljoonaa euroa hätäapua Hondurasiin ja 5,5 miljoonaa euroa hätäapua Nicaraguaan. Komissio teki ensimmäisen päätöksensä 4. marraskuuta 1998 (6,8 miljoonaa euroa) vastatakseen huonoimmassa asemassa olevien väestönosien tarpeisiin (elintarvikkeet, hätäaputarvikkeet, lääkeapu) kaikkialla alueella. Komissio hyväksyi 21. joulukuuta 1998 uuden tukiohjelman, joka koski pääasiassa vedenpuhdistusta, terveydenhuoltoa ja majoitusta (9,5 miljoonaa euroa). Lisäksi komissio on siirtänyt 3 miljoonaa euroa muista ohjelmista, lähinnä alueellisista katastrofivalmiusohjelmista, hätäapuun näille väestönosille.

Tämän vuoden aikana komissio aikoo jatkaa tukensa lisäämistä alueella rahoittamalla hankkeita (8 miljoonaa euroa), joihin sisältyy huomattava kunnostusosatekijä, jolla pyritään valmistelemaan entistä paremmin järjestettyjä muista talousarvion kohdista myönnettävää kunnostustukea ja tukea talouden jälleenrakentamiselle.

Komissio toimii pääasiassa yhteistyössä kansalaisjärjestöjen, Yhdistyneiden Kansakuntien alajärjestöjen ja kansainvälisten elinten, kuten Punaisen Ristin kansainvälisen komitean kanssa. Keski-Amerikan tapauksessa apu ohjataan eurooppalaisten kansalaisjärjestöjen kautta, jotka olivat jo valmiiksi alueella, sekä Espanjan, Saksan ja Itävallan Punaisen Ristin kautta, jotka toimivat yhteistyössä Nicaraguan ja Hondurasin sisarorganisaatioidensa kanssa.

Komissio tietää, että Yhdysvallat ja erityisesti Meksiko antoivat käyttöön helikoptereitaan Nicaraguassa ja Hondurasissa ja että niillä oli näin merkittävä asema eristyksiin jääneiden kylien auttamisessa.

Komissio ei ole toimittanut Hondurasiin tai Nicaraguuan jälleenrakennusapua, joka muodostuu teiden ja siltojen korjausryhmistä ja -välineistä. Se tarjoaa kuitenkin taloudellista tukea sairaaloiden, asuintalojen ja vesijohto- ja viemäriverkon pikaiseen kunnostukseen. Komissio osoitti hiljattain 8,2 miljoonaa euroa Keski-Amerikan alueellisen jälleenrakennusohjelman valmistelun ja täytäntöönpanon tekniseen tukeen. Jälleenrakennusohjelma kuvataan yksityiskohtaisesti tiedonannossa, jonka komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle maaliskuun 1999 tienoissa.

(1999/C 370/022)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-4044/98

esittäjä(t): Pedro Marset Campos (GUE/NGL) komissiolle

(13. tammikuuta 1999)

Aihe: Lorca-Águilas-moottoritien rahoittaminen Murcian alueella Espanjassa EAKR:n varoilla

Lorca-Águilas-moottoritietä Murcian alueella Espanjassa rahoitetaan EAKR:n varoilla. Moottoritien ensimmäinen tieosuus (0–3,8 km) ei ole vielä valmistunut, mutta sen rakennustyöt ovat nähtävästi alkaneet äskettäin.

1. Onko komissio tietoinen siitä, että tämän tieosuuden rakentaminen keskeytettiin ympäristövaikutuksista tehdystä selvityksessä saatujen kielteisten tulosten vuoksi?
2. Tietääkö komissio, onko myöhemmin tehty muutoksia, joiden johdosta uuden ympäristöselvityksen tulokset olisivat myönteisiä?
3. Katsooko komissio, että tämän tieosuuden rakentaminen sopii yhteen Euroopan ympäristönsuojelua koskevien säännösten, erityisesti tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ kanssa?
4. Voiko komissio tiedottaa Lorca-Águilas-moottoritien tämän tieosuuden rakentamisen jatkamisesta?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(5. toukokuuta 1999)

Murcian alueen ympäristö- ja luonnonsuojeluasioiden aluevirasto antoi 30. toukokuuta 1992 ympäristövaikutusten osalta kielteisen lausunnon Lorcan ja Águilasin välisen moottoritien ensimmäisen osuuden (0,0–3,7 km) rakentamista koskevasta hankkeesta, koska kyseisen suunnitellun osuuden läheisyydessä on asutusta.

Aluehallitus muutti alkuperäistä hankesuunnitelmaa vuonna 1995, jotta hankkeen alueelliset vaikutukset jäisivät mahdollisimman pieniksi. Väestönsuojelun ja ympäristön pääosasto arvioi heinäkuussa 1998 uuden hankkeen ympäristövaikutusten olevan hyväksyttävissä.

Välittömästi tämän jälkeen aluehallitus esitti heinäkuussa 1998 kyseisen tieosuuden rakentamista koskevan uuden tarjouspyynnön. Tarjouskilpailu ratkaistiin 16. lokakuuta 1998, ja uusi tieosuus on jo rakenteilla.

Tämän hankkeen todennetut kustannukset olivat 447,26 miljoonaa pesetaa 31. joulukuuta 1998; Euroopan aluekehitysrahaston tuki kattoi kustannuksista 290,27 miljoonaa pesetaa.

(1999/C 370/023)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0026/99**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(13. tammikuuta 1999)

Aihe: Biologinen monimuotoisuus

Kun otetaan huomioon komission vastaus kirjalliseen kysymykseen E-0649/97 ⁽¹⁾ ympäristön integroimisesta muihin EU:n politiikkoihin ja yhteisen maatalouspolitiikan vaikutus biologiseen monimuotoisuuteen Euroopan unionissa, voiko komissio vahvistaa, että kaikilla yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyillä komission työohjelman ehdotuksilla on "vihreät tähdet", jotta ympäristövaikutusten arviointia edellytetään?

⁽¹⁾ EYVL C 367, 4.12.1997, s. 33.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 1999)

Valmistellessaan yhteiseen maatalouspolitiikkaan (YMP) liittyviä Agenda 2000 -ehdotuksia ⁽¹⁾ komissio varmisti, että niihin oli riittävässä laajuudessa sisällytetty myös ympäristöulottuvuus. Tämä ilmaistiin kyseisten ehdotusten perusteluissa.

Tänä vuonna ei ole suunnitteilla sellaisia YMP:aan liittyviä uusia ehdotuksia, joilla olisi huomattavaa vaikutusta biologiseen monimuotoisuuteen yhteisössä. Niinpä vuotta 1999 koskevista ehdotuksista ainoastaan puuvillan yhteisen markkinajärjestyksen uudistusehdotus on merkitty "vihreällä tähdellä".

Niin sanotun vihreiden tähtien järjestelmän edellyttämällä ympäristövaikutusten arvioinnilla tarkoitetaan standardimenettelyä mahdollisten merkittävien vaikutusten toteamiseksi. Tarvittaessa tehdään perusteellisempi ympäristövaikutusten arviointi.

Komission 4. helmikuuta 1998 neuvostolle ja parlamentille antamassa tiedonannossa biologista monimuotoisuutta koskevasta Euroopan yhteisön strategiasta ⁽²⁾ mainitaan, että komissio valmistelee toimintasuunnitelmat niille politiikan aloille, joita ympäristökysymykset koskettavat. Näihin kuuluu myös maatalouspolitiikka. Toimintasuunnitelmien on määrä valmistua vuoden 2000 helmikuussa.

⁽¹⁾ KOM(98) 158 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(98) 42 lopullinen.

(1999/C 370/024)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0131/99**esittäjä(t): Sirkka-Liisa Anttila (ELDR) komissiolle**

(27. tammikuuta 1999)

Aihe: Venäjän ruoka-apuohjelman täytäntöönpanosta ja valvonnasta

Venäjän esittämän elintarvikepyynnön perusteella komissio valmisteli kiireellisenä ehdotuksensa Venäjän ruoka-apuohjelmasta neuvostolle. Ohjelman täytäntöönpanoa valmistellaan parhaillaan.

Neuvoston asetuksen 2802/98 ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan mukaan Venäjälle vastikkeettomasti suunnattua ruoka-apua toimitetaan ainoastaan eniten puutetta kärsiville alueille. Neuvoston pöytäkirjaan on tehty lausuma, jonka mukaan Moskova ja Pietari ja niitä ympäröivät alueet jätetään ruoka-avun ulkopuolelle. Komissio on kuitenkin sekä viljoja, naudanlihaa että rasvatonta maitojauhetta koskevissa tarjousasetuksissa määritellyt Pietarin yhdeksi tuotteiden määräpaikaksi. Neuvoston lausuman mukaisesti tuotteiden määränpäästä päätettäessä Pietari olisi pitänyt jättää pois, jotta elintarvikeapu ei vääristäisi tavanomaista kaupankäyntiä.

Komissiolla ei ole valtuuksia valvoa ohjelman toimeenpanoa Venäjän federaation sisällä. Kuitenkin Venäjälle tarkoitettun rukiin ja vehnän tarjousasetuksessa on määritelty ensimmäiseksi kohdesatamaksi

— sen jälkeen kun vilja on toimitettu interventiovarastosta — virolainen Muugan satama ja liettualainen Klaipedan satama, joista vilja toimitetaan eri kohteisiin Venäjälle. Koska komission valvontavaltuudet ulottuvat vain EU-alueelle, vaikuttaa huonosti harkitulta, että komissio ei ole määritellyt purkusatamaksi EU:n alueella ja lähes samalla etäisyydellä lopullisista jalostuspaikoista sijaitsevia Suomenlahden satamia Kotkaa tai Loviisaa. Niistä on harjoitettu laivarahtiliikennettä ja rautatiekuljetustakin Venäjälle. Näin Venäjän ruoka-avun kuljetusten valvonta ja tarkastus ulottuisi huomattavasti pidemmälle kuin käytettäessä Muugan tai Klaipedan satamia.

Miten komissio aikoo estää Venäjän ruoka-avun aiheuttaman tavanomaisen elintarvikekaupan vääristymisen ja miten komissio valvoo mahdollisimman pitkälle ruoka-avun perillemenoaa?

(¹) EYVL L 349, 24.12.1998, s. 12.

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen, joka annettiin Marjo Matikainen-Kallströmin kirjalliseen kysymykseen E-3957/98 elintarvikeavun luotettavasta toimittamisesta Venäjälle (¹).

Jos komissio ei jossain vaiheessa ole vakuuttunut siitä, että maataloustuotteiden toimittamista Venäjän federaatiolle koskevasta ohjelmasta 17. joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) 2802/98 (²) tai Venäjän federaation hallituksen kanssa 20. tammikuuta 1999 tehdyn yhteisymmärryspöytäkirjan ehtoja noudatetaan, elintarvikeapuohjelma keskeytetään. Yhteisymmärryspöytäkirjaa on jo selkeytetty sen 3.12 kohdan mukaisesti toiminnallisten seikkojen osalta ja lisäksi on perustettu yhteisön ja Venäjän yhteinen työryhmä, joka keskustelee viikoittain ohjelman edistymisestä ja mahdollisista ongelmista.

Jotta yhteisön elintarvikeapu ei vääristäisi tavanomaista elintarvikkeiden kauppaa, yhteisymmärryspöytäkirjassa määrätään, että tuotteet myydään paikalliseen markkinahintaan lukuun ottamatta poikkeustapauksia, joissa elintarvikkeita voidaan jakaa veloitusetta tukikelpoisten alueiden kaikkein huono-osaisimmille väestöryhmille. Lisäksi Venäjän federaation hallitus on sitoutunut estämään kaikkien vastaanotettujen hyödykkeiden jälleenviennin ja keskeyttää myös omien liha- ja viljatuotteidensa viennin.

Komissio on valinnut ne yritykset, joiden erityisenä tehtävänä on valvoa toimituksia siitä hetkestä, jolloin tavara noudetaan yhteisön interventiovarastoista, siihen saakka, kun se saapuu tukikelpoisten alueiden paikallisille markkinoille Venäjällä. Yhteisymmärryspöytäkirjassa ilmoitetaan tukikelpoisille alueille toimitettavien tuotteiden tarkat määrät. Moskovan ja Pietarin alueet eivät kuulu tukikelpoisiin alueisiin.

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan myös niihin vastauksiin, jotka komissio antoi Gerhard Hagerin kirjalliseen kysymykseen P-269/99 (³) ja Jean-Antoine Giansilyn parlamentin maaliskuun 1999 istuntojakson kyselytunnilla tekemään suulliseen kysymykseen H-130/99 (⁴).

(¹) EYVL C 207, 21.7.1999, s. 150.

(²) EYVL L 349, 24.12.1998.

(³) Katso sivu 28.

(⁴) Parlamentin keskusteluja (maaliskuu 1999).

(1999/C 370/025)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0143/99

esittäjä(t): Brigitte Langenhagen (PPE) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: EU:n tuki Osterholz-Scharmbeckin alueelle

Mitä EU:n tukea Osterholz-Scharmbeckin alue on saanut vaalikaudella 1994–1999 ja kuinka paljon sitä on myönnetty eri tukialoitain?

(1999/C 370/026)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0144/99**esittäjä(t): Brigitte Langenhagen (PPE) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: EU:n tuki Verdenin alueelle

Mitä EU:n tukea Verdenin alue on saanut vaalikaudella 1994–1999 ja kuinka paljon sitä on myönnetty eri tukialoittain?

(1999/C 370/027)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0145/99**esittäjä(t): Brigitte Langenhagen (PPE) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: EU:n tuki Ala-Saksin Rotenburgin alueelle

Mitä EU:n tukea Ala-Saksin Rotenburgin alue on saanut vaalikaudella 1994–1999 ja kuinka paljon sitä on myönnetty eri tukialoittain?

(1999/C 370/028)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0146/99**esittäjä(t): Brigitte Langenhagen (PPE) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: EU:n tuki Staden alueelle

Mitä EU:n tukea Staden alue on saanut vaalikaudella 1994–1999 ja kuinka paljon sitä on myönnetty eri tukialoittain?

(1999/C 370/029)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0147/99**esittäjä(t): Brigitte Langenhagen (PPE) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: EU:n tuki Cuxhavenin alueelle

Mitä EU:n tukea Cuxhavenin alue on saanut vaalikaudella 1994–1999 ja kuinka paljon sitä on myönnetty eri tukialoittain?

**Komission puheenjohtajan Santerin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0143/99, E-0144/99, E-0145/99, E-0146/99 ja E-0147/99**

(8. kesäkuuta 1999)

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(1999/C 370/030)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0148/99**esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas (PPE) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Aivovuoto

Osallistuminen kansainväliseen koulutukseen ja ammatilliseen opetukseen ja kansainvälistä kokemusta omaavan ammattitaitoisen henkilöstön kysyntä yrityksissä on lisännyt nuorten tutkijoiden halua työskennellä ulkomailla. Eurooppalaiset maastamuuttajat, joista useimmat työskentelevät johto- ja hallintotehtävissä lähtevät enimmäkseen Yhdysvaltoihin. On huomattava myös, että noin puolet niistä eurooppalaisista, joita suorittavat maisterintutkinnon Yhdysvalloissa, jäävät sinne opintojensa jälkeen pitkäksi aikaa tai pysyvästi. Eurooppalaiset tohtorit jäävät Yhdysvaltoihin paljon useammin kuin korealaiset ja japanilaiset kollegansa. Tärkeinä houkuttimina Yhdysvalloissa ovat huippuosaamisen keskuksset, avoimet ja joustavat ammatilliset rakenteet, voimakas yrityskulttuuri sekä korkea elintaso ja elämänlaatu.

Eurooppa saattaa menettää vielä paljon huipputiedemiehiä. Mitä Euroopan unioni tekee estääkseen tämän aivovuodon?

Ulkomaille sijoittuneen eurooppalaisen tutkijan on usein vaikea palata takaisin. On nostettu esiin mahdollisuus perustaa kaikkialle Eurooppaan tutkimuksen ja teknisten huippuosaamisen keskuksia, joissa toimii julkisen ja yksityisen sektorin yhteisyrityksiä kannustamassa Euroopasta lähteneitä palaamaan ja tarjoamalla heille siihen puitteet. Mitä mieltä komissio on tästä ehdotuksesta?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä on otettu hyvin esille ne tiedot, jotka sisältyvät komission yhteisen tutkimuskeskuksen Tekniikan tulevaisuudentutkimuksen laitoksen (IPTS) julkaisemaan artikkeliin (1). Komissio on huolissaan katsauksessa kuvaillusta suuntauksesta, ja se tarjoaa Euroopan yhteisön tutkimus- ja kehityspuuteohjelmissä (TTK-puuteohjelmissä) nuorille tutkijoille mahdollisuuksia liikkua Euroopan yhteisön sisällä esimerkiksi Marie Curie -apurahaohjelman ja tutkimusyhteistoiminnan kautta.

Marie Curie -apurahajärjestelmän suosio osoittaa, että Euroopan yhteisössä toimiva tutkimusinfrastruktuuri on periaatteessa riittävän laaja ja kiinnostava nuorten tutkijoiden tutkijakoulutusta varten. Yhteisön ohjelmassa tarjotut monenlaiset tilaisuudet eivät kuitenkaan täysin kompensoi IPTS:n raportissa ilmi tuloja suuntauksia. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti asialle olisi tehtävä jotain myös jäsenvaltioiden tasolla ja varsinkin niissä maissa, joiden kansalaisilla on taipumus jäädä Yhdysvaltoihin opiskelujen päätyttyä. Kuten IPTS:n raportissa sanotaan, Euroopan yksityissektorin pitäisi pyrkiä aktiivisemmin tarjoamaan työpaikkoja maasta muuttaneille lahjakkuuksille. Komissio pyrkii edelleen kannustamaan prosessia rahoittamalla puuteohjelmien kautta tutkimusyhteisyrityksiä, joissa korkeakoulu- ja yritystahot tekevät korkealaatuisia yhteistyötä. Viidenteen TTK-puuteohjelmaan on perustettu yritysten Marie Curie -vierailu-apurahajärjestelmä, jonka tarkoitus on lisätä nuorten tutkijoiden työskentelyä teollisuudessa ja liiketoiminnassa.

Euroopan yhteisön sisällä tapahtuvaan aivovuotoon muita heikommissa asemassa olevilta alueilta puututaan Marie Curie -järjestelmässä tukemalla tutkijoiden paluuta kotiseudulle rahoittamalla heidän tutkimustyötään yhden vuoden ajan paluun jälkeen. Komissio myös kannustaa koheesiorahaston kohdealueina olevia jäsenvaltioita investoimaan tutkimusinfrastruktuuriin ja käyttämään tähän tarkoitukseen rakennerahastoja. Pyydämme arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan komission tiedonantoon Yhteenkuuluvuuden ja kilpailukykyyn lujittaminen tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja innovaatioiden avulla (2), josta parlamentti keskusteli 24. helmikuuta 1999 de Lassuksen mietinnön (PE 225.088) perusteella. Tieteellisen

asiantuntemuksen lisäämiseksi kyseisillä alueilla komissio perusti viidenteen TTK-puiteohjelmaan myös kehitys- ja vierailuapurahajärjestelmän muita heikommassa asemassa olevia alueita varten.

(¹) IPTS:n kertomus nro 29, marraskuu 1998.

(²) KOM(98) 275 lopullinen.

(1999/C 370/031)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0170/99

esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué (PPE) komissiolle

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Ympäristö

Euroopan komissio on ryhtynyt toimiin paristoissa ja akuissa esiintyvän elohopean vähentämiseksi. Näitä toimia sovelletaan jäsenvaltioissa 1. tammikuuta 1999 alkaen.

Voiko komissio ilmoittaa, millä tavoin edistetään ladattavien paristojen ja akkujen käyttöä, ja antaa tietoja tällä alalla tehdystä tieteellisestä tutkimuksesta, jonka avulla olisi mahdollista ratkaista lopullisesti tämä ongelma? Ovathan uudelleen käytettävät paristot ympäristöystävällisempiä.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 1999)

Vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 22. joulukuuta 1998 annetun komission direktiivin 98/101/EY (¹) mukaiset toimenpiteet pyrkivät vähentämään paristojen elohopeapitoisuutta. Toimenpiteitä sovelletaan 1. tammikuuta 2000 alkaen.

Vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 8. maaliskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY (²) 6 artiklan mukaan jäsenvaltioiden täytyy järjestää ohjelmia, jotka edistävät vähemmän saastuttavia aineita sisältävien paristojen myyntiä ja ympäristöystävällisempien paristojen tuotantotutkimusta.

Tämän lisäksi jäsenvaltioita on pyydetty jätteistä annetun direktiivin 75/442/EEY (³) 3 artiklan nojalla edistämään puhtaan teknologian ja puhtaampien tuotteiden kehittämistä. Varattavat paristot auttavat osaltaan saavuttamaan yleisiä jätehuoltopolitiikan ja ympäristönsuojelun tavoitteita. Tällä hetkellä mikään tietty yhteisön ohjelma tai direktiivi ei kuitenkaan tue näiden teknologioiden käyttöä. Koska varattavat paristot maksavat itsensä nopeasti takaisin, komissio uskoo markkinavoimien takaavan sen, että paristot pääsevät tehokkaammin markkinoille.

Komissio on aloittanut suurienergiasten (varattavien) sekundaariparistojen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen (TTK) sähköajoneuvojen energialähteenä näiden suorituskyvyn nostamiseksi ja kulujen laske-
miseksi. Neljännen puiteohjelman yhteydessä muiden energiamuotojen kuin ydinenergian ohjelman (Joule) sekä valmistus- ja materiaalitekniikan ohjelman budjetista noin 20 miljoonaa euroa myönnettiin edistyneiden paristojen tutkimukseen ja teknologiseen kehittämiseen.

Erityisesti energiatiheden nostamisessa ja litiumparistojen prosessiteknologian kehittämisessä on edistytty huomattavasti. Vaikka tämä teknologia koskeekin ensisijassa hybridi- ja sähköajoneuvoja, suuri osa voidaan mukauttaa (ja mukautetaankin) pienempiin kannettaviin sovellutuksiin. Näiden tukitoimien odotetaan jatkuvan viidennen puiteohjelman yhteydessä (aihepiirikohtainen ohjelma 4 "Energia, ympäristö ja kestävä kehitys", avaintoiminto 6 "Taloudellinen ja tehokas energiahuolto ja Euroopan kilpailukyky"), joka nimenomaan sisältää tutkimusta suurkapasiteettisesta mikrotason varastoinnista, mukaan luettuina edistyneet energiatehokkaat sekundaariparistot.

(¹) EYVL L 1, 5.1.1999.

(²) EYVL L 78, 26.3.1991.

(³) EYVL L 194, 25.7.1975.

(1999/C 370/032)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0200/99**esittäjä(t): Gianni Tamino (V) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Italian teurastamoille myöntämät poikkeukset

Teurastamoiden mukautumista tuoreen lihan tuotantoa koskeviin hygieni- ja terveystasomääräyksiin on jälleen kerran lykätty vuoden 1999 "rahoituslain" 48 pykälän perusteella, tällä kertaa 31. joulukuuta 1999 asti. Teurastamot eivät edelleenkään noudata 29 päivänä heinäkuuta 1991 annettujen direktiivien 91/497/ETY⁽¹⁾ ja 91/498/ETY⁽²⁾ säännöksiä, jotka siirrettiin Italian lainsäädäntöön 18 päivänä huhtikuuta 1984 annetulla asetuksella nro 286.

Tämä poikkeus on ulotettu koskemaan myös säännöstä eläinten huumaamisesta ennen teurastusta, kuten 1 päivänä syyskuuta 1998 annetulla asetuksella nro 333 Italian lainsäädäntöön siirrettyssä 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa direktiivissä 93/119/ETY⁽³⁾ säädetään.

Vastauksena kysymykseen E-3274/97⁽⁴⁾, joka esitettiin edellisen määräajan lykkäämisen yhteydessä, komissio ilmoitti ottavansa yhteyttä Italian viranomaisiin tilanteen selvittämiseksi.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta ja mitä mieltä se siitä on?

Koska kyse on räikeästä rikkomuksesta yhteisön lakia vastaan, aikooko komissio käynnistää rikkomusmenettelyn Italiaa vastaan?

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 69.

⁽²⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 105.

⁽³⁾ EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21.

⁽⁴⁾ EYVL C 158, 25.5.1998, s. 75.

**Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(6. toukokuuta 1999)

Teurastamoiden laitosten mukauttamismääräajoista säädetään väliaikaisten ja rajoitettujen poikkeuksien myöntämisen edellytyksistä tuoreen lihan tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevista yhteisön erityisistä terveystasomääräyksistä 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/498/ETY. Tilat on mukautettava säännöksiin, joista säädetään terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetussa neuvoston direktiivissä 64/433/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa annetun direktiivin 64/433/ETY muuttamisesta ja ajan tasalle saattamisesta direktiivin ulottamiseksi koskemaan tuoreen lihan tuotantoa ja saattamista markkinoille 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/497/ETY.

Jäsenvaltioiden useilla laitoksilla on ollut vaikeuksia soveltaa edellä mainittujen direktiivien uusia sääntöjä käytännössä. Tästä syystä otettiin käyttöön seuraavia säännöksiä, kun direktiiviä 64/433/ETY muutettiin tuoreen lihan tuotannosta ja markkinoille saattamisesta 22 päivänä kesäkuuta 1995 annetulla direktiivillä 95/23/EY⁽²⁾; toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tarpeellisen määräajan pidennyksen tämän direktiivin noudattamiseksi sellaiselle direktiivin 91/498/ETY 2 artiklan mukaisesti poikkeusluvan saaneelle teurastamolle, joka voi osoittaa kyseistä viranomaista tyydyttävällä tavalla yrittäneensä noudattaa tämän direktiivin määräyksiä, mutta ei ole voinut itsestään riippumattomista syistä noudattaa alunperin määrättyjä määräaikoja.

Kun komissio sai tietää Italian käytännöstä arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisesta kysymyksestä E-3274/97⁽³⁾, se otti yhteyttä Italian viranomaisiin tilanteen selvittämiseksi. Italian terveysministeriö ilmoitti komissiolle, että Italiassa on myönnetty lailla määräajan pidennys teurastamoille, jotka eivät vielä ole säännöksen mukaisia. Jos kyseinen määräajan pidennys myönnetään yleisenä poikkeuksena eikä tapauskohtaisena päätöksenä, voi olla vaikeaa saavuttaa direktiivin 95/23/EY päämäärää. Italia on nyt myöntänyt ylimääräisen määräajan pidennyksen 31. joulukuuta 1999 asti. Sitä ei millään voida perustella "määräajan pidennyksellä", joka voidaan myöntää direktiivin 64/433/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/23/EY, 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tässä tilanteessa komissio varaa oikeuden aloittaa Italiaa vastaan jäsenyysselvityksen noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn.

⁽¹⁾ EYVL L 121, 29.7.1964.

⁽²⁾ EYVL L 243, 11.10.1995.

⁽³⁾ EYVL C 15, 25.5.1998.

(1999/C 370/033)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0201/99**esittäjä(t): Florus Wijsenbeek (ELDR) komissiolle**

(11. helmikuuta 1999)

Aihe: Panttivankitapaus Ranskassa

Onko komissio tietoinen Rennesissä 18.–19. tammikuuta 1999 sattuneesta tapauksesta, jossa ranskalaiset maanviljelijät ottivat alankomaalaisen kuorma-autonkuljettajan panttivangiksi?

Onko komissio tietoinen myös siitä, että tapauksen vuoksi turmeltui 22 tonnia sianlihaa käyttökelpottomaksi ja että lastia kuljettanut kuorma-auto romuttui täysin?

Onko komissio sitä mieltä, että tällainen sopimaton toiminta on estettävä ja että Ranskan viranomaisten, jotka eivät halua estää tällaisia tapauksia, on viipymättä maksettava vahingonkorvausta kuljetusyhtiölle, lastausyhtiölle ja kuljettajalle?

Jos komissio ei ole tätä mieltä, niin mitkä ovat sen perustelut?

**Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(20. huhtikuuta 1999)

Komissio sai AB Veenstra Transportin komissiolle esittämän valituksen kautta tiedon uudesta välikohtauksesta, jossa oli kyse ranskalaisten maanviljelijöiden ryhmän muista jäsenvaltioista tuleviin maataloustuotteisiin kohdistamasta väkivallasta.

Komissio on toistuvasti tuominnut tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen vastaiset yksityisten väkivaltaiset hyökkäykset sekä kyseisen jäsenvaltion viranomaisten toimeentuloon toteuttaa tarvittavat yleisen järjestyksen ylläpitämistä koskevat toimenpiteet tällaisen toiminnan lopettamiseksi. Komissio palauttaa mieleen, että komission vireille paneman jäsenyysvelvoitteiden rikkomista koskevan oikeudenkäyntimenettelyn päätteeksi yhteisöjen tuomioistuimien lausui asiassa C-265/95, komissio vastaan Ranska, 9 päivänä joulukuuta 1997 annetussa tuomiossa, että ” Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklasta sekä 5 artiklasta ja maataloustuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä johtuvia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia ja oikeasuhtaisia toimenpiteitä estääkseen yksityisiä rajoittamasta hedelmien ja vihannesten vapaata liikkuvuutta ”. Komissio muistuttaa myös, että neuvosto antoi 7 päivänä joulukuuta 1998 asetuksen (EY) 2679/98 sisämarkkinoiden toimivuudesta jäsenvaltioiden välisen tavaroiden vapaan liikkuvuuden osalta ⁽¹⁾.

Komissio toimii edelleenkin määrätietoisesti varmistaakseen, että jäsenvaltiot toteuttavat niille kuuluvat toimenpiteet taatakseen tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen noudattamisen.

Käsiteltävänä olevassa tapauksessa komissio kääntyi heti asiasta kuultuaan Ranskan viranomaisten puoleen ja kehotti niitä toteuttamaan tarvittavat yleistä järjestystä koskevat toimenpiteet, joilla taattaisiin tavaroiden vapaa liikkuvuus, ja antamaan tiedoksi vahingot kärsineelle yritykselle suoritettavan korvauksen varmistamiseksi toteutetut toimenpiteet.

Ranskan viranomaiset ilmoittivat vastauksessaan, että siankasvattajien ryhmä keskeytti tammikuun 17 päivän iltana 1999 hollantilaisen kuljetusliikkeen matkan Quimperissä sijaitsevan suolaustehtaan edessä. Ryhmä vaati kuljettajaa siirtämään ajoneuvonsa toisen suolausyrityksen eteen Ergue Gabericin ja keskeytti sen jälkeen ajoneuvon matkan 19 päivään tammikuuta kello 20:30 asti, minkä jälkeen kuorma-auto saattoi taas jatkaa matkaansa. Ranskan viranomaiset korostavat, että ajoneuvon kulku keskeytettiin hetkellä, jona santarmit varmistivat, ettei tilanne pahentuisi. Ranskan viranomaisten mukaan kuljettajaa ei välikohtauksessa kohdeltu väkivaltaisesti, eikä hänen henkilökohtaista liikkumisvapauttaan rajoitettu ”vaikka hän olosuhteet huomioon ottaen pysytteli ajoneuvon ohjaamossa koko välikohtauksen ajan”. Ranskan viranomaiset toteavat vielä, että ajoneuvon kulku keskeytettiin samaan aikaan, kun hallintoviranomaiset olivat aloittaneet neuvottelut yleisen järjestyksen häiriöiden lopettamiseksi. Viranomaiset tähdentävät, että järjestystä palauttamaan oli komennettu liikkuva santarmikomppania, joka oli valmis puuttumaan tilanteeseen tammikuun 19 päivän iltana 1999.

Dieselöljyn valumiseen liittyvän lihan turmeltumisen osalta Ranskan viranomaiset korostavat, että yksityiskohtaiset tutkimukset on käynnistetty tapahtumien kulun selvittämiseksi, koska vahingot havaittiin vasta usean tunnin kuluttua siitä, kun kuorma-auto oli poistunut paikalta. Ranskan viranomaisten mukaan

vahingon kärsineen yrityksen tehtävänä on kääntyä kyseisen departementin prefektin puoleen ja esittää vahingonkorvausvaatimus ja sen mukana kaikki asiakirjat, joilla vahinko voidaan osoittaa varmuudella tapahtuneeksi ja perustella se määrällisesti.

(¹) EYVL L 337, 12.12.1998.

(1999/C 370/034)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0238/99

esittäjä(t): Michèle Lindeperg (PSE) komissiolle

(12. helmikuuta 1999)

Aihe: Maksusuoritukset euroissa

Euro-myönteiset Euroopan kansalaiset ovat iloinneet siitä ajatuksesta, että he voisivat Euroopan unionin sisällä matkustaessaan yksinkertaistaa maksusuorituksiaan maksamalla euroissa (sekillä tai pankkikortilla) 1. tammikuuta 1999 alkaen. Tämä oli heille itse asiassa yksi niistä konkreettisista eduista, joiden piti tulla voimaan välittömästi valuutanvaihtoon liittyvien laskutoimitusten ja kustannusten poistuessaa.

He ovat kuitenkin todenneet, että, vaikka välityspalkkiot ovat hävinneet maksettaessa euroissa joko sekillä tai pankkikortilla, pankkikulut taas ovat nousseet niin paljon, ettei euroissa maksaminen toisessa Euroopan unionin jäsenmaassa enää kannata.

Eikö komissio ole sitä mieltä, että vastaavat toimet saavat innokkaimmatkin euron puolestapuhujat lannistumaan ja että täten on menetetty yksi mahdollisuus tiedottaa aktiivisesti ja käytännönläheisesti yhteisvaluutan eduista?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 1999)

Komissio on tietoinen joko euroina tai kansallisina valuuttoina suoritettavien rajatylittävien maksujen aiheuttamista ongelmista. Oli kuitenkin odotettavissa, että euron käyttöönotto ei automaattisesti johda siihen, että maksuihin liittyvät pankkipalvelut olisivat ilmaisia.

Sekeistä on todettava, että on useita erilaisia sekkejä. Normien mukaisten eurosekkien kohdalla menettelyt ovat suhteellisen yksinkertaiset, koska ne hoidetaan keskitetysti. Järjestelyt säilyvät periaatteessa samanlaisina kuin ennen rahaliiton kolmannen vaiheen alkamista, ja kulujenkin pitäisi näin ollen säilyä samalla tasolla kuin ennen. Kun on kyse muista kuin normien mukaisista sekeistä (kansallisista sekeistä), järjestelyt ovat monimutkaisemmat. Jokainen sekki on käsiteltävä käsin, minkä vuoksi ne eivät sovi rajatylittävään käyttöön, ainakaan silloin, kun on kyse pienistä summista.

Pankkikorttien osalta komissio on jo pitkään tukenut niiden yhteentoimivuutta. Nykyisin onkin yhä useammin mahdollista nostaa rahaa pankkiautomaateista ulkomailla, ja jopa ostokset voi maksaa liikkeessä ulkomailla maksupääteessä kortilla, joka on myönnetty kortin haltijan kotimaassa. Näihin toimintoihin liittyvät kustannukset, joista vaihtokulut ovat vain osa, ovat myös säilyneet lähestulkoon ennallaan komission käytössä olevien tietojen mukaan. Komissio tutkii kuitenkin edelleen mahdollisuuksia parantaa näitä palveluja. Komissio on yhteydessä pankkiyhteisöön tarkastellakseen rahakorttien yhteentoimivuuteen liittyviä kysymyksiä. Komissio toivoo, että nämä välineet, jotka sopivat erityisen hyvin euron käyttöönottoon, voisivat edistää arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa aktiivista tiedottamista.

Lopuksi on syytä muistaa, että ennen euron käyttöönottoa rahoituslaitokset ovat voineet kerätä ainakin osan niille aiheutuvista kustannuksista soveltamissaan erisuuruissa vaihtokursseissa. Nykyisin niiden on sovellettava kiinteää vaihtokurssia ja ilmoitettava kustannukset erikseen. Kustannukset ovat myös aiempaa avoimemmin nähtävissä, minkä ansiosta asiakkaat pystyvät valitsemaan entistä paremmin parhaat tarjoukset.

(1999/C 370/035)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0267/99**esittäjä(t): Florus Wijsenbeek (ELDR) komissiolle**

(17. helmikuuta 1999)

Aihe: Ajokortin myöntävien tahojen välinen kilpailu

Voisiko komissio ilmoittaa, miten pitkälle se on edennyt ajokortin myöntävien tahojen välistä kilpailua käsittelevän kysymyksen E-2907/98 ⁽¹⁾ vastaamiseen tarvittavien tietojen keräämisessä?

Missä ajassa komissio katsoo voivansa vastata edellä mainittuun kirjalliseen kysymykseen?

⁽¹⁾ EYVL C 96, 8.4.1999, s. 153.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Annettuaan vastauksen arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2907/98 ⁽¹⁾ komissio on tehnyt tiedusteluja jäsenvaltioille kysymyksessä mainituista järjestelyistä. Komissio on saanut vastauksen 12 jäsenvaltiolta.

Yhteisön ajokortista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY ⁽²⁾ liitteessä II olevassa 11 kohdassa määrätään, että jäsenvaltion valtuuttaman toimielimen on seurattava ja valvottava katsastusmiesten työtä.

Komissio tekee saamiensa vastausten perusteella sen johtopäätöksen, että ajokokeiden järjestämisestä vastaavien viranomaisten nimeäminen on jäsenvaltioissa järjestetty seuraavasti.

Belgiassa, Saksassa, Alankomaissa, Portugalissa ja Suomessa tämä tehtävä on lain mukaan uskottu yksityisille elimille. Belgiassa ja Saksassa useat viranomaiset ovat vastuussa ajokokeiden järjestämisestä. Jokainen näistä elimistä on vastuussa ajokokeiden järjestämisestä tietyllä alueella.

Portugalissa ja Suomessa nimetyt elimet (maantiekuljetusten osasto Portugalissa ja Ajoneuvohallintakeskus Suomessa) voivat tehdä sopimuksia palvelujen tarjoajien kanssa ajokokeiden järjestämisestä tietyillä maantieteellisillä alueilla. Palvelujen tarjoajat valitaan avoimen tarjouskilpailun perusteella. Yhdistyneessä kuningaskunnassa teoriakokeen logistinen järjestäminen on annettu alihankkijan tehtäväksi avoimen tarjouskilpailun perusteella.

Jäsenvaltioissa on käytössä erilaisia menettelytapoja valittaa ajokortteja myöntävien viranomaisten tekemistä päätöksistä. Jäsenvaltioiden antamien tietojen perusteella päätöksestä valitetaan pääsääntöisesti hallinto- tai siviilituomioistuimeen (D, F, IRL, NL, FIN, UK). Joissakin jäsenvaltioissa on ilmoitettava tai valitettava ajokortin myöntäneelle viranomaiselle ennen valitusta tuomioistuimeen (NL, FIN). Toisissa jäsenvaltioissa on käännyttävä ylemmän (GR) tai toisen (P) ajokoeviranomaisen puoleen toisen ajokokeen suorittamiseksi. Belgiassa riippumattomista johtavista virkamiehistä koostuva erityistoimikunta käsittelee valitukset. Espanjassa, Italiassa ja Luxemburgissa virallinen menettelytapa on hallituksen vastuuelimen ylimmille viranomaisille suunnattu valitus.

Tähän mennessä vastanneet jäsenvaltiot ovat osoittaneet, että ainoastaan nimetyt toimielimet saavat järjestää ajokokeita.

⁽¹⁾ EYVL C 96, 8.4.1999, s. 153.

⁽²⁾ EYVL L 237, 24.8.1991.

(1999/C 370/036)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0269/99**esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) komissiolle**

(5. helmikuuta 1999)

Aihe: Apu Venäjälle — kadonneet EU-miljoonat

Euroopan unioni päätti yhdessä USA:n kanssa viime syksynä antaa Venäjälle 6,3 miljardin shillingin arvoisen elintarvikeavustuksen, koska pelkäsi että Venäjällä nähtäisiin talvella nälkää. Nyt on kuulunut tietoja, joiden mukaan avustushjelman toteutus ei juurikaan edisty eikä voida taata, etteivät avustukseen tarkoitetut elintarvikkeet joudu mafian käsiin, niin kuin tapahtui talvella 1991/92.

1. Mitä turvatoimia toteutettiin sen takaamiseksi, että elintarvikkeet todella päätyvät niiden tarvitsijoille?
2. Mihin avustukset toimitetaan ja miten jakelujärjestelmä Venäjällä luotiin?
3. Kuka on EU:n puolesta vastuussa avustushjelman toteutuksesta?
4. USA:n käyttämä strategia eroaa Euroopan strategiasta siten, että se myönsi tavaratoimitusten lisäksi lainan, johon sisältyi velvoite ostaa lainalla tuotteita USA:lta. Miksei EU:kin toteuttanut tällaista kaksiosaista ohjelmaa?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

Komission ja Venäjän hallituksen välillä allekirjoitetun yhteisymmärryspöytäkirjan 3.13 kohdassa määrätään seuraavasti: "Venäjän federaation hallitus takaa kaikkien toimien avoimuuden ja täyden seurannan hyödykkeiden haltuunotosta niiden myynnin ja jakelun loppupisteeseen asti. Venäjän toimivaltaiset tarkastusviranomaiset valvovat erityisesti myynnistä saadun tuoton kokoamista ja käyttöä sekä erityistiliä koskevia yksityiskohtaisia tiedonantoja."

Kuten jo Sirkka-Liisa Anttilan⁽¹⁾ kirjalliseen kysymykseen P-131/99 annetussa vastauksessa todetaan, yhteisymmärryspöytäkirjassa määrätään lisäksi, että Venäjän viranomaiset avustavat komission tarkoitukseen määräämien riippumattomien elinten työtä seuranta-, tarkastus-, tilintarkastus- ja arviointitehtävissä. Pöytäkirjassa myös annetaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimelle oikeus suorittaa Venäjällä toteutettavia toimia koskevia tilintarkastuksia.

Venäjän viranomaiset ovat valinneet avun kohteet ja laatineet jakelujärjestelmän. Ne sisältyvät yhteisymmärryspöytäkirjan liitteisiin.

Tuotteiden hankinta ja niiden kuljettaminen Venäjän rajalle kuuluu maatalouden pääosaston toimivaltaan. Komission toteutettavaksi määrätyn seurannan, tarkastukset, tilintarkastukset ja arvioinnin panee täytäntöön yhteisön ulkopuolisiin maihin suunnattavaa apua hallinnoiva toimiala.

Yhdysvaltain PL 480 -ohjelmassa (I osasto) määrätään kehitysmaihin suuntautuvasta hallitusten välisestä maataloustuotteiden myynnistä pitkäaikaisin luottojärjestelyin. Yhteisöllä ei ole vastaavanlaista vahvistettua ohjelmaa, joka mahdollistaisi luottojen myöntämisen. Koska yhteisöllä ei ollut käytettävissään luototukseen tarvittavia taloudellisia keinoja, mutta sillä oli interventioitoimien seurauksena maataloustuotteita interventiovarastossa, maataloustuotteiden ilmaisjakeluohjelma Venäjän federaatiolle oli ainoa mahdollinen vastaus Venäjän ruoka-apupyntöön.

Komissio viittaa myös Jean-Antoine Giansilyn parlamentin maaliskuun 1999 I istuntojakson kyselytunnilla esittämään suulliseen kysymykseen H-130/99 antamaansa vastaukseen⁽²⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 19.

⁽²⁾ Parlamentin kokousasiakirjat (maaliskuun I 1999).

(1999/C 370/037)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0327/99**esittäjä(t): Alexander Falconer (PSE) komissiolle**

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: EU:n tietopalvelukustannukset

Mitkä ovat tiedotushankkeiden EUROLIB, BREL, CASE, ECHO ja EURONET yksittäiset vuosi- ja kokonaiskustannukset hankkeiden aloittamisesta alkaen, mukaan lukien henkilöstön työaika, tutkimus, kehitys, ohjelmointi, laitteistot (jakelijoiden ja käyttäjien), mainostus, koulutus ja matkat sekä juoksevat kustannukset? Mitkä ovat kunkin hankkeen kustannukset Euroopan unionille?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Eurolib on parlamentin pääsihteerin aloitteesta vuonna 1988 perustettu Euroopan unionin toimielinten kirjastojen yhtymä. Ryhmän kokouksiin ja työskentelyyn osallistumista ei ole milloinkaan rahoitettu erityisestä budjettikohdasta tai -määrärahoista, koska kyseiset kustannukset sisältyvät työskentelyyn osallistuvien toimielinten yleisiin toimintamenoihin. Komissio ja muut toimielimet katsovat, että koska kirjastoala on etenkin viime vuosina muuttunut nopeasti, nykyisin kahdesti vuodessa toteutuvat tapaamiset, joissa virkamiehet voivat tavata kollegojaan, rikastavat heidän toimenkuvaansa. Esimerkkinä tästä on Eurolib-sivujen perustaminen Internettiin toimielinten väliselle Europa-palvelimelle. Kirjastojen erityisesti Eurolib-työskentelyyn käyttämän osuuden erittelemineen mielekkäällä tavalla on jokseenkin mahdotonta, sillä yhteistyöhön osallistuu 18 kirjastoa. Näihin kuuluu myös Euroopan parlamentin kirjasto, joka vastasi Eurolibin sihteeristön toiminnasta vuosina 1988–1994.

BREL (Bibliothèque de recherches européennes de Luxembourg): Kirjaston toiminnasta vastaavat yhdessä Euroopan parlamentti ja Luxemburgin kansalliskirjasto.

ECHO (Electronic case handling in offices) on RACE-hanke, ja Euronett (uusia eurooppalaisia kuljetusteknologioita koskevan käyttäjäpalautteen arviointi) oli DRIVE 1 -hanke, jota toteutettiin vuosina 1980–1984. Kunkin hankkeen määrärahojen käyttöä koskeva yksityiskohtainen erittely on lähetetty arvoisalle kysyjälle ja parlamentin sihteeristölle.

Komissio ei tunnista CASE-lyhennettä minkään eurooppalaisen tiedotushankkeen lyhenteeksi.

(1999/C 370/038)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0328/99**esittäjä(t): Alexander Falconer (PSE) komissiolle**

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: EU:n tietopalvelukustannukset

Mitkä ovat muiden Euroopan unioniin liittyvien tiedotushankkeiden CCN, ISBN, ISSN, JANET ja SALBIN yksittäiset vuosi- ja kokonaiskustannukset Euroopan unionille hankkeiden aloittamisesta alkaen, mukaan lukien henkilöstön työaika, tutkimus, kehitys, ohjelmointi, laitteistot (jakelijoiden ja käyttäjien), mainostus, koulutus ja matkat sekä juoksevat kustannukset?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio ei tunnista mitään arvoisan kysyjän mainitsemaa lyhennettä eurooppalaisen tiedotushankkeen lyhenteeksi.

ISBN ja ISSN näyttäisivät kuuluvan UNESCO:n toimintaan ja JANET ja SALBIN näyttäisivät olevan Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivia verkkoja.

(1999/C 370/039)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0332/99**esittäjä(t): Gianni Tamino (V) komissiolle**

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: Neuvoston direktiivi 98/58 tuotantoeläinten suojelusta

Italian edustajainhuone hyväksyi 28. tammikuuta lopullisesti lait, joilla yhteisön vuoden 1998 säädöksiä saatettiin osaksi Italian lainsäädäntöä.

Niiden direktiivien joukossa, jotka saatettiin osaksi Italian kansallista lainsäädäntöä, ei ollut tuotantoeläinten suojelusta annettu neuvoston direktiivi 98/58 (¹), jonka 10 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava kansalliset säädökset voimaan viimeistään 31. joulukuuta 1999.

On selvää, että Italia ei ehdi ajoissa panna tätä tärkeää direktiiviä täytäntöön, koska seuraava aika, jolloin yhteisön säädöksiä saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, osuu vuoden loppuun, ja prosessi vie tavallisesti noin vuoden siitä, kun yhteisön säädös on hyväksytty Italiassa.

Onko komissio tietoinen tilanteesta? Mitä mieltä se on asiasta? Mitä se aikoo tehdä?

Onko komissio aloittanut tarvittavat toimet noudattaakseen mainitun direktiivin 8 artiklassa säädettyä määräaika, joka umpeutuu 30. kesäkuuta 1999, ja aikooko se pitää parlamentin ajan tasalla?

(¹) EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 1999)

Komissio ei ollut tietoinen mainitusta ongelmasta. Komission tehtävänä on muistuttaa jäsenvaltioita niiden veloitteesta panna direktiivit täytäntöön säädettyyn määräaikaan mennessä. Jos direktiiviä ei panna asianmukaisesti täytäntöön mainittuun määräaikaan mennessä, rikkomismenettelyt aloitetaan automaattisesti.

Komissio on aloittanut ennen 30. kesäkuuta 1999 neuvostolle annettavan kertomuksen laatimisen tuotantoeläinten suojelusta 25 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/58/EY (¹) 8 artiklan mukaisesti. Komissio on pyytänyt kaikkia kolmansia maita, jotka saavat tuoda eläimiä tai eläintuotteita yhteisöön, lähettämään tietoja soveltamistaan tiloilla pidettävien eläinten hyvinvointia kuljetuksen aikana tai teurastushetkellä koskevista lainsäädännöstä tai muista säännöksistä. Kun nämä tiedot on saatu, niitä tarkastellaan sekä direktiivin 98/58/EY 8 artiklan että Maailman kauppajärjestön (WTO) veloitteiden perusteella. Kertomus toimitetaan myös parlamentille.

(¹) EYVL L 221, 8.8.1998.

(1999/C 370/040)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0346/99**esittäjä(t): Katerina Daskalaki (UPE) komissiolle**

(23. helmikuuta 1999)

Aihe: Jatkotoimet Euroopan parlamentin valiokunta-aloitteisen lehdistöä koskevan mietinnön johdosta

Päätöslauselmassaan A4-0289/97 (¹) Euroopan parlamentin täysistunto tunnusti painetun lehdistön kiistatoman ja historiallisen roolin kansanvallan ja ihmisoikeuksien puolustamisessa ja kehotti komissiota tutkimaan ja ehdottamaan toimia, joita tarvitaan painetun lehdistön tietoyhteiskunnassa vallitsevien uusien olosuhteiden johdosta. Nämä olosuhteet edellyttävät uudelleenjärjestelyjä ja kehitystoimia seuraavilla aloilla: jakelujärjestelmät, toimittajien kouluttaminen ja perehdyttäminen uusiin tekniikoihin, verotusjärjestelmät, infrastruktuuriin kohdistuvat menot, maakuntalehdet, uutistoimistot ja painetun lehdistön rooli kokonaisuudessaan tiedon valtatie luotettavana lähteenä.

Aikooko komissio ryhtyä jatkotoimiin edellä mainitun Euroopan parlamentin päätöslauselman johdosta ja asiasta vastaavan pääosaston ja Euroopan lehdistökeskuksen 24. syyskuuta 1998 yhdessä järjestämän samaa aihetta käsitelleen lehdistön ammattilaisten pyöreän pöydän keskustelujen johtopäätösten jälkeen, ja aikooko komissio ryhtyä erityisiin toimiin lehdistöön uudessa viestintäympäristössä liittyvien kysymysten käsittelemiseksi?

(¹) EYVL C 339, 10.11.1997, s. 415.

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio on tutustunut kiinnostuneena uuden teknologian vaikutuksesta Euroopan lehdistöön annettuun parlamentin mietintöön. Se on pannut merkille parlamentin huolestuneisuuden yhteisön demokraattisille informaatioprosesseille aiheutuvista seurauksista.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen mainitsee, komission aloitteesta käytiin Euroopan journalismikeskuksessa Maastrichtissa syyskuussa 1998 lehdistön edustajien kanssa pyöreän pöydän keskusteluja painetun lehdistön tulevaisuudesta. Lisäksi komissio on laatinut ammattikirjallisuuteen ja Internet-tutkimukseen perustuvan raportin, jolla se on halunnut tarjota seminaarin käyttöön asiaan liittyviä taustatietoja ja kannustaa median ja Euroopan unionin toimielinten välistä vuoropuhelua.

Kuten komission edustaja seminaarissa huomautti, komissio ottaa uusien tietotekniikoiden käyttöönoton ja tiedotusvälineiden toimintaympäristön muutokset erittäin vakavasti, ja se onkin ehdottanut useita asiaan liittyviä toimenpiteitä. Tiedotusvälineitä kehoitettiin myös pyrkimään tiiviimpään vuoropuheluun yhteisön kanssa ja esittämään konkreettisia ehdotuksia yhteisön toimenpiteiksi.

Valmisteilla on erillinen koulutusstrategia. Tästä strategiasta ei kuitenkaan ole vielä päätetty lopullisesti, koska käytettävissä olevat varat ovat rajalliset ja koska yhteisössä pohditaan, miten suhteet tiedotusvälineisiin olisi tulevaisuudessa järjestettävä.

(1999/C 370/041)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0366/99

esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Komissaarien palkkaus

Koska Euroopan lehdistössä asioista esiintyy ristiriitaisia tietoja, kysyn komissiolta, millä perusteella määräytyy komissaarin palkka ja eläke, millaiseen erorahaan hän on oikeutettu ja millä tavalla häneen sovelletaan EU:n työntekijöiden yleisiä työehtoja? Millaisiin liikevaihtoverohelpotuksiin komissaari on oikeutettu ja miten nämä etuudet poikkeavat EU:n muiden työntekijöiden eduista?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 1999)

Komission jäsenten palkkaan ja muihin etuuksiin sovelletaan samoja sääntöjä kuin muidenkin Euroopan yhteisöjen toimielinten palveluksessa työskentelevien virkamiesten palkkaukseen. Niistä säädetään henkilöstösäännöissä, mm. 17 päivänä joulukuuta 1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY, EHTY, Euratom) N:o 2762/98, joka koskee Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä näihin palkkoihin ja eläkkeisiin liittyvien korjauksentöimien mukauttamista 1 päivästä heinäkuuta 1998 (¹).

Komission jäsenten palkkaus käsittää seuraavat osat:

- peruspalkka, jonka määrä on 112,5 prosenttia palkkaluokkaan A1/6 kuuluvan virkamiehen peruspalkasta. Komission puheenjohtajan peruspalkka on 138 prosenttia ja varapuheenjohtajien peruspalkka 125 prosenttia palkkaluokkaan A1/6 kuuluvan virkamiehen peruspalkasta (komission jäsenten

peruspalkasta pidätetään veroa progressiivisen veroasteikon mukaan siten, että marginaalivero on korkeimmillaan 45 prosenttia; lisäksi palkasta pidätetään väliaikaisena maksuna 5,83 prosenttia. Toimielinten palveluksessa olevien virkamiesten palkasta pidätetään samat verot. Lisäksi pidätetään 1,8 prosenttia sairaus- ja tapaturmavakuutusta varten)

- asumislisä, 15 prosenttia peruspalkasta
- kiinteä kuukausittainen edustuslisä, 607,71 euroa
- lisäksi komission jäsenille maksetaan henkilöstösääntöjen mukaisesti samat lisät kuin muillekin toimielinten palveluksessa oleville virkamiehille (lukuun ottamatta ulkomaankorvausta, jonka sijasta komission jäsenille maksetaan edellä mainittua asumislisää).

Komission jäsenille ei makseta erorahaa. Sen sijaan he saavat kolmen vuoden ajan palvelussuhteensa päättymisen jälkeen siirtymäkorvausta, joka lasketaan prosenttiosuutena peruspalkasta palveluvuosien määrän mukaan suhteutettuna. Siirtymäkorvauksesta maksetaan veroa yhteisöjen talousarvioon.

Komission jäsenillä on palvelussuhteensa päätyttyä oikeus vanhuuseläkkeeseen, jonka maksaminen alkaa heidän täyttäessään 65 vuotta. Eläkettä kertyy 4,5 prosenttia peruspalkasta kultakin täydeltä palveluvuodelta, ja sen enimmäismäärä on 70 prosenttia asianomaisen viimeisestä peruspalkasta. Myös eläkkeestä maksetaan veroa yhteisöjen talousarvioon.

Komission jäsenten ”yleisistä työehdoista” ei annettu erityisiä määräyksiä.

Belgia rinnastaa komission jäsenet diplomaatteihin, ja he saavat näin ollen samat edut kuin jäsenvaltioiden Belgiaan lähettämät diplomaatit. Näihin etuihin kuuluu mm. mahdollisuus ostaa tiettyjä tavaroita henkilökohtaiseen käyttöön verottomasti. Komissio on pohtinut, ovatko jäsenvaltioiden diplomaattien ja heihin rinnastettavien henkilöiden, kuten Euroopan komission jäsenten, verovapaudet (alv:n ja valmisteverojen osalta) yhteensopivia unionin yhdentymisen edistymisen kanssa, kun kyseiset henkilöt työskentelevät unionin alueella. Komissio on päättänyt arvioida tilannetta perusteellisesti selvittääkseen, millaiset lainsäädäntöehdotukset olisivat paikallaan. Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan myös vastaukseen, jonka se on antanut Philippe De Coenen esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3878/98 ⁽²⁾.

Virkamiehiä ja muuta henkilöstöä (väliaikaisia ja tilapäisiä toimihenkilöitä) ei rinnasteta diplomaatteihin. Niillä virkamiehillä tai toimihenkilöillä, joilla on vähintään vuoden voimassa oleva työsopimus ja jotka tulevat ensimmäistä kertaa jonkin toimielimen palvelukseen Belgiaan, on kuitenkin oikeus saada vapautus alv:sta heidän hankkiessaan tiettyjä tavaroita henkilökohtaiseen käyttöön. Verovapaus on voimassa kahdentoista peräkkäisen kuukauden ajan, ja se on käytettävä kahden vuoden kuluessa palvelukseentulosta.

(1) EYVL L 346, 22.12.1998.

(2) EYVL C 325, 12.11.1999.

(1999/C 370/042)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0378/99

esittäjä(t): Viviane Reding (PPE) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kissojen ja koirien julma teurastaminen Aasiassa

Saksassa on esitetty viime aikoina tv-reportaaseja siitä, kuinka thaimaalaisissa, kiinalaisissa ja filippiiniläisissä teurastamoissa hirtetään kissoja ja koiria kivuliaasti ja hitaasti niiden lihan ja erityisesti turkin takia. Suurin osa turkeista viedään todistettavasti Eurooppaan, jossa niistä jalostetaan takinkauluksia, lompakoiden päällyksiä tai lämpöpeitteitä reumapotilaille.

Onko komissio tietoinen maahantuotujen kissan- ja koiranturkkien oikeasta alkuperästä? Mitä komissio aikoo tehdä asialle? Harkitseeko komissio kissan- ja koiranturkkien sekä nahkatuotteiden tuontikieltoa näistä maista?

Eikö kuluttajienkin pitäisi saada tietää, mistä nämä turkit ja nahkatuotteet ovat peräisin? Tämä saataisiin aikaan esimerkiksi siten, että tuotteisiin olisi merkittävä niiden alkuperä.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan Johanna Majj-Weggenin tätä aihetta koskevaan kirjalliseen kysymykseen E-40/99 annettuun vastaukseen ⁽¹⁾.

Yhteisössä ei ole sääntöjä, jotka koskevat kissan- ja koiranturkkien tai niistä valmistettujen tuotteiden merkitsemistä.

⁽¹⁾ EYVL C 348, 3.12.1999, s. 14.

(1999/C 370/043)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0381/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Lasten nauttimat isotoniset juomat

Euroopan unionin elintarvikealan tiedekomitean tutkimuksen mukaan isotonisten virvoitusjuomien nauttaminen aiheuttaa lapsilla hermostuneisuutta, ahdistuneisuutta ja ärtyneisyyttä. Voiko komissio toimittaa lisätietoja edellä mainituista tutkimustuloksista? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä lasten suojelemiseksi tämän kaltaisten virvoitusjuomien nauttimiselta?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 1999)

Elintarvikealan tiedekomitea antoi lausunnon kofeiinista, tauriinista ja glukuronolaktonista niin kutsuttujen energijuomien ainesosina ⁽¹⁾. Kofeiinin osalta se totesi, että energijuomien osuus aikusten saamassa kofeiinin kokonaismäärässä ei vaikuta huolestuttavalta. Lapset puolestaan eivät tavallisesti nauti paljonkaan teetä tai kahvia, ja jos he juovat energijuomia cola- tai muiden virvoitusjuomien sijasta, heidän päivittäinen kofeiinin saantinsa saattaa lisääntyä aikaisempaan tilanteeseen verrattuna. Tämä saattaa johtaa käyttäytymisen muuttumiseen, esimerkiksi vireyden lisääntymiseen, ärtyneisyyteen, hermostuneisuuteen tai ahdistuneisuuteen. Komitea suositteli raskaana oleville naisille kohtuutta kofeiinin nauttimisessa mistä tahansa lähteestä. Muiden arvioitujen ainesosien (tauriinin ja glukuronolaktonin) osalta tiedekomitea ei pystynyt vahvistamaan, että niiden käytön turvallisuutta tiettyjen nk. energijuomien koostumuksissa olisi riittävästi osoitettu.

On pääosin valmistajan vastuulla tuoda saataville tieteelliset tiedot, joiden perustella kyseisten ainesosien turvallisuus energijuomissa voidaan arvioida. Tämän vuoksi komissio on toimittanut jäsenvaltioille tiedon lausunnosta ja kehottanut niitä varmistamaan yleisestä tuoteturvallisuudesta 29 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/59/ETY ⁽²⁾ velvoitteiden mukaisesti, että niiden markkinoille tuodut tuotteet ovat turvallisia. Komissio jatkaa mainittujen aineiden tieteellisen arvioinnin seurantaa heti, kun uutta oleellista tietoa on saatavilla.

⁽¹⁾ Saatavilla Internetistä osoitteesta (<http://europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/scf/out22en.html>).

⁽²⁾ EYVL L 228, 11.8.1992.

(1999/C 370/044)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0386/99**esittäjä(t): Marianne Thyssen (PPE) komissiolle***(19. helmikuuta 1999)**Aihe: Kasvu ja työllisyys*

Luxemburgin työllisyyttä käsitelleen huippukokouksen johdosta ja Euroopan parlamentin aloitteesta neuvosto hyväksyi toukokuussa uuden kasvua ja työllisyyttä koskevan ohjelman, johon myönnettiin 450 miljoonaa euroa määrärahoja.

Ohjelmaan sisältyy pk-yrityksille suunnattu tuki, jolla helpotetaan näiden yritysten rahoituksen saantia. Tällä tavoin niille annetaan kasvun ja työpaikkojen luomisen mahdollisuus. Ohjelma muodostuu kolmesta osasta: takuu- ja riskipääomajärjestelyistä sekä yhteisyrittäsohjelmasta.

Kysymyksen esittäjän saamien tietojen mukaan pk-yritykset eivät tunne tätä ohjelmaa riittävästi. Voisiko komissio tästä syystä vastata seuraaviin kysymyksiin, kun ohjelma on nyt ollut käynnissä 9 kuukautta?

1. Millä tavoin pk-yrityksille on tiedotettu siitä, mitä riskipääomarahastoja, takuujärjestelyjä ja rahoituslaitoksia niiden käytössä on, jotta ne voivat hyötyä tästä ohjelmasta?
2. Kuinka monta tällaista välittävää tahoa toimii jo ohjelman eri osien yhteydessä ja mille alueille ja mihin maihin ne ovat sijoittuneet?
3. Kuinka monta ja millaista pk-yritystä (ala, koko, maa) ovat jo osallistuneet kasvu- ja työllisyysohjelmaan?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus*(27. huhtikuuta 1999)*

1. Euroopan investointirahaston hallinnoimasta ETF-Start up -riskipääomajärjestelmästä (European Technology Facility, Euroopan teknologian rahoitusjärjestelmä) ja takuujärjestelyistä voidaan todeta, että luettelo rahastoista ja valituista välittäjistä on saatavana Internet-osoitteesta (<http://www.eif.org>). Valtuutetuilla rahoituslaitoksilla on myös omaa pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset) suunnattua tiedotusaineistoa.

Eurooppalainen yhteisyrittäsohjelmaa (JEV, Joint European Venture) koskeva luettelo rahoituslaitoksista on saatavana pääosaston II rahoitustoimialan, pääosaston XXII ja euroneuvontakeskusten Internet-osoitteista. Rahoituslaitoksia kannustetaan tukemaan JEV:in toimintaa, ja komissio aikoo osallistua näiden edistämis-toimien rahoitukseen. Euroneuvontakeskukset, pk-yrityksiä edustavat organisaatiot ja rahoitusjärjestöt itse ovat jo alkaneet toteuttaa useita toimenpiteitä.

2. ETF-Start up -riskipääomajärjestelmän osalta on valittu kaksi rahastoa (Ranska ja Saksa), ja lisäksi neuvottelut ovat kesken seitsemän rahaston kanssa, joilla on tarkoitus kattaa viisi jäsenvaltiota. Takuujärjestelyjen osalta on allekirjoitettu kaksi sopimusta (Alankomaat ja Itävalta), ja Belgian, Saksan, Espanjan, Ranskan, Italian ja Suomen kanssa neuvotellaan parhaillaan. JEV:iä varten on tähän mennessä valittu 80 kaikkia jäsenvaltiot kattavaa rahoituslaitosta.

3. ETF-Start up -riskipääomajärjestelmästä ei ole vielä saatavilla tietoja, koska sopimukset on vasta allekirjoitettu. Takuujärjestelyistä voidaan sanoa, että ainoastaan yksi itävaltalainen välittäjä oli toiminnassa 31. joulukuuta 1998.

Tähän mennessä 34 pk-yritystä 12 jäsenvaltiosta ovat saaneet JEV-tukea, jolla pyritään perustamaan 17 yhteisyrittäsohjelmaa. Tukea saaneet pk-yritykset toimivat teollisuustuotannon, ympäristön, tietotekniikan, logistiikan ja liikenteen, bioteknologian, terveyden, rakentamisen ja kaupan aloilla. Näistä 16:ssa on alle 10 työntekijää. Pk-yritysten laatimien ennusteiden pohjalta jokainen yhteisyrittäsohjelma merkitsee keskimäärin 15 uutta työpaikkaa.

(1999/C 370/045)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0396/99**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Ympäristötuhot Gavdosin ja Gavdopoulán pienillä kalliosaarilla

Kreetan ympäristöjärjestöjen esittämien syytösten mukaan Gavdosin ja Gavdopoulán pienille kalliosaarille Etelä-Kreetan alueelle, joka kuuluu Natura 2000 -alueiden verkkoon ja on luonnehdittu aluetypiksi A, aiotaan rakentaa teollisuuslaitoksia, helikopterikenttiä ja koko Gavdopoulán kalliosaaren ympäri laitureita, joihin alukset voivat kiinnittyä, sekä Gavdosin saareen laivojen huoltopaikkoja ja 400 henkilön asuinalue.

Jos syytöksissä on perää, merkittävä biotooppi ja koko alueen kulttuurinen ja sosiaalinen yhtenäisyys tuhoutuu. Tämän vuoksi komissiolta kysytään:

1. Onko se tietoinen siitä, että edellä mainitut hankkeet ovat suunnitteilla?
2. Tietääkö se, onko ympäristövaikutuksista tehty vaadittavat tutkimukset, ja tietääkö se, että kyseessä on suojelualue?
3. Aikooko se pyytää kreikkalaisilta viranomaisilta, että asiaa koskevat päätökset peruttaisiin, jotta ympäristön tasapaino ja alueen poikkeuksellinen kauneus säilytettäisiin?

(1999/C 370/046)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0493/99**esittäjä(t): Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) komissiolle**

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kreikkalaisen Gavdopoula-saaren tuhoaminen

Äskettäin julkistettiin suunnitelma satamalaitteiston rakentamiseksi kreikkalaiselle Gavdopoula-saarelle. Tämä tuhoaisi täysin paikallisen ekosysteemin. Koko saari aiotaan tasoittaa 6 metrin korkuiseksi merenpinnasta. Tästä kertyvä maa-aines aiotaan käyttää saaren pinta-alan lisäämiseen sellaisen yksityissataman rakennuttamiseksi, jossa laivoilla olisi noin 12 km tilaa ankkuroitua. Tämän lisäksi on tarkoitus pystyttää teollisuusrakennuksia, varastohalleja ja hallintokomplekseja.

Gavdopoula-saari kuuluu ympäröivine alueineen luontotyyppidirektiivin tarjoaman suojan piiriin; Kreikan hallitus on jo aikoja sitten myöntänyt tälle alueelle erityissuojelun. Saari on tärkeä levähdyspaikka Afrikkaan matkaaville muuttolinnuille. Saarella elää mm. 14 erilaista etanalajia, joita ei tavata missään muualla. Vesistöissä elää mm. munkkihyilkeitä ja merikilpikonnia. Lisäksi saarella on tehty antiikkilöydöksiä, jotka ovat merkittäviä eurooppalaiselle kulttuuriperinnölle.

1. Mitä mieltä komissio on luontotyyppidirektiivin määräyksistä johtuvista suojelustandardeista, joita on noudatettava Gavdopoulán alueella, jotta edes ekologisen tilanteen huononeminen kyettäisiin välttämään direktiivissä edellytetyllä tavalla?
2. Katsooko komissio, että Gavdopoula-saarelle suunniteltu hanke voidaan hyväksyä, kun otetaan huomioon eurooppalaiset ympäristöstandardit?
3. Pitääkö komissio sikäläisten suunnitelmien yhteydessä toteutettua ympäristövaikutusten arviointia riittävänä eurooppalaisten määräysten perusteella?

**Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0396/99 ja E-0493/99**

(21. huhtikuuta 1999)

Komissio haluaa viitata vastauksiin, jotka se antoi Vassilis Ephremidiksen parlamentin heinäkuun 1998 istuntojakson kyselytunnilla esittämään suulliseen kysymykseen H-669/98 ⁽¹⁾ sekä Mihail Papayannaksen kirjalliseen kysymykseen E-741/98 ⁽²⁾ ja Elisabeth Schroedterin kirjalliseen kysymykseen E-3607/98 ⁽³⁾.

Näiden vastausten lisäksi komissio on lähettänyt Kreikalle virallisen kirjeen, jossa se pyytää asiasta täsmällisiä tietoja. Komissio harkitsee mahdollisia jatkotoimenpiteitä Kreikan viranomaisten vastauksen saatuaan.

⁽¹⁾ Parlamentin keskusteluja (heinäkuu 1998).

⁽²⁾ EYVL C 402, 22.12.1998, s. 27.

⁽³⁾ EYVL C 297, 15.10.1999, s. 88.

(1999/C 370/047)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0406/99

esittäjä(t): Giuseppe Rauti (NI) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Saasteista johtuvat terveyshaitat Piacenzan Podenzanossa (Italiassa)

Podenzanon (Piacenza) kunnassa sijaitsevan Colombaian alueen asukasyhdistys laati 27. marraskuuta 1998 asiakirjan, jonka se lähetti Euroopan parlamentin ympäristö-, terveys- ja kuluttajansuojavaliokunnan puheenjohtajalle (asiakirja nro 23). Tässä kirjeessä asukasyhdistys kuvaili terveys- ja ympäristöoloja alueella, jotka River s.p.a. yhtiön toiminnasta on aiheutunut ja joka on määritelty terveydelle erittäin vaaralliseksi. Tällä välin julkaistiin paikallisen AUSL:n tekemien uusien tutkimusten tulokset. Näiden tulosten perusteella ei vaaraa olisi olemassa, mikä ei käy yksiin muista lähteistä saatujen todisteiden kanssa, kuten 161 erikoislääkärin antamista lääkärintlausunnoista, Roomassa sijaitsevan kansallisen tutkimuskeskuksen antamasta lausunnosta ja lausunnosta, jonka on Pavian yliopiston syöpätautien erikoislääkäri, tohtori Soffritti on laatinut Piacenzan syyttäjänviraston toimeksiannosta. Nämä analyysit osoittavat asukasyhdistyksen nimeämän kahden asiantuntijan mukaan (Toxicology Consultant -yhtiön edustaja professori Bressa Padovasta ja R.D. Chem kemianlaboratorioiden edustaja tohtori Vianello Dosson di Casierista (TV)), että käytetyt menetelmät ovat olleet pintapuolisia. Sama yritys on jo aiemmin aiheuttanut ympäristövahinkoja S. Stefano Lodigianossa (LO), jossa sillä on vastaavanlaiset kemianteollisuuden laitokset.

1. Onko komission mielestä paikallisilla valvontaviranomaisilla siviilioikeudellinen vastuu?
2. Aikooko komissio puuttua asiaan alueen asukkaiden terveyden turvaamiseksi yhteisön direktiivien, esimerkiksi direktiivin 84/360/ETY ⁽¹⁾ mukaisesti, jossa kielletään kaikenlaisten lupien myöntäminen, ennen kuin voidaan taata, että ilmansaasteita ei synny?
3. Aikooko komissio käynnistää meneillään olevien tutkimusten valvonnan?
4. Voisiko komissio välittää Italian hallitukselle kansalaisten yleisen tyytymättömyyden, jota paikalliset viranomaiset tai ympäristöministeri Ronchi eivät ottaneen huomioon? Paikallisia asukkaita on käytetty koekaniineina jo neljän vuoden, ja tänä aikana on tehty lukemattomia analyysejä, jotka eivät ole johtaneet minkäänlaiseen tulokseen. Päästöt jatkuvat edelleen, ja ne ovat onkologi Soffrittin mukaan syynä asukkaiden kärsimisiin vaivoihin ja mahdollinen uusien syöpätapausten aiheuttaja. Haluan myös korostaa, että voitontavoittelua ja teollista toimintaa ei voida asettaa kansanterveyden turvaamisen ja ympäristönsuojelun edelle.

⁽¹⁾ EYVL L 188, 16.7.1984, s. 20.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(9. huhtikuuta 1999)*

1. Asia ei kuulu komission toimivaltaan.

2.–4. Arvoisan parlamentin jäsenen antamiin tietoihin perustuen asia, johon parlamentin jäsen viittaa, voisi kuulua teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen estämisestä 28. kesäkuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/360/ETY soveltamisalaan. Direktiivin tarkoituksena on säätää toimenpiteistä ja menetelmistä, jotka on tarkoitettu estämään ja vähentämään teollisuuslaitoksien aiheuttamaa ilman pilaantumista yhteisön alueella.

Kyseessä olevalla laitoksella näyttää olevan direktiivin mukainen toimilupa (1. heinäkuuta 1987 toiminnassa oleva, tai sen jälkeen hyväksytyt taikka rakennettu laitos). Direktiivin 84/360/ETY 4 artiklassa säädetään näin:

Lupa voidaan myöntää, tämän kuitenkaan rajoittamatta muissa kuin tässä direktiivissä tarkoitettuja päämääriä varten annetuissa kansallisissa ja yhteisön säännöksissä asetettujen vaatimusten noudattamista, vain, jos toimivaltainen viranomais on vakuuttunut siitä, että:

- kaikki asianmukaiset toimenpiteet ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi on toteutettu, mukaan lukien parhaan saatavilla olevan tekniikan käyttäminen, edellyttäen, että tällaisten toimien toteuttaminen ei aiheuta kohtuuttomia kustannuksia;
- laitoksen käyttö ja erityisesti sen liitteessä II tarkoitettujen aineiden päästöt eivät aiheuta merkittävää ilman pilaantumista;
- mitkään sovellettavat päästöraja-arvot eivät ylity;
- kaikki sovellettavat ilman laadun raja-arvot on otettu huomioon.

Direktiivin 12 artiklassa säädetään näin:

Jäsenvaltioiden on seurattava parhaan saatavilla olevan tekniikan ja ympäristön tilan kehitystä. Tämän seurannan perusteella niiden on tarvittaessa asetettava tämän direktiivin mukaisesti luvan saaneille laitoksille asianmukaisia ehtoja ottaen huomioon toisaalta tämän kehityksen, toisaalta, ettei kyseisille laitoksille aiheudu erityisesti kyseiseen ryhmään kuuluvien laitosten taloudelliseen tilanteeseen nähden kohtuuttomia kustannuksia.

Italian viranomaisille on lähetetty kirje, jossa pyydetään tietoja asiasta. Komissio tulee toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet taatakseen yhteisön lainsäädännön ja erityisesti direktiivin 84/360/ETY noudattamisen.

(1999/C 370/048)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0407/99**esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL) komissiolle***(1. maaliskuuta 1999)*

Aihe: Portviinin alkuperänimitystä muistuttavat nimet

Kirjalliseen kysymykseeni E-2674/97 (1) 17. lokakuuta 1997 antamassaan vastauksessa komission jäsen Franz Fischler kertoi, että ”komissio on aloittanut neuvottelut Etelä-Afrikan kanssa, jotta viinien ja alkoholijuomien maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojaa noudatettaisiin vastavuoroisesti ja erityisesti jotta yhteisön nimityksiä ei enää käytettäisi yleisniminä tai yleisnimiä muistuttavina niminä”.

Eri lähteistä saatujen tietojen mukaan neuvotteluissa olisi saatu aikaan luonnos sopimukseksi, jolla luodaan puitteet EU:n ja Etelä-Afrikan kauppasuhteille tulevaisuudessa.

Tämän luonnoksen mukaan Etelä-Afrikka voisi edelleen tuottaa viiniä nimityksellä ”PORT” ja/tai ”PORTO” ja/tai ”PORTWINE” sisäisille markkinoilleen 12 vuoden ajan, eikä edes tämän suhteellisen pitkän ajan kuluttua olisi kiellettyä käyttää näitä alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä.

Jos tämä tieto pitää paikkansa, se on ristiriidassa sen tiedon kanssa, joka sisältyy yllä siteerattuun, komission 17. lokakuuta 1997 antamaan vastaukseen.

Miten komissio kommentoi tätä ristiriitaa?

(¹) EYVL C 117, 16.4.1998, s. 41.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

Komissio voi vain toistaa sen, mitä se on jo vastannut José Barros Mouran kirjalliseen kysymykseen E-2485/97 (¹) ja arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2674/97, jotka koskivat viinien ja alkoholijuomien maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimien suojelun vahvistamista. Portviinin osalta tämä tavoite vahvistettiin Berliinin huippukokouksessa Etelä-Afrikan kanssa tehdyssä sopimuksessa (ks. komission vastaus arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-408/99 (²)).

(¹) EYVL C 82, 17.3.1998.

(²) EYVL C 348, 3.12.1999, s. 63.

(1999/C 370/049)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0411/99

esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: "PORT"-nimityksen käyttö Australiassa tuotetuissa viineissä

On olemassa teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyviä näkökohtia koskeva monenvälinen sopimus eli TRIPS-sopimus (ks. erityisesti sen II osan 3 luvun 23 artikla ja 24 artiklan 4 kohta) ja Australian kanssa vuonna 1994 viinikaupasta tehty sopimus. Australia on sitoutunut luopumaan tiettyjen siirtymäaikojen kuluttua kaikkien yleisnimiä muistuttavien nimitysten käytöstä, mukaan lukien termi "PORT", ja myöntämään yhteisön viineille yksinomaisen ja ehdottoman suojan.

1. Voiko komissio kertoa, onko Australia vuoden 1994 viinikauppasopimuksen puitteissa luopunut nimityksen "PORT" käytöstä myös alueellaan tuotetuissa ja omille sisäisille markkinoilleen tarkoitetuissa viineissä?
2. Kuinka pitkiä ovat sopimukseen kuuluvat siirtymäajat, joiden umpeuduttua Australia ei saa käyttää nimitystä "PORT" alueellaan tuotetuissa viineissä, joita se vie kolmansiin maihin, erityisesti Euroopan unionin jäsenmaihiin?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

1. Yhteisön ja Australian välillä vuonna 1994 viinituotteiden kaupasta tehdyn sopimuksen (¹) mukaan Australia sitoutuu luopumaan kaikkien yleisnimiä muistuttavien yhteisön maantieteelliseen alueeseen viittaavien nimitysten käytöstä; näihin kuuluu myös nimitys "Port". Sitoutuminen koskee kaiken kaikkiaan 23 nimitystä ja sitä sovelletaan sekä Australian omilla markkinoilla että vientimarkkinoilla.

2. Yleisnimeä muistuttava nimitys "Port" kuuluu em. sopimuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen nimien kolmanteen ryhmään, joita koskevaa siirtymäaikaa ei ole vielä vahvistettu. Komissio ja Australian hallitus ovat päättämässä kyseisiä kausia koskevat neuvottelunsa, ja muodollinen päätös saataneen aikaan tämän vuoden kuluessa. Päätöstä sovelletaan myös Australiasta kolmansiin maihin suuntautuvaan vientiin. Sopimuksessa ei kuitenkaan ole määräystä, jonka mukaan Australia voisi pitää kaupan yhteisön markkinoilla Port-nimityksellä varustettuja australialaisia viinejä. Viinialaa koskevassa yhteisön säännöstössä on Portugalin yhteisöön liittymisen jälkeen kielletty Port-nimityksen käyttö muissa kuin kyseisestä jäsenvaltiosta peräisin olevissa viineissä.

(¹) EYVL L 86, 31.3.1994.

(1999/C 370/050)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0416/99**esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (I-EDN) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Grönlantilaisten ja tanskalaisten oikeudet

Onko Tanskassa asuvilla tanskalaisilla oikeuksia, joita Grönlannissa asuvilla tanskalaisilla ja grönlantilaisilla ei ole, kun asiaa tarkastellaan suhteessa unionin kansalaisuutta koskeviin määräyksiin ja tuomioistuimen tunnustamiin EU:ssa vallitseviin perusoikeuksiin, ja jos on, niin mitä ne ovat?

**Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(30. kesäkuuta 1999)

Grönlantia koskevista ja Grönlannin asukkaisiin vaikuttavista erityissäännöksistä määrättiin alunperin Tanskan liittymissopimuksessa yhteisöön sekä yhteisöjen perustamissopimuksissa ja täytäntöönpanevassa johdetussa oikeudessa.

Perustamissopimus, jolla muutettiin yhteisöjen perustamissopimuksia Grönlannin osalta, tuli voimaan 1. helmikuuta 1985 ⁽¹⁾. Tätä Tanskan ehdottamaa perustamissopimusta noudattaen yhteisöjen perustamissopimuksia lakattiin soveltamasta Grönlantiin ja yhteisöjen ja Grönlannin välisissä suhteissa päätettiin noudattaa merentakaisiin maihin ja alueisiin (MMA) sovellettavia sopimusmääräyksiä.

Helmikuun 1. päivästä 1985 Grönlanti on kuulunut merentakaisiin maihin ja alueisiin, joihin sovelletaan EY:n perustamissopimuksen 182–187 artiklaa (ennen 131–136 artiklaa) ja jotka on lueteltu EY:n perustamissopimuksen liitteessä II. EY:n perustamissopimuksen 188 artiklan (entisen 136 a artiklan) mukaisesti 182–187 artiklaa sovelletaan Grönlantiin, jollei EY:n perustamissopimukseen liitetystä Grönlannin erityisjärjestelyjä koskevan pöytäkirjan erityissäännöksistä muuta johdu.

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklassa (entisessä 8 artiklassa) määrätään, että jokainen jäsenvaltion kansalainen on unionin kansalainen. Näin ollen jokainen Grönlannissa asuva jäsenvaltion kansalainen on myös unionin kansalainen.

Tanskan liittymistä Schengenin sopimukseen koskevan sopimuksen 5 artiklan 1 kohdassa määrätään, että Schengenin sopimusta ei sovelleta Grönlantiin. Liittymissopimuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti matkustajille ei kuitenkaan tehdä rajatarkastuksia Grönlannin ja Schengen-maiden (eikä Islannin ja Norjan) välillä. Tätä määräystä aletaan soveltaa, kun Schengenin sopimus tulee voimaan Tanskassa. On kuitenkin huomattava, että Grönlannin ja pohjoismaiseen passiunioniin kuuluvien maiden välillä ei tehdä rajatarkastuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 29, 1.2.1985.

(1999/C 370/051)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0418/99**esittäjä(t): Michl Ebner (PPE) komissiolle**

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Valuutanvaihdosta aiheutuvat kustannukset pankeissa

EU:n 11 jäsenvaltion valuuttojen vaihtokurssit vahvistettiin tämän vuoden alussa, jolloin pankit menettivät mahdollisuutensa kurssiheilahteluista johtuviin voittoihin. Tätä kompensoidakseen pankit ovat ilmeisesti korottaneet vaihdosta perittävän välityspalkkion määrää. Niinpä nykyään ei ole mitenkään tavatonta, että pankit perivät välityspalkkiota 3 % tai jopa enemmän vaihdettavasta summasta.

Voiko komissio kertoa seuraavaa:

1. Aikooko se suositella välityspalkkion osuuden suhteellista porrastusta eli välityspalkkion alentamista sen mukaisesti, mitä suurempi summa on kyseessä?
2. Eikö olisi kokonaisuutena järkevämpää määrätä, että pankit saavat periä valuutanvaihdosta enintään 1,5 % välityspalkkiota?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

Yhteisön lainsäädännössä veloitetaan pankit soveltamaan tästä lähtien lopullisesti vahvistettuja valuuttakursseja euroalueen kansallisten rahayksiköiden välillä sekä noudattamaan palkkioissaan täyttä avoimuutta. Niinpä pankit eivät voi enää käyttää eri osto- ja myyntikursseja vaihtaessaan euroalueen ulkomaanvaluuttaa. Ne ottivat kuitenkin vuoden 1998 lopussa käyttöön uudet, erityisesti valuuttakauppaan sovellettavat veloituspalkkiot, joilla ne pyrkivät kattamaan syntyneet kustannukset. Tämä saattaa puolestaan johtaa yksittäistapauksissa hintojen nousuun (kun esim. sovelletaan vähimmäisveloitusta, joka nousee prosenttimääräisesti pienissä vaihtomäärissä kohtuuttomaksi). Komissio on vedonnut useaan otteeseen Euroopan pankkiyhdistysten liittoon, etteivät sen jäsenet veloittaisi liikaa euroalueen kansallisten valuuttayksiköiden välisistä vaihtotapahtumista, koska tämä vahingoittaisi vakavasti yleistä luottamusta euroon. Lisäksi komissio tarkastelee parhaillaan perinpohjaisesti palkkioiden muodostumista.

Komissio ei voi kuitenkaan puuttua itse hinnoittelujärjestelyihin, saatikka antaa niitä koskevia sääntöjä. Niinpä se ei voi asettaa palkkioille 1,5 prosentin ylärajaa eikä vaatia pankkeja porrastamaan palkkioitaan alenevasti. Suoriin toimiin voidaan kaikesta huolimatta ryhtyä, jos uudet palkkiot vääristävät kilpailua, mitä myös tutkitaan parhaillaan.

(1999/C 370/052)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0423/99

esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Vakuustustoiminnan harjoittamista Italiassa koskevan toimiluvan laitton epäminen kreikkalaiselta Themis-yhtiöltä

Ateenassa kotipaikkaansa pitävä Themis S.A. General Insurance Company on kreikkalainen vakuutusyhtiö, joka on saanut asianmukaisen luvan toimia ja tarjota vapaasti palveluja Italian alueella. Kreikan asiasta vastaava ministeriö epäsi 20. marraskuuta 1997 ISVAP:n (italialainen yksityisiä vakuutusyhtiöitä valvova ja tarkkaileva elin) antamien tietojen perusteella kyseisen luvan oletettujen veroepäselvyyksien vuoksi. Epäilyjä ei ole voitu todentaa tai vahvistaa asiakirjoilla ja ne ovat ristiriitaisia Guardia di Finanzan selvitystulosten kanssa, joiden mukaan yhtiön toiminta on päinvastoin ollut täysin sääntöjen mukaista.

Menettely, jolla toimiluvan epäamisestä on päätetty ja ilmoitettu näyttää olevan räikeästi vastoin direktiivissä 92/49/ETY⁽¹⁾ olevan 40 artiklan säännöksiä, jotka on pantu täytäntöön Italiassa vuonna 1995 annetulla lainsäädännöllisellä asetuksella nro 175. Kyseisissä säännöksissä vahvistetaan, että jäsenvaltion valvontaelimen on annettava palvelujen vapaata tarjoamista harjoittavalle yritykselle ennakolta ilmoitus valvontaelimen selvitysten yhteydessä mahdollisesti todetuista säännönvastaisuuksista.

Voiko komissio näin ollen

1. käynnistää perusteellisen ja kattavan selvityksen Italiassa ja Kreikassa toimivia vakuutusyhtiöitä valvovien elinten toiminnasta?
2. vahvistaa, onko ISVAP selvitystyönsä yhteydessä mahdollisesti rikkonut asianomaiselle yritykselle annettavaa pakollista ilmoitusta koskevaa menettelyä, josta säädetään edellä mainitussa yhteisön direktiivissä?
3. vahvistaa — ottaen huomioon, että väitetyt säännönvastaisuuksia ei ole todennettu — onko ISVAP:n pyytämä toimiluvan epäminen laitton toimenpide, jolla estetään ulkomaisten vakuutusyhtiöiden pääsy Italian markkinoille, ja täysin yhteisön sisämarkkinoita ja vapaata kilpailua palvelujen tarjoamisessa

koskevien säännösten vastaista pyrkien tiettyjen vakuutusyhtiöiden suosimiseen ja niiden oligopoliin perustuvan politiikan ylläpitämiseen?

(¹) EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 1999)

Aluksi on syytä tarkentaa, miten vakuutusyhtiöitä valvovat kansalliset viranomaiset soveltavat muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta 18. kesäkuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/49/ETY (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi).

Tämän direktiivin mukaisen yhden toimiluvan periaatteen perusteella jokaisella jäsenvaltioiden valtuutetulla yrityksellä on sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus kaikkialla Euroopassa, sen valtion lakien ja valvonnan alaisena, jossa kyseessä olevan yrityksen pääkonttori sijaitsee (kotijäsenvaltio) (4 ja 5 artiklat). Vakuutusyhtiön toimiluvan myöntäminen ja epääminen kuuluvat tämän jäsenvaltion yksinomaiseen toimivaltaan. Siinä tapauksessa, että yritys ei noudata sen toimintaa koskevaa sääntelyä, oikaisutoimenpiteet ja rankaisemisoikeus (luvan epääminen mukaan lukien) kuuluvat kotijäsenvaltion yksinomaiseen toimivaltaan (13 ja 14 artiklat). Siinä tapauksessa, että lupa evätään, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen tulee ilmoittaa asiasta muille kyseessä oleville jäsenvaltioille, mukaan lukien ne valtiot, joiden alueella palveluja on tarjottu.

Direktiivin 40 artiklan mukaan, johon myös arvoisa parlamentin jäsen viittaa, palveluja tarjottaessa yrityksen tulee antaa jäsenvaltion valvontaviranomaiselle kaikki asiakirjat, jotka siltä pyydetään, jotta voidaan tarkistaa, noudattaako toiminta sitä koskevaa sääntelyä. Jos viimeksi mainittu huomaa, että yritys, joka harjoittaa palvelujen vapaata tarjontaa sen alueella, ei noudata paikallista lainsäädäntöä, se kehottaa yritystä lopettamaan tämän lainvastaisen toiminnan. Jos yritys ei vastaa kehotukseen, jäsenvaltion valvontaviranomainen antaa siitä tiedon kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle, joka toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet lakia rikkonutta yritystä koskien. Kiireellisessä tapauksessa, tai jos kotijäsenvaltion toimenpiteet eivät ole auttaneet, jäsenvaltion valvontaviranomainen voi tehdä kaikki tarvittavat toimenpiteet ja ilmoittaa niistä kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle.

Vakuutusteknistä vastuuelvää ja tämän vakuutusvelan kattamiseksi käytettävien varojen sijoittamista ja solvenssimarginaalisäännöksiä sekä palvelujen tarjoamisen vapauden mukaisesti tehtyihin toimiin liittyvää takuurahastoa koskevat säännöt kuuluvat kotijäsenvaltion yksinomaiseen toimivaltaan. Verotusjärjestelmän osalta noudatetaan suorassa verotuksessa sen jäsenvaltion verotus- ja tilinpäätöslakia, missä yrityksen pääkonttori sijaitsee. Välillisessä verotuksessa toimivalta kuuluu sille jäsenvaltiolle, jossa riski sijaitsee ja joka periaatteessa on se valtio, jossa palveluja tarjotaan. Palvelujen tarjoamisen vapauden mukaisesti tehdyt vakuutus sopimukset kuuluvat tämän valtion välillisen verotuksen ja vakuutusmaksuihin kuuluvien veroluonteisten maksujen alaisuuteen (46 artikla). Yrityksen odotetaan noudattavan kyseisen valtion kansallista välillisen veron ja veronluonteisten maksujen veronkantokäytäntöä.

Tässä tapauksessa Kreikassa pääkonttoriaan pitävän yrityksen toimiluvan myöntäminen ja epääminen, sekä sen vakavaraisuuden ja toiminnan vakauden valvominen, kuuluu Kreikan valvontaviranomaisen yksinomaiseen toimivaltaan. Samoin, koska palveluja tarjotaan Italiassa, Italian valvontaviranomainen voi pyytää Kreikan viranomaisia puuttumaan asiaan verotusta koskevissa asioissa tai jos rahoituksesta ja toiminnan vakauudesta määräviä säädöksiä on rikottu.

Perustamissopimusten valvojana ja EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaan komissio voi nostaa kanteen sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka rikkoo yhteisön lakia, mutta sillä ei ole kansallisiin hallinto-elimiiin nähden yleistä valvontaoikeutta.

Siinä tapauksessa, että jäsenvaltio on saattanut jonkin direktiivin virheellisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään tai jos se noudattaa sitä virheellisesti, komission keinot asiaan puuttumiseksi ovat rajatut: jos direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä direktiivin mukaisesti, mutta kansalliset viranomaiset toteuttavat kansallista lainsäädäntöä virheellisesti, kyseessä ei ole direktiivin, vaan kansallisen lainsäädännön vastainen rikkomus; tästä syntyneet riita-asia tulee periaatteessa ratkaista kansallisissa tuomioistuimissa. Komissio voi puuttua asiaan vain siinä tapauksessa, että virheellinen täytäntöönpano jatkuu, jos esimerkiksi, huolimatta siitä, että on olemassa kansallinen säädös direktiivin oikeasta saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, kansallisen lainsäädännön jatkuva virheellinen täytäntöönpano estää saavuttamasta direktiivin tavoitteita. Tämän nimenomaisen tapauksen yhteydessä esiin tulleiden asioiden valossa ei ole kuitenkaan kysymys Kreikan viranomaisten jatkuvasta direktiivin vastaisesta toiminnasta, vaan pikemminkin yksittäistapauksesta.

Komissio on tutkinut Kreikan ja Italian lainsäädännöt, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, eikä ole todennut mitään sääntöjen vastaista ainakaan tässä kysymyksessä mainittujen ongelmien osalta. Toisaalta direktiivin 92/49/ETA 56 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on valvottava, että vakuutusyhtiötä koskeviin lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaan tehtyihin päätöksiin voidaan hakea oikeudellista muutosta.

Tässä tapauksessa kyseessä oleva yritys epäilee erityisesti Italian viranomaisten noudattaman menettelyn, mutta myös toimilupansa epäämisen oikeellisuutta. Kaikkiin tätä asiaa koskeviin kysymyksiin täytyy pyytää oikaisua kreikkalaisesta tai italialaisesta hallinto- tai oikeustuomioistuimesta Kreikan ja Italian lainsäädännön nojalla.

(1999/C 370/053)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0426/99

esittäjä(t): Mary Banotti (PPE) komissiolle

(1. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tilauslennot

Kirjalliseen kysymykseen E-3115/98 ⁽¹⁾ annetun vastauksen johdosta kysyn, harkitseeko komissio neuvoston direktiivin 90/314/ETA ⁽²⁾ laajentamista niin, että se suojelee matkapaketin ostaneita matkustajia tilauslentojen pitkiltä myöhästymisiltä?

Voiko komissio kertoa tilauslentojen pitkiä myöhästymisiä koskevista kuluttajien oikeuksista?

⁽¹⁾ EYVL C 142, 21.5.1999, s. 86.

⁽²⁾ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Vaikka viivästymiset eivät varsinaisesti kuulu matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/314/ETY soveltamisalaan, matkanjärjestäjän vastuu korvata pakettimatkan ostaneelle kuluttajalle tarjotun ja toimitetun palvelun ero kattaa periaatteessa myös viivästymiset. Lisätoimia ei näin ollen ole tällä hetkellä suunnitteilla.

Kun korvausperuste on olemassa, todellinen korvaussumma määritellään tapauskohtaisesti, joten komissio ei voi vastata kysymykseen tarkemmin tältä osin.

Lisäksi myös Varsovan yleissopimuksessa määrätään rahdinkuljettajan vastuusta ilma-aluksen myöhästymistapauksissa erityisesti seuraavasti: "Rahdinkuljettaja on vastuussa matkustajan, matkatavaran tai tavarankuljetuksen viivästymisen aiheuttamasta vahingosta" (19 artikla).

(1999/C 370/054)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0447/99

esittäjä(t): José Valverde López (PPE) komissiolle

(4. maaliskuuta 1999)

Aihe: Ruokatarvikkeiden analysointi ympäristön tutkimuslaitoksessa (Ispra)

Isprassa sijaitsevaan ympäristön tutkimuslaitokseen kuuluu ruokatarvikkeiden analysointiyksikkö, joka valvoo elintarvikkeiden ainesosien laatua, lisäaineita sekä elintarvikkeiden valmistuksessa yleisesti käytettyjä kemiallisia aineita.

Voiko komissio antaa tietoa tämän yksikön toiminnasta vuonna 1998?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 1999)

Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen suulliseen kysymykseensä H-139/99 Euroopan parlamentin vuoden 1999 maaliskuun I istuntojaksoissa (¹).

Komissio haluaa mainita erityisesti joitakin elintarvikeyksikön vuonna 1998 toteuttamia toimia, kuten seuraavat: elintarvikkeiden sisältämien geneettisesti muunnettujen organismien määrittämenetelmien validointi, suklaan sisältämien kasvirasvojen määrittämenetelmien kehittäminen, osallistuminen lelujen sisältämien ftalaattien kulkeutumista koskeviin tutkimuksiin, rehujen BSE-turvallisuutta koskevien menetelmien validointi ja aitojen viinien tietokannan (sisältää yli 10 000 nimikettä) laajentaminen.

Lisäksi komissio valmistelee yksikön vuoden 1998 toimintaa koskevaa kertomusta, joka on saatavana toukokuussa 1999.

(¹) Parlamentin keskustelut (vuoden 1999 maaliskuun I istuntojakso).

(1999/C 370/055)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0451/99

esittäjä(t): Giuseppe Rauti (NI) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Venäjälle suuntautuvan ruoka-avun laatu

Voiko komissio kertoa tarkemmin, mistä on kysymys odottamattomassa "erimielisyydessä", jonka vuoksi Euroopan unionin ruoka-apu Venäjälle on tällä hetkellä keskeytetty?

Eurooppalaisten lehtien mukaan vaikuttaa siltä, että Venäjä, joka on todella tämän avun tarpeessa, on pyytänyt saada elintarvikkeita, jotka ovat maan voimassa olevien terveysstandardien mukaisia.

Toisten tietojen mukaan (ks. Le Figaro -lehti, 10. helmikuuta 1999, s. III) Venäjä on yksinkertaisesti pyytänyt, että elintarvikeapu olisi laadultaan samanlaista kuin tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä toimitetut elintarvikkeet, mikä vaikuttaa täysin oikeutetulta pyynnöltä.

Voiko komissio, näistä tosiasioista tietoisena ja yrityksiltä saamiensa tietojen valossa, vahvistaa Euroopan unionin varoja käytettävän kyseisten elintarvikkeiden viemiseen asianmukaisesti Venäjälle sekä sen, ettei Venäjää ole yritetty "pakottaa" hyväksymään laadultaan huonompia tuotteita ja ettei ole kyynisesti hyödynnetty Venäjän kansan tarpeita?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan parlamentin jäsenen, Jean-Antoine Giansilyn parlamentin kyselytunnilla maaliskuussa 1999 (¹) esittämään suulliseen kysymykseen H-130/99 annettuun vastaukseen.

Komissio sitoutui 20.1.1999 yhteisön ja Venäjän federaation välillä allekirjoitetussa muistiossa toimittamaan tavaroita, jotka täyttävät interventio-ostoja koskevat vähimmäisvaatimukset.

Toimitettavat tavarat kuuluvat jo, sianlihaan ja hiottua riisiä lukuun ottamatta, interventiovarastoon ostettuihin tavaroihin, joten niiden on ostohetkellä täytynyt täyttää kyseiset vähimmäisvaatimukset.

Operaatioissa vaikuttavien toimijoiden vastuulla on ainoastaan kuljetus interventiovarastoista satamiin tai nimettyihin rajanylityspaikkoihin. Tavarain toimittaminen ei kuulu niiden tehtäviin. Komissio vahvistaa sianlihan ja hiottun riisin laatuvaatimukset tarjouskilpailun avaamisesta annetuissa asetuksissa.

Komission nimittämien valvontalaitosten tehtävänä on mm. todentaa, että yhteisön varastoista lähtevät tavarat täyttävät edelleen interventio-ostoja koskevat vähimmäislaatuvaatimukset ja ettei tavaroiden laatu Venäjälle saapuessaan ole kuljetuksen aikana merkittävästi heikentynyt verrattuna laatuun, joka niillä oli varastoista lähdettäessä.

Interventio-ostoihin vaadittavaa vähimmäislaatua sovelletaan kaikkeen vientikauppaan. Venäläisten toimijoiden vaatima laatu oli huomattavasti korkeampi kuin mitä komissio saattoi taata.

(¹) Parlamentin keskusteluja (maaliskuu 1999).

(1999/C 370/056)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0477/99

esittäjä(t): Susan Waddington (PSE) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Luonnollisten kosmeseuttisten tuotteiden sääntelykehys

Kosmeseuttisten tuotteiden valmistajien – kosmeseuttisiksi katsotaan tuotteet, jotka eivät ole lääkkeitä eivätkä pelkästään kosmeettisia – on vaikeaa saada lupia tuotteilleen, koska Euroopassa ei ole asiaa sääntelevää rakennetta. Onko komissio tietoinen ongelmasta ja mihin toimiin se voisi ryhtyä sellaisen sääntelykehysten ottamiseksi käyttöön, jonka avulla kyseisiä tuotteita voitaisiin myydä koko yhtenäismarkkinoiden alueella?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Yhteisön lainsäädäntö ei tunne ”kosmeseuttisten” tuotteiden käsitettä ja komission mielestä tämän tyyppiset tuotteet olisi luokiteltava voimassa olevien säännösten mukaisesti joko lääkeaineeksi lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26. tammikuuta 1965 annetun neuvoston direktiivin 65/65/ETY (¹) mukaisesti tai kosmeettiseksi tuotteeksi kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27. heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY (²) mukaisesti.

Tuote luokitellaan lääkkeeksi sen todellisen vaikutuksen perusteella (jos sillä on terapeuttisia tai parantavia vaikutuksia) tai tuotteesta annetun kuvan mukaan (jos kuluttaja on vakuuttunut siitä, että kyseessä oleva tuote on lääke tai jos valmistaja esittelee tuotteen lääkkeenä). Tällaisessa tapauksessa markkinoille saattaminen edellyttää ennalta myönnettäviä lupaa. Terapeuttisiin tai parantaviin vaikutuksiin sitä vastoin ei kosmeettisten aineiden osalta voida vedota, koska niiden tehtävänä on ainoastaan tai pääasiallisesti puhdistaa ihmisruumiin eri osia, hampaita ja suun limakalvoja, hajustaa tai korjata niiden ulkomuotoa tai suojata ja pitää niitä hyvässä kunnossa taikka peittää kehon eritteistä aiheutuvia hajuja. Kosmeettisten aineiden markkinoille saattaminen ei edellytä ennalta myönnettävää lupaa.

(¹) EYVL L 22, 9.2.1965.

(²) EYVL L 262, 27.9.1976.

(1999/C 370/057)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0478/99**esittäjä(t): Susan Waddington (PSE) komissiolle**

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Paloturvallisuusasetukset — Espanjan hotellit

Onko olemassa eurooppalaisia standardeja, joilla pyritään yhtenäistämään hotellien paloturvannot koko unionissa? Jos on, mitä ne ovat ja miten niitä toteutetaan?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

Komissio haluaa muistuttaa mieliin vastaukset, jotka se on antanut hotellien paloturvallisuudesta. Komissio pyytää tutustumaan Graham R. Watsonin Euroopan parlamentin tammikuussa 1999 pidetyn ensimmäisen istuntojakson ⁽¹⁾ kyselytunnilla esittämään suulliseen kysymykseen H-1179/98 ja Anita Jean Pollackin kirjallisiin kysymyksiin E-1423/97 ⁽²⁾, E-2500/97 ⁽³⁾ ja E-3744/97 ⁽⁴⁾ annettuihin vastauksiin.

Toisaalta komissio muistuttaa mieliin myös, että vaikka tällä hetkellä ei ole olemassa erityisiä eurooppalaisia standardeja, joilla pyritään yhdenmukaistamaan hotellien turvatoimet tulipalon varalta, yhteisön eri politiikkojen puitteissa on toteutettu useita jäsenvaltioiden toimia täydentäviä ja avustavia toimia. Toiminnan yksityiskohdista parlamentin jäsen saa tietoa tutustumalla vastaukseen, jonka komissio on antanut Lyndon Harrisonin kirjalliseen kysymykseen P-854/98 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Parlamentin keskustelut (I istunto, tammikuu 1999).

⁽²⁾ EYVL C 45, 10.2.1998.

⁽³⁾ EYVL C 11, 16.4.1998.

⁽⁴⁾ EYVL C 17, 8.6.1998.

⁽⁵⁾ EYVL C 13, 20.1.1999.

(1999/C 370/058)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0497/99**esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE) komissiolle**

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rajat ylittävä lääkärihoito

Yhteisön tuomioistuin on äskettäin antanut tuomioita asioissa ⁽¹⁾, jotka koskevat perustamissopimuksen 59 ja 60 artikloja ja lääkärihoidon ja lääkkeiden saamisesta muussa jäsenvaltioissa annetun asetuksen 1408/71 22 artiklaa.

1. Onko komissio tietoinen, kuinka suuri määrä henkilöitä käyttää lääkäripalveluja muissa jäsenvaltioissa?

2. Jos komissio ei ole tästä tietoinen, eikö se silloin katsokin, että asiaa on tutkittava erityisesti sen toteamiseksi, onko mainittujen tuomioistuimen tuomioiden vuoksi välttämätöntä muuttaa asetuksen 1408/71 ⁽²⁾ 22 artiklaa?

⁽¹⁾ Asia C-158/96 (Kohl) ja asia C-120/95 (Decker).

⁽²⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että sen käytettävissä ei ole tuoreita tietoja niiden henkilöiden määrästä, jotka käyttävät terveydenhuolto- ja lääkepalveluja muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa.

Komissio on kysyjän kanssa samaa mieltä siitä, että olisi hyödyllistä tehdä tutkimus, jossa analysoitaisiin yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä asioissa Kohll ja Decker annettujen tuomioiden perusteella sekä sen seurauksia jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmille ja yhteisön lainsäädännölle. Komissio ryhtyy näin ollen tarvittaviin toimiin sellaisen tutkimuksen käynnistämiseksi.

(1999/C 370/059)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0502/99

esittäjä(t): Susan Waddington (PSE) komissiolle

(5. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kansainvälinen järjestö yhteistyön edistämiseksi entisen Neuvostoliiton itsenäisten valtioiden tieteenharjoittajien kanssa (INTAS)

Mikä on Euroopan unionin suhde kansainväliseen järjestöön yhteistyön edistämiseksi entisen Neuvostoliiton itsenäisten valtioiden tieteenharjoittajien kanssa (INTAS)? Saako INTAS yhteisön rahoitusta, ja jos saa, kuinka paljon?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 1999)

Entisen Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen yhteisö halusi antaa kyseessä oleville tiedemiehille heidän kipeästi tarvitsemaansa tukea edistämällä yhteistyötä jäsenvaltioiden tiedemiesten kanssa.

Kyseisenä ajankohtana voimassa olleessa kolmannessa tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmassa ei oltu ennakoitu niin kiireellistä avun tarvetta. Tästä syystä vuonna 1993 päätettiin perustaa INTAS, joka olisi erillään puiteohjelmasta toteutettavaa kokeilutoimintaa. INTAS:ista tuli Belgian yksityisoikeuden alainen hallitustenvälinen järjestö "association sans but lucratif" (ASBL). INTAS:in jäseninä ovat tällä hetkellä Euroopan yhteisö, jäsenvaltiot, Norja, Sveitsi, Islanti ja Israel.

Neljännessä ja viidennessä tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmassa on mainittu, että INTAS on yksi sopivista tahoista toteuttamaan tätä ohjelmaa yhteistyössä kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa.

Tällä hetkellä INTAS:n toiminta jatkuu ainakin 31. joulukuuta 2002 saakka. Komission tehtävänä on pääasiassa antaa taloudellista tukea hankkeille ja sihteeristölle ja seurata ja valvoa oikeudellisia ja taloudellisia näkökohtia yhteisön säännösten mukaisesti. Komission tehtäviin kuuluu myös toimia puheenjohtajana INTAS:in yleiskokouksessa, jossa yhteisöllä on veto-oikeus, sekä siirtää tilapäisesti komission virkamies toimimaan järjestön sihteerinä (myös joitakin muita virkamiehiä on siirretty tilapäisesti toimimaan järjestössä).

INTAS:in vuosien 1993–1998 kokonaisbudjetti oli 121 miljoonaa euroa, josta käytettiin 111,5 miljoonaa euroa tieteelliseen toimintaan ja näin ollen 7,85 prosenttia jäi hallinnollisia kuluja varten. Noin 95 prosenttia budjettivaroista saadaan neljännen puiteohjelman toisesta toimesta (Kansainvälinen yhteistyö eli INCO-ohjelma). Jäljelle jäävät viis prosenttia koostuu Sveitsin vuosittaisesta avustuksesta ja INTAS:in muiden jäsenmaiden vapaaehtoisista avustuksista. Yhteisön tutkimuksen ja kehittämisen viidennessä puiteohjelmassa INTAS saa INCO 2 -ohjelmasta 70 miljoonaa euroa niistä 112 eurosta, jotka on varattu entisen Neuvostoliiton uusia itsenäisiä valtioita koskeviin toimiin.

(1999/C 370/060)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0507/99

esittäjä(t): Klaus Lukas (NI) komissiolle

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Bulgariassa tapahtuneet kavallukset

1. Pitävätkö Bulgarian lehdistössä esiintyneet tiedot paikkansa, joiden mukaan 20 komission perustaman säätiön johtokunnan jäsentä on käyttänyt EU:n varoja omiin tarkoituksiinsa? Säätiön tarkoituksena on tukea kansalaisyhteiskunnan kehitystä demokratian kehittämiseen tarkoitetuilla varoilla.

2. Pitävätkö sellaiset tiedot paikkansa, että nämä henkilöt ovat ohjanneet yli 200 000 ecua Phare-ohjelman varoista yhdistyksille, joissa he ovat itse taloudellisesti osallisina tai joihin he ovat työsuhteessa? Mikä on todellinen tilanne?
3. Miksi parlamentille ei ole tähän mennessä tiedotettu asiasta?
4. Missä muissa jäsenyyttä hakeneissa maissa on esiintynyt vastaavia tapauksia?
5. Miksi komissio on taas epäonnistunut sille uskottujen varojen valvonnassa?
6. Kuka on kurinpidollisesti ja hierarkkisesti vastuussa tästä epäonnistumisesta?
7. Mihin toimiin on ryhdytty kavalluksen tehneitä säätiön johtokunnan jäseniä vastaan?
8. Onko komissio esittänyt edes vahingonkorvausvaatimuksia?
9. Aiheutuuko tästä väärinkäytöksestä rikosoikeudellisia seuraamuksia?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

1.–2. Komissio ei ole tietoinen lehdistöartikkeleista, joiden mukaan Bulgarian kansalaisyhteiskunnan kehityssäätiön hallitus olisi käyttänyt Phare-varoja muuhun kuin alkuperäiseen tarkoitukseen.

Kansalaisyhteiskunnan ja sosiaalisten kysymysten alalla Bulgariassa toteutetusta kahdesta Phare-hankkeesta (vuosilta 1994 ja 1996), joita varten kansalaisyhteiskunnan kehityssäätiölle myönnettiin 2,7 miljoonan euron kokonaissumma, on tehty kolme arviointikertomusta. Näitä kertomuksia ovat tilintarkastustuomioistuimen kertomus (lokakuulta 1998), OMAS:in (Phare-ohjelman ulkoisen valvonta- ja arviointipalvelun) kertomus marraskuulta 1998 ja Charities aid foundationin kertomus (marraskuulta 1998). Yhdessä näistä komission kyseiseen apuun liittyvien hankkeiden valvontaa ja arviointia koskevista kertomuksista ei ole todettu minkäänlaista sääntöjenvastaisuutta tai varojen väärinkäyttöä.

On syytä todeta, että kansalaisyhteiskunnan ja sosiaalisten kysymysten alalla annettavaa apua koskevat ohjelmat toteutetaan kansalaisyhteiskunnan kehityssäätiön avulla useassa jäsenyyttä hakeneessa maassa. Tämä johtuu siitä, että ne tarjoavat soveliaan järjestelmän valtiosta riippumattomien järjestöjen avun hallinnoinnille ja että ne ovat olleet sovelias kattojärjestö monenlaisia poliittisia asenteita edustaville valtiosta riippumattomille järjestöille.

Kansalaisyhteiskunnan kehityssäätiöllä jäsenyyttä hakeneissa maissa, myös Bulgarian kansalaisyhteiskunnan kehityssäätiöllä, on yleensä ollut alussa vaikeuksia organisatoristen ja toteuttamismenetelmien käyttöönottovaiheessa. Niinpä – vaikka edellä mainitut Bulgarian Phare-hankkeita koskevat kertomukset ovat yleisesti ottaen myönteisiä – ne herättävät kysymyksen hallituksen nimittämismenettelystä sekä tarpeesta parantaa sääntöjä ja menetelmiä eturistiriitojen syntymisen estämiseksi tapauksissa, joissa hallituksen jäsenillä ja avustushakemuksia arvioivilla asiantuntijoilla on yhteyksiä avustuksia hakeneisiin valtioista riippumattomiin järjestöihin.

Komissio käsitteli tätä kysymystä jo vuoden 1997 alussa, jolloin se toteutti toimia, jotka johtuivat tarpeesta parantaa eturistiriitojen syntymisen estämiseksi tarkoitettuja sääntöjä ja menetelmiä. Kansalaisyhteiskunnan kehityssäätiön perussääntöä ja määräyksiä muutettiin ja otettiin käyttöön sääntö, että kaikkien päätöksentekomenettelyssä mukana olevien henkilöiden oli ilmoitettava mahdollisesta eturistiriidasta, jolloin heidät suljettaisiin päätöksentekoprosessin ulkopuolelle.

Komissio on lisäksi ottanut huomioon yksityiskohtaiset huomautukset ja suositukset edellä mainituista kertomuksista, jotka julkaistiin vuoden 1998 lopussa, toisin sanoen sen jälkeen kun tämän alan vuoden 1998 Phare-hanke oli ohjelmoitu, ja on muuttanut vuoden 1998 hanketta niiden mukaisesti.

3.–6. Edellä olevan vastauksen valossa, jonka mukaan näiden Phare-ohjelmien yhteydessä ei ole tapahtunut mitään Phare-varojen väärinkäyttöä tai käyttöä muuhun kuin alkuperäiseen tarkoitukseen ja ottaen huomioon tilintarkastustuomioistuimen, OMAS:in ja Charities aid foundationin vastaavista Bulgarian hankkeista antaman yleisesti myönteisen arvion, komissio ei ole katsonut olevan välttämätöntä tiedottaa asiasta parlamentille.

Hankkeiden moitteettomasta toteuttamisesta vastuun ottava komissio toteutti toimenpiteitä ehkäistäkseen paremmin mahdollisia eturistiriitoja jo ennen kuin edellä mainitut kertomukset vuoden 1998 lopussa julkaistiin. Tehdyt suositukset on otettu täysin huomioon vuoden 1998 ohjelmasuunnittelussa.

Muiden jäsenyyttä hakeneiden maiden osalta ei ole todettu yhtään tapausta, joissa varoja olisi käytetty henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

7.–9. Edellä olevista vastauksista ilmenevien olosuhteiden perusteella ei kansalaisyhteiskunnan kehityssäätiön hallituksen yksittäisiä jäseniä vastaan ole nostettu kanteita eikä rikossyytteitä. Komission ei myöskään ole tarvinnut vaatia vahingonkorvauksia.

(1999/C 370/061)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0512/99

esittäjä(t): Eolo Parodi (PPE) ja Guido Viceconte (PPE) komissiolle

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Lentoyhteydet Pantellerian ja Lampedusan saarille

Alitalia ei ole enää 25. lokakuuta 1998 jälkeen järjestänyt lentoyhteyksiä Sisiliasta Pantellerian ja Lampedusan saarille. Kyseiset saaret ovat lähempänä Afrikkaa kuin Sisiliä ja näin ollen syrjässä Italiasta ja Euroopasta.

Alitalian luovuttua kyseisistä kahdesta kohteesta näille saarille lentää Air Sicilia, joka monopoliasemansa turvin myy meno-paluulippuja Sisiliasta 300 000 liiran keskimääräiseen hintaan, vaikka markkinatutkimusten mukaan todellinen hinta meno-paluulle Pantelleriasta Sisiliaan olisi 100 000 liiraa matkustajapaikkaa kohden, jos lentojen täyttöaste on 70 prosenttia.

Lennon suhteettoman hinnan, tarjonnan vähenemisen ja Air Sicilian myyntiverkoston rajoittuneisuuden vuoksi (nykyisin on mahdotonta tehdä varauksia perinteisillä IATA-järjestelmillä) matkustajapaikat ovat 25. lokakuuta 1998 jälkeen vähentyneet 2 500:lla ja kuluvana vuonna kysynnän arvioidaan romahtavan 30 000 matkustajalla vuosittaisesta 200 000 matkustajan kokonaismäärästä. Voiko komissio edellä esitetyn perusteella vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Pitääkö komissio Air Sicilian nykyisiä hintakäytäntöjä oikeutettuina vai katsooko se, että estäessään matkailualan kehittymisen niillä voi olla työllisyyden kannalta vakavia seurauksia kyseisten kahden saaren taloudelle?
2. Ottaen huomioon saarten syrjäinen sijainti ja lentoyhteyksien sosiaalinen merkitys, eikö komissio katso, että lentoja Sisiliaan ja Sisiliasta pitäisi tarjota kohtuullisin hinnoin?
3. Kun Pantellerian viranomaiset saatiin vakuuttuneiksi tarpeesta perustaa Pantellerian lentoaseman palveluista vastaava yritys, miksi Alitalia ja Air Sicilia eivät ole koskaan käyttäneet sen palveluja, vaikka kustannuksia olisi näin voitu huomattavasti alentaa?
4. Mitä Euroopan unioni aikoo tehdä auttaakseen kyseisten kahden saaren asukkaita, joiden olemassaolon Italia näyttää unohtaneen?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 1999)

Yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23. heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) 2408/92⁽¹⁾ antaa mahdollisuuden julkisen palvelun velvoitteiden asettamiseen tietyille alueellisille lentoasemille johtaville reiteille. Sovellettavien säännösten mukaan on siis jäsenvaltioiden eikä komission vastuulla päättää, onko julkisen palvelun velvoitteen asettaminen tietyille alueellisille lentoasemille johtaville reiteille kyseisen alueen taloudellisen kehityksen kannalta elintärkeää. Kyseisiä edellytyksiä on sovellettava siinä määrin kuin on tarpeen riittävän lentoliikenteen takaamiseksi sellaisten vaatimusten mukaisesti, joita lentoyhtiöt eivät täyttäisi, jos ne ottaisivat huomioon ainoastaan kaupallisen edun.

Tällaiseen järjestelyyn voi kuulua hintarajoitusten asettaminen, jos viranomaiset katsovat tämän tarpeelliseksi. Rajoitusten avulla voidaan varmistaa, että hinnat ovat kohtuullisia kaikille matkustajille erityisesti kyseisen syrjäisen alueen matkailuelinkeinon ja talouden kehityksen edistämiseksi.

Komissio on tietoinen siitä, että Italian viranomaiset harkitsevat keinoja, joilla voidaan helpottaa syrjäisille alueille suuntautuvaa lentoliikennettä. Näihin alueisiin kuuluvat myös Sisilian pienet saaret. Yhteisön lainsäädännössä annetaan Italian viranomaisille mahdollisuus asettaa kyseisille reiteille julkisen palvelun velvoitteen kuten edellä mainittiinkin tai ottaa käyttöön syrjimättömän sosiaalisen tuen, jota maksettaisiin saarten asukkaille.

(¹) EYVL L 240, 24.8.1992.

(1999/C 370/062)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0521/99

**esittäjä(t): Laura González Álvarez (GUE/NGL)
ja Pedro Marset Campos (GUE/NGL) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Atlantin rantaa pitkin kulkevaa Vigon (Galicia Espanja) moottoritietä koskeva ympäristövaikutusten arviointi

Edellä mainittua hanketta koskevassa ympäristövaikutusten arviointiselvityksessä oli lukuisia ja vakavia puutteita. Hanke katsottiin kuitenkin toteuttamiskelpoiseksi sillä edellytyksellä, että tietyt toimenpiteet toteutetaan Madroa-vuoren rinteiltä tulevien maanvyörymien estämiseksi. Hankkeen toteuttamisessa ei tätä ehtoa noudatettu, minkä vuoksi vuonna 1997 mainitulla alueella oli suuria maanvyörymiä ja tulvia, mikä puolestaan johti siihen, että hanketta oli muutettava niin, että sen kattama alue laajeni pinta-alaltaan ja kaivettavan maan osalta. Tuloksena tästä on se, että hanke nykyisellään poikkeaa huomattavasti siitä, josta ympäristövaikutuksia koskeva arviointi tehtiin.

Kyseisen vuoren rinteitä koskevien muutosten aiheuttamat ympäristövaikutukset mukaan lukien puiden väheneminen, muutokset mikroilmastossa, näkyvä maiseman pilaantuminen ja maaperän mureneminen ovat ilmeisen vaarallisia väestölle.

1. Tietääkö komissio edellä kuvatusta tilanteesta?
2. Eikö tämä ole komission mielestä tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (¹) vastaista ja eikö toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tehdä uusi ympäristövaikutuksia koskeva arviointi tästä hankkeesta, koska hankkeen tämänhetkiset piirteet poikkeavat huomattavasti alkuperäisen hankkeen sisältämistä piirteistä?
3. Hankkeesta tiedottamisen vaiheessa kansalaiset eivät saaneet tietoa eikä tilaisuutta esittää kantaansa mahdollisista tulevista toimenpiteistä, jotka saattavat koskea heitä. Katsooko komissio näin ollen, että ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY (²) tarkoittamaa kansalaisten oikeutta saada kaikki tarvitsemansa tieto ympäristöön liittyvistä hankkeista on loukattu?

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

(²) EYVL L 158, 23.6.1990, s. 56.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 1999)

1. Komissiolle ei ole ilmoitettu parlamentin jäsenten mainitsemasta tapauksesta.
2. Komissio on ryhtynyt tutkimaan parlamentin jäsenten esittämää kysymystä sen selvittämiseksi, onko mainitussa tapauksessa jätetty mahdollisesti noudattamatta tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY säännöksiä. Espanjan viranomaisilta on myös pyydetty huomioita asiasta.
3. Ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7. kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY 3 artiklassa säädetään, että viranomaisia vaaditaan saattamaan ympäristöön liittyvät tiedot kaikkien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden saataville näiden pyynnöstä ja näiden tarvitsematta osoittaa, että asia koskee heitä. Komissio ei voi päätellä pelkästään parlamentin jäsenten esittämien tietojen perusteella, ovatko Espanjan viranomaiset saaneet tiedon saantia koskevan pyynnön, joka olisi käsitelty epäasianmukaisesti.

(1999/C 370/063)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0523/99**esittäjä(t): Jan Mulder (ELDR) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Pääjohtaja Eneko Landáburun haastattelu jäsenvaltioiden nettomaksuusuudesta

"Nederlandse Gemeente" -lehti (ilmestynyt 18.–25.12.1998) on julkaissut Euroopan komission aluepolitiikasta ja koheesiosta vastaavan pääjohtajan Eneko Landáburun haastattelun. Tämä EU:n korkea virkamies arvostelee Alankomaita kuvaamalla nettomaksujia "erittäin röyhkeiksi".

1. Hyväksyykö Euroopan komissio pääjohtaja Landáburun antamat lausunnot, kun oletetaan, että ne on painettu lehteen oikein?
2. Onko komissio sitä mieltä, että komission virkamiehen tehtävä on antaa lausuntoja yksittäisten jäsenvaltioiden puolesta niiden osallisuudesta EU:n budjettiin?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

1. Aluepolitiikasta ja koheesiosta vastaava pääjohtaja ilmaisi mielipiteensä aluelehtien toimittajien kanssa pidetyssä vapaamuotoisessa tapaamisessa, jossa käsiteltiin erityisesti Agenda 2000:ta koskevia neuvotteluja ja tuolloin havaittavissa olleita useita neuvottelukatkoja. Käydyssä keskustelussa ei missään vaiheessa haluttu arvostella jäsenvaltioita kysymyksessä esitetyllä tavalla, vaan siinä varmaankin todettiin nettomaksajien "tiukka asenne" ja se, että nämä vastustivat "koheesiomaiden" vakauttamiskäsitteelle antamaa tulkintaa.
2. Jos pyritään avoimuuteen ja halutaan välittää tietoja lehdistölle ja sen kautta EU:n kansalaisille, lienee asianmukaista, että kerrotaan myös jäsenvaltioiden välisten neuvottelujen sisällöstä ja joissain tapauksissa niiden vaikeuksista, myös kun kyseessä ovat yhteisön budjettitulot ja -menot.

(1999/C 370/064)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0524/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauseelman, jossa Euroopan parlamentti "pyytää komissiota laatimaan Euroopan unionin kalataloustuotteiden säilyketeollisuuden ja vesiviljelyn tilannetta koskevan tutkimuksen, jossa käsitellään seuraavia aiheita: yritykset, alan kehitys yhteisön eri maissa viime vuosina, tuotantotiedot, raaka-aineiden alkuperä, tuonnin ja viennin määrä, työllisyys, tekniset ja terveyteen liittyvät määräykset, tullimääräykset ja, yleisesti, alalla sovellettava lainsäädäntö ja kyseisen säännösten kodifointi".

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Euroopan parlamentin pyytämiä tutkimuksen laatimista ja säilykealalla sovellettavien säännösten kodifointia koskevia toimenpiteitä se on toteuttanut?

(¹) EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/065)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0525/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti "pyytää komissiota esittämään neuvostolle ja parlamentille ehdotuksia, joihin sisältyy kalasäilyketeollisuuden suunnattu erityinen toimintasuunnitelma ja yleinen tukikehys, ottaen huomioon nykyinen rakennepolitiikka ja ajanjaksolle 2000–2006 tarkoitetut uudet aluepolitiikan suuntaviivat, joiden periaatteista parhaillaan keskustellaan ja joihin pitää sisällyttää tarpeellinen rahoitustuki, jotta maailmantalouden tasolla saavutettaisiin kilpailukykyinen yhteisön säilykeala".

Voiko komissio ilmoittaa, mitä parlamentin pyytämiä ehdotuksia koskevia toimenpiteitä se on toteuttanut?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/066)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0527/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti "vaatii komissiota tekemään yksityiskohtaisen analyysin yhteisön tullimääräyksistä, jotka vaikuttavat kalataloustuotesäilykkeisiin ja vesiviljelyyn tavoitteena poistaa sellaiset yhteisön markkinoille pääsyä koskevat edut, jotka eivät ole enää perusteltuja".

Mitä tässä kohdassa vaadittuja toimenpiteitä on toteutettu, ja mitä tuloksia niiden avulla on saavutettu tähän mennessä?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/067)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0528/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti "katsoo, että siinä tapauksessa että unionin ulkoisten kauppasuhteiden ja kehitysyhteistyöpolitiikan yleinen etu vaatii tietyn tuontitason ylläpitoa – mikä merkitsee tuotteiden markkinoille pääsyä ja yhteisön säilykkeiden joutumista epäoikeudenmukaiseen kilpailuasemaan – julistetaan nämä säilyketuotteet riskialttiiksi ja alalle etsitään korvaavia tukimuotoja".

Mitä tämän kohdan mukaisia toimenpiteitä on toteutettu, ja mitä tuloksia niiden avulla on saavutettu?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/068)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0529/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti ”vaatii direktiivin 91/493/ETY ⁽²⁾ mukaisten tarkistusten lisäämistä kolmansista maista peräisin oleviin tuotteisiin tuotannossa sovellettavien hygieniä- ja terveys säännösten osalta, jotta näistä maista peräisin oleviin tuotteisiin ei sovellettaisi alhaisempia hygieniä- ja terveysvaatimuksia kuin yhteisön tuotteisiin”.

Mikä tuloksia tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden avulla on saavutettu?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

⁽²⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 15.

(1999/C 370/069)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0530/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti ”katsoo, että unionin pitäisi kehittää hankintapolitiikka, joka vastaa yhteisön jalostusteollisuuden todellisiin kokonaistarpeisiin ja jossa tuetaan yhteisön laivastoa sekä taataan tarvittavan raaka-aineen pääsy yhteisöön parhain mahdollisin maailmanmarkkinoiden tarjoamin ehdoin”.

Mitä tässä kohdassa esitettyjä toimenpiteitä on toteutettu?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/070)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0531/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti ”vaatii komissiota edistämään yhteisön kalataloustuotesäilykkeiden myynninedistämiskampanjoita, joissa levitetään tietoa tuotteiden alkuperästä, laadusta, tuotantotakuista ja korkeasta ravintoarvosta, jotta mahdollistetaan, että kuluttaja voi varmentaa yhteisön tuotteiden erinomaisuuden”.

Mitä tässä kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisia toimenpiteitä on toteutettu?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/071)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0532/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(8. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti "vaatii komissiota esittämään tarpeelliset aloitteet yhteisön tasolla toimivan laboratorion perustamiseksi, jotta yhteisön ja vapaasti unionin maaperällä myytävien kolmansien maiden tuotteiden laatu sekä teknisten ja terveyteen liittyvien säännösten noudattaminen taataan".

Mitä tässä kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisia toimenpiteitä on toteutettu?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/072)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0533/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti "vaatii komissiota ja jäsenvaltioiden vastuuelimiä vahvistamaan säännöksiä ja täydentämään unionin maaperällä myytävien kalatuotteiden valvontamekanismeja tarkistamalla luotettavalla tavalla sellaisen lainsäädännön noudattaminen, joka koskee kalatalousalan tuoreiden ja jalostettujen tuotteiden alkuperää".

Mitä tässä kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisia toimenpiteitä on toteutettu ja mitkä ovat niiden tulokset?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/073)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0534/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti "tukee laatutuotteiden, myös säilykkeiden valmistamiseen liittyvien raaka-aineiden, kuten säilöntäliemen ja erityisesti oliiviöljyn, myynninedistämistä ja pyytää oliiviöljyn suhteen toimenpiteitä, jotta sen hinta sijoittuisi kansainväliselle tasolle tällaisten valmisteiden kilpailukyvyyn säilyttämiseksi, jotka ovat yhteisön säilyketeollisuuden laatusymboli; pyytää tässä yhteydessä teollisuuden käyttämän oliiviöljyn tukijärjestelmän säilyttämistä oliiviöljyn YMJ:ssä ja tuen lisäämistä".

Onko näitä Euroopan parlamentin pyytämiä toimenpiteitä toteutettu?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/074)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0535/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti ”vaatii komissiota kannustamaan ja tukemaan taloudellisesti uusiin tuotantjärjestelmiin, uusiin tuotteisiin, tällä hetkellä arvottomien lajien jalostukseen sekä uusiin valmistuksiin ja esittelyihin kohdistuvia innovatiivisia toimenpiteitä ja tutkimusta”.

Mitä näiden Euroopan parlamentin esittämien vaatimusten mukaisia toimenpiteitä komissio on toteuttanut?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/075)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0537/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti ”katsoo, että sardiiniteollisuudella on huomattava merkitys monilla yhteisön alueilla” ja panee merkille, että tämä ala on kriisissä, minkä vuoksi on nopeasti toteutettava muun muassa seuraavanlaisia suojatoimenpiteitä: (...)

ajanjaksolle 2000–2006 määrätään tarpeelliset varat alan uudelleen järjestelyn helpottamiseksi nykyisten rakennerahastojen alamomenttien lisäksi.

Onko näitä parlamentin pyytämiä toimenpiteitä sardiiniteollisuuden kriisin helpottamiseksi toteutettu?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/076)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0538/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) ⁽¹⁾ ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti ”katsoo, että sardiiniteollisuudella on huomattava merkitys monilla yhteisön alueilla” ja panee merkille, että tämä ala on kriisissä, minkä vuoksi on nopeasti toteutettava muun muassa seuraavanlaisia suojatoimenpiteitä: (...)

Sardiinia varten perustetaan korvausjärjestelmä, joka on suunnattu yhteisön säilyketeollisuuteen ja varastointia tasapainottavan tuen ylläpitoon, jotta markkinoilla vältettäisiin säilyketeollisuudelle tarjotavan tuotteen kausivaihteluista johtuvat hintavaihtelut; säilyketeollisuuden on saatava suoraan tämä tuki siitä hetkestä lähtien, kun ne perustelevat tuotannolle maksettavan vähimmäishinnan.

Onko näitä parlamentin pyytämiä toimenpiteitä sardiiniteollisuuden kriisin helpottamiseksi toteutettu?

(¹) EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/077)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0539/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) (¹) ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti ”katsoo, että sardiiniteollisuudella on huomattava merkitys monilla yhteisön alueilla” ja panee merkille, että tämä ala on kriisissä, minkä vuoksi on nopeasti toteutettava muun muassa seuraavanlaisia suojatoimenpiteitä: (...)

Yhteisön tasolla käynnistetään tarpeelliset rahoitusvälineet omaava kampanja edistämään sardiinin, ja tuotteiden kuten sardiinisäilykkeet ja sardiinipateet, kulutusta niiden huomattava ravintoarvo huomioon ottaen.

Onko näitä parlamentin pyytämiä toimenpiteitä sardiiniteollisuuden kriisin helpottamiseksi toteutettu?

(¹) EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/078)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0540/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) (¹) ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti katsoo, että yhteisön säilyketeollisuudessa tonnikalasäilyketeollisuus on tärkein ala työllisyyden ja liiketoimintavolyymin suhteen ja että alan erittäin suurien kasvunäkymien tukemiseksi on tarpeen: (...)

Varmistaa tarpeellisen raaka-aineen (tuore ja pakastettu tonnikala sekä tonnikalan selkäfileet) asianmukainen hankinta antamalla yhteisön laivastolle etusija ja avaamalla uusia tuontikiintiöitä ainoastaan silloin, kun ne ovat ehdottoman tarpeellisia yhteisön teollisuudelle.

Onko näitä parlamentin pyytämiä toimenpiteitä yhteisön tonnikalasäilyketeollisuuden kasvunäkymien tukemiseksi toteutettu?

(¹) EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/079)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0541/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) (¹) ja hyväksyi sitä koskevan päätös-

lauselman, jossa Euroopan parlamentti katsoo, että yhteisön säilyketeollisuudessa tonnikalasäilyketeollisuus on tärkein ala työllisyyden ja liiketoimintavolyymin suhteen ja että alan erittäin suurien kasvunäkymien tukemiseksi on tarpeen: (...)

Valvoa, että kolmansille maille myönnettävät vastikkeet myönnetään yhteisön säännöstössä vahvistettuja tavoitteita varten — kestävä kehitys (AKT-maat) ja huumeiden torjunta (huumeiden torjuntaa varten myönnetty tullietuudet, Andien sopimus) — samoin kuin sen periaatteen mukaan, että yhteisön markkinoille ensisijaisen pääsyn saavissa maissa ei toimita olosuhteissa, joissa sallitaan sosiaalinen "dumping".

Onko näitä parlamentin pyytämiä toimenpiteitä yhteisön tonnikalasäilyketeollisuuden kasvunäkymien tukemiseksi toteutettu?

(¹) EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

(1999/C 370/080)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0544/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa

Kesäkuussa 1998 pidetyssä täysistunnossa Euroopan parlamentti keskusteli mietinnöstä Kalataloustuotteiden säilyketeollisuus ja vesiviljely Euroopan unionissa (A4-0137/98) (¹) ja hyväksyi sitä koskevan päätöslauselman, jossa Euroopan parlamentti "pyytää komissiota ja neuvostoa tukemaan yhteisön säilykkeiden sisällyttämistä apuatarvitsevien maiden humanitaariseen elintarvikeapolitiikkaan, koska säilykkeet takaavat elintarvikkeiden ravinto-ominaisuuksien säilymisen, optimaaliset säilyttämisolosuhteet ja kuljetuksen helppouden".

Mitä tässä kohdassa pyydettyjä toimenpiteitä on toteutettu?

(¹) EYVL C 210, 6.7.1998, s. 295.

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin

E-0524/99, E-0525/99, E-0527/99, E-0528/99, E-0529/99, E-0530/99, E-0531/99,
E-0532/99, E-0533/99, E-0534/99, E-0535/99, E-0537/99, E-0538/99, E-0539/99,
E-0540/99, E-0541/99 ja E-0544/99

(3. toukokuuta 1999)

Komissio toteaa säilyketeollisuuden tilannetta koskevasta komission tutkimuksesta, että komissio on ottanut vuotta 1999 koskevaan työsuunnitelmaansa asetusehdotuksen kalavaroja koskevien tärkeimpien tietojen keräämisestä. Asetuksessa säädettäisiin jalostusteollisuutta, myös säilyketeollisuutta koskevien tiettyjen taloudellisten tietojen keräämisestä.

Komissio korostaa, että kalastus- ja vesiviljelytuotteiden säilyketeollisuudelle myönnettävän tuen kaltainen tuki on otettu huomioon kalastus- ja vesiviljelyalaa edistävissä rakenneohjelmissa. Näihin ohjelmiin kuuluvat yleensä aina osa-alueet "tuotteiden jalostaminen ja kaupanpitäminen", "myynninedistäminen" ja "pilottitoimet". Yksittäisten hankkeiden, erityisesti säilyketeollisuutta hyödyttävien hankkeiden valitseminen kuuluu jäsenvaltion nimeämän hallintoviranomaisen tehtäviin. On korostettava, että tuotteen yhteisön alkuperään perustuvan myynninedistämiskampanjan rahoitustuki olisi yhteisön erityisesti Maailman kauppajärjestön yhteydessä tekemien kansainvälisten sitoumusten vastainen syrjivä toimenpide.

Yhteisön tariffisäännöstö perustuu yhteisön kauppapolitiikkaan, johon kuuluvat myös yksipuolisesti myönnetty tullietuuskohtelu (esim. yleinen tullietuusjärjestelmä GSP tai hankintapolitiikka) tai sopimuksen (esim. Lomé'n yleissopimuksen tai vapaakauppasopimusten) perusteella myönnetty tullietuuskohtelu. Näitä tarif-

fialennuksia tarkistetaan säännöllisesti kausittaisen ajan tasalle saattamista koskevan menettelyn mukaisesti (yksipuoliset kiintiöt ja suspensiot) tai niiden perustana olevassa säännöksessä asetetun menettelyn mukaisesti (GSP, Lomé'n yleissopimus, Eurooppa-sopimukset). Niinpä uusi 1. heinäkuuta 1999 ja 31. joulukuuta 2001 välistä kautta koskeva GSP-järjestelmä tuli äskettäin voimaan ja uudesta Lomé'n yleissopimuksesta neuvotellaan parhaillaan Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT-maiden) kanssa. On selvää, että tarpeettomat kauppaeuotukset poistetaan näissä tarkistuksissa ja neuvotteluissa.

Yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaan voi kuulua tuensaajamaiden tuotteiden pääsy yhteisön markkinoille tullietuuksin. Tällä tavalla yhteisöön tuotuihin tuotteisiin sovelletaan samoja säännösten ja määräysten mukaisia velvoitteita ja vaatimuksia kuin yhteisön tuotantoon, sillä tariffialennuksen myöntämiseen ei voida liittää epärehellistä kilpailua. Vaikka jonkin kolmannen maan tietyt tuotteet olisivat kilpailukykyisempiä esimerkiksi alhaisempien työvoimakustannusten vuoksi yhteisön tukijärjestelmällä ei välttämättä lisittäisi yhteisön teollisuuden kilpailukykyä. Tällainen järjestelmä olisi lisäksi yhteisön tekemien kansainvälisten sitoumusten vastainen.

Komissio tarkistaa parhaillaan niiden kolmansien maiden luetteloa, joista ihmisravinnoksi tarkoitettujen kalastustuotteiden tuonti on sallittua, sellaisten kolmansien maiden luettelosta, joista kalastustuotteiden tuonti ihmisravinnoksi on sallittua, 22 päivänä huhtikuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/296/EY⁽¹⁾ mukaisesti (päätös on viimeksi muutettu 28 päivänä tammikuuta 1999 tehdyllä komission päätöksellä 99/136/EY⁽²⁾). Luetteloon hyväksytään vain maat, jotka ovat antaneet takeet siitä, että yhteisöön tuotavat kalastustuotteet täyttävät yhteisön lainsäädännössä kuluttajien terveyden suojelemiseksi annetut terveyttä koskevat vaatimukset. Komissio tekee toimivaltaisten viranomaisten toimia koskevia tarkastuksia varmistaakseen, että kyseisten kolmansien maiden terveyttä koskevat säännökset ja määräykset vastaavat vähintään tuotteiden tuottamista ja markkinoille saattamista koskevia yhteisön säännöksiä ja määräyksiä. Tarkastuksiin kuuluu lainsäädäntöön, toimivaltaisiin viranomaisiin ja niiden tarkastusyksiköihin sekä yhteisöön tarkoitettujen kalastustuotteiden tuotannossa, varastoinnissa ja toimittamisessa noudatettaviin terveyttä koskeviin olosuhteisiin liittyvän asiakirja-aineiston tarkastaminen.

Lisäksi komissio tekee tarkastusmatkoja valvoakseen viranomaisten tarkastustoiminnan tasoa, tähän kuuluu myös yksittäisten laitosten tarkastaminen; samassa yhteydessä varmistetaan paikan päällä, että kyseiset laitokset noudattavat asiaankuuluvaa lainsäädäntöä. Kuluttajien terveyden suojeluun liittyvän riskinhallintamenettelyn perusteella päätetään, mihin kolmansiin maihin komission tarkastajat matkustavat. Komissio toteuttaa parhaillaan laajaa kolmansien maiden tarkastusmatkaohjelmaa, jonka tarkoituksena on arvioida kalastustuotteille yhteisön lainsäädännössä, erityisesti terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/493/ETY⁽³⁾ ja terveyttä koskevista vaatimuksista elävien simpukoiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/492/ETY 3 asetettujen terveyttä koskevien vaatimusten täytäntöönpanosta vastuussa olevien viranomaisten toimia. Vuoden 1999 tarkastusmatkaohjelmassa tärkeimmäksi seikaksi on katsottu kolmansien maiden kalastustuotteiden ja elävien simpukoiden alaa koskeva tarkastaminen. Vuoden 1999 alkupuoliskolle on jo suunniteltu noin 30 tarkastusmatkaa. Vuonna 1999 suunnitellaan toteutettavaksi kaiken kaikkiaan noin 50 tarkastusmatkaa.

Komissio ehdotti kalastus- ja vesiviljelytuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn uudistamisen yhteydessä kokonaisia tai osittaisia yksipuolisia tariffivapautuksia määräämättömäksi ajaksi sellaisille lajeille, joiden tarjonta on riittämätöntä tai joista ei ole tarjontaa yhteisön markkinoilla, jotta jalostusteollisuudelle varmistettaisiin kilpailukykyisemmät ja vakaammat hankintaedellytykset.

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehoitetaan vertailulaboratorioita koskevissa asioissa tutustumaan tekemäänsä kirjalliseen kysymykseen nro 3971/98⁽⁴⁾ annettuun vastaukseen.

Jo reilu vuosi sitten aloitettiin poliittisuonteinen keskustelu tullietuusmenettelyjen toimivuuden tehostamisesta, erityisesti alkuperää koskevien sääntöjen noudattamisesta ja valvonnasta. Asiasta ilmaisivat kantansa komissio tullietuusjärjestelmien hallinnosta heinäkuussa 1997 julkaisemallaan tiedonannolla, neuvosto 18. toukokuuta 1998 julkaisemissaan sisämarkkinoita koskevissa päätelmissä ja parlamentti hyväksymällä 21. lokakuuta 1998 Nordmannin muistion. Komissio on ehdottanut tullietuusjärjestelmien uudistamisohjelmaa (jota on osittain jo alettu toteuttaa), jossa nämä ongelmat otetaan kokonaisvaltaisesti huomioon.

Hyväksyessään äskettäin oliiviöljyn yhteisen markkinajärjestelyn (rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen 136/66/ETY muuttamisesta 20 päivänä heinäkuuta annettu neuvoston asetusta (EY) 1638/98⁽⁵⁾) neuvosto noudatti komission ehdotusta säilyttää periaate maksaa tuotantotukea tiettyjen säilykkeiden tuotannossa käytetyn oliiviöljyn tuotannolle. Tuen taso vahvistetaan ennen kaikkea oliiviöljyn maailmanmarkkinahinnan perusteella. Tämä hinta muotoutuu yhteisössä, sillä yhteisön osuus maailman tuotannosta on 80 prosenttia, joten se on tärkein toimija. Koska markkinatilanteelle on ollut ominaista jo kohta vuoden ajan, ettei vientitukea makseta (lukuun ottamatta lyhyttä kautta syyskuussa 1998, jolloin maksettiin 10 ecua 100 kilogrammalta), komissio päätti mukauttaa myös säilykkeiden tuen tason. Tasa laskettiin asteittain 67,18 ecusta 100 kilogrammalta vuoden 1998 tammikuussa 44 ecuun 100 kilogrammalta vuoden 1998 marraskuussa. Tarkoituksena oli ottaa huomioon markkinatilanne ja pyrkiä säilyttämään merkittävä tukitaso oliiviöljyn perustuvien säilykkeiden erityisalan tukemiseksi.

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan ehdotukseen neuvoston asetukseksi (EY) kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä ja sen 17 artiklan 1 kohdan c alakohtaan⁽⁶⁾ saadakseen tietoja vaikeuksiin joutumassa olevalle säilykealalle mahdollisesti maksettavista tasaushyvityksistä.

Yhteisön teollisuus turvautuu laajalti tuontiin raaka-ainehankintojen turvaamiseksi. Jotta kyseessä oleva yhteisön teollisuudenala säilyttäisi kilpailukykynsä kolmansissa maissa valmistettujen tuotteiden rinnalla, raaka-aineena käytettävän tonnikalan tuontimaksujen periminen on keskeytetty kokonaan (lukuun ottamatta tonnikalan selkäfileitä). Tonnikalasta maksettavat tasaushyvitykset otettiin käyttöön vuonna 1970, ja niiden tarkoituksena on ollut korvata jalostusteollisuuden raaka-aineena käytetyn tonnikalan tuontijärjestelmästä yhteisön tuottajille aiheutuvat haitat. Jos tuontihinta laskee, yhteisön tuottajille maksetaan tulotason varmistamiseksi hyvitys tietyissä olosuhteissa siitä osasta niiden tuotantoa, joka myydään yhteisössä. Tämä hyvitysjärjestelmä perustuu yhteisön tuotantohintaan, jonka neuvosto vahvistaa vuosittain komission ehdotuksesta kolmen viimeksi kuluneen markkinointivuoden keskihinnan perusteella. Arvoisa parlamentin jäsen totesikin jo, että tonnikalan selkäfilee on myös yhteisön säilyketeollisuudessa käytetty raaka-aine. Tälle tuotteelle ei makseta tasaushyvitystä ja siihen sovelletaan 24 prosentin tullia. Tämän raaka-aineen käyttö säilyketeollisuudessa on lisääntynyt. Säilyketeollisuus joutuukin hankinnoissaan turvautumaan maailmanmarkkinoihin kasvavien tarpeittensa tyydyttämiseksi. Rajoitetut tariffikiintiöt avattiin vuonna 1997 (1 000 tonnille 12 prosenttia) ja vuonna 1998 (1 200 tonnille yhdeksän prosenttia) sekä vuonna 1999 (1 200 tonnille kuusi prosenttia).

Jotta yhteisön teollisuus kykenisi kohtaamaan paremmin kolmansien maiden kanssa lisääntyvän kilpailun, komissio ehdotti osittaista yksipuolista luopumista tariffimaksuista yhteisen markkinajärjestelyn uudistuksen yhteydessä.

Lomén yleissopimuksen yhteydessä sovittujen ja GSP-järjestelmään kuuluvien huumeiden torjuntaa tukevien tonnikalan tariffimyönnytysten vuoksi etuuskohtelujärjestelyjen perusteella toteutettavasta tuonnista aiheutuu myönteisiä seurauksia edunsaajamaina olevien kolmansien maiden kyseisten tuotteiden tuottajille. Jos näillä järjestelyillä onnistutaan luomaan työpaikkoja sellaisen taloudellisen toiminnan yhteydessä, joka on tarkoitettu vaihtoehdoksi huumeiden valmistamisessa käytettävien raaka-aineiden tuotannolle, ja kannustamaan kehitystä, niiden tavoitteet ovat oikeutettuja.

Komissio suosii säilykkeiden ostamista ja toimittamista kolmansille maille tarkoitettun kiireellisen elintarvikeavun yhteydessä. Kumppanuudesta tehdyn puitesopimuksen määräysten mukaisesti toimijoina olevat kumppanit ovat vastuussa tuotteiden ostoista ja niihin liittyvistä palveluista, mukaan lukien lähettäminen, kuljetus ja varastointi. Humanitaaristen järjestöjen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että elintarvikkeet vastaavat mahdollisimman hyvin paikallisia ruokailutottumuksia ja -tarpeita ja ovat sopivia laadultaan, kustannuksiltaan, säilyvyydeltään ja käyttöajaltaan. Puitesopimuksessa määrätään myös, että humanitaaristen järjestöjen olisi tehtävä tilauksensa mieluummin toiminnan kohteena olevasta maasta tai kyseiseen maantieteelliseen alueeseen kuuluvasta maasta. Jos tilauksia ei voida toimittaa tai tuotteet ovat liian kalliita, tilaukset tehdään yhteisöstä tai tarvittaessa kehitysmaista. Poikkeustapauksissa tilaukset voidaan tehdä muista kehittyneistä maista teknisistä tai laatuun perustuvista syistä tai koska edellä mainitut markkinat eivät pysty toteuttamaan toimituksia, tuotteiden pulan tai korkeiden kuljetuskustannusten vuoksi.

⁽¹⁾ EYVL L 122, 14.5.1997.

⁽²⁾ EYVL L 44, 18.2.1999.

⁽³⁾ EYVL L 268, 24.9.1991.

⁽⁴⁾ EYVL C 325, 12.11.1999.

⁽⁵⁾ EYVL L 210, 28.7.1998.

⁽⁶⁾ KOM(98) 728 lopullinen, EYVL C 16, 21.1.1999.

(1999/C 370/081)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0547/99**esittäjä(t): Ursula Stenzel (PPE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Katastrofiapu

Vakavat lumivyöryt ovat vaivanneet Italian, Ranskan, Itävallan ja Sveitsin alppialuetta jo viikkoja. Katastrofitilanteesta kärsivät eniten ennen kaikkea itävaltalaiset Tirolin ja Vorarlbergin alueet. Itävallan suurin lumivyöryonnettomuus toisen maailmansodan jälkeen tapahtui pienellä Galtürin paikkakunnalla Tirolissa. Tähän mennessä on löydetty 16 kuollutta, joista kaksi oli lapsia. Yli 30 henkilöä on vielä kadoksissa. Uhrien lukumäärän oletetaan valitettavasti vielä nousevan. Lumimassat vaurioittivat tätä 700 asukkaan kuntaa vakavasti.

EU on varannut vuoden 1999 talousarviossaan budjettikohdassa B4-330 varoja hätätilanteita ja ympäristökatastrofeja varten. Pitääkö komissio mahdollisena sitä, että lumivyöryistä kärsineille alueille, myös vakavasti kärsineelle tirolilaiselle Galtürin vuoristokylälle, annetaan tästä budjettikohdasta varoja jälleenrakentamista varten?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

Budjettikohdan B4-3300 "väestön suojele" puitteissa ei voida puutua katastrofialueiden uudelleen rakentamiseen eikä taloudellisen avun tai katastrofiavun myöntämiseen.

Komissio muistuttaa, että parlamentti on poistanut vuonna 1997 budjettikohdan B4-3400, jonka perusteella voitiin myöntää katastrofien uhreille katastrofiavustuksia. Tässä yhteydessä parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen, joka on annettu Petrus A. Cornelissenin kirjalliseen kysymykseen P-763/99 (1).

(1) EYVL C 348, 3.12.1999, s. 129.

(1999/C 370/082)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0552/99**esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kehitysapu

Miksi keskitulotason maiden saama EY:n kehitysapu vaikuttaa olevan asukasta kohti kolme kertaa niin suuri kuin matalan tulotason maiden saama apu? Onko olemassa suunnitelmia EY:n kehitysavun uudelleen kohdistamisesta köyhyiden poistamiseen sekä varojen siirtämisestä matalan tulotason maille vuosien 2000–2006 välillä?

Komission jäsenen João Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Arvoisa parlamentin jäsen on oikeassa siinä, että köyhimmille maille suunnatun avun osuus on pienentynyt viime vuosina. Yhteisö on sitoutunut tukemaan köyhyidentorjuntakampanjaa kehitysmaissa. Komissio haluaa luonnollisesti varmistaa, ettei tällainen muutos heikentäisi kampanjaa, minkä vuoksi se aikoo seurata tarkkaan köyhimmille maille suunnatun yhteisön avun osuutta.

Kehitysapustrategian yhdenmukaisuuden ja tehokkuuden turvaaminen, mikä on parlamentin jäsenen kysymyksen ydin, on kuitenkin mutkikas kysymys. Kehitysavun jakaminen ei voi riippua yksinomaan köyhyden asteesta. Sellaiset tekijät kuin historialliset tai kulttuuriset siteet, ulkopoliittiset tavoitteet, poliittinen ja taloudellinen vakaus, kumppanuuden laatu ja laajuus sekä kansalaisyhteiskunnan kehitystaso on otettava huomioon, kuten sekä neuvosto että parlamentti ovat myöntäneet. On myös syytä korostaa,

että paikallinen kyky ottaa vastaan tukea ja se, missä määrin maassa tai alueella noudatetaan hyvää hallintotapaa, ovat ratkaisevia tekijöitä määrittäessä yhteistyön tehokkuutta. Näihin tekijöihin rahoittajien on vaikeaa vaikuttaa.

Viime vuosikymmenellä yhteisön Välimeren alueelle, Latinalaiseen Amerikkaan ja Itä-Eurooppaan tarkoitetut tukiohjelmot ovat laajentuneet jäsenvaltioiden asettamien ja parlamentin tukemien uusien poliittisten tavoitteiden seurauksena. Tämä on todellakin johtanut alhaisen tulotason maille tarkoitettun tuen osuuden supistumiseen (75 prosentista 56 prosenttiin tuen kokonaismäärästä vuosina 1986–1996). Kyseisten maiden saaman tuen rahallisen arvo kasvoi kuitenkin 31 prosenttia samalla kaudella. Lisäksi yhteisön osuus vähiten kehittyneille maille myönnettävästä tuesta on suurempi (34 prosenttia) kuin jäsenvaltioiden osuus keskimäärin (32 prosenttia). Henkeä kohti laskettu yhteisön tuki oli vähiten kehittyneille maille 2 ecua, kun se oli 1,4 ecua alemman keskitulotason maille.

Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa, että yhteisön tuen jakaminen vähiten kehittyneille maille ei kerro koko totuutta köyhyyden lieventämiseen käytetyistä toimenpiteistä. Tällöin ei nimittäin oteta huomioon yhteisön kumppanuusohjelmia, joita toteutetaan keskitulotason maissa (esimerkiksi Latinalaisessa Amerikassa), joista monissa esiintyy pitkittynyttä ja vakavaa köyhyyttä siitä huolimatta, että maat ovat vauraampia. Lisäksi nämä maat ovat taloudellisten yhteistyösopimusten suurimpia edunsaajia. Sopimuksilla edistetään maiden kehitystä auttamalla niitä luomaan suotuisamman ympäristön investoinneille, kansainväliselle kaupalle ja teknologian siirrolle ja lisäämällä näin niiden omia mahdollisuuksia torjua köyhyyttä.

Tulevaisuuden osalta Berliinissä kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymissä uusissa talousnäkymissä ennakoidaan vuosiksi 2000–2006 hyvin vaatimatonta 0,22 prosentin reaalikasvua 4 550 miljoonasta eurosta 4 610 miljoonaan euroon. Näkymissä ei oteta huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) maille myönnettyä yhteisön kehitysapua, joka on peräisin erikseen rahoitettavasta Euroopan kehitysrahastosta (EKR). Vuoteen 2001 asti suurin osa tätä aluetta koskevista sitoumuksista on peräisin nykyisestä kahdeksannesta EKR:stä (jonka arvo on 15 000 miljoonaa euroa viiden vuoden kaudella). Myöhemmät ennusteet riippuvat Lomén yleissopimuksen jälkeisten rahoitusjärjestelyjen määrää ja toimintaa koskevista päätöksistä. Komissio aikoo tehdä ehdotuksen näitä järjestelyjä koskeviksi kokonaismäärärahoiksi lähikuukausina.

Lomén yleissopimuksen jälkeisiä neuvotteluja koskevan komission lähestymistavan yhtenä keskeisenä osana on tulevan AKT-kumppanuuden (AKT-maihin kuuluu suurin osa vähiten kehittyneistä maista) suuntaaminen kohti keskeisenä tavoitteena pidettävää köyhyyden vähentämistä. Tämä perustuu taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kehitysapukomitean laatimiin suuntaviivoihin ja merkitsee epäilemättä resurssien uudelleenkohdentamista köyhimpiin maihin.

Tässä yhteydessä on lisäksi syytä huomauttaa, että jo tällä hetkellä ohjelmia tarkistetaan säännöllisesti ja varoja kohdennetaan tarvittaessa uudelleen keskeisenä tavoitteena pidettävään köyhyyden torjuntaan AKT-maiden osalta. Komissio on ottanut äskettäin käyttöön vuotuisen tarkistusjärjestelmän, jolla seurataan kokonaisvaltaisesti, miten yhteisön tuki kohdentuu kullekin tuensaajalle ja tarkistetaan sitä tarvittaessa. Järjestelmään liittyy kaikkien AKT-maiden kanssa tehtyjen sopimusten tämän vuoden aikana toteutettava välitarkistus, jonka avulla määrärahat, joita ei ole sidottu tai joita ei ole käytetty täysimääräisesti, voidaan kohdentaa uudelleen pienituloisiin maihin jo ennen vuosiksi 2000–2006 suunniteltua uutta rahoituskautta.

(1999/C 370/083)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0560/99

esittäjä(t): John Iversen (PSE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tietoyhteiskuntahankkeiden toimiston (ISPO) varojen uusi jakomenettely

Institut for Informations- og Medievidenskab haki marraskuussa 1998 ISPO:lta varoja tieto- ja tiedotusvälineyhteiskuntaa käsittelevän konferenssin järjestämistä varten. Instituutti sai hakemukseensa myönteisen vastauksen, ja sitä jopa kannustettiin laajentamaan konferenssia ja korottamaan pyydettyä summaa. Järjestäjät ryhtyivät tämän jälkeen suunnittelemaan konferenssia, johon osallistuisi yli 100 henkilöä yli 18 eri maasta.

1.12.1998 ISAC/ISPO lupasi tukea Århusissa helmikuussa 1999 järjestettävää konferenssia 48 000 eculla.

Martina Haakin lähettämästä kirjeestä käy ilmi, että ISPO ottaa konferenssin kotisivulleen. Äkkiä 4. helmikuuta 1999 Århusin yliopistolle lähetetään kirje, jossa ilmoitetaan, että komissio peruu lupauksensa. Tätä käsitellään tarkemmin Jörg Wenzelin professori Per Jauertille 5. helmikuuta 1999 lähettämässä kirjeessä. Lisäksi käy ilmi, että Århusin yliopistolle on aiheutunut 127 000 Tanskan kruunun kustannukset järjestämättä jääneestä konferenssista.

Miten komissio aikoo vapauttaa Århusin yliopiston konferenssiin liittyvistä kustannuksista?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

Århusin yliopisto otti syksyllä 1998 yhteyttä Tietoyhteiskunnan edistämistoimistoon (ISPO) ja pyysi tukea suunnittelemaalleen seminaarille tai konferenssille aiheesta "Paikallinen tiedotusväline- ja tietoyhteiskunta". Virallinen apurahahakemus saatiin vasta 20. marraskuuta 1998, ja 1. joulukuuta ISPO antoi ehdotetun konferenssin sisällöstä ja lähestymistavasta tehdyssä alustavassa analyysissään myönteisen vastauksen mahdollisesta avustuksesta, joka olisi 49,5 % budjetoiduista kuluista. Sen jälkeen ISPO siirsi hakemuksen komissiolle päätöksenteon seuraavia vaiheita varten.

Kun konferenssin järjestäjät tiedustelivat hakemuksensa käsittelyn etenemisestä, Århusin yliopistolle toimitettiin epävirallisesti ISPO:n myönteinen vastaus 2. joulukuuta. Tällöin ilmoitettiin kuitenkin selvästi, että lopullisesta hyväksymisestä ei voitu antaa tietoja ennen komission virallista päätöstä ja että päätöksenteko saattaisi vielä kestää jonkin aikaa (mahdollisesti joulukuun loppuun). Tämä vastaus ei ollut komission virallinen päätös hakemuksesta, eikä sitä Århusin yliopistolle sellaisena esitettykään.

Lisäksi ISPO:n sihteeristö vahvisti järjestäjille, että ISPO:n www-sivulta luotaisiin hyperlinkki konferenssin www-sivulle. Tämä on ollut yleinen käytäntö monissa muissakin tietoyhteiskuntaa käsittelevissä konferensseissa ja tapahtumissa, ja on täysin komission ISPOlle asettamien tavoitteiden mukaista. ISPO:n kotisivu on pelkästään tiedonlevitysväline, jonka tarkoituksena on antaa mahdollisimman laaja kuva tietoyhteiskuntaan liittyvistä tapahtumista yhteisössä sekä mahdollistaa tiedonhaku muilta www-sivuilta luomalla hyperlinkkejä aina kun se on tarkoituksenmukaista. On tärkeää ymmärtää, että linkkiä ISPO:n kotisivulta konferenssin www-sivulle ei tule pitää todisteena komission sitoumuksesta tapahtumaa kohtaan. Tällaiset linkit luodaan usein järjestäjien pyynnöstä rahallisesta tuesta riippumatta.

Lisäksi ehdotettiin, että konferenssin järjestäjät ottaisivat mukaan edustajan Tukholman kaupungin johtamasta hankkeesta, jotta edistettäisiin osallistujia mahdollisesti kiinnostavia ja konferenssin ohjelmaa tukevia tapahtumia.

Uudet säännöt komission apurahojen myöntämisestä tulivat voimaan 1. tammikuuta 1999. Kyseinen hakemus esiteltiin apurahakomitealle sen ensimmäisessä kokouksessa 1. helmikuuta. Komitean päätösten jälkeen toimivaltaiset yksiköt päättivät, että haettua apurahaa ei myönnetä. Päätöksestä ilmoitettiin Århusin yliopistolle 4. helmikuuta 1999, yli kolme viikkoa ennen suunniteltua tapahtumaa.

Mikäli komission taloudellinen tuki olisi ollut konferenssin toteutumisen kannalta välttämätöntä, niin kuin nyt väitetään, järjestäjän olisi pitänyt lykätä viimeisiä järjestelytoimia siihen asti, kunnes komission virallinen sitoumus olisi saatu, koska järjestäjälle ei ollut vielä annettu kirjallista virallista vahvistusta. Valitettavasti näin ei tapahtunut, ja järjestäjät väittävät kärsineensä tappiota. Komissiota ei voi pitää vastuussa tappiosta, sillä aiheutuneet kulut on maksettu ilman komission virallista sitoumusta tai ohjeita. On epäselvää, hoitiko Århusin yliopisto asiaa parhaalla mahdollisella tavalla tappiot välttääkseen, kun 25.–26. helmikuuta 1999 järjestettävälle konferenssille haettua apurahaa ei myönnettykään.

Komissio pahoittelee, että suunniteltu tapahtuma ei toteutunut, vaikka se oli periaatteessa ISPO:n työohjelman tavoitteiden mukainen.

Komissio haluaa myös vahvistaa, että uusien yhtenäisten ja avoimien apurahojenmyöntämismenetelmien yhteydessä Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä pitäisi julkaista tulevana viikkoina hakemuspyyntö, joka koskee 30. maaliskuuta 1998 neuvoston hyväksymää tietoyhteiskunnan luomista Euroopassa edistävää ISPO:n hoitamaa Promise -ohjelmaa ⁽¹⁾ ja siihen liittyviä hakemuksia.

Lopuksi komissio toivoo, että tämä tapahtuma ei estä jatkossa hedelmällistä yhteistyötä Århusin yliopiston kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 107, 7.4.1998.

(1999/C 370/084)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0563/99

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Italian kansallisen olympiakomitean uudelleenorganisointi ja työllisyyden puolustaminen

Italian hallitus teki 29. tammikuuta 1999 päätöksen suunnitelmasta lainsäädännölliseksi asetukseksi, joka koskee Italian kansallisen olympiakomitean uudelleenorganisointia. Tämä "uudelleenorganisointi" tarkoittaa todellisuudessa olympiakomitean rakenteiden yksityistämistä siten, että komitea erotetaan eri urheilulajien liitoista, mihin liittyy rakenteen toimivuuden vaarantamisen lisäksi riski menettää lukuisia työpaikkoja.

Komitean rakenteiden yksityistäminen ei myöskään johtaisi julkisen velan vähenemiseen, vaan urheiluun liittyvistä kilpailuista ja peleistä (esim. veikkaus) saatavien tulojen huomattavan määrän siirtymiseen yksityisille.

1. Katsooko komissio, että Italian kansallisen olympiakomitean ja lajiliittojen yksityistäminen olisi tehtävä enemmän vaiheittain ja kiinnittäen erityistä huomiota työpaikkojen turvaamiseen?
2. Onko mahdollista, että yksityistämismenettely on ristiriidassa "Euroopan urheilusopimuksen" (European sports charter) kanssa, joka hyväksyttiin vuonna 1992 Euroopan urheiluministerien VII konferenssissa Rhodoksessa?
3. Onko olemassa riski, että tällainen yksityistäminen vie taloudellisesti heikommin toimeen tulevilta oikeuden urheiluun, ottaen huomioon myös Italian olympiakomitean hallitsemien eri yritysten hoitamien julkisten rakenteiden vähäisyyden?
4. Mikä on komission kokonaisnäkemys asiasta?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys kuuluu Italian hallituksen toimivallan alaisuuteen.

Sikäli kuin Italian kansallisen olympiakomitean uudelleenorganisointi johtaa sen osittaiseen yksityistämiseen, jota työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14. helmikuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/187/ETY ⁽¹⁾ soveltaminen koskee, luovutuksen saajan on noudatettava samoja työehtosopimuksia kuin luovuttajan.

Direktiivin mukaisesti yrityksen luovutus ei sellaisenaan ole peruste, jota luovuttaja tai luovutuksen saaja voi käyttää irtisanomiseen (4 artiklan 1 kohta), mutta tämä säännös ei estä irtisanomisia työvoiman muutoksiin johtavista taloudellisista, teknisistä tai organisatorisista syistä.

Näin ollen tapauksen oikeudellisia seuraamuksia sääntelevät ne kansalliset säädökset, joilla direktiivi 77/187/ETY, sellaisenaan kun Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut, on saatettu osaksi Italian lainsäädäntöä.

⁽¹⁾ EYVL L 61, 5.3.1977.

(1999/C 370/085)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0568/99**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Urban-yhteisöaloite Roomassa

Viittaan edellisiin kysymyksiini E-2221/97 ⁽¹⁾ ja E-3436/98 ⁽²⁾ sekä komission jäsenen Wulf-Mathiesin vastaukseen, jonka hän antoi jälkimmäiseen kysymykseen 25. tammikuuta 1999. Voisiko komissio antaa lisätietoja viivästyksistä, joita Rooman kaupungille on sattunut Urban-ohjelman hallinnoinnissa, sekä varojen käyttöä koskevista säännöistä? Erityisesti, olisiko mahdollista saada täsmälliset tiedot Urban-aloitteesta Roomassa ja muissa Italian kaupungeissa?

⁽¹⁾ EYVL C 82, 17.3.1998, s. 46.

⁽²⁾ EYVL C 320, 6.11.1999.

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Rooman kaupunki oli vuoden 1998 loppuun mennessä sitonut 28 prosenttia käytettävissään olevista URBAN-ohjelman määrärahoista ja käyttänyt niistä noin 8,4 prosenttia.

Arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristölle on toimitettu taulukko, jossa esitetään vastaavat tiedot kaikkien Italian URBAN -ohjelmaan kuuluvien kaupunkien osalta (luvut ovat alustavia).

Roomalle osoitettuja määrärahoja vähennettiin marraskuussa 1998 346 000 euroa täytäntöönpanon viivästymisen vuoksi. Hiljattain laadittujen ennusteiden mukaan tilanteen pitäisi kuitenkin korjaantuvan huhtikuun loppuun mennessä, jolloin sitoumusten oletetaan olevan 70 prosentin tasolla.

(1999/C 370/086)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0570/99**esittäjä(t): José Barros Moura (PSE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Härkätaistelussa käytettävien härkien vienti Portugalista Espanjaan

Kahden aiemman kysymyksen perusteella (E-3620/98 ja E-0151/99) ja ottaen huomioon komission 22. tammikuuta 1999 antaman vastauksen kysymykseen E-3620/98 ⁽¹⁾ tiedustelen poistuisiko ihmisten terveyden suojeluun liittyvä huoli, joka väitteiden mukaan oikeuttaisi myös härkätaistelussa käytettävien härkien (joita ruokitaan lautumella ilman vaarallisia rehuja) sisällyttämisen vientikieltoon, jos Espanjassa hyväksyttäisiin sama menettely, jota sovelletaan Kolumbiassa espanjalaiseen härkätaistelutarjaan, eli että härkien ruhot on poltettava härkätaistelun jälkeen?

"6 Toros 6" lehden 26. tammikuuta 1999 ilmestyneen numeron mukaan on todisteita siitä, että myös espanjalaisia härkätaistelussa käytettäviä härkiä epäillään tartunnasta, eikä niitä ehkä pitäisi käyttää härkätaistelussa Espanjassa. Eikö juuri samanlainen tartunnanpelko ollut syynä Portugalissa kasvatettujen härkien sisällyttämiseen vientikieltoon?

⁽¹⁾ EYVL C 320, 6.11.1999.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

Komissio ei ole onnistunut vahvistamaan arvoisan parlamentin jäsenen tietoja siitä, että Espanja olisi päättänyt polttaa kaikki taisteluhärkien ruhot härkätaistelujen jälkeen. Komission saamien tietojen mukaan useimmat taisteluhärkien ruhot luovutetaan Espanjassa härkätaistelujen jälkeen ihmisille tarkoitetuiksi ravinnoksi.

Komission saamien tietojen mukaan taisteluhärkien ruokinnassa käytetään luonnollista ravintoa, kun taas härkävasikat voivat saada lisäravintoa kahdeksan kuukauden iässä, ja yhdistelmäravintoa voidaan antaa härille kuusi kuukautta ennen taistelua.

Komissiolla ei ole tietoja, jotka osoittaisivat, että Espanjan taisteluhäret olisivat saaneet BSE-tartunnan. Jos arvoisalla parlamentin jäsenellä on tästä tietoja, komissio olisi kiitollinen, jos hän voisi toimittaa ne komissiolle.

Komissio haluaisi vielä korostaa, että kun tarkastellaan pyyntöjä sulkea taisteluhäret pois elävien nautaeläimien siirtämistä Portugalista koskevan yleisen kiellon soveltamisalalta, on otettava huomioon petosten ehkäiseminen ja mm. kuljetuksen määränpäässä olevassa jäsenvaltiossa paikalla toteutettavat tarkastustoimenpiteet.

(1999/C 370/087)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0583/99

esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle

(3. maaliskuuta 1999)

Aihe: Komission jäsen Montin jäsenyys kolmen osapuolen komission hallituksessa

Kysymyksiini P-3880/98 ⁽¹⁾, E-3903/98 ⁽²⁾ ja H-0933/98 ⁽³⁾ antamissaan vastauksissa komissio esitti, että komission jäsen Monti ei ilmoittanut olevansa Bilderberg-ryhmän valmistelevan komitean jäsen joko sen tähden, että kyse oli ajasta ennen hänen tuloaan komission jäseneksi (vaikka hänen ilmoituksensa itseasiassa kattoi aikaisemmat tehtävät), tai sen tähden, että kyse oli ainoastaan yksityisestä kokouksesta (jolla siis ei ollut mitään muodollista oikeudellista rakennetta). Voiko komission jäsen selittää, miksi hän ei myöskään ilmoittanut, että hän on tällä hetkellä ja on ollut jo huomattavan pitkän aikaa kolmen osapuolen komission (Trilateral Commission) hallituksen jäsen? Kyse on asianmukaisesti muodostetusta elimestä, jonka jäsenyys on virallista ja joka myös edellyttää jäsentensä eroamista, kun he ryhtyvät hoitamaan julkisia tehtäviä.

⁽¹⁾ EYVL C 182, 28.6.1999, s. 131.

⁽²⁾ EYVL C 207, 21.7.1999, s. 145.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin täysistuntokeskustelut (marraskuu 1998).

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 1999)

Mario Monti on ollut kolmenkeskisen komitean (Trilateral Commission) työvaliokunnan jäsen Eurooppaa koskevissa asioissa vuosina 1988–97.

Kolmenkeskinen komitea (Eurooppaa koskevissa asioissa) ei vaadi jäseniään eroamaan, kun he alkavat hoitaa viranomaistehtäviä.

Mario Monti ei maininnut kyseisen komitean jäsenyyttään, koska komission jäsenten ilmoittamissa tiedoissa on kyse jäsenyyksistä yrityksissä ja säätiöissä eikä kolmenkeskinen komitea kuulu näistä kumpankaan.

(1999/C 370/088)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0587/99

esittäjä(t): Nuala Ahern (V) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kirjallista kysymystä E-0370/98 koskeva tietopyyntö

Kirjalliseen kysymykseeni E-0370/98 ⁽¹⁾ 27. maaliskuuta 1998 annetun vastauksen johdosta kysyn, voiko komissio eritellä ne kansalaisjärjestöt, jotka ovat ilmaisseet huolensa ydinaineiden kuljetuksista radioaktiiv-

visten aineiden turvallista kuljettamista käsittelevälle pysyväälle työryhmälle viiden viime vuoden aikana? Mistä kansalaisjärjestöt olivat huolissaan ja mitä toimenpiteitä pysyvä työryhmä tai komissio toteuttivat vastauksena vetoomuksiin?

(¹) EYVL C 310, 9.10.1998, s. 55.

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Radioaktiivisten aineiden turvallista kuljettamista käsittelevän pysyvän työryhmän toiminnan osalta arvioi parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen, jonka komissio on antanut Undine-Uta Bloch von Blottnitzin tekemään kirjalliseen kysymykseen P-3454/98 (¹).

Vaikka työryhmä on työssään säännöllisesti tutkinut joidenkin kansalaisjärjestöjen esille ottamia kysymyksiä, sen käsittelemät kysymykset sekä työryhmässä esitetyt näkemykset ovat luottamuksellisia.

(¹) EYVL C 320, 6.11.1999.

(1999/C 370/089)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0590/99

esittäjä(t): **Nuala Ahern (V) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Neuvoston direktiivi 96/29/Euratom ja radioaktiivisuusvalvonnan sääntelyn purkamisen ympäristövaikutukset

Minkälaisia radioaktiivisuusvalvonnan sääntelyn purkamiseen ja siitä aiheutuviin ympäristövaikutuksiin liittyviä ilmoituksia komissio on saanut neuvoston direktiivin 96/29/Euratom (¹) johdosta? Mitä tietoja komissiolla on EU:n jäsenmaiden toteuttamista toimenpiteistä, joilla perusnormit määrittelevä direktiivi sisällytetään kansalliseen lakiin?

(¹) EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta annettu neuvoston direktiivi 96/29/Euratom sisältää kaikki komission antaman ehdotuksen keskeiset säännökset, jotka perustuvat Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 31 artiklassa mainitun asiantuntijaryhmän lausuntoon.

Direktiivi 96/29/Euratom korvaa direktiivin 80/836/Euratom (¹), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 84/467/Euratom (²), ja komissio uskoo, että se takaa entistä paremman työntekijöiden ja kansalaisten suojelun, joka perustuu ajantasaiseen tutkimustietoon ja on toimivaltaisten kansainvälisten organisaatioiden suositusten mukainen. Ei voida katsoa, että uusi direktiivi purkasi sääntelyä tällä alalla, vaan siihen on päinvastoin otettu mukaan useita lisävaatimuksia ja siinä otetaan entistä laajemmin huomioon altistuminen luonnolliselle säteilylle.

Siitä huolimatta, että komissio on huolellisesti valmistellut direktiiviehdotuksen ja käynyt sen antamiseen johtaneita neuvotteluita muiden toimielinten kanssa, yksittäiset kansalaiset tai eturyhmät voivat arvostella sitä siinä missä muutakin lainsäädäntöä. Direktiiviehdotukseen kohdistuneesta arvostelusta esitettiin yhteenveto Euroopan parlamentin Brysselissä 5. helmikuuta 1998 järjestämässä tapaamisessa. Siinä käsiteltiin tutkimusta ja arvioita, jotka on tehty perusnormeista työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta. Parlamentti on julkaissut myös asiaa käsittelevän asiakirjan.

Tähän mennessä ainoastaan Alankomaat on saattanut direktiivin 96/29/Euratom keskeiset osat osaksi kansallista lainsäädäntöään. Direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään 13. toukokuuta 2000. Tanska on saattanut joitakin yksittäisiä direktiivin säännöksiä osaksi kansallista lainsäädäntöään.

(¹) EYVL L 246, 17.9.1980.

(²) EYVL L 265, 5.10.1984.

(1999/C 370/090)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0591/99**esittäjä(t): Nuala Ahern (V) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Komission tutkimukset radioaktiivisen jätteen käsittelystä ja ydinsuojista

Voiko komissio eritellä vuodesta 1995 lähtien ne tapaukset, joissa a) Yhdistyneen kuningaskunnan ja b) Irlannin hallituksen asiantuntijat ovat osallistuneet komission tutkimuksiin 1) radioaktiivisen jätteen käsittelystä sekä 2) ydinsuojista ja plutoniumiin liittyvistä suoja-toimenpiteistä? Voiko komissio julkaista luettelon mainituista tutkimuksista Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Radioaktiivisen jätteen käsittelyyn liittyvissä asioissa Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin hallitusten asiantuntijat ovat kyseisenä aikana toimineet termin tavanomaisessa merkityksessä vain pysyvissä ja tilapäisissä komiteoissa muiden jäsenvaltioiden nimeämien asiantuntijoiden kanssa. Näillä komiteoilla on erilaisia tehtäviä, esimerkiksi ohjelmien hallinnointi, sopimusten arviointi sekä avustaminen laadittaessa selvityksiä erityisaiheista. Komiteat eivät sellaisenaan ole osallistuneet tutkimuksiin.

Komissio on tänä aikana kuitenkin rahoittanut lukuisia tutkimuksia eri aiheista, jotka liittyvät radioaktiivisiin jätteisiin ja saastuneiden alueiden kunnostamiseen. Tutkimuksia ovat tehneet ulkopuoliset sopimusosapuolet, jotka on valittu pääasiassa avoimien tarjouskilpailujen perusteella. Yli 20 näistä tutkimussopimuksista on tehty Yhdistyneestä kuningaskunnasta olevien yritysten kanssa, ja brittiyrityksiä oli todennäköisesti alihankkijoina monissa muissa hankkeissa. Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivia yrityksiä ja järjestöjä on myös ollut mukana yli 20:ssä tutkimussopimuksessa, joita on tehty radioaktiivisen jätteen käsittelystä osana tutkimusta ja teknologista kehittämistä koskevaa neljättä puiteohjelmaa. Valtiolla on ollut tai on vieläkin osake-enemmistö joissakin näistä yrityksistä (esim. British nuclear fuels Ltd. (BNFL), United Kingdom atomic energy authority (UKAEA)), tai ne ovat Yhdistyneen kuningaskunnan julkisista palveluista huolehtivia laitoksia (esim. National radiological protection board (NRPB)). On epäselvää, olisiko sopimusosapumppanin henkilökuntaan kuuluvat näissä tapauksissa katsottava hallituksen asiantuntijoiksi. Tällaisen henkilökunnan luettelossahan olisi todennäköisesti satoja nimiä. Kaikkien avoimiin tarjouskilpailuihin perustuvien tutkimussopimusten tulokset ovat kuitenkin julkisia, ja raportit julkaistaan tavallisesti EUR report -julkaisusarjassa. Täydellinen luettelo nimistä ja sopimuksen tehneistä yrityksistä on tarvittaessa saatavana.

Komissio huolehtii ydinaineisiin liittyvästä turvalvonnasta Euratom-sopimuksen VII luvun mukaisesti. Sopimuksen täytäntöönpano määrittellään Euratomin turvallisuusvalvontaa koskevien määräysten täytäntöönpanosta 19 päivänä lokakuuta 1976 annetussa komission asetuksessa (Euratom) N:o 3227/76⁽¹⁾. Jäsenvaltioiden viranomaisia tai asiantuntijoita ei ole pyydetty osallistumaan komission turvalvontaa koskeviin tutkimuksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 363, 31.12.1976.

(1999/C 370/091)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0592/99**esittäjä(t): Nuala Ahern (V) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Japanin viranomaisten ilmoitus suunnitelmista lähettää käytettyä, rikastetusta uraanista valmistettua ydinpolttoainetta Yhdysvaltoihin EU:n satamien kautta

Ovatko Japanin viranomaiset tammikuun 1998 jälkeen pyytäneet lupaa tai muuten ilmoittaneet komissiolle suunnitelmista lähettää käytettyä, rikastetusta uraanista valmistettua ydinpolttoainetta Yhdysvaltoihin Euroopan unionin satamien kautta?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

Komissiolla ei ole valtuuksia antaa lupaa ydinaineiden kuljettamiseen yhteisön alueelle tai alueelta. Vastuu asiasta on jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla.

Euratomin varotoimiin ei sisälly velvoitetta tehdä komissiolle ilmoitusta tai selvitystä ydinaineiden kuljettamisesta yhteisön satamien kautta. Ilmoitus vaaditaan vain, jos aine puretaan laivasta tai lentokoneesta yhteisön alueella sijaitsevassa ydinvoimalassa tapahtuvaa välivarastointia varten, ennen kuin se kuljetetaan lopulliseen määränpäähänsä.

(1999/C 370/092)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0594/99

esittäjä(t): Nuala Ahern (V) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Radioaktiivisten aineiden laitton tuonti yhteisöön tai vienti yhteisöstä vuonna 1998

Kuinka monta tapausta Euratom-viranomaisille on ilmoitettu koskien mahdollista radioaktiivisten aineiden laitonta tuontia yhteisöön tai vientiä yhteisöstä vuonna 1998? Kuinka väitteitä tutkittiin? Voiko komissio antaa yksityiskohtaista tietoa tapauksista, jotka näytettiin toteen?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Komissio haluaa muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Euratom-sopimuksen mukaan jäsenvaltioilla ei ole oikeudellista velvoitetta ilmoittaa komissiolle laillisesta tai laittomasta radioaktiivisten aineiden tuonnista tai viennistä. Jos kyseiset radioaktiiviset aineet voidaan luokitella myös Euratom-sopimuksen 197 artiklassa tarkoitetuiksi ydinmateriaaleiksi, niihin sovelletaan automaattisesti Euratomin ydinmateriaalivontaa Euratom-sopimuksen VII luvun nojalla. Joissakin tapauksissa sovelletaan myös hankintaa koskevia VI luvun määräyksiä. Ydinmateriaalin laittomasta esiintymisestä yhteisön alueella on siis aina ilmoitettava komissiolle.

Useimmissa vuonna 1998 ilmi tulleissa tapauksissa kyse ei ollut ydinmateriaalista vaan pelkästään radioaktiivisista aineista, umpilähteistä ja kontaminoituneesta romumetallista. Jäsenvaltioilla ei ole oikeudellista velvoitetta ilmoittaa komissiolle radioaktiivisiin aineisiin liittyvistä laittomista toimista. Laitonta kauppaa koskevista tapauksista ei voida myöskään antaa komissiolle yksityiskohtaisia tietoja niin kauan kun yleisen syyttäjän tekemä tutkinta tai tuomioistuinkäsittely on kesken. Komissio sai kuitenkin vuonna 1998 tiedot kolmesta jäsenvaltiossa sattuneesta radioaktiivisten aineiden laitonta kauppaa koskeneesta tapauksesta. Lisäksi komissiolle ilmoitettiin Euratom-sopimuksen VII luvun perusteella kolmesta ydinmateriaalia koskeneesta tapauksesta. Kahdessa tapauksista oli kyse matalarikasteisesta uraanista ja kolmannessa köyhdytetystä uraanista.

Jos parlamentin jäsen haluaa yksityiskohtaisempia tietoja näistä tapauksista, hänen tulisi ottaa yhteyttä Saksan, Italian ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisiin viranomaisiin, sillä komissio ei Euratom-sopimuksen 194 artiklan mukaan saa antaa asiasta tämän enempää tietoja.

(1999/C 370/093)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0596/99**esittäjä(t): Ian White (PSE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kasvuhormoni rBST

1. Aikooko komissio vaatia, että asiasta vastaavat komiteat tutkivat kasvuhormoni rBST:n vaikutukset sekä eläinten että ihmisten terveyteen, kun lääkkeen omistava yritys anoo lupaa myydä sitä EU:ssa?
2. Aikooko komissio seurata ennalta varautumisen periaatetta, kun myyntiluvan myöntäminen naudasta saatavalle kasvuhormoni rBST:lle tulee ajankohtaiseksi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Komissio pyysi BST:n käytöstä eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän erityisen eläinlääkintäkomitean sekä kansanterveyttä koskevia eläinlääkintätoimenpiteitä käsittelevän tiedekomitean lausunnon. Molemmat komiteat ovat äskettäin antaneet omiin erityistehtäviinsä liittyvän tieteellisen lausunnon. Lausunnot ovat nähtävissä komission EUROPA-kotisivuilla. Asiasta tehtävää päätöstä odotellessa komissio laatii näistä tieteellisistä lausunnoista tehtyihin päätelmiin perustuvan kertomuksen ja tekee neuvostolle ja Euroopan parlamentille ehdotuksen naudän somatotropiinin käyttöä koskevan kiellon voimassaolon pidentämisestä (neuvoston päätös 94/936/EY) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 366, 31.12.1994.

(1999/C 370/094)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0599/99**esittäjä(t): Frédéric Striby (I-EDN) komissiolle**

(3. maaliskuuta 1999)

Aihe: Elsassilaisten huvialusten rekisteröinti ja verotus

Ranskassa laivojen rekisteröintiin liittyy mm. se, että jos veneellä purjehditaan kansainvälisillä vesillä, on maksettava "taxe de francisation", maksu, joka oikeuttaa purjehtimaan Ranskan lipun alla. Sisävesireiteillä – ja tämä koskee elsassilaisia huvialuksia – on maksettava VNF-maksu (Ranskan purjehduskelpoisten väylien maksu). Koska Elsassin pohjois- ja eteläosat toisiinsa yhdistävän Rhönen ja Reinin välisen kanavan luokitusta on alennettu, elsassilaisten huvialusten on käytettävä Elsassin kanavaa (Canal d'Alsace). Kyseisen kanavan liikennettä sääntelee kansainvälinen säädös, ja huolimatta siitä, että Strasbourgiin, Colmariin tai Mulhouseiin matkalla olevat elsassilaisalukset käyttävät kanavaa vain läpikulkuun, niiden on suoritettava tullissa "taxe de francisation". Tämä merkitsee kaksinkertaista verotusta; ulkomaisten lippujen alla purjehtivat alukset on vapautettu tästä maksusta.

Onko komissio tietoinen tästä kaksoisverotuksesta? Mihin Ranskan valtion vastaisiin toimiin komissio aikoo asiassa ryhtyä?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

Komissio ei ole tietoinen parlamentin jäsenen kuvaamasta tilanteesta. Komissio haluaa kuitenkin huomauttaa, että niin kauan kuin tiettyihin kulkuneuvoihin (huvialukset mukaanluettuna) sovellettavia rekisteröinti- ja käyttömaksuja ei ole yhdenmukaistettu yhteisössä, jäsenvaltiot voivat vapaasti ottaa käyttöön tällaisia maksuja tai jatkaa niiden perimistä, jos ne eivät riko yhteisön lainsäädäntöä ja erityisesti EY:n perustamissopimuksen 95 artiklaa. Tällä artiklalla kielletään jäsenvaltioita ottamasta käyttöön tai soveltamasta sellaisia veroja, joissa tuontitavaroiden ja vastaavien kotimaisten tuotteiden verotus lasketaan erilaisia perusteita käyttäen, mikä johtaa tuontitavaroiden korkeampaan verotukseen. Annettujen tietojen perusteella näyttäisi siltä, että tiettyihin aluksiin kohdistuva kaksinkertainen verotus koskee vain kotimaan reiteillä liikennöiviä aluksia, eikä näin ollen riko yhteisön lainsäädäntöä.

(1999/C 370/095)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0603/99**esittäjä(t): Umberto Bossi (NI) komissiolle**

(4. maaliskuuta 1999)

Aihe: Italian hallituksen ehdotus työajan lyhentämisestä 35 tuntiin viikossa

Työaika koskevista periaatteista säädetään direktiivissä 93/104/EY⁽¹⁾ ja siinä määritellään perustavaa laatua olevat suuntaviivat, joita jäsenvaltioiden on noudatettava. Jokaisen yksittäisen valtion on sovellettava läheisyysperiaatteen mukaisesti lainsäädäntöä omien vaatimustensa mukaisesti.

Italia ei ole kuitenkaan vielä soveltanut tätä direktiiviä, minkä vuoksi sitä vastaan on käynnistetty rikkomusmenettely.

Tällä hetkellä Italian hallitus pyrkii saamaan läpi lain, jolla on tarkoitus lyhentää työaika 35 tuntiin viikossa sekä rajoittaa rikkomusmenettelystä aiheutuvia seurauksia ja välttää sakot.

Eikö komission mielestä viikottaisen työajan lyhentäminen lain nojalla merkitse yrityksille työvoimakustannusten nousua, koska verotuksellisia tai rahoituksellisia korvaavia toimia ei ole, ja eikö tällä ole kielteinen vaikutus uusien työntekijöiden palkkaamiseen?

Eikö komission mielestä lakiin perustuva viikottaisen työajan lyhentäminen (työstä maksetaan sama palkka ja ilman korvauksia yrityksille) johda lopputuotteiden hintojen nousuun?

Eikö komission mielestä viikottaisen työajan lyhentäminen lain nojalla jossakin jäsenvaltiossa saata kyseisen valtion tuotteet epäedulliseen asemaan sisämarkkinoilla ja aiheuta näin ollen häiriöitä markkinoilla?

⁽¹⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 1999)

Työaikadirektiivissä vaadittiin jäsenvaltioita saattamaan täytäntöönpanevat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 23. marraskuuta 1996 ja ilmoittamaan tästä komissiolle. Komissio ei ole tähän mennessä saanut vaadittuja tietoja Italiasta ja on siksi päättänyt saattaa asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi⁽¹⁾.

Kunhan direktiivissä asetettuja vähimmäisvaatimuksia noudatetaan, yhteisön tasolla ei ole muita oikeudellisia vaatimuksia. Vuoden 1999 työllisyyden suuntaviivoissa kuitenkin todetaan seuraavaa: ”työmarkkinaosapuolia pyydetään neuvottelemaan kaikilla aiheellisilla tasoilla sopimuksia, joilla pyritään työn organisoimisen nykyaikaistamiseen, mukaan lukien joustavat työaikajärjestelyt, jotta voitaisiin parantaa yritysten tuottavuutta ja kilpailukykyä sekä saavuttaa joustavuuden ja työsuhdeturvan välillä tarvittava tasapaino”.

Työajan lyhentämisen taloudelliset vaikutukset ovat monitahoisia. Komissio on hiljattain julkaissut vertailvan katsauksen⁽²⁾ neljästätoista tätä käsittelevästä tutkimuksesta. Siinä todetaan, että työajan yleinen ja yhtenäinen lyhentäminen vaikuttaisi hyvin vähän työllisyyteen ja työttömyyteen. Komissio toimittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle jäljennöksen tästä katsauksesta.

Tietyissä olosuhteissa työajan vähentämisellä ja mukauttamisella voi kuitenkin olla suotuisa vaikutus työllisyyteen, varsinkin jos niistä neuvotellaan työmarkkinaosapuolten kesken paikallisella tasolla.

⁽¹⁾ Ks. IP/98/628. Asia C-386/98.

⁽²⁾ Working time: Research and development 1995–1997 A review of literature commissioned by the European Commission and the European Foundation for Living and Working Conditions, julkaisija POV/D.2.

(1999/C 370/096)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0608/99**esittäjä(t): Paul Rübige (PPE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Slovakian osallistuminen tutkimuksen viidenteen puiteohjelmaan

Euroopan komissio pitää seitsemää jäsenyyttä hakenutta maata (Viro, Puola, Unkari, Latvia, Liettua, Tsekki ja Slovenia) sopivina osallistumaan tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen viidenteen puiteohjelmaan.

Slovakiaa ei mainita, vaikka käytettävissä olevat tiedot antavat myönteisen kuvan maan talouden kehitymisestä, ja osallistuminen vaikuttaa siis mahdolliselta.

Mitkä ovat komission päätöksen arviointiperusteet?

Miksi Slovakiaa ei vielä ole otettu mukaan ehdotukseen, ja milloin Slovakia sisällytetään ehdotukseen?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 1999)

Komissio hyväksyi 24. helmikuuta 1999 ehdotuksen, joka koski Slovakian anomusta osallistua tutkimuksen viidenteen puiteohjelmaan. Se, että tämä päätös tehtiin joidenkin valtioiden osalta myöhemmin, johtuu siitä, että Slovakia, Bulgaria ja Romania lähettivät asiaa koskevan virallisen vahvistuskirjeensä komissiolle myöhemmin kuin muut kysymyksessä mainitut seitsemän hakijamaata.

(1999/C 370/097)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0609/99**esittäjä(t): Herbert Bösche (PSE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: EU:n tuki sanoma- ja aikakauslehdille

Lukuisissa julkaisuissa kerrotaan Euroopan unionin toimielimistä. Olisi kiinnostavaa tietää, missä määrin julkaisuille myönnetään yhteisön tukea.

Siksi esitän seuraavat kysymykset:

1. Onko julkaisuille tarjolla rahallista EU:n tukea?
2. Jos on, mitä aikakaus- tai sanomalehtiä komissio tukee?
3. Kuinka paljon nämä julkaisut saavat talousarviovaroja?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

1. Komissiolla ei ole järjestelmää, jonka puitteissa se tukisi lehdistöä tai julkaisijoita. Poikkeuksena on pienehkö ohjelma, jonka tarkoituksena on tukea vähemmistökielisen kirjallisuuden kääntämistä.

2. Komissio ostaa kuitenkin julkaisutilaa tarvittaessa esimerkiksi avoimia kilpailuja koskevia ilmoituksia varten. Se hankkii myös tietyn määrän julkaisuja omaan käyttöönsä. Tiedotustoimintansa puitteissa eräät komission edustustot ovat avustaneet julkaisuja Euroopan unioniin liittyvien lisäpainosten tai erikoissivujen laatimisessa. Näitä toimia koskevat määrärahat sisältyvät moniin eri budjettikohtiin.

3. Julkaisutilan hankinnan yhteydessä julkaisujen valinnan tarkoituksena on kansallisesti saavutettavan peiton maksimointi. Julkaisuja ei valita sen perusteella, miten tai missä laajuudessa ne käsittelevät unioniin liittyviä aiheita.

(1999/C 370/098)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0610/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Peloponnesoksen alueelliseen toimintaohjelmaan kuuluvat hankkeet Arkadian Stemnitsassa

Kysymykseeni (E-2365/98 ⁽¹⁾), joka koski Arkadian läänin Stemnitsan kylän perinteisen arkkitehtuurin muuttamista, näistä asioista vastaava komission jäsen Wulf-Mathies vastasi, että "julkisten sopimusten tekemistä ja ympäristövaikutusten arviointia koskevia menettelyjä oli noudatettu asianmukaisesti".

Tuoreemmista tiedoista, jotka uskon myös komission nyt saaneen käyttöönsä, ilmenee, että annettu vastaus perustui väärin tietoihin, sillä tietoon on nyt tullut, että on olemassa alueellisten viranomaisten asiakirjoja, jotka kumoavat kokonaisuudessaan päätökset, joiden perusteella hanke aiemmin oli hyväksytty. Kreikan oikeusasiamiehen mukaan Gortinian maakunnassa sijaitsevan Stemnitsan uudistuksia ja sisäistä tienrakennusta koskevaa hanketta ei todennäköisesti toteutettu asianmukaisella tavalla, sillä sijoituspaikkoja ja ympäristövaikutuksia koskevaa tutkimusta ei ole etukäteen hyväksytty, asutuksen suojeltavaa historiallista luonnetta muutetaan omavaltaisesti ja autojen pysäköintialueen muodosta annetut tiedot ovat osoittautuneet epätarkoiksi.

Onko olemassa lisätietoja, jotka komissio haluaisi ilmoittaa meille? Mihin toimiin se aikoo ryhtyä?

⁽¹⁾ EYVL C 142, 21.5.1999, s. 11.

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 1999)

Komissio on ilmoittanut arvoisalle parlamentin jäsenelle 9. helmikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä, että Kreikan oikeusasiamieheltä saamiensa uusien tietojen perusteella se on ottanut uudelleen yhteyden kyseisen jäsenvaltion viranomaisiin kirjallisessa kysymyksessä E-2365/98 ⁽¹⁾ tarkoitetun hankkeen osalta.

Tässä vaiheessa, kun lisätietoja vielä odotetaan, komissio ja alueviranomaiset ovat sopineet, että puron uoman muutostöihin liittyvälle hankkeen osalle ei toistaiseksi myönnetä yhteisrahoitusta.

⁽¹⁾ EYVL C 142, 21.5.1999, s. 11.

(1999/C 370/099)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0611/99

esittäjä(t): Carlos Pimenta (PPE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Euroopan yhteisö ja Århusin yleissopimuksen ratifiointi ja täytäntöönpano

Euroopan yhteisö allekirjoitti 25. kesäkuuta 1998 Århusissa Tanskassa yleissopimuksen tietojen saannista, yleisön osallistumisesta päätöksentekoon ja muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöalalla.

1. Milloin komissio aikoo lähettää yleissopimuksen neuvoston ja parlamentin ratifioitavaksi?
2. Aiotaanko yleissopimuksen ratifioinnin yhteydessä antaa julistuksia, jotka koskevat yleissopimuksen soveltamista yhteisön toimielimiin?

3. Millaista politiikkaa komissio noudattaa yhteisön lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi yleissopimuksen kanssa? Mitkä ovat alan nykyiseen ja tulevaan lainsäädäntöön liittyvät konkreettiset toimenpiteet ja milloin ne toteutetaan? Millainen aikataulu koko menettelyllä on?
4. Millaisilla sitovilla instrumenteilla komissio aikoo velvoittaa toimielimet myöntymään tietojen saantiin ja yleisön osallistumiseen päätöksentekoon?
5. Mitä komissio tekee yleissopimuksen varhaisen voimaansaattamisen hyväksi?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

1. Tavanomaisen käytännön mukaisesti komissio tekee ehdotuksen tarpeellisesta "täydentävästä säädöksestä" neuvostolle ja Euroopan parlamentille sen jälkeen, kun tarvittavat muutokset on tehty yhteisön lainsäädäntöön sen muuttamiseksi yleissopimuksen ehtojen mukaiseksi.
2. On liian aikaista sanoa, mitä mahdollisia julistuksia annetaan yleissopimuksen ratifiointin yhteydessä yleissopimuksen soveltamisesta yhteisön toimielimiin.
- 3.–4. Komissio tutkii parhaillaan perinpohjaisesti asiaan mahdollisesti liittyvää yhteisön lainsäädäntöä päättääkseen, mitä muutoksia on mahdollisesti tehtävä. Mitä tulee tietojen saatavuuteen jäsenvaltioissa, ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä kesäkuuta 1990 annettua neuvoston direktiiviä 90/313/ETY⁽¹⁾ tarkistetaan parhaillaan. Yhteisön toimielinten tietojen saatavuuden alalla komissio toteuttaa toimia EY-sopimuksen 255 artiklan (sellaisena kuin se on muutettuna Amsterdamin sopimuksella) täytäntöönpanemiseksi. Lainsäädäntöehdotus on odotettavissa Amsterdamin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Yleisön ympäristöasioiden päätöksentekoon osallistumisen osalta komissio tutkii yhteisön lainsäädäntöä, johon Amsterdamin sopimuksella saattaa olla vaikutuksia ja jota voi olla tarpeellista muuttaa.
5. Ennen yleissopimuksen voimaantuloa tarvitaan 16 ratifiointia. Komissio pitää yleissopimuksen ratifiointia erittäin tärkeänä ja työskentelee tiiviisti, jotta yhteisö voisi ratifioida yleissopimuksen niin pian kuin se on laillisesti mahdollista. Tähän menee kuitenkin aikaa, sillä yhteisön lainsäädäntö on ensin saatava yleissopimuksen mukaiseksi lainsäädännöllisen avoimuuden ja oikeusvarmuuden turvaamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 158, 23.6.1990.

(1999/C 370/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0612/99

esittäjä(t): Bernie Malone (PSE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Sopimukset kaksoisverotuksesta

Kuuluuko komission politiikkaan kaksoisverotuksen arviointi, jotta taattaisiin ettei kansallisuuden perusteella tapahdu syrjintää? Onko komissio tietoinen Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisen kaksoisverotusta yleissopimuksen määräyksestä, joka koskee ulkomailta saatujen osinkotulojen verottamista? Katsooko komissio, että tämä kanta on syrjivä?

Komission jäsenen M. Montin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

Jäsenvaltiot vastaavat kaksoisverotusta koskevien kahdenvälisen sopimusten neuvottelemisesta ja niiden tekemisestä. Tällaisten sopimusten on noudatettava yhteisöoikeutta, erityisesti perusvapauksien ja syrjimättömyyden periaatetta. Komissio ei tutki järjestelmällisesti kansallista lainsäädäntöä ja kaksoisverotusta koskevia sopimuksia, vaan selvittää niiden ja yhteisöoikeuden yhteensopivuutta silloin, kun komission tietoon tuodaan jokin konkreettinen tapaus.

Sekä Yhdistynyt kuningaskunta että Irlanti ovat jokin aika sitten muuttaneet osinkojen verokohtelua koskevia lakejaan. Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisen sopimuksen pöytäkirja tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999 yhtiöverotuksen osalta, ja tuloverotuksen osalta se tulee voimaan 6 päivänä huhtikuuta 1999 ja siihen sisältyy osinkojen verokohtelua koskeva uusi artikla.

(1999/C 370/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0616/99

esittäjä(t): Peter Crampton (PSE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kansainväliset kalastussopimukset

Voiko komissio antaa luettelon sekä voimassa olevista että muista nykyisistä EU:n kansainvälisistä kalastussopimuksista päättymispäivämäärineen? Käydäänkö tällä hetkellä neuvotteluja uusista sopimuksista tai suunnitellaanko niitä sellaisille maille, joiden kanssa EU:lla ei ole kalastussopimusta?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Yhteisön tämänhetkisten voimassa olevien kalastussopimusten sopimuspuolia ovat: Angola (päättymispäivä 2.5.1999), Argentiina (23.5.1999), Kap Verde (5.9.2000), Komorit (27.2.2001), Norsunluurannikko (30.6.2000), Viro (31.12.2006), Gabon (3.12.2001), Gambia (30.6.1996), Grönlanti (31.12.2000), Guinea Bissau (15.6.2001), Päiväntasaajan Guinea (30.6.2000), Färsaaret (12.3.2003), Islanti (11.1.2004), Latvia (5.2.2003), Liettua (12.10.2003), Madagaskar (20.5.2001), Marokko (30.11.1999), Mauritius (30.11.1999), Mauritania (31.7.2001), Norja (16.6.2003), Puola (kahdenvälinen sopimus Ruotsin kanssa) (31.12.2005), Guinean tasavalta (31.12.1999), Venäjä (kahdenvälinen sopimus Ruotsin ja Suomen kanssa) (31.12.2002), São Tomé (31.5.1999), Seychellit (17.1.2002) ja Senegal (30.4.2001).

Komission tarkoituksena on aloittaa neuvottelut São Tomen, Guinean tasavallan ja Mauritiuksen kanssa tehtyjen kuluvan vuoden aikana päättyvien kalastussopimusten pöytäkirjojen uusimiseksi. Parhailaan pohditaan yhteisön ja Angolan välisen kalastussopimuksen pöytäkirjan voimassaoloajan mahdollista pidentämistä. Lisäksi vuoden 1999 aikana voidaan mahdollisesti jatkaa marraskuussa 1997 käynnistettyjä neuvotteluja kesäkuussa 1996 päättyneen Gambian kanssa tehdyn kalastussopimuksen pöytäkirjan uusimiseksi. Argentiinan ja Marokon viranomaisten kanssa käydään kuluvana vuonna tunnusteluneuvotteluja kalastusalan uusien yhteistyömuotojen määrittelemiseksi.

Komissiolla on lisäksi valtuudet neuvotella mahdollisen uuden sopimuksen tekemisestä Mosambikin, Namibian, Etelä-Afrikan, Tansanian, Venäjän ja Puolan kanssa.

(1999/C 370/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0621/99

esittäjä(t): Robin Teverson (ELDR) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Lentoyhtiöiden lähtö- ja tuloajat

Onko komissio tietoinen siitä, että jos lentoyhtiöt myyvät avoimesti lentokenttien lähtö- ja tuloaikojaan, kaupalliset paineet syrjäyttävät pienemmät alueelliset yhtiöt merkittäviltä keskuslentokentiltä? Eikö tämä ole alueellistumisen ja alueiden välisten lentoliikennepalvelujen saannin vastaista?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 1999)

Komissio laatii paraikaa ehdotusta 18. tammikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 95/93 muuttamiseksi. Tavoitteena on lähtö- ja saapumisaikojen mahdollisimman tehokas käyttö. Muutosehdo-

tuksen laatimisen yhteydessä komissio tarkastelee erityisesti lähtö- ja saapumisaikojen siirron helpottamiseen tähtäävän oikeudenmukaisen mekanismin käyttöönotosta aiheutuvia hyötyjä ja haittoja. Lisäksi tarkastellaan useita eri keinoja, joilla voidaan vahvistaa uusien tulokkaiden, myös alueellisten lentoliikenteen harjoittajien, asemaa ja helpottaa nykyisen asetuksen täytäntöönpanoa.

(1999/C 370/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0623/99

esittäjä(t): Josep Pons Grau (PSE) ja María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: "Aggressiivisiin rotuihin" kuuluvien koirien kasvattaminen, kouluttaminen ja pitäminen

Viime viikkoina eri jäsenvaltioiden lehdistössä on kerrottu koirien hyökkäyksistä ihmisten kimppuun.

Nämä surulliset ja valitettavat, toisinaan jopa kuolemantapauksiin johtaneet hyökkäykset ovat nostattaneet kauhun ja suuttumuksen aallon, joka yhdistettynä puutteelliseen tietoon ja kiusaukseen ryhtyä hätiköityihin lainsäädäntötoimiin voi kostautua ikävinä seurauksina.

Ensinnäkin on selvää, että kansalaiset, etenkin vanhuksat ja lapset ovat vaarassa pahoinpitelyjen, heitteillejätön tai virheellisen koulutuksen takia aggressiivisiksi pedoiksi muuttuneiden voimakkaiden koirien hyökkäysten vuoksi. Toiseksi vaarana on myös se, että syytetään vain eläimiä ja unohdetaan kelvottomien isäntien, kasvattajien, kouluttajien, myyjien jne. vastuu ja samalla jaetaan koirat aggressiivisiin ja säyseyisiin rotuihin, jolloin päädytään vaatimukseen kokonaisten rotujen tuhoamisesta. Kolmanneksi on käynyt ilmi, että Euroopan yhteisössä ja suurimmassa osassa jäsenvaltioita lainsäädäntö on hyvin puutteellista.

Mielestämme on suojeltava sekä kansalaisia että koiria samoin kuin tuhansien vuosien aikana kehittyneitä koirien ja ihmisten erityissuhdetta ja harmoniaa.

Tällaisten koirien omistaminen on nelinkertaistunut mm. Espanjassa ja eurooppalaiset eläinsuojeluyhdistykset ovat varoittaneet, että kun tällaisten koirien pitäminen jää pois muodista, ne saatetaan ilman minkäänlaista kontrollia hylätä ja jättää vapaaksi.

Eikö komission mielestä pitäisi kiireellisesti laatia mahdollisesti aggressiivisten koirien kasvatusta, koulutusta, käyttöä, myyntiä, pitämistä ja niistä huolehtimista koskeva direktiivi?

Eikö komission mielestä olisi välttämätöntä kieltää kokonaan koirataisteluiden järjestäminen ja kiristää niitä järjestävien, niissä käyvien ja niistä hyötyvien rangaistuksia?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 1999)

Komissio on samaa mieltä arvoisien parlamentin jäsenten kanssa siitä, ettei tällaisia aggressiivisten koirien aiheuttamia surullisia ja valitettavia välikohtauksia saisi tapahtua.

Eläinten hyvinvoinnista annettujen yhteisön sääntöjen tärkeimpänä tavoitteena on kotieläinten suojeleminen kasvatuksen, kuljetuksen ja teurastuksen yhteydessä. Kotieläinten kasvatukseen sovelletaan yleisiä sääntöjä ja munivien kanojen, vasikoiden ja sikojen kasvatukseen yksityiskohtaisempia sääntöjä. Neuvostossa on edistytty keskusteluissa, jotka koskevat nykyisen munivien kanojen kasvatuksesta annetun direktiivin saattamista ajan tasalle ja kotieläinkasvatusta koskevan käytännön liittämistä luonnonmukaisen maataloustuotannon yhteyteen. Yhteisöllä on myös säännöt eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana (neuvoston direktiivi 91/628/ETY, 19.11.1991⁽¹⁾). Tätä direktiiviä ja erityisesti direktiivin liitteessä olevaa III lukua sovelletaan myös koirien kuljetukseen.

Koirien käyttämistä kokeisiin ja tieteellisiin tarkoituksiin koskevat yhteisön säännöt on annettu kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 24 päivänä marraskuuta 1986 annetussa neuvoston direktiivissä 86/609/ETY⁽²⁾.

Arvoisien parlamentin jäsenten kysymys koirien kasvatuksesta liittyy jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön soveltamiseen, sillä asia kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Tämän vuoksi komissiolla ei ole toistaiseksi aikomusta tehdä erityistä säännösehdotusta koirien kasvatuksesta.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 11.12.1991.

⁽²⁾ EYVL L 358, 18.12.1986.

(1999/C 370/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0626/99

esittäjä(t): Umberto Bossi (NI) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Pisan tornin restaurointi

Voisiko komissio kertoa, onko Pisan tornin restaurointiin käytetty myös Euroopan yhteisön varoja?

Jos yhteisön varoja on käytetty, voiko komissio ilmoittaa niiden määrän sekä sen, mitä rahastoja on käytetty ja mikä on ollut aikataulu?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Pisan tornille on myönnetty yhteisön rahoitusta kahteen otteeseen. Tuki on liittynyt komission toimiin ja ohjelmiin, joilla suojellaan merkittävää arkkitehtonista perintöä.

Joulukuussa 1997 myönnettiin 50 000 euroa tornin kivien suojelemiseen soveltuvien restaurointikeinoja koskevan metodologisen tutkimuksen toteuttamiseen. Pisan torin kivet ovat kärsineet jo kahdeksansadan vuoden ajan rakennuksen kallistumasta johtuvista paineista. Tuki ei liittynyt millään tavoin tornin staattisia ongelmia koskeviin töihin.

Tutkimuksen kautta saavutettuja hyviä tuloksia voidaan soveltaa muiden eurooppalaisten monumenttien konservoinnissa. Ensimmäisten kokeilujen tulokset vakuuttivat tornin suojelukomitean kautta toimivat Rooman restaurointi-instituutin ja Pisan yliopiston esittämään ehdotuksen Euroopan restaurointilaboratorion perustamisesta Rafael-ohjelman puitteissa. Ehdotus hyväksyttiin vuoden 1998 lopussa, ja sille myönnettiin tukea 271 327 euroa (ensimmäinen erä on maksettu ja loppuerä maksetaan ohjelman päätyttyä vuoden 2000 puolivälissä).

(1999/C 370/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0627/99

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Yhteisön varat ja Sviluppo Italia

Lainsäädäntöasetuksessa 1/99 säädetään SVILUPPO ITALIA -nimisen holdingyhtiön perustamisesta. Jo toiminnassa olevien yritysten valtion osakkeiden hoito annetaan tälle yhtiölle, jotta luodaan yksi ryhmittymä asetuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tässä asetuksessa säädetään myös yhtiöiden jakamisesta "kehittämispalveluihin" ja "rahoituspalveluihin", joita hoitaa kaksi Sviluppo Italian valvonnassa olevaa yhtiötä.

Yhteisön myöntämiä julkisia varoja, jotka on tarkoitettu erityisesti yritysten tukiohjelmien "rahoittamiseen" ja hädänalaisille alueille, käytetään tietyn yrityksen alkupääomana (riskipääomana) ja kassavirtana (rahoitus). Tämä yritys on luonteeltaan muodollisesti yksityinen (S.p.A., osakeyhtiö), mutta itse asiassa se on valtion valvonnassa ja sitä voidaan käyttää muussakin toiminnassa kuin siinä, mihin varat on alun perin tarkoitettu.

Koska kirjanpidollisesti ei tehdä eroa sen mukaan, onko toiminta tarkoitettu täyttämään yleisen edun vai liiketoiminnan edellyttämät vaatimukset, Sviluppo Italian alaisina toimivat yhtiöt ovat hallitsevassa asemassa kehittämis- ja rahoituspalvelumarkkinoilla.

Sviluppo Italia on oikeushenkilö, joka kuuluu yksityisoikeuden alaan, joten sillä ei ole samoja takuita ja vakuuksia kuin julkisoikeuden alaan kuuluvalla yhtiöllä.

Voisiko komissio edellä olevan huomioon ottaen kertoa, onko tilanteessa mahdollisesti ristiriitaisuuksia niiden yhteisön säännösten kanssa, jotka koskevat rakennerahastoja, valtiontukea ja kilpailua?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 1999)

Rakennerahastojen hallinnointimenettelyt kuuluvat jäsenvaltion määräysvaltaan. Tästä syystä jäsenvaltion päätöksellä osoittaa rahoitusosuutensa yhdelle oikeushenkilölle ei ole merkitystä valtiontukea koskevien yhteisön säännösten kannalta.

EY:n perustamissopimuksella (222 artikla) ei puututa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmään. Näin ollen ei ole itsessään yhteisön kilpailulainsäädännön vastaista, jos jäsenvaltio perustaa markkinoilla toimivan yksityisoikeudellisen holdingyhtiön.

Sviluppo Italian kilpailua markkinoilla koskevat joka tapauksessa sekä yhteisön kilpailulainsäädäntö että erityisesti valtiontukea koskeva yhteisön säännöstö.

(1999/C 370/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0628/99

esittäjä(t): Daniela Raschhofer (NI) komissiolle

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: Komission toimipiste – vaihtokustannukset

Euron käyttöönottoaminen ja liian korkeiden valuutanvaihtokulujen periminen ovat johtaneet neljän maan pankkien tutkimiseen. Komissio on perustanut tässä yhteydessä oman toimipistensä, johon kansalaiset voivat valittaa liian suurista valuutanvaihtokustannuksista.

Tästä syystä kysyn seuraavaa:

1. Millä perusteilla tutkittavat pankit on valittu?
2. Pitääkö paikkansa, että pankit ovat sopineet perittävästä maksusta keskenään?
3. Miksi Itävallan pankkeja ei ole tutkittu?
4. Mitä laitoksia tutkimukset koskisivat, jos ne ulotettaisiin myös Itävallan pankkeihin?
5. Epäilläänpö Itävallan pankkeja jostakin?
6. Missä tämä toimipiste sijaitsee (kussakin jäsenvaltiossa vai Brysselissä)?
7. Kuinka kansalaiset tietävät, minne he voivat jättää valituksensa?
8. Onko tämän toimipisteen perustamisesta ilmoitettu? Jos on, milloin ja missä?

9. Kuinka monta valitusta toimipisteeseen keskimäärin jätetään päivässä ja viikossa?
10. Millaisia ongelmia ja kysymyksiä valituksen tekijät useimmin esittävät?
11. Mistä maista on tullut valituksia?
12. Millaisia ongelmia on esitetty Itävallasta?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

1.–2. Tutkittavat pankit valittiin toiminnallisin perustein, joihin sisältyvät niiden koko ja merkittävyys sekä käytettävissä olevat resurssit. Tutkimukset suoritettiin sen arvioimiseksi, ovatko eurooppalaiset pankit sopineet valuutanvaihdosta perittävistä maksuista keskenään. Komissio lähetti samassa yhteydessä lisätietoja koskevan kirjallisen pyynnön seitsemälletoista pankkialan järjestölle kahdeksassa jäsenvaltiossa, Itävalta mukaan luettuna. Kummankin menettelyn puitteissa saatuja asiakirjoja tutkitaan parhaillaan mahdollisten todisteiden löytämiseksi siitä, että valuutanvaihdosta perittävistä maksuista olisi tehty keskinäisiä sopimuksia. Arvoisa kysyjä ottanee huomioon sen, että komissio ei voi tässä vaiheessa ennakoida tutkimusten lopputuloksia.

3.–5. Se tosiseikka, että tutkimuksia ei suoritettu Itävallassa, ei välttämättä tarkoita sitä, että itävaltalaiset pankit jäisivät komission tutkimusten ulkopuolelle.

Kysyjän mainitsemien muiden kohtien osalta voidaan ensinnäkin todeta, että komission perustamat vihjelinjat eivät liity välittömästi 1–5 kohdissa tarkoitettuun kilpailua koskevaan tutkimukseen. Itse asiassa komissio päätti avata kaksi sähköpostiosoitetta ja kaksi faksinumeroa, joiden kautta kansalaiset voivat ilmoittaa komissiolle kohtaamistaan ongelmista, kuten tapauksista, joissa ei noudateta euron laillista asemaa koskevia säännöksiä (esimerkiksi silloin, kun virallista muuntokurssia ei noudateta) tai joissa jätetään noudattamatta suositusta euromuuntamisen pankkiveloituksista seteleiden vaihtamisen ja maksutapahtumien yhteydessä. Komissio toivoo saavansa tällä tavalla enemmän tietoa käytännössä esiintyvistä ongelmista. Toimenpiteen tarkoituksena on ollut valmistella parannuksia maksujärjestelmiin, ja se ei liity mitenkään komission käynnistämään kilpailua koskevaan tutkimukseen. Muihin kysyjän esittämiin kysymyksiin voidaan vastata seuraavasti:

6. Komission faksinumeroihin ja sähköpostiosoitteisiin lähetettyjä tietoja ei käsitellä erityisessä uudessa tietopalvelupisteessä, vaan ne kuuluvat sisämarkkinoista ja rahoituspalveluista vastaavan pääosasto XV:n sekä kuluttajapolitiikasta ja kuluttajien terveyden suojelusta vastaavan pääosasto XXIV:n tehtäviin niiden tavanomaisen organisaattiorakenteen ja työskentelyn puitteissa. Kaikki tiedot kootaan samaan tietokantaan. Muita, erityisesti kansallisia, tiedon vastaanottopisteitä ei ole.

7.–8. Sähköpostiosoitteet ja faksinumerot ilmoitettiin komission 5. helmikuuta 1999 julkaisemassa lehdistötiedotteessa IP 99/90.

9. Kuuden ensimmäisen toimintaviikon aikana vastaanotettiin viikoittain keskimäärin 15 sähköpostiviestiä ja 10 faksia.

10. Alustavien tulosten perusteella näyttää siltä, että noin kolmannes valituksista koskee rajatylittäviä tilisiirtoja (ja erityisesti niiden korkeita maksuja; osa valituksista koskee tilisiirtojen pitkiä viipeitä). Monet ilmoitukset koskevat sekkiä vaihtamisesta veloitettavia korkeita maksuja. Selvästi suurin osa valituksista koskee kuitenkin setelirahan valuutanvaihtoon sovellettavia uusia maksuja. Monissa viesteissä ilmaistaan pettymys siitä, että näitä maksuja ei ole poistettu tai selkeästi alennettu. Joidenkin valituksen tekijöiden mukaan kyseiset maksut ovat jopa nousseet. Komissio julkaisee tarkemmat luvut huhtikuussa 1999.

11.–12. Suurin osa valituksista vastaanotettiin Belgiasta, Saksasta, Ranskasta, Italiasta, Alankomaista ja Itävallasta. Itävaltaa koskevat valitukset eivät poikkea sen paremmin määrältään kuin luonteeltaankaan merkittävästi valituksista, joita on tullut muista jäsenvaltioista.

(1999/C 370/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0630/99**esittäjä(t): Encarnación Redondo Jiménez (PPE) komissiolle**

(12. maaliskuuta 1999)

Aihe: *Cyperus esculentus L. (maakastanja) ja maatalous*

Maakastanja on tyypillinen viljelykasvi Espanjan Valenciassa. Nyt se ja siitä valmistetun, alueelle tyypillisen horchata-juoman valmistus on huomattavan uhan alla kolmansista maista peräisin olevan tuonnin vuoksi. Tiedossa on, että maakastanjan tullikoodi on 07149090, ja että vuonna 1995 Norsunluurannikolta, Burkina Fasosta, Malista ja Nigeristä tuotiin noin 1 280 000 kiloa maakastanjoita.

Miksi tuoduista kilomääristä ei ole tietoja vuoden 1995 jälkeen?

Komissio ei tiedä minkä satamien tai tullien kautta kolmansista maista peräisin olevat maakastanjat on tuotu viime vuosina. Aikooko se ryhtyä toimiin maakastanjan tuonnin valvomiseksi tulevaisuudessa?

Mikäli se ei ryhdy toimiin, kuinka se aikoo valvoa ongelmaa, joka liittyy ihmisten terveydelle erittäin haitalliseen aflatoksiiniin?

**Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(6. toukokuuta 1999)

CN-koodi 0714 90 90 on alanimike, johon kuuluvat kaikki muut runsaasti tärkkelystä tai inuliinia sisältävät juuret ja mukulat, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt tai kuivatut. Maakastanjat kuuluvat tähän nimikkeeseen. Siksi ei voida määrittellä tarkasti, mikä on maakastanjojen osuus tähän CN-koodiin kuuluvien tuotteiden kaupassa. Tilastoista käy kuitenkin ilmi, että jos CN-koodiin 0714 90 90 kuuluvien tuotteiden tuonti koskisi vain ihmisravinnoksi tarkoitettuja maakastanjoita, Espanjaan olisi tuotu 1 280 tonnia vuonna 1995, 1 537 tonnia vuonna 1996 ja 1 472 tonnia vuonna 1997.

Vuonna 1997 Mali oli suurin viejämaa, sillä se vei yhteisöön 1 239 tonnia, josta 1 213 tonnia vietiin Espanjaan. Huomautettakoon, että Malista tuleva tuonti kasvaa voimakkaasti (vuonna 1995 tuonti oli 229 tonnia ja vuonna 1996 se oli 761 tonnia). Seuraavassa taulukossa esitetään tarkasti vuosien 1996 ja 1997 tuontiluvut. Uusien lukujen perusteella näyttää siltä, että vuoden 1998 kehitys noudattelee vuoden 1997 suuntausta.

(tonnia)

Viejämaa	Tuontimäärä vuonna 1996		Tuontimäärä vuonna 1997	
	EU 15	Espanja	EU 15	Espanja
Mali	761	737	1239	1 213
Norsunluurannikko	672	564	40	35
Nigeria	170	147	152	152
Burkina Faso	70	70	53	53

Vaikka oletettaisiin, että maakastanja olisi ainoa CN-koodiin 0714 90 90 kuuluva tuote, sen kaupankäynnin määrä ja arvo eivät näyttäisi riittävän erillisen CN-koodin luomisen perusteeksi. Tämä myös lisäisi pienten tuottajien hallinnollisia velvoitteita.

Erityisesti maakastanjoita varten ei ole kasvien terveyttä koskevia yhteisön säännöksiä. Niihin sovelletaan kuitenkin yleissäännöksiä, joista säädetään kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 21 päivänä joulukuuta 1976 annetussa neuvoston direktiivissä 77/93/ETY⁽¹⁾, jota on viimeksi muutettu direktiivillä 98/2/EY⁽²⁾.

Lisäksi sovelletaan virallisesta elintarvikkeiden tarkastuksesta 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/397/ETY⁽¹⁾ säännöksiä. Tarkastukset koskevat muiden muassa torjunta-ainejäämien enimmäismääriä, jotka vahvistetaan torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, 27 päivänä marraskuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/642/ETY⁽²⁾, jota on viimeksi muutettu komission direktiivillä 98/82/EY⁽³⁾.

Tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun komission asetuksen (EY) 194/97 muuttamisesta 16 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa komission asetuksessa (EY) 1525/98⁽⁴⁾ vahvistetaan tietyissä elintarvikkeissa olevia aflatoksiineja koskevat enimmäispitoisuudet. Komissiolla ei ole tietoja, jotka osoittaisivat aflatoksiinien voivan saastuttaa ihmisravinnoksi käytettävät maakastanjat. Tästä syystä maakastanjassa esiintyvien aflatoksiinien enimmäismääriä ei ole vahvistettu. Jos komissiolle toimitetaan tällaisia tietoja, se tutkii ne ja toteuttaa tarvittaessa toimenpiteet kansanterveyden suojaamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 26, 31.1.1977.

⁽²⁾ EYVL L 15, 21.1.1998.

⁽³⁾ EYVL L 186, 30.6.1989.

⁽⁴⁾ EYVL L 350, 14.12.1990.

⁽⁵⁾ EYVL L 290, 29.10.1998.

⁽⁶⁾ EYVL L 201, 17.7.1998.

(1999/C 370/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0637/99

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE) komissiolle

(16. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kidutukset Zimbabwea

Onko komissio tietoinen, että sotilaspoliisi on vanginnut kaksi Zimbabwe Standard -lehden toimittajaa ja kiduttanut näitä?

Voisiko komissio vahvistaa, että EU on 29. tammikuuta tehnyt vetoomuksen virkaatekeväälle ulkoasiain ministerille Shamuyarille?

Tietääkö komissio, miten tämä tapaus on päättynyt?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 1999)

Komissio on tietoinen siitä, että Zimbabwen armeijan sotilaat ovat pidättäneet kaksi "The Standard" -viikkolehden toimittajaa ja kiduttaneet heitä. Komissio myös vahvistaa, että unioni, Yhdysvallat, Kanada, Australia, Uusi-Seelanti, Japani ja Norja esittivät 29. tammikuuta 1999 yhteisen vetoomuksen virkaatekeväälle ulkoministeri Shamuyariralle. Komissio oli mukana jättämässä vetoomusta.

Presidentti Mugabe puolusti sotilaiden käytöstä televisiohaastattelussa 20. helmikuuta 1999 ja selitti, että sotilaat olivat toimineet Zimbabwen kansallisen edun nimissä. Hän myös arvosteli riippumatonta lehdistöä ja joitakin kansalaisyhteiskuntaryhmiä. Tämän johdosta jäsenvaltiot ja komissio kutsuivat Zimbabwen suurlähettiläät neuvonpitoon unionin pääkaupunkeihin 24. helmikuuta 1999. Komissio toisti tällöin 29. tammikuuta 1999 esitetyn vetoomuksen yhteydessä esille tuodut huolen aiheet, ilmaisi pettymyksensä presidentti Mugaben televisiopuheen johdosta ja muistutti, että vetoomukseen ei ole saatu virallista vastausta.

Ulkoministeri Mudenge otti kantaa unionin vetoomukseen 5. maaliskuuta 1999 tavatessaan unionin suurlähettiläät ja komission edustuston päällikön Hararessa. Ulkoministeri toisti maansa virallisen kannan, jonka mukaan sotilaat olivat toimineet maan etujen puolustamiseksi. Hän korosti kuitenkin samalla Zimbabwen olevan sitoutunut ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja sanoi olevansa vakuuttunut siitä, että kyseiset tapahtumat jäisivät yksittäistapaukseksi. Ulkoministerin mukaan tästä oli osoituksena hallituksen täydellinen yhteistyö pidätyksiä ja väitettyä kidutusta koskevassa oikeuskäsittelyssä.

Komissio on rohkaistunut Zimbabwen oikeuslaitoksen toimintakyvystä ja riippumattomuudesta, mutta se aikoo seurata tarkasti tilanteen kehittymistä. Komission aloitteesta neuvoston Afrikka-työryhmä järjestää erillisen tapaamisen Zimbabwen tilanteesta 29. huhtikuuta 1999.

(1999/C 370/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0638/99

esittäjä(t): Hanja Majj-Weggen (PPE) komissiolle

(16. maaliskuuta 1999)

Aihe: Ihmisoikeusaktivistin pidätys Indonesiassa

Onko komissio tietoinen rauhanomaisen ihmisoikeusaktivistin Izack Windesin ja kahdeksan muun henkilön pidätyksestä Irian Jayassa?

Onko komissio valmis pyytämään Indonesian viranomaisilta selvitystä näitä henkilöitä kohtaan nostetuista syyteistä ja oikeudenkäyntimenettelystä?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 1999)

Komissiolle on ilmoitettu, että Iszack Windesl on ollut vangittuna helmikuusta 1999 asti, jolloin hänet pidätettiin Irian Jayassa joidenkin muiden aktivistien kanssa. Komissio yrittää yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa saada asiasta mahdollisimman paljon lisätietoja, minkä jälkeen se aikoo ottaa yhteyttä Indonesian viranomaisiin.

(1999/C 370/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0642/99

esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle

(16. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tanskan lyijykristallilasille asettama maahantuontikielto

1. Onko komissiolla tietoa siitä, voiko lyijykristallilasista vapautua lyijyä ioneina?
2. Mitä mieltä komissio on siitä, että Tanskan hallitus on viitannut asetukseen lyijyn ja tiettyjen lyijyä sisältävien tuotteiden viennin, myynnin ja valmistuksen kieltämisestä asettaessaan lyijykristallilasien maahantuontikiellon?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

Lyijykristallia valmistetaan hyvin korkeassa lämpötilassa, jolloin lyijystä tulee lasimassan ainesosa, joka on kemiallisesti ja fysikaalisesti erittäin stabiili. Nykyään lyijyn liukenemiseen sovelletaan voimassa olevan ISO-standardia, joka koskee lyijyn liukenemistä lyijykristallista valmistetuista pöytäastioista. Siinä asetetaan liukenemisen raja-arvoksi 2,50 miljoonasosaa lyijyä (Pb) suurikokoisille astioille ja 5,00 miljoonasosaa pienikokoisille astioille.

Tarkistettua standardia valmistellaan parhaillaan, ja siinä raja-arvoksi asetetaan 0,75 miljoonasosaa lyijyä suurille astioille ja 1,50 miljoonasosaa pienille astioille. Kansainvälinen kristalliyhdistys on jo ottanut käyttöön nämä raja-arvot vapaaehtoisina normeina, joita sovelletaan ja noudatetaan.

Tanskan viranomaiset ovat 31. joulukuuta 1998 ilmoittaneet komissiolle asetusehdotuksesta, joka koskee tiettyjen lyijyä sisältävien tuotteiden tuonti-, myynti- ja valmistuskieltoa. Ilmoitus on tehty noudattaen menettelyä, josta on säädetty teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22. kesäkuuta 1998 annetussa direktiivissä 98/34/EY⁽¹⁾, jolla kodifoidaan direktiivi 83/189/ETA ja siihen tehdyt muutokset.

Mainitun direktiivin mukaisella ilmoitusmenettelyllä pyritään jo etukäteen poistamaan perusteettomia esteitä jäsenvaltioiden välisessä tietojen toimittamisessa. Tanskan viranomaisten ilmoittaman asetusehdotuksen ensisijaisena tavoitteena on kieltää lyijyä sisältävän kristallilasin maahantuonti. Kielto estää muissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistetun tai kaupan pidetyn kristallilasin saattamisen Tanskan markkinoille. Tämän voidaan katsoa olevan ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan määräysten kanssa, ellei tässä tapauksessa pystytä perustelevaan objektiivisesti ja ottaen huomioon ihmisten ja ympäristön suojelu, että toimenpide on suhteutettu ja perusteltu.

Hanketta tutkitaan vielä tässä vaiheessa, eikä komissio ole vielä muodostanut lopullista kantaansa.

(¹) EYVL L 204, 21.7.1998.

(1999/C 370/111)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0643/99

esittäjä(t): **Gerhard Schmid (PSE) komissiolle**

(16. maaliskuuta 1999)

Aihe: EU-ajokortista aiheutuvat kustannukset

Jäsenvaltioiden viranomaiset perivät yleensä EU-ajokortin myöntämisestä aiheutuvat kustannukset kortin hakijalta.

1. Onko kaikkien yleensä vaihdettava vanha ajokorttinsa EU-ajokorttiin?
2. Tietääkö komissio, millaisia maksuja kussakin jäsenvaltiossa peritään EU-ajokortin myöntämisestä?
3. Kuinka komissio selittää sen, että jäsenvaltioiden ajokortin myöntämisestä perimissä maksuissa on eräissä tapauksissa huomattavia eroja?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

1. Yhteisön ajokortista 29. heinäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/439/ETY (¹) annetaan yksityiskohtaiset säännökset ajokorttien myöntämisestä. Siinä säädetään muun muassa seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön liitteessä I esitetyn yhteisön mallin mukainen kansallinen ajokortti tämän direktiivin säännösten mukaisesti.”

”Jäsenvaltioiden antamat ajokortit on tunnustettava vastavuoroisesti.”

”Jos kansallisen ajokortin haltija muuttaa ajokortin voimassaollessa vakinaisesti asumaan toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, joka on antanut ajokortin, se jäsenvaltio, johon ajokortin haltija muuttaa vakinaisesti asumaan, voi soveltaa ajokortin haltijaan kansallisia ajokortin voimassaoloaika, lääkärintarkastuksia ja verotusta koskevia määräyksiä ja tehdä ajokorttiin välttämättömiksi katsottavat merkin-

Kaikki jäsenvaltiot ottivat 1. heinäkuuta 1996 käyttöön uuden ajokorttimallin mainitun direktiivin säännösten mukaisesti. Ajokorttien myöntäminen kuuluu kuitenkin edelleen kansallisen toimivallan piiriin. Yhteisön uuden ajokorttimallin käyttöönotto ei näin ollen tarkoita sitä, että olemassa olevat ajokortit olisi uusittava, vaan tästä päättää kukin jäsenvaltio erikseen. Direktiivissä säädetään selkeästi, että kaikki jäsenvaltioiden myöntämät ajokortit, mukaan luettuina ennen 1. heinäkuuta 1996 myönnetty ajokortit, jotka eivät ole mainitun direktiivin säännösten mukaisia, on tunnustettava vastavuoroisesti.

2. Yhteisön uuden ajokortin myöntämisestä perittävä maksu kuuluu myös kansallisen toimivallan piiriin. Käytännössä jokainen jäsenvaltio perii erisuuruisen maksun uudesta ajokortista. Summa vaihtelee 12,5 eurosta 84 euroon.

3. Huomattavat erot eri jäsenvaltioissa uuden ajokortin myöntämisestä perittävien maksujen välillä johtuvat erisuuruuksista teoriakokeen, ajokokeen, lääkärintarkastuksen, hallinnollisten menettelyjen ja varsinaisen asiakirjan painamisen kustannuksista eri jäsenvaltioissa.

(¹) EYVL L 237, 24.8.1991.

(1999/C 370/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0644/99

esittäjä(t): Karl-Heinz Florenz (PPE) komissiolle

(16. maaliskuuta 1999)

Aihe: EU:n ilmastonsuojelupolitiikka

Euroopan unioni lupasi Kiotossa joulukuussa 1997 pidetyssä ilmastomuutosta koskevan puitesopimuksen allekirjoittaneiden valtioiden kolmannessa kokouksessa vähentää CO₂-päästöjään 8 %:lla vuoteen 2010 mennessä (vuoden 1990 päästöihin verrattuna). Enin osa tästä vähennyksestä lankeaa Saksan liittotasavallan vastuulle.

Saksan hallitus on asettanut ”peruuttamattomasti” tavoitteekseen ydinenergiasta luopumisen. Liittokansleri Schröder on ilmoittanut hallitusohjelmassaan, että Saksa siirtyy kivi- ja ruskohiilen yhdistävään energiantuotantoon.

Mitä seurauksia tästä Saksan hallituksen energiapolitiikan tavoitteesta on lupauksille, joita Saksa antoi Kioton ilmastonsuojelukokouksen yhteydessä? Miten komissio arvioi Saksan käynnistämää kehitystä ydinenergiasta luopumiseksi, kun otetaan huomioon maailmanlaajuinen ilmastonsuojelun tarve?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 1999)

Euroopan yhteisö ja jäsenvaltiot lupasivat Kiotossa vähentää kuuden kasvihuonekaasun päästöjä, CO₂ mukaan lukien, kahdeksalla prosentilla vuosiin 2008–2012 mennessä vuoden 1990 tasosta. Saksa tuottaa suurimman osan yhteisön kasvihuonekaasupäästöistä, ja vuonna 1990 kolmen merkittävimmän kasvihuonekaasun – hiilidioksidin, metaanin ja typpioksiduulin – päästöt olivat Saksassa 1204 miljoonaa tonnia hiilidioksidina ilmaistuna, mikä on 28,6 prosenttia koko yhteisön päästöistä. Saksan hallitus on ottanut myös kansalliseksi tavoitteekseen vähentää hiilidioksidipäästöjä 25 % prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2005 mennessä.

Kioton pöytäkirjan 4 artiklan mukaan jäsenvaltioilla ja yhteisöllä on mahdollisuus saavuttaa Kiotossa yhdessä sovittu päästöjen vähennystavoite. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot sopivat kesäkuussa 1998 ympäristöneuvoston kokouksessa yhteisön sisäisestä vastuunjakamisesta kahdeksan prosentin vähennystavoitteen saavuttamiseksi. Saksa hyväksyi 21 prosentin vähennystavoitteen. Vuonna 1995 Saksan kasvihuonekaasupäästöt olivat noin 12 prosenttia pienemmät kuin vuonna 1990.

Kioton pöytäkirjan mukaisten sitoumusten täyttämiseksi Saksan on kehitettävä ja toteutettava kansallisia toimintaperiaatteitaan. Jokainen jäsenvaltio kehittää sitoumusten täyttämisen kannalta kustannus-hyötysuhteeltaan parhaat toimintaperiaatteet ja toimenpiteet. Yhteisön toimintaperiaatteita ja toimenpiteitä tarvitaan tukemaan ja täydentämään kansallisia pyrkimyksiä.

Mitä tulee seurauksiin, joita Saksan ydinenergiasta luopuminen aiheuttaa ilmastopolitiikalle, komission kanta on aina ollut se, että politiikan eri tavoitteiden välisen tasapainon saavuttaminen on jäsenvaltioiden vastuulla. Tällaisia tavoitteita ovat esimerkiksi ydinvoiman asemaa energialähteiden joukossa ja ilmastomuutosta koskevat tavoitteet. Saksan hallituksen on arvioitava, millaiset seuraukset sen päätöksellä luopua ydinvoimasta asteittain on ilmastoa koskeviin sitoumuksiin ja ilmastopolitiikkaan. Komissio on viimeaikaisissa ilmastoa koskevissa tiedonannoissaan osoittanut, että kaikilla osa-alueilla voidaan merkittävästi vähentää kasvihuonekaasupäästöjä paremmalla energiatehokkuudella, kysyntää koskevilla toimenpiteillä, uusiutuvien energialähteiden ja joustomekanismien käytöllä.

Tällä hetkellä on vaikea arvioida, miten ydinvoimalla tuotetusta energiasta luopuminen vaikuttaa ilmaston-suojeluun Saksassa, sillä vielä ei varmasti tiedetä, miten lopullinen ydinvoimasta luopuminen tapahtuu.

(1999/C 370/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0649/99

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) komissiolle

(16. maaliskuuta 1999)

Aihe: Siirtolaisuuden hallitsematon kasvu Euroopan unionissa

Tällä hetkellä Euroopan unionissa on valtava määrä siirtolaisia. Jotkut maat kykenevät maantieteellisestä asemastaan johtuen valvomaan heikommin siirtolaisvirtoja. Koska joissakin maissa, kuten Italiassa, on sellainen siirtolaisuutta koskeva lainsäädäntö, jonka pohjalta ei pystytä edes osittain vastaamaan EU:n ja EU:n ulkopuolisten kansalaisten tarpeisiin ja koska poliittisen unionin päätökseen saattaminen on edelleen kesken, tiedustelisin neuvostolta, voisiko se laatia sellaiset säännöt, joiden avulla voidaan varmistaa, että siirtolaisvirtoja valvotaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio yhtyy arvioon siitä, että siirtolaisvirtojen hallinta unionin tasolla on yksi päätavoitteista, joiden olisi toteuduttava Amsterdamin sopimuksen täytäntöönpanon myötä.

Erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 62 artiklan 1 ja 2 kohdan (entinen 73 j artikla) nojalla neuvosto toteuttaa toimenpiteet, jotka koskevat jäsenvaltioiden ulkorajojen ylittämistä. Niihin kuuluvat erityisesti vaatimukset ja menettelyt, joita jäsenvaltioiden on noudatettava ulkorajoilla tapahtuvissa tarkastuksissa sekä lyhytaikaisia viisumeja koskevat säännöt.

Vastaavasti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 63 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan (entinen 73 k artikla) nojalla neuvosto toteuttaa maahanmuuttopolitiikkaa koskevat toimenpiteet seuraavilla aloilla: maahantuloa ja oleskelua koskevat edellytykset, laitton maahantulo ja laitton oleskelu.

Schengenin säännösten sisällyttämistä osaksi Euroopan unionia koskevan pöytäkirjan täytäntöönpano antaa unionin käyttöön lisäksi joukon säädöksiä, jotka on kehitetty aikaisemmin hallitustenvälisen yhteistyön puitteissa.

Edellä olevaan viitaten näyttäisi siltä, että Amsterdamin sopimuksen voimaantulon jälkeen voimassa oleva oikeudellinen kehys mahdollistaa oikeudellisesti sitovien maahanmuuttoa ja rajatarkastuksia koskevien vaatimusten säätämisen unionin tasolla.

(1999/C 370/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0679/99

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Selvitys ympäristövaikutusten arvioinnin tarpeellisuudesta

Neuvoston direktiivissä 92/43/ETY luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suoje-lusta (1) edellytetään ympäristövaikutusten arviointia, jos on odotettavissa, että hanke vahingoittaa suojeltua aluetta. Sitä ennen on tehtävä alustava arvio sen selvittämiseksi, onko tällaista todennäköisyyttä olemassa. Mikä on komission kanta tilanteesta, jossa hanke toteutetaan ilman, että siitä on tehty edes alustavaa selvitystä tai jossa se tehdään vasta hankkeen toteuttamisen jälkeen? Onko komissio tietoinen tapauksesta, jossa Southportin rannikotien siltoja laajennettiin niin, että tien kapasiteetti johtaa liikennettä suojellun alueen läpi kasvoi? Onko komissio tietoinen, että arvion tehneen yrityksen (English Nature) mukaan hankkeella ei ole negatiivista vaikutusta suojeltuun alueeseen ja että tämä tieto saatiin vasta kuukausia

hankkeen päättymisen jälkeen ja silloinkin vastauksena ympäristöjärjestöjen sitkeisiin kysymyksiin? Katsoko komissio, että tässä tapauksessa on täysin noudatettu elinympäristödirektiivin kirjainta ja henkeä?

(¹) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 1999)

Parlamentin jäsen viittaa luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohtaan (ns. luontotyyppidirektiivi). Parlamentin jäsentä kehoitetaan tutustumaan komission hänen aiempiin kysymyksiinsä E-2868/98 ja E-2869/98 (¹) antamiin vastauksiin. Vastauksista käy ilmi luontotyyppidirektiivin 6 artiklan 3 kohdan sanamuoto, joka osoittaa selvästi artiklan koskevan "suunnitelmia tai hankkeita", jotka "saattavat vaikuttaa merkittävästi" nimettyyn alueeseen (erityisten suojelutoimien alue tai erityissuojelualue). Kaikki tällaiset suunnitelmat tai hankkeet "on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin".

Komissio on tietoinen valituksesta, joka liittyy Southportin rannikkotien kahden sillan korjaustöihin. Komissio on tutkinut valitusta aktiivisesti siitä lähtien kun valitus kesäkuussa 1998 vastaanotettiin. Komission tietojen mukaan valituksen tekijät tai Yhdistynyt kuningaskunta eivät ole esittäneet asiaan kuuluvia tieteellisiä todisteita, jotka osoittaisivat siltatöillä olevan negatiivista vaikutusta suojeltuun alueeseen. Komissio haluaa huomauttaa, että Southportin rantatie on ollut olemassa 1960-luvulta lähtien.

Komissio on tietoinen, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset tutkivat parhaillaan toimivaltaisten viranomaisten valmistelemää alueen säilyttämiseen tähtävää hanketta, jossa Seftonin ranta-alueita ehdotetaan erityissuojelualueeksi. Tämä osoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten olevan tietoisia velvollisuuksista, joita luontotyyppidirektiivin noudattaminen vaatii. Jos parlamentin jäsentä huolestuttaa kansallisten viranomaisten menettely tämän asian suhteen, hänen kannattaa muistaa, että asiaan kannattaa pyrkiä vaikuttamaan kansallisella tasolla.

Lopullisen tulkinnan direktiivistä voi antaa vain tuomioistuin. Komissio pahoittelee, ettei se voi antaa enemmän tietoja kuin edellisessä vastauksessaan.

(¹) EYVL C 142, 21.5.1999, s. 50.

(1999/C 370/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0682/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tonnikalafileiden kiintiöt vuodeksi 1999

Komissio esitti 18. helmikuuta suullisen ehdotuksen tonnikalafileiden kiintiöstä vuodeksi 1999 ja rajaksi vahvistettaisiin 2 500 tonnia 6 %:n tullimaksulla.

Komissio perusteli ehdotustaan lyhyesti näin:

- a) komissio on tehnyt tutkimuksen tonnikalafileiden saatavuudesta maailmanmarkkinoilla ja sen tulos on seuraava: yleisen tullietuusjärjestelmän alaiset maat 30 000 tonnia (tn), AKT-maat 10 000 tn ja EU:n jäsenvaltiot 10 000 tn,
- b) yhteisön tämän alan teollisuuden tarvitsema määrä on noin 59 000 tn; näin ollen on olemassa 9 000 tonnin vaje,
- c) komissio on valmis ottamaan huomioon joidenkin italialaisten yritysten valitukset, jotka koskevat niiden kilpailukyvyyn menetystä niin sisämarkkinoilla kuin maailmanmarkkinoilla, mikä vaarantaisi Italian säilyketeollisuuden työpaikkojen säilymisen.

Komissio painotti tässä yhteydessä, että tonnikalafileiden hankkimiseen liittyvät työvoimakustannukset ovat huomattavasti alhaisemmat kolmansissa maissa kuin yhteisön maissa, minkä vuoksi komissio katsoi, että sen olisi otettava vastuu Italian säilyketeollisuuden kilpailukyvyn säilyttämisestä ja estettävä sen osuuden jatkuva väheneminen tonnikalasäilykemarkkinoilla.

Komission kanta on kestävä, koska se vahingoittaa eikä ota huomioon tasapuolisesti useimpien muiden yhteisön tonnikalasäilyketeollisuuden alalla toimivien, kuten Espanjan, Ranskan, Portugalin ja joidenkin italialaisten yritysten, etuja. Näin ollen komission ehdotusta ei voida perustella minkäänlaisilla syillä.

Kala- ja vesiviljelytuotteiden jalostusteollisuus on yhteisen kalastuspolitiikan kulmakiviä, ja sen avulla voidaan vaikuttaa sellaisten elintarvikkeiden hankintaan, jotka puuttuvat unionin markkinoilta, joiden kysyntä on kasvussa ja joiden kulutuksen odotetaan lisääntyvän. Euroopan unionin on kehitettävä sellaista elintarvikkeiden hankintapolitiikkaa, joka vastaa yhteisön jalostusteollisuuden todellisiin tarpeisiin ja jolla tuetaan yhteisön kalastuslaivastoa ja varmistetaan tarvittavan raaka-aineen saanti kaikille jäsenvaltioille parhain mahdollisin ehdoin. Voiko komissio ilmoittaa syytä tähän tasapuolisen kohtelun periaatteen rikkomiseen, sillä sen ehdottama toimenpide hyödyttää yksinomaan yhden jäsenvaltion yhden osapuolen etuja – eikä täysin senkään – useimpien muiden EU:n tonnikalasäilyketeollisuuden alalla toimivien kustannuksella ja rikkoo näin ollen selvästi solidaarisuusperiaatetta, jonka pitäisi vallita yhteisön politiikassa?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Komissio ei tunne arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa tutkimusta. Komissio tekee tänäkin vuonna kartoituksen tonnikalan selkäfileiden hankintataseesta, koska asiaa koskevat numerotiedot poikkeavat kovasti toisistaan.

Komissio ei ole saanut yhdeltäkään italialaiselta yritykseltä tätä asiaa koskevaa hakemusta. Italian viranomaiset ovat hakeneet virallisesti tonnikalan selkäfileitä koskevan yksipuolisen kiintiön avaamista.

Yksipuolisten tariffikiintiöiden avaaminen ei suinkaan tarkoita yhteisön tullietuusjärjestelmästä luopumista. Kiintiöt avataan rajoitetulle määrälle ja rajatulle kaudelle. Komission ehdottaman vaatimattoman kiintiön osuus on lisäksi vain viisi prosenttia tuonnista, ja siihen sovelletaan kuuden prosentin tullimaksuja, jotka ovat korkeimpia tiettyjen kalastustuotteiden yksipuolisten kiintiöiden avaamisesta tehdyn komission kokonaisehdotuksen yhteydessä ehdotettuja määriä.

Komissio otti ehdotuksessaan huomioon yhteisön politiikassa noudatettavan solidaarisuusperiaatteen. Komissio on havainnut, että Italian säilyketeollisuudella on sen tuotantomäärien ja ylläpitämien työpaikkojen vuoksi varteenotettava asema yhteisön säilyketeollisuudessa ja että osa tästä teollisuudesta on ilmeisesti joutunut vakaviin kilpailukykyongelmiin.

Komission tehtävänä ei ole valita jäsenvaltioissa noudatettavia teollisuusstrategioita. Yhteisön kunkin toimijan on kyettävä tekemään hankintansa parhain mahdollisin edellytyksin ja ottaen huomioon yhteisön tuotannossa vallitsevan tilanteen.

(1999/C 370/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0683/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tonnikalafileiden kiintiöt vuodeksi 1999

Yhteisön säilyketeollisuuden alalla tonnikalasäilyketeollisuus on taloudellisesti ja sosiaalisesti merkittävä ja sen luoma työpaikkojen ja liiketoiminnan määrä on huomattava. Voiko komissio ilmoittaa, miksi se on sallinut sellaisten puoleksijalostettujen tuotteiden kuin tonnikalan selkäfileiden tuonnin Kaakkois-Aasiasta, ja on näin ollen tehnyt aloitteen tonnikalasäilykkeiden kaupan vapauttamisessa?

Tietääkö komissio, että kyseisen alueen markkinaolosuhteet huomioon ottaen tämä merkitsee yhteisön säilyketeollisuuden kilpailuolujen täydellistä vääristymistä ja sitä, että jonkin kilpailukyvyttömän yrityksen työpaikkojen pelastamiseksi menetettäisiin paljon suurempi määrä työpaikkoja Euroopan unionin muilla alueilla?

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Arvoisa parlamentin jäsen korosti jo kysymyksessään E-540/99 ⁽¹⁾, että selkäfileistä on tullut tonnikalasäilyketeollisuudelle tärkeä raaka-aine. Tietyissä jäsenvaltioissa tonnikalan selkäfileen nykyinen osuus säilyketeollisuudessa käytetyistä raaka-aineista on 60 prosenttia.

Rajoitetun yksipuolisen tariffikiintiön avaamisen tarkoituksena on helpottaa yhteisön säilyketeollisuuden raaka-ainehankintoja. Toimenpide ei suinkaan merkitse askelta kohti lopputuotteen – tonnikalasäilykkeen – vapauttamista. Komissio ei ole tehnyt tämän kaltaisia ehdotuksia yksipuolisten tariffikiintiöiden avaamista koskevissa ehdotuksissaan eikä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn uudistamisen yhteydessä.

Komissio katsoo, että tonnikalasäilyketeollisuuden vakaus ei horju eikä tariffikiintiön avaaminen aiheuta merkittäviä vaikeuksia, sillä kyseisen tuotteen osuus yhteisöön suuntautuvasta tuonnista on vain viisi prosenttia. Sitä vastoin komissio on vakuuttunut siitä, että kyseinen teollisuus onnistuu kiintiön ansiosta parantamaan kilpailukykyään suhteessa kolmansista maista tapahtuvaan tuontiin. Kilpailukyvyyn vahvistaminen on erityisen välttämätöntä nyt, kun tietyissä jäsenvaltioissa työpaikat ovat vähenemässä ja yritykset lopettamassa toimintaansa.

⁽¹⁾ Katso sivu 55.

(1999/C 370/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0684/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tonnikalafileiden kiintiöt vuodeksi 1999

Tonnikalafileitä toimitetaan tullietuuskohtelun piiriin kuuluvista maista ja AKT-maista noin 129 500 tonnia; niiden määrä on näin ollen riittävä täyttämään yhteisön markkinoiden kysynnän sen nykyisen kulutuksen mukaan. Verrattaessa myös tätä tietoa yhteisön tonnikalafileiden tuontiin, joka oli 38 940 metristä tonnia vuonna 1997, käy ilmi, että kysyntä on täysin tyydytetty. Voiko komissio ilmoittaa, minkä määrällisten kriteerien perusteella se ehdottaa uutta kiintiötä vuodeksi 1999, koska sitä ei voi perustella nykyisillä määrillä, varsinkin kun vielä jotkut EU:n jäsenvaltioiden valtuuskunnat olisivat halukkaita löytämään sovintoratkaisun Italian tonnikala-alan ja -jalostusteollisuuden välisen sopimusjärjestelmän edistämiseksi raaka-aineen saatavuuden varmistamiseksi?

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Komissiolla ei ole mahdollisuuksia vahvistaa arvoisan parlamentin jäsenen antamia yhteisöstä tai huumeiden torjuntaa tukevaan yleiseen tullietuusjärjestelmään kuuluvista maista sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista (AKT) peräisin olevia selkäfileitä koskevia lukuja. Selkäfileitä tuottavien jäsenvaltioiden komissiolle toimittamat luvut ovat paljon alhaisemmat kuin arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat luvut.

Komissio teki ehdotuksensa yksipuolisten tariffikiintiöiden avaamisesta jäsenvaltioiden esittämien pyyntöjen ja yhteisön markkinatilanteen perusteella.

Tonnikalalan selkäfileiden tariffikiintiö perustuu siihen komission havaintoon, ettei tonnikalan selkäfileiden yhteisön tuotanto riitä kattamaan yhteisön tarpeita. Yhteisön säilyketeollisuus joutuu enenevässä määrin turvautumaan kolmansista maista lähtöisin olevaan tuontiin. Espanjalainen tuottajaryhmittymä Asociación Nacional de Fabricantes de Conservas de Pescado y Marisco (Anfac) vahvisti 15. tammikuuta 1999 toimittamallaan luvuilla tämän havainnon. Ryhmittymän tilastoista käy ilmi, että tonnikalan selkäfileiden pääasiallinen tuottaja, Espanja, ei itsekään kykene tyydyttämään teollisuutensa raaka-ainetarpeita.

Komissio on myös todennut, että tullietuusjärjestelmään kuuluvista maista (AKT-maista ja huumeiden torjuntaa tukevaan yleiseen tullietuusjärjestelmään kuuluvista maista) lähtöisin oleva tuonti ei, jos siinä noudatetaan alkuperää koskevia sääntöjä – joiden merkitystä arvoisa parlamentin jäsen perustellusti korostaa – riitä tyydyttämään yhteisön säilyketeollisuuden hankintatarpeita.

(1999/C 370/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0686/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tonnikalafileiden kiintiöt vuodeksi 1999

Nykyiset tonnikalafileiden toimittamiseen liittyvät rakenteet ja mekanismit EU:n jäsenvaltioissa perustuvat tasapainoon, joka on hyvin vaikeasti saavutettavissa, ja yhteisön laivaston oikeutettuihin intresseihin.

Miten komissio perustelee ehdotuksensa, joka koskee uutta, täysin yhteisön laivaston etujen vastaista kiintiötä ja joka merkitsisi sen aseman huomattavaa heikkenemistä sen luontaisilla markkinoilla?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komission mielestä ajallisesti ja määrällisesti rajatun kiintiön avaaminen, johon kaiken lisäksi sovelletaan 6 prosentin tullitariffia ei vahingoita yhteisön laivaston intressejä tai vähennä laivaston osuuttaan yhteisön tonnikalamarkkinoilla.

Maa- ja metsätalouden markkinatilanteesta riippuen huomattava osa yhteisön laivaston tuotannosta päättyy itse asiassa unionin ulkopuolisiin maihin. Tässä yhteydessä on syytä panna merkille, että vuonna 1998 yhteisön laivasto on vähentänyt toimituksiaan 15 prosenttia vuoteen 1996 verrattuna, vastaavan luvun ollessa peräti 36 prosenttia laatusäilykkeiden valmistuksessa tavoitelluimman lajikkeen, eli keltaevätonnikalan osalta.

(1999/C 370/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0688/99

esittäjä(t): Fernand Herman (PPE) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Tärkkelystuotannon ja alan tuotantolaitosten tilanne Euroopan unionissa

Kiinnitin suullisessa kysymyksessäni O-0025/96⁽¹⁾ komission huomion siihen, ettei Euroopan unionin tärkkelysteollisuus kykene enää täyttämään tyydyttävällä tavalla asiakkaidensa tarpeita (paperiteollisuus, käyminen, bioteknologiat jne.), mikä johtuu etenkin maksettavien tukien riittämättömyydestä.

Komissio jäsen Fischler vastasi minulle Strasbourgissa 15. helmikuuta 1996, että komissio tulisi tekemään kaikkensa taatakseen tälle teollisuudenhaaralle tyydyttävät kilpailuedellytykset suhteessa kolmansien maiden kilpailijoihin.

Nyt kun helmikuusta 1996 on kulunut kolme vuotta voin vain todeta, että tänä ajanjaksona tuotannolle annettu tuki on ollut riittämätöntä yli puolet kuluneesta ajasta.

Tästä syystä monet eurooppalaiset yritykset ovat siirtäneet tärkkelystä raaka-aineena käyttävät tuotantoyksikkönsä Euroopan unionin ulkopuolelle – ja kyse on bioteknologiaan liittyvästä tulevaisuudenalasta.

Voiko komissio vahvistaa Euroopan tärkkelysteollisuudessa jo kauan jatkuneen epävarmuuden poistamiseksi ja sen aiheuttamien vahinkojen korjaamiseksi seuraavat seikat:

- tärkkelyksen käytön tukemista jatketaan ja järjestelmää kehitetään,
- tärkkelystuotannolle maksettavat tuet tulevat olemaan niin suuret, että ne kattavat Euroopan unionissa maissista maksettavan hinnan ja maailmanmarkkinahinnan välisen erotuksen?

(¹) Euroopan parlamentin keskustelut 4-475 (helmikuu 1996).

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Komissio vahvistaa Strasbourgin täysistunnossa 15. helmikuuta 1996 antamansa sitoumuksen.

Komissio on aina halunnut varmistaa tärkkelysteollisuuden ja tärkkelystä raaka-aineena käyttävän teollisuuden kilpailukyyn Euroopassa. Tämä pätee erityisesti tärkkelystä ja sen johdannaistuotteita raaka-aineina käyttävään bioteknologian alaan.

Tukijärjestelmän ansiosta onnistutaan myymään vuosittain merkittävät ja yhä kasvavat määrät tärkkelys-alan tuotteita ja tärkkelyksestä jalostettuja tuotteita – jopa 3,5 miljoonaa tonnia tärkkelysekvivalenttia.

Komissio ei voi yhtyä käsitykseen, jonka mukaan tuotantotuki olisi arvoisan parlamentin jäsenen ilmoittamana kautena ollut riittämätöntä.

Tuen määrää laskettaessa on otettava huomioon tärkkelyksen valmistamisessa käytettyjen maatalouden raaka-aineiden hintatason todellinen ero maailman markkinoilla ja yhteisön markkinoilla. Tätä periaatetta on aina sovellettu siten, että eurooppalaisen teollisuuden kilpailukyky käytettyjen raaka-aineiden hinnoissa on varmistettu. Käytännössä ainoat viitteeksi kelpaavat markkinat ovat maissin markkinat.

Komissio käyttää edelleen tätä markkinoiden hallintavälinettä, niin kauan kuin maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön markkinahintojen välinen merkittävä ero säilyy entisellään.

(1999/C 370/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0689/99

esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Sienten tuonti

Eräs italialainen yhtiö on viimeisten kolmen vuoden aikana tuonut maahan etikkaan säilöttyjä ja käsittelemättömiä sieniä Kiinasta. Voiko tämä yhtiö tuoda maahan vuonna 2000 myös suolaveteen säilöttyjä sieniä?

Kuinka paljon suolaveteen säilöttyjä sieniä saa tuoda?

Miten tällaiset tuontimäärät lasketaan?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 1999)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymys koskee CN-koodeihin 0711 90 40, 2003 10 20 ja 2003 10 30 kuuluvien *Agaricus*-suvun lajien sienien tariffikiintiöön perustuvaa tuontia.

Säilöttyjä Agaricus-suvun lajien sieniä koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 6 päivänä syyskuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) 2125/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) 2493/98 ⁽²⁾ vahvistetaan erityiset säännökset, joiden tarkoituksena on varmistaa käytettävissä olevien määrien, joihin kuuluu 22 750 tonnia Kiinasta peräisin olevia tuotteita, oikeudenmukainen jakaminen yhteisön eri toimijoiden kesken. Osa tästä määrästä varataan nk. perinteisille tuojille, jotka määritetään asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa.

Perinteiseksi tuojaksi hyväksytty tuontiyhtiö ei saa toteuttaa tuontia, joka ei kuulu kyseisen asetuksen soveltamisalaan, mutta voi sen sijaan, jos vastaa kyseisen artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä, käyttää "uutena tuojana" kiintiön tiettyjä määriä.

Kyseisten tuotteiden tuontia edellä tarkoitetun kiintiön ulkopuolelta ei rajoiteta määrällisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 212, 7.9.1995.

⁽²⁾ EYVL L 309, 19.11.1998.

(1999/C 370/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0690/99

esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: EU:n virallinen kielenkäyttö

Mitä tarkoittaa komissiolle esittämässäni kirjallisessa kysymyksessä P-0024/99 ⁽¹⁾ komission jäsenen Leon Brittanin nimen eteen merkitty kirjainyhdistelmä "Sir"? Kuuluuko se EU:n viralliseen kielenkäyttöön?

⁽¹⁾ EYVL C 289, 11.10.1999, s. 135.

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

Komissiossa noudatetaan arvonimiä koskevissa kysymyksissä kunkin jäsenvaltion sääntöjä ja käytäntöjä.

(1999/C 370/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0691/99

esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Wassenaar-viennin luvanvaraisuus

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseeni (P-0024/99) ⁽¹⁾ komission jäsen Leon Brittan ilmoittaa, että Wassenaarissa olisi 2.–3.12.1998 vähennetty ns. salaustuotteiden valvontaa. Kuitenkin 64 bittiä vahvemmat salaustuotteet tarvitsevat vientiluvan. Sillä tavalla EU-maat suostuvat USA:n asettamiin salaustuotteiden kaupan rajoituksiin myös siviilituotteiden osalta USA:n yritysten ja vakoilulaitosten etujen mukaisella tavalla.

Kuinka komissio perustelee näiden tuotteiden vientiluvanvaraisuuden ja kauppajen ilmoitusvelvollisuuden GATT-sopimuksen XXI artiklan määräyksillä silloin kun kyseessä eivät ole ko. tuotteiden sotilaalliset sovellutukset?

⁽¹⁾ EYVL C 289, 11.10.1999, s. 135.

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 1999)

Wassennaarin järjestelyyn sisältyvä sopimus sellaisten salaustuotteiden valvonnasta, joiden salausavain on suurempi kuin 64 bittiä, saatiin aikaan kaikkien osallistujavaltioiden yhteisymmärryksellä, mukaan luetuina EU:n 15 jäsenvaltiota.

Salausmenetelmien valvonnan tarkoituksena on välttää tuotteiden ei-toivottu käyttö sotilaallisiin tai terroristien tarkoituksiin. Luvanvaraisuus ei tarkoita vientikieltoa, vaan toimivaltaisten viranomaisten harjoittamaa valvontaa, jonka tarkoituksena on varmistaa tuotteen lopullisen käyttötarkoituksen laillisuus.

(1999/C 370/123)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0692/99

esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (NI) komissiolle

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Välimeren miekkakalan kalastusta koskevat tukitoimet

Neuvoston (kalastusalan) hiljattain antamassa ehdotuksessa kielletään ajoverkkojen käyttö miekkakalan kalastuksessa 31. joulukuuta 1999 alkaen kaikilta yhteisön kalastusaluksilta.

Neuvosto on kuitenkin myöntänyt poikkeusluvan Itämerellä toimiville kalastusaluksille siihen, että ne voivat – sallitun 2 500 metrin lisäksi – viedä lisäksi verkkoja aina 21 kilometriin asti ja pitää vielä 3 000 metrin edestä verkkoja aluksessa varalla.

Tällainen jäsenvaltioiden epätasa-arvoinen kohtelu syrjii selvästi Välimeren kalastajia, ja ajoverkkokalastamisen kieltävä ehdotus on ristiriidassa Italian uudelleenjärjestelysuunnitelmien kanssa.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä sellaisten epäoikeudenmukaisten toimien estämiseksi, vaikka niissä otetaankin kalakanta huomioon, jotka entisestään vahingoittavat yhtä harvoista todella kannattavista talouselämän aloista Sisiliassa ja Välimeren alueella?

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 1999)

Neuvoston hyväksymiä toimenpiteitä ajoverkkojen käytön asteittaiseksi lopettamiseksi⁽¹⁾ ei sovelleta Itämerellä kyseisen merialueen lohenkalastuksen erityisominaisuuksien vuoksi. Ajoverkkokalastuksesta muille lajeille aiheutuva uhka on siellä erittäin vähäinen.

Neuvosto on jo antanut Italian ajoverkkokalastuksen uudelleensuuntautumissuunnitelmalle muodollisen hyväksymisensä ennen edellä mainitun asetuksen antamista⁽²⁾. Neuvosto on lisäksi hiljattain tehnyt uuden päätöksen⁽³⁾, jota sovelletaan kaikkiin laajalti vaeltavien lajien (etenkin miekkakalan ja tonnikalan) ajoverkkokalastusta harjoittaviin yhteisön aluksiin. Uudelleensuuntautumisen edellytykset on täsmennetty Italian kalastuksen osalta, ja niiden soveltamisalaa on laajennettu koskemaan myös muita jäsenvaltioita.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) 1239/98, annettu 8 päivänä kesäkuuta 1998, tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) 894/97 muuttamisesta (EYVL L 171, 17.6.1998).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 97/292/EY, tehty 28 päivänä huhtikuuta 1997, Italian kalastajien harjoittamien eräiden kalastustoimintojen uudelleensuuntautumista edistävästä erityistoimenpiteestä (EYVL L 121, 13.5.1997).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 99/27/EY, tehty 17 päivänä joulukuuta 1998, erityistoimenpiteestä, jonka tarkoituksena on edistää tiettyjen kalastustoimien toimintasuunnan muuttamista, sekä neuvoston päätöksen 97/292/EY muuttamisesta (EYVL L 8, 14.1.1999).

(1999/C 370/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0694/99**esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (NI) komissiolle**

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Ruokaöljyä koskeva rikkomusmenettely

EU:n käynnistämä rikkomusmenettely Italian ruokaöljyn merkitsemistä koskevaa lakia nro 313/98 vastaan, joka tunnetaan myös "made in Italy" -lakina, on ehdottomasti perusteeton, koska tällä lailla ei pyritä muodostamaan kaupan esteitä, vaan suojelemaan tuotteen laatua ja ominaispiirteitä sekä takaamaan kuluttajille elintarvikkeiden turvallisuus.

EU:n rasvoja käsittelevä hallintokomitea on leikkannut huomattavasti oliiviöljyn arvioituja tuotantomääriä tuotantovuonna 1997–1998, joka perustuu tuotannon kehitykseen Espanjassa. Tämä aiheuttaa vakavia häiriöitä Italiassa, joka on yksi tärkeimmistä tuottajamaista.

Kestämättömät yhteisön tuen leikkaukset tuotantovuonna 1997–1998 (määritelty noin 40 prosentiksi) pahentavat jo entuudestaan oliivialan vakavaa kriisiä.

- Katsooko komissio, että sen pitäisi keskeyttää Italian vastainen rikkomusmenettely, joka on käynnistetty lain nro 313/98 täytäntöönpanon vuoksi?
- Onko komissiolla poliittista tahtoa käsitellä uudelleen yhdessä Italian hallituksen kanssa yhteisön oliivintuotantoon myöntämiä tukia tuotantovuonna 1997–1998, jotta markkinoita ja hintoja koskevaa jo entuudestaan vaikean kriisin seurauksia voitaisiin lieventää?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Komissio katsoo, että Italiaa vastaan käynnistetty rikkomusmenettely on perusteltu, koska arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema laki on hyväksytty neuvoston direktiivin 83/189/EY (muutettu muun muassa direktiivillä 88/182/EY ja kodifioitu direktiivillä 93/84/EY) säännöksissä määriteltyjen teknisten standardien sekä EY:n perustamissopimuksen 10 artiklan (entisen 5 artiklan) määräysten vastaisesti. Italia ei ole reagoinut komission sille osoittamaan perusteltuun lausuntoon.

Komissio on kysyjän kanssa eri mieltä oliiviöljyn tuottajien tulotuen alentamisen vaikutuksista. Pientuottajien (oliiviöljyä alle 500 kg vuodessa tuottavien tuottajien) tulotuki ei ole itse asiassa vähentynyt. Näiden tuottajien osuus on yli 60 prosenttia yhteisön kaikista oliiviöljyn tuottajista (75 prosenttia Italiassa). Suurtuottajien tulot muodostuvat oliiviöljyn myyntituloista, jotka perustuvat tuotettuihin määriin, sekä tuotantotuesta, jonka perustana on tuotetuille määriille maksettu yksikkömääräinen tuki. Suurtuottajat eivät kärsineet merkittäviä tulonmenetyksiä markkinointivuonna 1997/1998. Tätä kysymystä käsiteltiin 28. ja 29. syyskuuta 1998 myös neuvostossa, joka katsoi, ettei Italian tätä asiaa koskeva pyyntö anna aiheutta jatkotoimenpiteisiin.

(1999/C 370/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0717/99**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle**

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (1), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Espanjan alueet jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0718/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Portugalin alueet jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/127)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0719/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Italian alueet jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0720/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Ranskan alueet jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0721/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Belgian alueet jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0722/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Alankomaiden alueet jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0723/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Luxemburgin alueet jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0724/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Ison-Britannian alueet jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0725/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Irlannin jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0726/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Tanskan alueet jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0727/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerrahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerrahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Ruotsin jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0728/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerrahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerrahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Suomen alueet jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0729/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerrahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerrahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Saksan alueet jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0730/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Itävallan alueet jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

(1999/C 370/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0731/99

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastot

Alueet, joiden tulotaso asukasta kohti jää alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, luokitellaan tavoite 1 -alueiksi ja ne saavat merkittävää Euroopan yhteisön tukea.

Laskettaessa ylittyykö tämä raja vai ei, ehdotuksessa neuvoston asetukseksi KOM(98) 131 lop. (¹), jossa vahvistetaan rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, esitetään, että on käytettävä niiden kolmen viimeisimmän vuoden lukuja, joista on tiedot EUROSTAT:issa.

Tällä hetkellä saatavilla on vain varainhoitovuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tilastotiedot.

Mitkä Kreikan alueet jäävät komission arvion mukaan tavoite 1 -alueiden ulkopuolelle kyseisenä ajanjaksona?

(¹) EYVL C 176, 9.6.1998, s. 1.

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin**

**E-0717/99, E-0718/99, E-0719/99, E-0720/99, E-0721/99, E-0722/99, E-0723/99, E-0724/99,
E-0725/99, E-0726/99, E-0727/99, E-0728/99, E-0729/99, E-0730/99 ja E-0731/99**

(5. toukokuuta 1999)

Komissio tekee päätöksen tavoitteen 1 tukikelpoisuusedellytykset vuosina 2000–2006 täyttävien alueiden luettelosta sen jälkeen, kun neuvosto on hyväksynyt asetuksen rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä. Komission 19. maaliskuuta 1998 esittämässä ehdotuksessa todetaan, että tavoitteen 1 kohdealueet ovat NUTS II -tason alueita, joiden ostovoiman perusteella mitattu ja kolmea viime vuotta koskevien käytettävissä olevien tietojen perusteella laskettu bruttokansantuote asukasta kohti on alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta. Tämän vuoksi luokittelussa otetaan siis huomioon vuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevat tiedot.

Lisäksi komissio ehdotti, että yhteisön syrjäisimmät alueet ja tavoitteen 6 kohdealueet ajanjaksolla 1995–1999 luokiteltaisiin myös tavoitteen 1 tukikelpoisuusedellytykset täyttäviksi alueiksi.

Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle suoraan toimitettavassa taulukossa esitetään kunkin jäsenvaltion osalta niiden alueiden luettelo, jotka komission ehdotuksen perusteella täyttävät tavoitteen 1 tukikelpoisuusedellytykset ajanjaksolla 2000–2006. Alueet, joita ei mainita taulukossa, eivät täytä tämän tavoitteen tukikelpoisuusedellytyksiä.

(1999/C 370/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0732/99

esittäjä(t): **Gerhard Schmid (PSE) komissiolle**

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Ydinvoimalat ja vuosituhanen vaihtumisen aiheuttama ongelma

1. Onko komissio ryhtynyt toimiin tukeakseen jäsenvaltioita ponnisteluissa vuoden 2000 aiheuttaman ongelman ratkaisemiseksi ydinvoimaloissa? Jos on, millaisista toimista on kyse?
2. Onko Phare:n ja Tacis:n ydinalan turvallisuus -ohjelman yhteydessä saatu tietoa siitä, miten vuoden 2000 aiheuttama ongelma aiotaan ratkaista Itä-Euroopan ydinvoimaloissa? Jos on, mitä johtopäätöksiä asiasta on tehty?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

1. Kaikissa jäsenvaltioissa, joissa on toiminnassa olevia ydinvoimaloita, on käynnissä ohjelmia vuoteen 2000 liittyvien tietokoneongelmien käsittelemiseksi. Sääntelyviranomaiset tarkastavat näitä ohjelmia ja valvovat niiden toteuttamista. Suurin osa ydinvoimaloista on ilmoittanut olevansa valmiita vuoteen 2000 liittyvien tietokoneongelmien varalta kesäkuuhun 1999 mennessä. Komissio on saanut tietoja teollisuuden edustajilta toteutetuista toimista. Komissio on järjestänyt myös aiheeseen liittyviä keskusteluja jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisten kanssa työryhmissä ja edistää näin hyvää sääntelykäytäntöä. Ei ole olemassa mitään ilmeistä syytä lisätä komission toimia ydinlaitosten vuoteen 2000 liittyvien ongelmien käsittelemiseksi, sillä ydinlaitokset ratkovat jo niitä.

2. Keski- ja Itä-Euroopan maat sekä uudet itsenäiset valtiot ovat myös saatujen tietojen mukaan valmistautuneet vuoteen 2000. Näyttää kuitenkin siltä, etteivät mahdollisten ongelmien tiedostaminen ja toimenpiteet ole kaikkialla samantasoisia. Maailman ydinenergian tuottajien järjestö (WANG) katsoo, että Tšekkiä, Slovakiaa ja Unkaria lukuun ottamatta mainituissa maissa on vaikea arvioida tämänhetkisen tiedon perusteella, onko vuoteen 2000 valmistauduttu riittävän hyvin. WANO kehottaaakin kokeneita länsimaisia jäseniään lähettämään asiantuntijoita komennukselle Itä-Euroopan ydinvoimaloihin.

Kansainvälinen atomienergiajärjestö (IAEA) suunnittelee arvioinnin toteuttamista seuraavien kolmen tai neljän kuukauden aikana. Arviointiryhmien on tarkoitus antaa kertomuksensa touko- tai kesäkuussa 1999. Silloin tarpeet tiedetään paremmin. Kun otetaan huomioon, että aikataulu on tiukka eikä yhteisöllä ole valtuutusta tehdä mitään aloitteita, komissio aikoo keskittää toimintansa lähinnä IAEA:n työn tukemiseen. Komissio aikoo hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti TACIS-ohjelman paikan päällä toteutettavaa avustusohjelmaa yhteisön ydinlaitosten kautta, jotka integroidaan täysin IAEA:n suunnitelmaan. IAEA:n arviointiryhmän tukemisen lisäksi komissio aikoo tutkia, voitaisiinko osoittaa resursseja arviointiryhmän havaitsemien tarpeiden tyydyttämiseksi.

Tällaista toimintaa toteuttaa jo yksi alihankkija TACIS-ohjelman paikan päällä toteutettavan avustusohjelman yhteydessä (Pietarin ydinvoimalaitoksessa). Komission pyynnöstä asia oli esillä myös marraskuussa 1998 pidetyssä WANOn viimeisimmässä paikan päällä toteutettavaa avustusohjelmaa koskevassa kokouksessa. Joulukuussa 1998 komissio pyysi TACIS-ohjelman paikan päällä toteutettavan avustusohjelman alihankkijoita varmistamaan, että yhteisön ohjelmien puitteissa toimitetuissa laitteissa otetaan huomioon vuoteen 2000 mahdollisesti liittyvät tietokoneongelmat. Komissio käynnisti vuoden 1999 alussa uuden

kyselyn kaikista paikan päällä toteuttavaan avustusohjelmaan liittyvistä yhteisön energialaitosten toimista, minkä tarkoituksena on lisätä tietoisuutta. Viimeisimmissä asiaa koskevissa sopimuksissa on määräys asian käsittelemisestä yksilöidyissä laitoksissa.

Komissio on tiedottanut asiasta myös Itä-Euroopan ydinalan sääntelyviranomaisille Concert-ryhmässä käydyissä keskusteluissa ja käsittelee parhaillaan Slovakian ja Bulgarian viranomaisilta tulleita tukitoimipyyntöjä.

Komissio aikoo ottaa asian esille Eurooppa-neuvoston kokouksessa Kölnissä.

(1999/C 370/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0741/99

esittäjä(t): **Alessandro Danesin (PPE) komissiolle**

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Vuoristoalueet ja rakennerahastot

Huolimatta varojen määrästä suunnitelmassa rakennerahastojen käytöstä vuosina 2000–2006 ei ole määritetty erityisiä toimenpiteitä vuoristoalueille, joilla on ongelmia (syrjäytyminen, pinnanmuodostus, elinkustannukset, ympäristönsuojelu jne.), joita ei voida ratkaista tavoitteisiin 2 ja 5b tarkoitetuilla toimilla, joissa edellytetään muun muassa, että monet alueet hylätään varojen ohjaamiseksi tavoitteeseen 1.

Vuoristoalueilla toimivat pk-yritykset ja käsityöläisyrietykset eivät koskaan aiemmin ole saaneet osakseen erityistä tukipolitiikkaa, jossa olisi tunnustettu niiden erityisasema ja arvokas rooli reuna-alueiden taloudellisen kehityksen ja työllisyyden lähteenä.

Näillä alueilla toimivat pk-yritykset kärsivät perustamisestaan alkaen ja sen jälkeen vaikeista ympäristöoloista, joissa niiden on toimittava, ja niiden taakka on suurempi, mitataan sitä sitten ajassa, kustannuksissa tai toiminnan rajoituksissa.

1. Katsooko komissio, että vuoristoalueilla toimivia pk-yrityksiä pitäisi jollakin tavoin suojella?
2. Katsooko komissio, että rakennerahastojen uudelleen järjestely voisi olla tilaisuus asettaa kiintiö vuoristoalueilla toimivien pk-yritysten ja käsityöläisten tukemiseksi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio täsmentää, että vaikka vuoristoalueiden erityispiirteiden huomioon ottaminen yhteisön tulevan maatalous- ja rakennepolitiikan suunnittelussa sekä erillisen "vuoristo"-tavoitteen määrittäminen tai erityisaseman myöntäminen vuoristoalueille on suunnittelutyön kannalta välttämättömän yksinkertaisuuden vuoksi vaikeaa, Agenda 2000 avaa kuitenkin mielenkiintoisia mahdollisuuksia vuoristoalueille.

Komission esittämässä yleis ehdotuksessa otetaan varsin hyvin huomioon kyseisten alueiden monimuotoisuus ja niiden keskeinen asema useilla eri aloilla. Maaseudun kehittämistä koskevan politiikan uudelleenjärjestelyllä, sellaisena kuin siitä säädetään Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetussa ehdotuksessa neuvoston asetukseksi, pyritään entistä paremmin yhdistämään nykyisiä välineitä sekä ja hajauttamaan toimien toteuttamista.

Ohjelmatyön osalta komissio ehdottaa tavoitteen 1 jatkamista, sillä tavoite tähtää kehityksessä jälkeenyneiden alueiden tukemiseen niille yhteisten ohjelmien avulla ja meneillään olevan uudistuksen jälkeen tavoitteeseen todennäköisesti kuuluu useita merkittäviä vuoristoalueita. Tavoitteeseen 1 kuuluvien alueiden lisäksi uudistettu maaseudun kehittämiseen tähtäävä politiikka tarjoaa kaikille alueille mahdollisuuden hyödyntää maaseudun kehittämisohjelmiin kuuluvia toimenpiteitä. Alueellisiin oloihin mukautettujen ohjelmien käyttöönoton ansiosta voidaan entistä paremmin ottaa huomioon yhteisön alueiden erityispiirteet, mikä on erityisesti omaleimaisuudestaan tunnettujen vuoristoalueiden etujen mukaista.

Pk-yritykset ja käsityöläiset tulevat jatkossakin saamaan tuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen tarkoitettuja tukia, minkä lisäksi ne voivat saada maaseutualueiden sopeuttamiseen ja kehittämiseen tähtäville toimenpiteille myönnettävää tukea. Kyseiset tuet käsittävät useita pk-yrityksille ja käsityöläisille tyypillisiä toimialoja ja niiden vaikutus tulee ilmeisesti olemaan erityisen merkittävä vuoristoalueilla, joilla kyseisiä tukia tarvitaan erityisen paljon. Lisäksi komission rakennerahastoille esittämässä ohjelmasuunnitelmassa kaudelle 2000–2006 ⁽¹⁾ pk-yritykset asetetaan etusijalle alueellisen talouspoliittisen kehityksen ja työllisyyden turvaamiseksi.

⁽¹⁾ SEK(1999) 103 lopullinen.

(1999/C 370/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0745/99

esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kestävä kalastus

Onko komissio varmistanut, että PESCA-yhteisöaloitteen puitteissa myönnetty rahoitus käytetään luonnonsuojelua tukeviin tavoitteisiin? Jos näin ei ole, miten komissio perustelee asiaa?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 1999)

Pesca-toimenpideohjelman perusteella ei rahoiteta suoraan luonnonsuojelutoimintaa, sillä luonnonsuojelu ei ole ohjelman tavoitteena, mutta tietyillä Pesca-aloitteeseen kuuluvilla toimenpidekokonaisuuksilla on luonnonsuojelun säilyttämisen kannalta myönteisiä vaikutuksia.

Näistä voitaisiin mainita erityisesti liikakalastettujen lajien ja meren ekosysteemien suojeleminen, joka perustuu pyyntiponnistuksen monipuolistamistoimien tukemiseen ja kalastustoiminnan suuntaamiseen uusiin lajeihin tai uusille alueille sekä pyyntiponnistuksen vaikutusten seuranta ja merikartografiaa koskeviin pilottihankkeisiin; vesiviljelysuunnittelun ja laajaperäisten vesiviljelylaitteiden sekä vähäisiä ympäristövaikutuksia aiheuttavan vesiviljelykäytännön (uusien jätteitä koskevien kierrätysmenetelmien, sinisimpukoiden laajaperäisen merestä viljelyn) ja kalavarojen kestävään hoitoon tähtävään kalastajien koulutuksen tukeminen.

Pesca-aloite tarjoaa näin ollen merkittävät mahdollisuudet rahoittaa innovatiivisia hankkeita, joiden tarkoituksena on alan taloudellisen kannattavuuden ja meren luonnonsuojelun sekä meren ekosysteemien suojeleminen yhdistäminen, ja testata kalastuksen ja vesiviljelyn kestävä hallinnon uusia strategioita.

(1999/C 370/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0749/99

esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Kryptosporidioosi

Rahoittaako komissio tutkimuksia, jotka käsittelevät tyyppiin 1 kryptosporidioosin tarttuvuutta tyyppiin 2 verrattuna, tai onko aihetta käsitteleviä tutkimuksia suunnitteilla?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

Komissio rahoittaa Biomed 2 -ohjelmasta 36 kuukautta kestävä kryptosporidioosia koskeva hanketta ⁽¹⁾, joka alkoi 1. toukokuuta 1997.

Vaikka kryptosporidioosi-infektio on oireeton tai paranee itsestään ihmisillä, joiden immuunijärjestelmä toimii moitteettomasti, infektio on vaarallinen pikkulapsille ja yksilöille, joilla on immuunivajavuus. Tartunta siirtyy ihmisestä toiseen tai eläimistä ihmisiin, usein saastuneen veden välityksellä. Tällä hetkellä ei

ole olemassa tehokasta testausmenetelmää, jolla voitaisiin erottaa toisistaan eri alkuperää olevat loiseliöt. Hankkeessa keskitytään tehokkaiden geneettisten merkkiaineiden kehittämiseen kloonamalla *Cryptosporidium*in polymorfisia geenejä ja perustamalla *Cryptosporidium*-isolaattien pankki. Vuoden kuluttua hankkeen alkamisesta osallistujat ilmoittivat komissiolle identifioineensa kaksi geneettisesti erilaista ryhmää: ainoastaan ihmisillä esiintyvä genotyyppi 1 (tai H) ja sekä ihmisillä että eläimillä esiintyvä genotyyppi 2 (tai C). Kun Yhdistyneessä kuningaskunnassa analysoitiin ihmisten ulostenäytteitä useiden pienten epidemioiden yhteydessä, havaittiin, että tyyppi 1 liittyi lähes yksinomaan veden välityksellä tapahtuneisiin tartuntoihin, kun taas tyyppi 2 rajoittui eläintartuntoihin (sekä luonnossa että koetilanteessa). Aidsin yhteydessä esiintyvää kryptosporidioosia havaittiin enimmäkseen potilailla, jotka olivat saaneet HI-viruksen sukupuolitartuntana.

Yhteisön viidenteen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmaan (1998–2002) ⁽²⁾ kuuluvassa elämänlaatua ja luonnonvarojen hoitamista koskevassa avaintoiminnassa "Tartuntatautiin hallinta" asetetaan etusijalle riskinarvioinnin tutkimus ja uusien diagnosointitestien kehittäminen tartuntataudeille.

⁽¹⁾ Sopimus: BMH4-CT97-2557 "Molecular typing of *Cryptosporidium parvum*: monitoring of strain variation in AIDS patients and identification of transmission routes in parasite outbreaks".

⁽²⁾ EYVL C 137, 7.6.1997.

(1999/C 370/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0753/99

esittäjä(t): **Roberta Angelilli (NI) komissiolle**

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Torrita di Sienan kunnalle myönnettävät varat

Toscanean alueneuvoston päätöksellä nro 424 (3.11.1993) ehdotettiin osan Torrita di Sienan kunnasta ottamista epäsuotuisien maatalousalueiden luetteloon. Alueen maanviljelijäyhdistykset ovat lähettäneet toimivaltaisille viranomaisille, EU:n elimet mukaan lukien, lukuisia pyyntöjä saada tiedot siitä, mitä edellytetään luetteloon pääsemiseksi. Tähän päivään mennessä, vuosien kuluttua ja lukuisten pyyntöjen jälkeen, vastausta ei ole saatu.

Voisiko komissio tämän vuoksi kertoa,

1. katsooko se, että asianomaiset ovat jo odottaneet vastausta liian kauan, vaikka alueneuvosto on jo hyväksynyt asian direktiivin 75/268/ETY ⁽¹⁾ nojalla?
2. mitkä ovat direktiivin 75/268/ETY mukaiset menettelyt, jotta osa Torrita de Sienan kuntaa saadaan epäsuotuisien maatalousalueiden luetteloon?
3. katsooko se, että Torrita di Sienan kunnan kehittäminen on yleisen edun mukaista ja hyödyllistä ja että näin ollen varat on myönnettävä kiireellisesti maaseutuperinnön suojelemiseksi?

⁽¹⁾ EYVL L 128, 19.5.1975, s. 1.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Pyyntö, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, koskee osan Torrito di Sienan kunnan ottamista epäsuotuisien alueiden luetteloon ja se sisältyy useamman Italian alueen komissiolle esittämän pyynnön muodostamaan kokonaisuuteen.

Tehokkuuden vuoksi ja muihin jäsenvaltioihin sovellettavien menettelyiden mukaisesti Italian viranomaiset ja komissio ovat sopineet, että kaikki epäsuotuisia alueita koskevat muutos- ja laajennuspyynnöt käsitellään yhdessä. Pyyntö koskevat noin 160 kuntaa neljällä alueella Italiassa.

Yhteisön lainsäädännössä (maalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 20. toukokuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) 950/97 ⁽¹⁾) säädetään, että kun jäsenvaltiot antavat komissiolle tiedoksi epäsuotuisiksi alueiksi ehdotettujen alueiden rajat, niiden on samalla ilmoitettava kaikista muista näitä alueita koskevista asianmukaisista tiedoista. Tämän jälkeen komissio suorittaa teknisen tutkimuksen ja mahdollisesti kyseisten alueiden luokitteluun. Tähän päivään mennessä Italian viranomaisten välittämät tiedot eivät ole olleet riittäviä kyseisten alueiden tukikelpoisuuden tutkimiseksi ja niiden hyväksymiseksi.

Pian komissio ei enää voi luokitella alueita nykyisten sääntöjen mukaan. Neuvoston esittämässä luonnoksessa maaseudun kehittämistä koskevaksi asetukseksi ⁽²⁾ vastuu epäsuotuisien alueiden luokittelusta siirtyy jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 2.6.1997.

⁽²⁾ EYVL C 170, 4.6.1998.

(1999/C 370/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0764/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Viivytely tuomioistuimen vesien pilaantumista koskevien päätösten saattamisessa osaksi Kreikan kansallista lainsäädäntöä

Komissio päätti ryhtyä toimiin Kreikkaa vastaan tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta annetun direktiivin 76/464 ⁽¹⁾ 7 artiklan sekä tuomioistuimen Vegoritida-järven saastumista koskevien päätösten C-232/95 ja C-233/95 noudattamatta jättämisen johdosta.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Mihin 7 artiklan kohtiin komission syytökset laiminlyönneistä perustuvat?
2. Tietääkö komissio minkä vuoksi Kreikka viivyttää direktiivin ja tuomioistuimen päätösten sisällyttämistä osaksi kansallista lainsäädäntöään?

⁽¹⁾ EYVL L 129, 18.5.1976, s. 23.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4. toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY 7 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on laadittava ohjelmat mainitun direktiivin liitteessä olevaan luetteloon II kuuluvien aineiden päästöjen vähentämiseksi. Jäsenvaltioiden on yksilöitävä kaikki vesiin tehtävät päästöt, jotka todennäköisesti sisältävät jotakin luettelon II ainetta (7 artiklan 1 kohta), vahvistettava laatutavoitteet vesiin päästettäville luettelon II aineiden päästöille (7 artiklan 3 kohta), otettava käyttöön päästöihin sovellettava lupamenettely, jossa asetetaan laatutavoitteisiin perustuvat päästöjen raja-arvot (7 artiklan 1 kohta), annettava tarvittaessa erityissäännökset aineiden ja tuotteiden koostumuksesta ja käytöstä (7 artiklan 4 kohta) ja asetettava määräajat ohjelmien toteuttamiselle (7 artiklan 5 kohta).

Direktiivi 76/464/ETY on pantava täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa. Kreikka ei ole laatinut direktiivin mukaisia ohjelmia, joten yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon valvomisesta vastaava komissio on vienyt asian yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (entinen 169 artiklan) mukaisesti. Komissio ei ole tietoinen syistä, joiden vuoksi Kreikka ei ole täyttänyt direktiivin 76/464/ETY mukaisia velvoitteitaan.

Yhteisön tuomioistuin on todennut 11. kesäkuuta 1998 antamassaan tuomiossa, että Kreikka on jättänyt täyttämättä direktiivin 76/464/ETY mukaiset velvollisuutensa, kun se ei ole laatinut ohjelmia (laatutavoitteiden vahvistaminen ja niiden täytäntöönpanon määräajat mukaan luettuina), joiden tavoitteena on vähentää direktiivin 76/464/ETY liitteeseen II kuuluvien vaarallisten aineiden aiheuttamaa vesien pilaantu-

mista Vegoritis-järven ja siihen laskevassa Soulos-joessa sekä Pagasitikosin lahdessa. Komissio lähetti Kreikalle 18. joulukuuta 1998 virallisen ilmoituksen EY:n perustamissopimuksen 171 artiklan mukaisesti.

Kreikan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 11. tammikuuta 1999 toimenpiteistä, jotka on toteutettu yhteisön tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanemiseksi. Näitä toimenpiteitä tarkastellaan parhaillaan.

(1999/C 370/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0765/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Lianokladin ja Domokosin välisen uuden rataosuuden rakentaminen

Saamieni Lianokladin ja Domokosin välistä uutta rataosuutta koskevien tietojen mukaan tämän hankkeen yhteydessä on tehty ehdotus, johon sisältyy 23 kilometrin mittaisen ja yhteensä 260 miljardia maksavan tunnelin rakentaminen, sekä toinen ehdotus, johon sisältyy 11 kilometrin mittainen tunneli ja jäljellä olevan osuuden rakentaminen maan pinnalle, kustannuksiltaan yhteensä 160 miljardia. Jälkimmäisessä vaihtoehdossa ehdotetaan uuden rautatieaseman rakentamista Lamiaan kahden kilometrin päähän kaupungin keskustasta, kun taas edellisessä vaihtoehdossa ehdotetaan säilytettäväksi nykyinen Lianokladin asema, joka palvelisi myös yhdeksän kilometrin päässä sijaitsevaa Lamian kaupunkia.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Onko komissio tietoinen Lianokladin ja Domokosin välisen rataosuuden rakentamisen yhteydessä tehdyistä ehdotuksista?
2. Mitkä ovat komission arviot näistä ehdotuksista kustannusnäkökohdat ja yhteiskunnalle koituvan hyödyn huomioon ottaen?
3. Mikä on komission arvio hankkeen loppuun saattamisen todennäköisestä ajankohdasta?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Komissio on tietoinen Lamian ja Domokosin sekä Lianokladin ja Domokosin välisiä uusia rataosuuksia koskevista erilaisista ehdotuksista. Tämä Ateenan ja Thessalonikin väliseen rataosuuteen kuuluva osuus sijaitsee vuoristoalueella, ja uusi ratalinjahanke olisi epäilemättä erittäin kallis ja teknisesti vaikea toteuttaa.

Tällä perusteella kyseistä rataosuutta koskevan tutkimuksen rahoitukseen osallistuva vuosien 1994–1999 ”Rautatiet”-toimintaohjelman seurantakomitea päätti vuoden 1999 alussa tutkia kyseiset ehdotukset ennen päätöksen tekemistä.

Kreikan viranomaiset valmistelevat parhaillaan tätä tutkimusta, jotta vaihtoehtoisia ratkaisuja voitaisiin vertailla tekniseltä, taloudelliselta ja sosiaaliselta kannalta. Tämä vaihe päättyy todennäköisesti kuluvan vuoden lopussa tai vuoden 2000 alussa, joten lopulliset päätökset voidaan tehdä seuraavaa ohjelmakautta 2000–2006 silmälläpitäen.

(1999/C 370/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0766/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Ateenan ja Thessalonikin välinen rataosuus

Yhteisön toiseen tukikehykseen sisältyy rautateiden osalta Tithoreasin ja Lianokladin välisen (50 kilometrin pituisen) uuden rataosuuden rakentaminen sekä Ateenan ja Thessalonikin välisen rataosuuden sähköistäminen, jonka ansiosta matkustusaika näiden kaupunkien välillä lyhenisi 4 tuntiin 20 minuuttiin. Nyt kun toisen tukikehyksen toteuttaminen lähenee loppuaan, edellä mainitut hankkeet eivät ole edenneet lainkaan, Ateenan ja Thessalonikin välinen matkustusaika on edelleen 6 tuntia, ja nykyisellä töiden etenemisvauhdilla toiseen tukikehykseen sisältyviä tavoitteita ei saavuteta edes vuoteen 2006 mennessä.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Mistä nämä viivästymiset komission mielestä johtuvat?
2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä asian johdosta?
3. Miten komissio suhtautuu kolmanteen tukikehykseen, kun näyttää siltä, että toisen tukikehyksen sisältämät tavoitteet saavutetaan kahdeksan vuoden viiveellä?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

On totta, että vuosia 1994–1999 koskevien yhteisön tukikehysten ja koheesiorahaston päätavoite Kreikan rautatieliikenteessä on Ateenan ja Thessalonikin välisen rataosuuteen tehtävien investointien toteuttaminen rataosuuden suunnittelun, sähköistämisen ja opastinlaitteiston osalta siten, että näiden kaupunkien välinen matkustusaika lyhenisi 5 tunnista 50 minuutista (1994) 4 tuntiin 20 minuuttiin vuoteen 2000 mennessä.

Tällä hetkellä lähes kaikkien "Rautatiet"-toimenpideohjelmassa mainittujen hankkeiden toteuttaminen on vielä kesken. Edellä mainitun toimenpideohjelman pienhankkeiden on kuitenkin suunniteltu valmistuvan vuonna 2001. Kreikan viranomaisten tuoreimpien arvioiden mukaan Tithorean ja Lianokladin välisen 50 kilometrin pituisen rataosuuden rakentamista koskevan suurhankkeen ja erityisesti Euroopan aluekehitysrahaston osarahoittaman Kallidromo-hankkeen uskotaan valmistuvan vuoden 2005 tienoilla.

Koheesiorahastosta rahoitetut Evangelimosin ja Leptokarian välisen uuden rataosuuden rakentamistyöt sekä koko Ateenan ja Thessalonikin välisen rataosuuden sähköistämistyöt arvioidaan saatavan päätökseen vuosien 2004–2005 tienoilla. Koska Ateenan ja Thessalonikin kaupunkien välisen matkustusajan lyhentäminen on riippuvainen erityisesti Kallidromo-hankkeen ja sähköistämisen loppuunsaattamisesta, tämä tavoite ei toteudu vuonna 2000.

Viivästyminen johtuu pääasiassa siitä, että Ergose-yhtiön perustamisprosessi eteni hitaasti ja että sen varsinaisen toiminnan käynnistäminen vaati aikaa (ohjausohjelman aloittamisen jälkeen perustamisprosessi kesti noin kolme vuotta ja käynnistysprosessi noin neljä vuotta). Tavoitteen saavuttamista viivästyttivät myös yhtiön perustamisvaiheen aikana havaitut eräät puutteet.

Komissio aloittaa Kreikan viranomaisten kanssa lähiaikoina neuvottelut yhteisön rahastojen Kreikassa osarahoittamien rautatiehankkeiden ongelmista ja näkymistä. Neuvotteluissa tarkastellaan sekä nykyisen ohjelmakauden tukikehyksiä että valmistautumista seuraavaan ohjelmakauteen 2000–2006.

(1999/C 370/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0767/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Arkeologiset kaivaukset Pidnassa Pierian läänissä

Pierian läänissä sijaitseva antiikin ajan Pidna oli Makedonian vanhin kaupunkiasutuksen keskus 5. vuosisadalla. Alueella tehtiin tärkeitä arkeologisia löytöjä uuden rautatietelinjan, Katerinin ja Thessalonikin välisen valtatieen toisen tieosuuden ja maakaasuputken rakennustöiden yhteydessä. Määrärahojen puutteen vuoksi tähänastiset kaivaukset alueella eivät ole olleet järjestelmällisiä vaan luonteeltaan lähinnä ensiaputoimenpiteitä ja ne oli suunniteltu suurten rakennustöiden tarpeita ajatellen.

Siinä tapauksessa että komissiolta tiedustellaan asiaa, kannattaako se kaivausten jatkamista aikaisempaa järjestelmällisemmin menetelmin ja museon perustamista alueelle, jotta löydöksiä voitaisiin hyödyntää alueen kehittämisessä?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Rafael-ohjelmasta ja yhteisön rakennerahastoista ei voida suoraan myöntää rahoitusta arkeologisiin kaivauksiin. Sitä vastoin sellaiset hankkeet arkeologisiin kohteiden hyödyntämiseksi, jotka houkuttelevat enemmän vierailijoita ja kehittävät näin kyseisten alueiden turismia, voivat saada tukea yhteisön rakennerahastoista.

Tässä mielessä Pydnan arkeologisen alueen hyödyntämistä koskeva hanke ja sen osana myös museon rakentaminen voisi saada tukea, koska se tukisi Keski-Makedonian kehitystä. Tässä yhteydessä on hyvä muistuttaa, että toimenpideohjelmien puitteissa rahoitettavien hankkeiden ehdottaminen kuuluu kansallisille viranomaisille.

(1999/C 370/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0774/99

esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE) komissiolle

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: TACIS-projekti A2.01/96 koulutussimulaattorin toimittamiseksi armenialaiselle Medzamorin ydinvoimalaitoksen kakkosyksikölle

Euroopan komissio on julistanut tarjouskilpailun koulutussimulaattorin toimittamiseksi Armenian Medzamorin ydinvoimalaitoksen kakkosyksikölle. On kuitenkin keskusteltu projektin antamisesta suoraan sellaiselle konsortiolle, jolla ei ole vastaavaa tuotetta valmiina vaan jonka on myös kehiteltävä tuote. Sopivan ohjelmiston kehittelyyn menee vuosia.

APROS-ohjelmistoa on suunniteltu Suomessa vuodesta 1986. APROS on monipuolinen ohjelmisto, jota on käytetty laajasti koulutussimulaattorisovelluksissa. Ainakin 50 eri APROS-sovellusta on ollut käytössä.

APROS-referenssejä on Kozloduyn, Paksin ja Kuolan ydinvoimaloissa. Erityisesti Kuolan ydinvoimala on hyvin samankaltainen Medzamorin ydinvoimalan kanssa. APROS on ollut käytössä onnettomuusanalyysissa tammikuusta 1995 ja koulutussimulaattorisovelluksena joulukuusta 1997 asti. Valmis ja koeteltu Kuolan koulutussimulaattori varmistaa sen, että APROS:iin perustuva koulutussimulaattori on vahva ja kustannustehokas vaihtoehto myös Medzamorin ydinvoimalalle.

Ainoastaan tarjouskilpailu takaa, että kaikkien halukkaiden osapuolten vahvat alueet tulevat huomatuiksi ja että kyseiseen projektiin tullaan käyttämään resurssit kustannuksiltaan tehokkaasti eikä tuotekehitystä makseta avustusrahoin. Kilpailuttaminen varmistaa myös sen, että Euroopan yhteisön kilpailuttamisen ja avoimuuden periaatteet toteutuvat.

Haluan kysyä, onko komissiolla aikomus asettaa kyseinen projekti tarjouskilpailuun, johon voisivat osallistua kaikki projektista kiinnostuneet tahot?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Ydinturvallisuutta koskevista Phare- ja Tacis-ohjelmista on toimitettu monikäyttöisiä koulutussimulaattoreita kaikkiin sellaisiin uusien itsenäisten valtioiden sekä Keski- ja Itä-Euroopan (KIE) maiden ydinvoimaloihin, joissa käytetään VVER 440 -tyyppisiä reaktoreita. Hanke annettiin toimeksi tarjouskilpailumenettelyllä vuonna 1994. Armeniassa sijaitseva Medzamorin ydinvoimala oli aluksi mukana, mutta toimitusta ei tehty, koska voimala suljettiin vuonna 1988 tapahtuneen maanjäristyksen vuoksi.

Kun kyseinen voimala Armeniassa päätettiin käynnistää uudelleen, kansainvälinen yhteisö päätti pyrkiä saamaan Armenian viranomaisilta pikaisen lupauksen siitä, että voimala suljetaan mahdollisimman pian, ja samalla auttaa Armeniaa käyttämään voimalaa mahdollisimman turvallisesti sen aikaa, kun se on vielä toiminnassa.

Simulaattorin toimittamisesta Medzamorin voimalalle päätettiin näissä olosuhteissa. Ohjelmisto oli kehitetty jo muita vastaavanlaisia voimaloita varten. Tilanteen kiireellisyydestä johtuen käytännöllisin ratkaisu oli tilata laitteet ja ohjelmisto samalta toimittajalta, joka on toimittanut kaikki muut VVER-simulaattorit. Tämän vuoksi komissio päätti toimia näin.

(1999/C 370/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0775/99

esittäjä(t): W.G. van Velzen (PPE) komissiolle

(16. maaliskuuta 1999)

Aihe: Delta Radion Pohjanmereen rakennettavat linkkimastot

Delta Radio aikoo rakentaa kaksi 400 metriä korkeaa linkkimastoa Pohjanmereen Zeelandin maakunnan edustalle, juuri Alankomaiden 12 mailin aluevesirajan ulkopuolelle. Niiden kautta Delta Radio lähettää ohjelmaa ensisijaisesti Yhdistyneeseen kuningaskuntaan käyttämällä 171 kHz:n taajuutta. Tämä taajuus on kansainvälisen televiestintää koskevan yleissopimuksen mukaan annettu Alankoimaiden käyttöön. Delta Radio on valinnut tämän sijainnin, koska menettelyt, joita noudatetaan, kun yritys perustetaan Pohjanmeren alueelle, ovat huomattavasti yksinkertaisempia muun muassa sen vuoksi, että ympäristövaikutusten arvioinnin menettelyä ei sovelleta.

1. Koska on ilmennyt, että Alankomaiden hallitus on viivästyttänyt liikaa yksinomaisen talousvyöhykkeen perustamista koskevan lain säätämistä, sillä ei ole juurikaan keinoja estää Delta Radiota toteuttamasta aikeitaan. Missä määrin eurooppalaiset ympäristövaikutusten arviointia ja elinympäristöä koskevat direktiivit tarjoavat mahdollisuuksia estää tällaisen lähettimen rakentamisen?

2. Onko EU:lla ylipäänsä mahdollisuuksia säännellä rakennelmien, laitteiden ym. pystyttämistä merialueille, jotka ovat jäsenvaltioiden välissä mutta kuitenkin niiden aluevesirajojen ulkopuolella, vai voidaanko tällaisia laitteita pystyttää mereen ilman, että otetaan huomioon alueen kala- ja lintukannalle aiheutuvat vahingot, merenkulun vaarat jne?

3. Delta Radio 171 BV on rekisteröity alankomaalaiseksi yritykseksi. Se on valinnut lähettävänsä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan suuntautuvat lähetyksensä aluevesien ulkopuolelta. Mitä oikeudellista kehystä tässä sovelletaan?

4. Voiko Delta Radio noin vain käyttää Alankomaille tarkoitettua taajuutta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan suunnatuissa lähetyksissään?

5. Aikooko komissio neuvotella niiden jäsenvaltioiden kanssa, joiden rajat ulottuvat Waddenzeehen, Pohjanmereen tai Välimereen, tällaisten toimien sääntelyyn tarvittavasta lainsäädännöstä ja estääkseen aluesuunnittelun periaatteiden, kuten ympäristövaikutusten arvioinnin, kiertämisen?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 1999)

1., 2. ja 5. Parlamentin jäsen kertoo kysymyksessään, että Delta Radio aikoo rakentaa kaksi 400 metriä korkeaa radiomastoa Pohjanmereen Zeelandin maakunnan edustalle juuri Alankomaiden 12 mailin aluevesirajan ulkopuolelle. Parlamentin jäsen ottaa esille tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY (1) (ympäristövaikutusten arviointia koskeva direktiivi eli YVA-direktiivi) ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun direktiivin 92/43/ETY (2) (luontotyyppidirektiivi) tulkinnan.

Alankomaiden yksinomaisella talousvyöhykkeellä Pohjanmeressä Zeelandin läheisyydessä ei ole yhtään Alankomaiden luontotyyppidirektiivin 4 artiklan mukaisesti ehdottamaa Natura 2000 -aluetta, eikä ole selvää, että tässä tapauksessa olisi kysymys suojelualueeseen kohdistuvasta uhasta. Jos suunnitellulla toiminnalla on todennäköisesti merkittävä vaikutus luontotyyppidirektiivin soveltamisalaan kuuluvaan suojelualueeseen ja se johtaisi luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymiseen, luontotyyppidirektiiviä sovelletaan yleensä, vaikka kysymyksessä olisi jäsenvaltion yksinomainen talousvyöhyke.

Suunniteltua toimintaa ei mainita YVA-direktiivissä, joten siihen ei sovelleta tätä direktiiviä. Jos tietty toiminta kuitenkin kuuluu YVA-direktiivin soveltamisalaan, koska se on mainittu direktiivin liitteessä I tai II, direktiiviä sovelletaan periaatteessa myös jäsenvaltion yksinomaisella talousvyöhykkeellä. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnalla anotaan lupaa ja että toiminnan ympäristövaikutukset arvioidaan.

3. Koska parlamentin jäsenen mainitsemaan tilanteeseen liittyy rajat ylittävää toimintaa, siihen on todennäköisesti sovellettava EY:n perustamissopimuksen mukaisia vapaata liikkumista koskevia määräyksiä.

4. Delta Radio voi käyttää 171 kHz:n taajuutta lähettäessään ohjelmia Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sillä edellytyksellä, että 1) Alankomaiden viranomaiset ovat myöntäneet sille lähetyksluvan ja 2) Alankomaiden viranomaiset ovat huolehtineet asianmukaisesta yhteensovittamisesta Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa haitallisten häiriöiden estämiseksi. Jos mainitut edellytykset täyttyvät, ei ole olemassa mitään teknisiä syitä (esimerkiksi taajuusalueiden hallinnointi), joiden perusteella Delta Radiota voitaisiin kieltää lähettämästä ohjelmia Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

(¹) EYVL L 73, 14.3.1997.

(²) EYVL L 206, 22.7.1992.

(1999/C 370/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0779/99

esittäjä(t): **Cristiana Muscardini (NI) komissiolle**

(29. maaliskuuta 1999)

Aihe: Yksityistäminen ja meijerialan monopolit

Parmalat on äskettäin ostanut useita italialaisia meijerialan yrityksiä Polenghista Rooman keskusmeijeriin Centrale del latte di Roma ja aloittanut laajentumisen ulkomaille, erityisesti Brasiliaan. Nämä hankinnat ovat merkinneet yhtiön velkataakan kasvua ja aiheuttaneet tosiasiallisen monopolitilanteen meijerialalla.

Voiko komissio, joka puuttui asianmukaisesti Centrale del latte di Roman ensimmäiseen myyntiin, joka silloin katsottiin valtiontueksi, ilmoittaa aikooko se nyt toimia asiassa estämällä yritysoston, joka synnyttää maitoalalle monopolin tai ainakin määräävässä asemassa olevan yhtiön, joka on kuluttajien etujen ja alan vapaan kilpailun periaatteen vastainen?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Komissiolle on sulautuma-asetuksen (¹) mukaan yksinomainen toimivalta kaikissa yhteisön laajuisissa yrityskeskittymissä – sulautumisissa, yrityskaupoissa ja täystoimisissa yhteisyrityksissä. Tällöin ne koskevat yrityksiä, joiden liikevaihto vastaa sulautuma-asetuksessa esitettyjä kynnyksarvoja. Jäsenvaltiot voivat soveltaa omaa sulautumalainsäädäntöään yrityksiin, joiden liikevaihto on näitä arvoja alempi.

Kaikista sulautuma-asetuksen kattamista yrityskeskittymistä on ilmoitettava komissiolle ennen niiden toteutumista.

Komissio tutkii kaikki sille ilmoitetut yrityskeskittymät arvioidakseen, ovatko ne luomassa tai vahvistavtko ne määräävää asemaa, joka estää merkittävästi kilpailua yhteismarkkinoilla tai huomattavassa osassa niitä. Komissio tekee tutkimuksen tulosten pohjalta päätöksen yrityskeskittymien soveltuvuudesta tai soveltamattomuudesta yhteismarkkinoille.

Komissio ei ole vielä saanut ilmoitusta arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta Parmalatin yrityskaupasta. Kaupalla ei liene kuitenkaan yhteisön laajuisuutta. Komissio onkin saanut tietoonsa, että Italian kilpailuviranomainen (Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato) tutkii kyseisen yhtiön kauppvoja. Kilpailuviranomainen on jo päättänyt Centrale Latte di Roman ostoja koskevan menettelyn, mutta Polenghia koskeva tutkinta on vielä kesken.

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä osoittamaan samanlaisen kysymyksen Italian kilpailuviranomaiselle.

(¹) Neuvoston asetus (ETY) 4064/89, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, EYVL L 395, 30.12.1989; oikaistu toisinto EYVL L 257, 21.9.1990; sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) 1310/97, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1997, yrityskeskittymien valvonnasta annetun neuvoston asetuksen (ETY) 4064/89 muuttamisesta, EYVL L 180, 9.7.1997; oikaistu: EYVL L 40, 13.2.1998.

(1999/C 370/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0780/99

esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) komissiolle

(16. maaliskuuta 1999)

Aihe: Puoluerahoitus

Kuten muun muassa Tsatsosin mietinnössä A4-0342/96 esitetään ja kuten vuosien käytäntö osoittaa, Euroopan poliittisille puolueille myönnetään yhteisön varoista taloudellista tukea. En kuitenkaan pysty selvästi erottamaan näitä avustuksia talousarviosta.

Sen vuoksi esitän komissiolle seuraavat kysymykset:

1. Kuinka paljon tukea vuoden 1999 talousarviossa myönnetään Euroopan poliittisille puolueille?
2. Mitkä puolueet saivat taloudellista tukea ja kuinka paljon tukea kukin puolue sai?
3. Mitkä ovat tuen oikeusperustat primaarisessa ja sekundaarisessa yhteisöoikeudessa?
4. Korotettiinko tukea talousarviovuonna 1999 Euroopan parlamentin vaalien vuoksi, ja jos näin on, paljonko tukea korotettiin?
5. Mitä edellytyksiä puolueen on täytettävä saadakseen EU:n tukea?
6. Kuinka paljon rahaa talousarviossa varataan parlamentin yksittäisille puolueeryhmille henkilöstö-, hallinnointi- ja matkakuluittain jaoteltuna?

Komission jäsenen Erkki Liikasan komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Dimitris Tsatsosin mietinnön johdosta on Euroopan parlamenttia koskevaan yleisen talousarvion pääluokkaan perustettu poliittisten puolueiden rahoittamista koskeva uusi budjettikohta (kohta 3710). Vuosien 1998 ja 1999 talousarviossa kyseisessä kohdassa käytetään p. M. -merkintää.

Niin kuin Tsatsosin mietinnön kohdassa 6a mainitaan, budjettikohdan täytäntöönpano vaatii uuden perussäädöksen. Talousarvion kohdan 3710 selvitysosassa todetaan, että primäärioikeuden oikeusperustana on EY:n perustamissopimuksen 191 artikla (entinen 138 a artikla).

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymys määrärahojen jakautumisesta eri puolueeryhmien kesken kuuluu Euroopan parlamentin hallinto-osastolle, jonka tehtävänä on hyväksyä parlamenttia koskevan pääluokan I tulot ja menot.

(1999/C 370/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0782/99

esittäjä(t): John Iversen (PSE) komissiolle

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Telakkatuki EU:ssa

Tanskalainen telakka Aarhus Flydedok A/S teki 26. tammikuuta 1999 konkurssin, joka johtaa siihen, että noin 2 000 ihmistä menettää työpaikkansa. Konkurssi aiheutuu muun muassa telakkateollisuuden erilaisista kilpailuedellytyksistä. Joidenkin yhteisön jäsenvaltioiden telakat saavat ilmeisesti edelleen valtion tukea, kun taas toisten on pärjättävä markkinaehdoin, mikä ei näytä vastaavan EU:lla tällä alalla olevia

tavoitteita. Uusin esimerkki tästä on saksalainen telakka Meyer Werft, joka on saanut läpi sopimuksen kahden aluksen rakentamisesta Indonesialle kehitysmaavarojen pohjalta. Tätä taustaa vasten kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Mihin aloitteisiin komissio aikoo ryhtyä lopettaakseen valtion tuet tälle alalle EU:ssa?
2. Missä vaiheessa ovat EU:n, USA:n, Japanin ja Norjan väliset OECD:n puitteissa käytävät neuvottelut telakkateollisuuden valtion tukien poistamisesta?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

1. Mahdollisuuksia myöntää valtiontukea yhteisön laivanrakennusalalle on viime vuosina vähitellen rajoitettu. Lisäksi komissio seuraa tarkoin tälle alalle myönnettävää valtiontukea. Valitettavasti OECD:n laivanrakennussopimus ei ole tullut voimaan suunnitelmien mukaisesti. Näin ollen komissio antoi vuonna 1998 ehdotuksen neuvoston asetukseksi (EY) 1540/98 (annettu 29 päivänä kesäkuuta 1998) laivanrakennusteollisuudelle myönnettävän tuen uusien sääntöjen vahvistamisesta ⁽¹⁾. Tämän 1. tammikuuta 1999 voimaan tulleen asetuksen mukaan laivanrakennukselle myönnettävä sopimuskohtainen tuki päättyy 31. joulukuuta 2000. Asetuksessa sallitaan edelleen toimintatuki, joka myönnetään kehitysmaalle annettava kehitysapuna, mutta siinä säädetään tiukemmista ehdoista kuin laivanrakennukselle myönnettävästä tuesta 21 päivänä joulukuuta 1990 annetussa seitsemännessä neuvoston laivanrakennusdirektiivissä 90/684/ETY ⁽²⁾. Jotta kehitysapua ei käytettäisi telakalle myönnettävänä piilotoimintatukena, jäsenvaltion on nyt osoitettava komissiolle, että kehitysapu on kaikkien telakoiden haettavissa. Lisäksi kaikesta kehitysapuun tarkoitettua tuesta on ilmoitettava erikseen komissiolle, ja sille on saatava komission hyväksyminen. Komission on kaikissa tapauksissa tarkastettava tukeen sisältyvä kehitysosuus sen varmistamiseksi, että siihen sisältyy aitoa kehitysapua.

2. Ei näytä kovin todennäköiseltä, että Yhdysvaltain kongressi ratifioi OECD:n laivanrakennussopimuksen. Yhteisön laivanrakennusteollisuus on vastustanut sitä, että kokeiltaisiin mahdollisuutta panna OECD:n sopimus täytäntöön "neljän kesken" (ilman Yhdysvaltoja), eikä suurin osa jäsenvaltioistakaan kannata tätä vaihtoehtoa. Muista mahdollisista ratkaisuista keskustellaan seuraavassa OECD:n työryhmän nro 6 kokouksessa, joka pidetään 31. toukokuuta 1999.

⁽¹⁾ EYVL L 202, 18.7.1998.

⁽²⁾ EYVL L 380, 31.12.1990.

(1999/C 370/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0788/99

esittäjä(t): Graham Mather (PPE) komissiolle

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Komission kritiikki brittiläistä MCA:ta (Medicines Control Agency) kohtaan

Osa Yhdistyneen kuningaskunnan teollisuudesta on esittänyt valituksen MCA:ta kohtaan, minkä seurauksena myös komissio on arvostellut lääkevalmisteiden valvonnasta vastaavaa MCA:ta, koska viranomaiset eivät ole pystyneet soveltamaan lääkevalmisteita koskevaa lainsäädäntöä tuoteluokituksen raja-alueilla, johon kuuluvat elintarvikkeet, kosmetiikka, lääkintään käytettävät tuotteet ja lääkevalmisteet. Yhdistynyt kuningaskunta on vastikään esittänyt tätä alaa koskevia uusia lainsäädäntöehdotuksia.

1. Mikä oli komission MCA:ta kohtaan osoittaman kritiikin perimmäinen tavoite?
2. Ottavatko komission mielestä Yhdistyneen kuningaskunnan asiaa koskevat lainsäädäntöehdotukset huomioon tämän kritiikin?

3. Katsooko komissio, että uudet lainsäädäntöehdotukset eivät rajoita kohtuuttomasti tiettyjen tuotteiden saatavuutta Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja näin häiritse sisämarkkinoiden saumatonta toimintaa?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26. tammikuuta 1965 annetun direktiivin 65/65/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan mukaan lääkkeeksi katsotaan kaikki aineet tai aineitten yhdistelmät, jotka on tarkoitettu ihmisen tai eläimen sairauden hoitoon tai ehkäisyyn. Myös kaikki aineet tai aineitten yhdistelmät, jotka voidaan antaa ihmiselle tai eläimelle sairauden syyn selvittämiseksi taikka elintoimintojen palauttamiseksi, korjaamiseksi tai muuttamiseksi ihmisessä tai eläimessä, on katsottava lääkkeeksi. Yleinen periaate on, että valmiiksi valmistetut lääkkeet voidaan saattaa jäsenvaltion markkinoille ainostaan, jos niiden laatu, turvallisuus ja tehokkuus on todistettu markkinoille saattamisen lupamenetelyssä.

Jäsenvaltioiden olisi pitänyt panna näitä perussäännöksiä täytäntöön lainsäädännössään jo vuosien ajan. Komissio sai kuitenkin tietoonsa erästä tiettyä tuoteryhmää koskevan valituksen yhteydessä, ettei Yhdistyneen kuningaskunnan laissa pantu edellä mainittuja sääntöjä johdonmukaisesti täytäntöön kaikkien Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoilla olevien tuotteiden osalta (erityisesti tiettyjen ”terveystuotteiden” osalta). Komission oli tuolloin yhteisön lainsäädännön valvojan ominaisuudessaan kehotettava Yhdistynyttä kuningaskuntaa saattamaan lääkkeiden luokitusta koskeva kansallinen lainsäädäntönsä yhteisön lainsäädännön mukaiseksi.

Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että ne aikovat saavuttaa tavoitteen eli yhteisön lainsäädännön täyden noudattamisen hyväksymällä nopeasti uudet lääkkeiden luokitusta koskevat säännösehdotukset. Komissio odottaa, että kyseisten uusien säännösten antamisella päästään tähän tavoitteeseen ja toivoo, että lääkkeitä koskevan yhteisön lainsäädännön täysipainoinen täytäntöönpano Yhdistyneessä kuningaskunnassa edistää sisämarkkinoiden toimivuutta.

⁽¹⁾ EYVL 22, 9.2.1965.

(1999/C 370/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0790/99

esittäjä(t): Graham Mather (PPE) komissiolle

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: The Intervention Board Executive Agency (Iso-Britannia) ja YMP-varat

IBEA (The Intervention Board Executive Agency) on vastuussa Ison-Britannian parlamentille yhteisen maatalouspolitiikan markkinasäännösten ja maatalouden tukitoimien täytäntöönpano- ja hallintokustannuksista Iso-Britanniassa.

Komissio ilmoitti vastauksessaan varainhoitovuotta 1996–1997 koskevaan kysymykseen E-3331/98⁽¹⁾, että se ei ole täysin tyytyväinen YMP-varojen hallinnointiin Iso-Britanniassa.

1. Onko komissio tyytyväinen IBEA:n varojen hallinnointiin varainhoitovuonna 1997–1998?
2. Pitkö komissio tarpeellisenä hylätä IBEA:n suorittamien maksujen palautus tämän ajanjakson osalta tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevien menettelyjen yhteydessä? Kuinka suuria maksut olivat?
3. Aikooko komissio julkaista yhteenvedon tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevista menettelyistä Iso-Britannian varainhoitovuoden 1997–1998 ja tulevien varainhoituvuosien osalta?

⁽¹⁾ EYVL C 207, 21.7.1999, s. 53.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 1999)

Tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn uudistamisen yhteydessä kyseinen menettely päätettiin jakaa kahteen osaan varainhoitovuodesta 1996 alkaen: tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevassa ensimmäisessä vaiheessa todetaan tilinpäätöksissä annetut tiedot oikeiksi, täydellisiksi ja tarkoiksi (yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 729/70⁽¹⁾ 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti – tilien tarkastaminen ja hyväksyminen) ja toisessa vaiheessa suljetaan yhteisön rahoituksen ulkopuolelle kaikki menot, joita ei ole toteutettu yhteisön säännösten mukaisesti (neuvoston asetuksen (ETY) 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohta – sääntöjenmukaisuustarkastus).

1. Komissio on tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn perusteella yleisesti ottaen tyytyväinen varainhoitovuoden varainhoitoon. Merkittäviä parannuksia on saatu aikaan verrattuna edelliseen vuoteen, ja Yhdistyneen kuningaskunnan kansallinen tilintarkastusvirasto antoi hyväksyvän lausunnon maksajaviraston tileistä.

2. Varainhoitovuoden 1997–1998 tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyä koskevaa päätöstä ei ole vielä tehty. Komission olisi tehtävä kyseinen päätös 30 päivään huhtikuuta 1999 mennessä, ja päätös julkaistaan. Varainhoitovuotta 1997–1998 koskeva sääntöjenmukaisuustarkastus on pantu alulle, mutta päätöksen saamiseen kuluu vielä aikaa. Päätökset julkaistaan heti, kun ne on tehty.

3. Kustakin tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelystä laaditaan kertomus. Kertomukset toimitetaan järjestelmällisesti parlamentin talousarvion valvontavaliokunnalle. Kertomus varainhoitovuoden 1997–1998 tilinpäätöksestä laaditaan tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä. Sitä odotellessa arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle toimitetaan erikseen jäljennös varainhoitovuoden 1996–1997 tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä laaditusta kertomuksesta (5 artiklan 2 kohdan b alakohta).

⁽¹⁾ EYVL L 94, 28.4.1970.

(1999/C 370/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0794/99

esittäjä(t): Raimondo Fassa (ELDR) komissiolle

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Komission toimet oikeudenmukaisen kaupan puolesta

Euroopan parlamentti on hyväksynyt oikeudenmukaista kauppaa koskevan mietinnön (A4-0198/98), jossa esitetään selkeät määrittelyperusteet ja eräitä poliittisia painopisteitä tämän tärkeän yhteistyömuodon hyödyntämiseksi ja puolustamiseksi.

Viime joulukuussa hyväksytyssä komission vuoden 1999 toimintaohjelmasta annetussa päätöslauselmassa (B4-1072/98) Euroopan parlamentti pyysi komissiota laatimaan aloitteen oikeudenmukaista kauppaa tukevan politiikan kehittämiseksi ”Euroopan parlamentin mietinnön pohjalta”.

Oikeudenmukaisen kaupan merkitys on kasvanut ja sitä pitää tukea. On laadittava säännöt väärinkäytösten estämiseksi ja kuluttajien avoimen tiedonsaannin sekä tuottajien ja oikeudenmukaista kauppaa harjoittavien oikeuksien turvaamiseksi. Mihin toimiin komissio on tähän asti ryhtynyt Euroopan parlamentin mietinnön ohjeiden toteuttamiseksi?

Mitkä ovat oikeudenmukaista kauppaa tukevan yleisen politiikan kehittämisen aikataulut, alkaen sertifioinnin varmentamisesta?

Voiko komissio viipymättä ilmoittaa, mitä hankkeita on tähän mennessä rahoitettu, ketkä ovat saaneet tukea, minkälaisia hankkeet ovat luonteeltaan ja mikä on niiden kesto?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio on tyytyväisyydellä pannut merkille oikeudenmukaista kauppaa koskevan parlamentin mietinnön. Se on saamassa päätökseen asiaa käsittelevän tiedonannon, joka on valmis julkaistavaksi piakkoin. Komissio odottaa tiedonannon julkistamisen synnyttävän laajaa keskustelua kaikkien niiden tahojen kanssa, joita oikeudenmukainen kauppa koskee ja jotka ovat kiinnostuneita asiasta. Kuultuaan kaikkia tahoja komission olisi kyettävä kehittämään oikeudenmukaista kauppaa koskevaa kokonaisvaltaista politiikkaa.

Komission rahoittamia hankkeita koskevat tiedot toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(1999/C 370/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0795/99

esittäjä(t): Reimer Böge (PPE) komissiolle

(22. maaliskuuta 1999)

Aihe: Eläinten kuljetus teuraaksi

Euroopan unionin vuoden 1999 talousarviossa – luku B2-511 – olevasta huomautuksesta ilmenee, että 2 500 000 euron määräraha on osoitettu eläinten suojeluun liittyvien määräysten noudattamisen valvontaan kuljettaessa eläimiä teuraaksi Euroopan unionissa ja sen ulkopuolella. Tämä sama kirjaus esiintyi vuosien 1997 ja 1998 talousarvioissa. Voiko komissio selittää, miksi mitään osaa tästä määrärahasta ei ole vielä käytetty tähän tärkeään asiaan, vaikka sopivien ehdotusten valmisteluun on ollut runsaasti aikaa?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio on perustanut Kuluttajapolitiikasta ja kuluttajien terveyden suojelusta vastaavan pääosaston (PO XXIV) alaisuuteen Elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston, jonka tehtävänä on toteuttaa tarkastuksia jäsenvaltioissa ja yhteisön ulkopuolisissa maissa sekä valvoa eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta 19. marraskuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/628/EY⁽¹⁾ säädetyn eläinten hyvinvointia koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista.

Komissio tutkii ratkaisuja ja hallinnollisia toimia, joilla budjettikohdasta B2-511 voitaisiin osoittaa varoja Elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston käyttöön yhteisön alueella ja sen ulkopuolella tapahtuviin teuraseläinten kuljetuksiin liittyvien tarkastusten tehostamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 11.12.1991.

(1999/C 370/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0796/99

esittäjä(t): Paul Rübige (PPE) komissiolle

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Maidon pakkaaminen 180 ml:n pulloihin

Direktiivillä 75/106/ETY⁽¹⁾ tiettyjen nesteiden pakkaamisesta valmispakkauksiin tilavuuden mukaan sallitaan maidon ja maitopohjaisten juomien (jogurttia lukuun ottamatta) pakkaaminen ainoastaan eri suuruisina mittamäärinä, joista pienimmät määrät ovat 200 ml ja 250 ml.

Itävallassa pienimmät maidon pakkaamiseen käytössä olevat pulloet ovat tilavuudeltaan 250 ml. Tämä määrä on osoittautunut erityisesti lastentarhoille liian isoksi. Tämän lisäksi on olemassa 180 ml:n pulloja,

jotka on tarkoitettu jogurttien pakkaamista varten. Tuottajille ja lastentarhojen kauppakumppaneille olisi kannattamatonta hankkia 200 mm:n pulloja. Taloudellisesti järkevä ratkaisu olisi pakata maito jogurttipulloihin.

Katsooko komissio, että kyseistä direktiiviä voisi tulkita vastaavasti tai että sitä voidaan muuttaa, jotta kuvailluissa erityistapauksissa maitoa voitaisiin pakata myös 180 ml:n pulloihin?

(¹) EYVL L 42, 15.2.1975, s. 1.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Tiettyjen nesteiden pakkaamista valmispakkauksiin tilavuuden mukaan koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 19. joulukuuta 1974 annetun neuvoston direktiivi 75/106/ETY liitteessä III esitetään nimellistilavuuden "valinnaiset" (¹) arvot kaikille nesteille (?). Jäsenvaltiot voivat siten kansallisissa säädöksissään, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sallia nesteiden saattamisen markkinoille myös sellaisina tilavuuksina, jotka poikkeavat edellä mainituista arvoista (kuten 180 ml:n maitopullot) sillä edellytyksellä, että hyvän kauppatavan mukaista kauppaa ja kuluttajansuojaa koskevat lakisääteiset vaatimukset täyttyvät.

Itse liitettä III voidaan muuttaa ainoastaan yhteispäätösmenettelyllä komission ehdotuksen perusteella.

(¹) Tämä valinnaisuus määritellään direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa seuraavasti: "Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, estää, eivätkä rajoittaa sellaisten valmispakkausten saattamista markkinoille alueellaan, jotka täyttävät tämän direktiivin vaatimukset, perusteilla, jotka liittyvät... nimellistilavuuksiin, jos nämä on esitetty liitteessä III olevassa I sarakkeessa."

(²) Lukuun ottamatta tiettyjä alkoholijuomia, joiden osalta tilavuudet ovat pakollisia.

(1999/C 370/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0797/99

esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) komissiolle

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Vapautus liikevaihtoverosta

Yksityiset yhteisöt tai yksityishenkilöt tarjoavat huomattavia sosiaalialan palveluja ja auttavat valtiota suorittamaan velvollisuutensa hoitamalla nämä tehtävät. Näitä osittain hyvin työvoimavaltaisia ja kalliita palveluja ei siis enää hoideta ainoastaan julkisoikeudellisten yhteisöjen avulla ja siten valtion laskuun. Tällä tavoin valtio säästää huomattavasti rahaa. Siitä huolimatta yhteisöoikeudessa myönnetään erityinen vapautus liikevaihtoverosta ainoastaan näille julkisoikeudellisille yhteisöille (kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (¹), annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta, 13 artiklan A kohdan 1 alakohta).

1. Onko jäsenvaltiolla mahdollisuus myöntää vapautus liikevaihtoverosta yhteisön lainsäädännössä mainittujen poikkeusten lisäksi myös luonnollisille henkilöille?

2. Miten komissio perustelee erilaisen kohtelun yhteisön lainsäädännössä julkisoikeudellisten yhteisöjen ja yksityisten yhteisöjen / luonnollisten henkilöiden välillä? Pitääkö komissio tätä jaottelua vielä ajanmukaisena?

3. Onko ollut aloitteita tai pyrkimyksiä yhteisön lainsäädännössä myönnettyjen verovapautuksien laajentamiseksi ja millaisia ne ovat?

4. Jos näin on, kuka on esittänyt nämä aloitteet ja miten pitkälle niiden kanssa on edistytty?

(¹) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

1. Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 13 artiklassa tarkoitettuja vapautuksia on tulkittava tarkasti, koska ne ovat poikkeuksia pääsäännöstä, jonka mukaan arvonlisäveroa peritään jokaisesta verovelvollisen vastiketta vastaan suorittamasta palvelusta⁽²⁾. Tästä syystä 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan säännöstä, jossa viitataan ”laitoksen” suorittamiin palveluihin, ei voida soveltaa luonnollisen henkilön suorittamiin palveluihin.

2. Kyseisen 13 artiklan teksti kuvaa kuudennen direktiivin antamishetkellä vallinnutta tilannetta. Tuolloin arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamia palveluja suorittivat todennäköisesti melkein yksinomaan laitokset, jotka kyseinen jäsenvaltio tunnusti yhteiskunnallisiksi laitoksiksi. Sen jälkeen tilanne on muuttunut huomattavasti, ja näitä palveluja suorittavat yhä enemmän yksityiset järjestöt ja henkilöt. Tämä johtaa kilpailun vääristymiseen ja antaa aihetta kyseenalaistaa kuudennen arvonlisädirektiivin 13 artiklan tiettyjen vapautusten perusteet.

Yksityisoikeudellisia laitoksia ei kuitenkaan ennen tutkimista jätetä arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamien vapautusten soveltamisalan ulkopuolelle. Näitä vapautuksia voidaan soveltaa myös yksityisoikeudellisiin laitoksiin, jos kyseinen jäsenvaltio tunnustaa laitosten yhteiskunnallisen luonteen ja jos ne täyttävät tämän jäsenvaltion 13 artiklan A kohdan 2 alakohdan mukaisesti asettamat mahdolliset lisäehdot.

3.—4. Komissio on esittänyt työohjelman yhteisen arvonlisäverojärjestelmän asteittaisesta käyttöönotosta⁽³⁾, joka soveltuisi paremmin yhtenäismarkkinoiden vaatimuksiin. Tämän ohjelman pääkohtia on nykyisen arvonlisäverojärjestelmän nykyaikaistaminen. Tähän uudistukseen kuuluu kuudennen arvonlisäverodirektiivin 13 artiklan A kohdan vapautusten uudelleentarkastelu sellaisen kilpailun vääristymisen välttämiseksi, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, ja mahdollisimman puolueettoman arvonlisäverojärjestelmän aikaansaaminen.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977.

⁽²⁾ Katso tässä yhteydessä yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot 15. kesäkuuta 1989 asiassa 348/87 ja 11. elokuuta 1995 asiassa C-453/93.

⁽³⁾ KOM(96) 328 lopullinen.

(1999/C 370/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0798/99**esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) komissiolle**

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Oikeus- ja sisäasioiden seulonta

Jäsen ehdokasmaiden valmistamiseksi EU:n jäsenyyteen on jo aloitettu myös oikeus- ja sisäasioiden seulonta. Tietojeni mukaan tämä työ saadaan loppuun maaliskuun lopulla. Laajenemista käsittelevä työryhmä on jakanut yhteisön säännöstön töiden helpottamiseksi yhdeksään osaan: pakolaispolitiikka, ulkorajat, muutoliike, järjestäytyneen rikollisuuden vastainen toiminta, huumeiden vastainen toiminta, terrorismin vastainen toiminta, poliisialan yhteistyö, tullialan yhteistyö ja oikeusalan yhteistyö (siviili- ja rikosoikeus). Tässä yhteydessä pyydän komissiota välittämään kertomuksen seulonnan tuloksista neuvottelujen loputtua maaliskuun lopulla.

1. Voidaanko tulokset välittää ja milloin?
2. Jos ei, mistä syystä näitä tietoja ei voida välittää?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio vahvistaa, että yhteisön säännöstön seulonta luvun 24 oikeus- ja sisäasioiden alan yhteistyön osalta saatiin loppuun maaliskuun lopussa 1999 niiden kuuden jäsenyyttä hakeneen maan kanssa

käydyissä liittymisneuvotteluissa, joiden kanssa neuvottelut on avattu. Komissio tiedottaa parlamentille tämän seulonnan tuloksista tavanmukaisesti asiassa osallisina olevien parlamentin valiokuntien kokouksissa.

(1999/C 370/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0800/99
esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) komissiolle
(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Itävaltalaiset komissiossa

Koska kotimaassani Itävallassa kansalaiset kysyvät minulta aina EU:n toimielimissä työskentelevistä itävaltalaisista,

pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Kuinka monta Itävallan kansalaista työskentelee komissiossa?
2. Missä pääosastoissa nämä itävaltalaiset työskentelevät (yksityiskohtaiset tiedot)?
3. Kuinka monta näistä itävaltalaisista on A-, B-, C- tai D-luokan virkamiehiä?
4. Kuinka monta ruotsalaista ja suomalaista työskentelee komissiossa?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 1999)

1. Komission palveluksessa työskentelee virkamiehinä tai väliaikaisina toimihenkilöinä tällä hetkellä 285 Itävallan kansalaista, joiden palkka maksetaan kustannustenjakoperiaatteella toiminta- ja tutkimusmäärärahoista.
2. Heidän jakautumisensa pääosastoittain käy ilmi taulukosta, joka toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön.
3. Edellä mainitun taulukon lopussa olevasta yhteenvedosta ilmenee, että ura-alueen A virkamiehiä on 125, ura-alueen B virkamiehiä 57, ura-alueen C virkamiehiä 57 ja ura-alueen D virkamiehiä 8. Lisäksi ura-alueella LA toimii 16 itävaltalaisesta virkamiestä.
4. Samassa taulukossa on esitetty vertailun vuoksi suomalaisten ja ruotsalaisten lukumäärät ura-alueittain.

(1999/C 370/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0802/99
esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) komissiolle
(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: EU:n rakennukset

Lehdistössä kerrotaan yhtenäen erilaisia tietoja EU:n toimielimien omistamista rakennuksista.

Kysymyksen esittäjä pyytää sen vuoksi komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitkä rakennukset Brysselissä, Strasbourgissa ja Luxemburgissa ovat täysin EU:n toimielinten tai komission omistuksessa?
2. Minkä arvoisia omistuksessa olevat rakennukset ovat (kukin kiinteistö erikseen)?
3. Mitkä rakennukset ovat osittain EU:n omistamia?
4. Minkä arvoisia nämä rakennukset ovat ja kuinka suuren osan EU omistaa rakennuksista?
5. Millaisten sopimuksellisten järjestelyjen perusteella EU on hankkinut lisärakennuksia, jotka eivät kuulu EU:n toimielinten omistukseen, mutta joissa on kuitenkin toimielinten toimistotiloja?

6. Miten suuria ovat näistä rakennuksista syntyvät kulut EU:lle (jaoteltuna rakennusten ja niihin sijoitettujen toimielinten mukaisesti)?
7. Onko EU:n toimielinten omistuksessa kiinteistöjä, joita muut instituutiot käyttävät? Minkä arvoisia nämä rakennukset ovat ja miten suuri on niistä saatava tuotto?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Suurin osa arvoisan parlamentin jäsenen pyytämistä tiedoista löytyy vuoden 1999 talousarvion niteen 1 (Yleinen tulotaulukko) kohdasta D (Unionin kiinteistöt, taulukot 1 ja 2).

Komissio omistaa Brysselissä seuraavat rakennukset kokonaan:

(arvo – euro)

Breydel	39 105 746
Loi 130	73 071 366
Cours St Michel 1	27 071 027
Haren (keskuskeittiö)	9 905 838
Clovis Wilson (lastentarha)	18 806 559
Overijse (CIE)	1 252 468
	169 213 004

Se hankkii lisäksi ajan myötä (yleensä 27 vuotta, mutta Breydel II:n täysi omistusoikeus saadaan vuonna 1999) seuraavat rakennukset (suluissa maksamattomat osuudet):

(arvo – euro)

Belliard 232	(33 844 259)
Demot 24	(48 173 250)
Breydel II	(52 061 349)
Beaulieu 29/31/33	(73 180 547)
Charlemagne	(217 491 610)
Demot 28	(37 610 393)
Joseph II 99	(29 205 552)
Loi 86	41 280 596
Marie de Bourgogne	57 373 696
Montoyer 59	30 158 510
	620 379 762

Muut tilatarpeet hoidetaan Brysselissä siten, että komissio tekee rakennuksista vuokrasopimuksia Belgian lainsäädäntöä noudattaen. Yleensä vuokra-ajat ovat 3, 6, 9 tai 12 vuotta. Kolme rakennusta on kuitenkin vuokrattu 27 vuodeksi. Vuoden 1999 kokonaisvuokrabudjetti on 91 036 633 euroa.

Komissio maksaa edelleen vuokraa Berlaymontista (sisältyy kokonaismäärään), koska Belgian Régie des Bâtiments puolestaan maksaa kymmenen komission käytettävissä olevan rakennuksen vuokran.

Rakennukset ovat:

- Belliard 28
- Belliard 68
- Science 14
- Trèves 120
- Beaulieu 1, 5 ja 9
- Beaulieu 24
- Triomphe

- Genève 12
- Genève 1 (A + D)
- Nerviens 85.

Komissio ei käytä toisten toimielinten omistamia rakennuksia Brysselissä.

Komissio ei omista rakennuksia Luxemburgissa.

Seuraavat rakennukset ovat joissakin tapauksissa osittain komission (prosenttiluvut sulkeissa) ja muiden Luxemburgissa sijaitsevien toimielinten vuokraamia:

(euroina)

RAKENNUKSET	Vuosivuokra 1998
Jean MONNET	13 868 552
Joseph BECH	8 532 532
WAGNER	1 246 586
EUROFORUM	3 987 658
CUBE	1 339 646
Bureau de passage	130 538
Stocks Howald 1 ja 2	67 866
Foyer europeen (31 %)	36 904
CPE (lastentarha 34 %, päiväkotiki 32 %)	377 683
	29 578 965

(1999/C 370/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0805/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Iso-Britannian Turkille padonrakennustöihin myöntämä rahoitus

Kuten tunnettua, Iso-Britannian asiasta vastaavat viranomaiset myönsivät rahoitusta Turkin suunnitelmalle rakentaa useita patoja Tigris- ja Eufraat-jokiin.

Kun otetaan huomioon, että

- a) vesivarojen yhteishallinnan merkitys on suuri ja vaakalaudalla ovat merkittävät edut niiden maiden osalta, joiden läpi joet virtaavat,
- b) töiden toteuttaminen aiheuttaa valtavan ekologisen katastrofin, tuhannet alueen asukkaat joutuvat jättämään talonsa sekä 15 kaupunkia ja 52 kylää, joissa sijaitsee myös ainutlaatuisia muistomerkkejä, jää veden alle,
- c) Turkki on niiden harvojen valtioiden joukossa, jotka eivät ole allekirjoittaneet YK:n sopimusta vuodelta 1997, jonka tarkoituksena on ratkaista rajakiistoja vesivaroja yhteisesti hallinnoivien naapurivaltioiden välillä,
- d) EU:n jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet vesivarojen hoitoa koskevan YK:n sopimuksen, ja Euroopan unionista annetun sopimuksen 130 u artiklan 3 kohdan sekä 130 v artiklan mukaisesti yhteisö ja jäsenvaltiot noudattavat niitä velvoitteita ja ottavat huomioon ne tavoitteet, jotka ne ovat hyväksyneet Yhdistyneissä Kansakunnissa ja muissa toimivaltaisissa kansainvälisissä järjestöissä,

kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Onko komissio sitä mieltä, että tapa, jolla Turkin suunnittelema rakennustöitä tuetaan, täyttää yhteisestä vesivarojen hoidosta annetun YK:n sopimuksen sisältämät ehdot, huolimatta siitä, että Turkki ei ole allekirjoittanut sopimusta?
2. Jos näin ei ole, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, Euroopan unionista annetun sopimuksen artiklojen nojalla, jotta Iso-Britannia luopuisi hankkeen rahoittamisesta?

Komission jäsenen H. van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, Turkki ei ole allekirjoittanut kirjallisessa kysymyksessä mainittua YK:n yleissopimusta vuodelta 1997. Tätä sopimusta ei siten voida käyttää Turkkia vastaan.

Yhteisön talousarviosta ei myöskään rahoiteta arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa hanketta. Nykytilanteessa Yhdistyneen kuningaskunnan tälle hankkeelle antamaa rahoitustukea koskeva kysymys kuuluu Iso-Britannian viranomaisille.

(1999/C 370/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0807/99

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE) komissiolle

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Turkin terästuotteiden vienti

Turkki on vapautettu yhteisön ennakkotarkkailusta ("surveillance") niiden rauta- ja terästuotteiden osalta, jotka kuuluvat Euroopan yhteisön sekä Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimusten soveltamisalaan, huolimatta Kreikan vastustuksesta ja sen asiasta vastaavalle Euroopan hiili- ja teräsyhteisön hallintokomitealle hyvissä ajoin ilmaisemasta vastalauseesta.

Edellä mainittu vapauttamispäätös suosii turkkilaisia terästuotteita, joita tarjotaan markkinoille alhaisin hinnoin, mikä puolestaan haittaa EU:n jäsenvaltioiden tuotantoa. Viimeaikaisten tilastotietojen mukaan terästuotteiden vienti Turkista yhteisön jäsenvaltioihin kasvoi viime vuonna 105 %:lla, minkä seurauksena erityisesti Kreikan terästeollisuus joutui kärsimään huomattavia tappioita. Kreikka pyysi äskettäin virallisesti Turkin terästeollisuuden vientituotteiden asettamista yhteisön ennakkotarkkailuun.

Voiko komissio ilmoittaa minulle tullaanko tämä pyyntö toteuttamaan ja millä aikataululla? Kysyn myös onko laadittu arvioita Turkin terästuotteiden yhteisön markkinoille tunkeutumisen haitallisista vaikutuksista yhteisön terästeollisuuden tuotantoon?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Turkista peräisin olevat, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvat terästuotteet jätettiin yhteisön ennakkotarkkailun ulkopuolelle maaliskuussa 1998 ja Euroopan hiili- ja teräsyhteisön (EHTY) perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvat tuotteet tammikuussa 1999, kun Turkki poisti jäljellä olevat yhteisön terästuotteiden tuontiin soveltamansa tullit.

Terästuotteiden tuonti kolmansista maista yhteisöön lisääntyi kokonaisuutena katsoen voimakkaasti vuonna 1998 eli noin 23,5 miljoonaan tonniin, mikä on noin 45 prosenttia enemmän kuin vuonna 1997. Tuonti Turkista yhteisöön lisääntyi 66 prosentilla noin 1,7 miljoonaan tonniin ja terästuotteiden tuonti Turkista Kreikkaan 90 prosentilla 406 000 tonniin. Kreikan osuus kaikesta yhteisöön Turkista tuodusta teräksestä on noin 23 prosenttia.

Tämän kehityksen aikana suurin osa Turkin terästuotteista oli vielä yhteisön ennakkotarkkailussa, joten tuonnin odotettavissa olevasta kehityksestä oli saatavissa ennakkotietoja ilman eri toimenpiteitä annettujen tuontilupien perusteella. Se, että joihinkin maihin sovelletaan tai ei sovelleta yhteisön ennakkotarkkailujärjestelmää, ei siten selitä tuonnin kasvua vuonna 1998. Kolmansista maista, myös Turkista, peräisin olevien terästuotteiden tuonnin kasvu johtuu kansainvälisten teräsmarkkinoiden sekasortoisuudesta, mikä puolestaan on seurausta Kaakkois-Aasian ja Venäjän kriiseistä.

Komissio seuraa tarkoin kansainvälisen talouskriisin vaikutuksia ja käy säännöllistä vuoropuhelua Turkin ja lukuisten muiden kolmansien maiden kanssa teräsalan kehityksestä. Komissio ja Turkki vaihtavat kuukausittain yksityiskohtaisia tilastotietoja terästuotteiden kaupasta.

(1999/C 370/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0811/99**esittäjä(t): Joaquín Sisó Cruellas (PPE) komissiolle**

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Tutkimuslaitosten valinta

Euroopan komissio on valinnut 81 ETA:n alueella sijaitsevaa suurta tutkimuslaitosta, jotka ovat tärkeimpiä korkealaatuisen tutkimustyön toteuttamisessa. Niiden luettelo julkaistiin virallisessa lehdessä ⁽¹⁾, jotta eurooppalaisten tutkijoiden pääsymahdollisuudet näihin laitoksiin helpottuisivat.

Voisiko komissio kertoa minulle:

1. Mitä valintamenettelyä käytettiin?
2. Mitkä ovat olleet valintakriteerit?
3. Onko olemassa jotakin unionin tukimuotoa, joka on suunnattu niihin eurooppalaisiin tutkijoihin, jotka ovat kiinnostuneita pääsymahdollisuuksista näihin laitoksiin?
4. Mitä Euroopan unioni tekee helpottaakseen tutkimustyötä unionissa? Onko olemassa taloudellisia ja/tai muita tukikeinoja tukemaan henkilöitä, jotka haluavat omistautua tutkimustyölle?

⁽¹⁾ EYVL C 36, 10.2.1999.

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Tutkijoiden kanssa tehdyillä sopimuksilla, joita on tuettu tutkijoiden koulutus- ja liikkuvuusohjelman (TMR) toiminnasta "Työskentelymahdollisuudet suurissa tutkimuslaitoksissa", on tarkoitus rahoittaa tutkijaryhmien (tai yksittäisten tutkijoiden) pääsy tutkimuslaitoksiin, joissa heillä ei olisi muuten mahdollisuutta työskennellä. Tutkijaryhmät ovat tukikelpoisia, jos ne tekevät tutkimustyötä yhteisössä tai ohjelmaan assosioituneessa valtiossa. Yhteisön rahoituksella on tarkoitus kattaa 100 % tukeen oikeutettujen tutkijoiden matka- ja oleskelukustannuksista. Tutkijoiden täytyy olla jostakin muusta maasta kuin siitä, jossa tutkimuslaitos sijaitsee. Yhteisön rahoituksella voidaan myös kattaa enimmillään 100 % lisäkustannuksista, jotka aiheutuvat tutkijoiden ottamisesta tutkimuslaitokseen.

Menetelmä ja perusteet, joilla tutkimuslaitosten ehdotukset on valittu, löytyvät komission vuonna 1996 julkaisemasta TMR-työohjelmasta ⁽¹⁾. Lisätietoja löytyy TMR-LSF -toiminnan tietopakettista ja arviointioppaasta, jotka ovat saatavissa TMR-ohjelman kotisivulta Internetistä (<http://www.cordis.lu/tmr/src/alsf1.htm>).

Yleisempää tietoa tutkijajavoimavarojen lisäämistä koskevasta ohjelmasta, joka on TMR-ohjelman seuraaja, on saatavissa työohjelmasta ohjelman uudelta kotisivulta Internetistä (<http://www.cordis.lu/improving/home.html>).

⁽¹⁾ ISBN 92-827-7173-3.

(1999/C 370/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0815/99**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(6. huhtikuuta 1999)

Aihe: Arvonlisävero

Mitä mieltä komissio on Isossa-Britanniassa toteutettavasta veronkierron vastaisesta lainsäädännöstä? Onko se alv:n lähtökohtien ja perusteiden vastainen?

Komission jäsenen M. Montin komission puolesta antama vastaus*(26. huhtikuuta 1999)*

Toimenpiteet veronkierron ehkäisemiseksi, joista äskettäin ilmoitettiin Yhdistyneen kuningaskunnan talousarviota koskevassa tiedonannossa, liittyvät Englannin arvonlisäjärjestelmässä todettuihin veronkiertoa ja väärinkäytöksiä koskeviin erityisongelmiin. Komission saamien tietojen perusteella ei näytä siltä, että nämä toimenpiteet vaikuttaisivat arvonlisäverotuksen perusteisiin tai niiden perustana oleviin oikeudenmukaisuuden ja puolueettomuuden periaatteisiin. Tätä alustavaa kantaa tullaan tietenkin tarkastelemaan heti, kun Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntöprosessi on päätöksessä.

(1999/C 370/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0819/99**esittäjä(t): Antoni Gutiérrez Díaz (GUE/NGL) komissiolle***(6. huhtikuuta 1999)*

Aihe: Rakennerahastoista rahoitettu laitton hanke Llançassa (Gerona – Espanja)

Esitin 28. tammikuuta 1998 kirjallisen kysymyksen (nro P-0194/98) ⁽¹⁾, jonka tarkoituksena oli saattaa komission tietoon yhteisön rahoituksella toteutettu Grifeun rantabulevardia koskeva laitton hanke Llançan kunnassa. Komissio antoi vastauksena 26. helmikuuta 1998 ja lupasi kääntyä Espanjan viranomaisten puoleen saadakseen tietoa näistä rikkeistä. Lisäksi se ehdotti toimia, jotka toteutetaan kun ne julistanut oikeuden päätös (12. joulukuuta 1997 annettu päätös nro 247/97) olisi sitova.

Voiko komissio kertoa, mitä tuloksia sen yhteydenotto Espanjan viranomaisiin sai aikaan?

⁽¹⁾ EYVL C 304, 2.10.1998, s. 49.

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(7. toukokuuta 1999)*

Komissio on saanut ilmoituksen oikeuden päätöksestä julistaa laittomiksi Katalonian alueellisen hallituksen aluesuunnittelun ja julkisen rakentamisen osaston satamista ja rannikosta vastaavan pääosaston omavaltaisesti aloittamat rakennustyöt Llançan kunnan alueella (Katalonia, Espanja). Yhteisö on osallistunut kyseisen hankkeen rahoitukseen Espanjaa ja Ranskaa koskevan Interreg II A -aloitteen yhteydessä. Komissio on tietoinen oikeuden määräyksestä, joka koskee tehtyjen töiden purkamista, pakkolunastuksen kohteeksi joutuneille tahoille maksettavia korvauksia ja kyseisten alueiden palauttamista niiden alkuperäisille omistajille.

Komissio on ehdottanut Espanjan viranomaisille toimia, jotka toteutetaan heti kun kyseinen oikeuden päätös on julistettu sitovaksi ja joiden mukaan yhteisön rahoitus peruutetaan ja osoitetaan toisen hankkeen käyttöön seuraavassa seurantakokouksessa. Tällä hetkellä komissio odottaa uusia ehdotuksia Espanjan viranomaisilta.

(1999/C 370/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0831/99**esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle***(7. huhtikuuta 1999)*

Aihe: Elinympäristödirektiivi ja lintudirektiivi

Somersetin alangot ja nummet ovat elinympäristödirektiivin ja lintudirektiivin mukaisia suojelualueita. Ne muodostavat Britannian suurimman kosteikkoalueen. Alueen pääelinkeino on karjatalous, joka vaatii kosteikkoalueiden laajamittaista kuivatusta laidunmaiksi, nitraattipohjaisten lannoitteiden intensiivistä käyttöä, nitraattipitoisia säilörehuaumoja ja muita vastaavia ympäristöä vahingoittavia toimia.

Millaista yhteistyötä ja yhteisiä toimia ympäristöosastolla ja maatalousosastolla on käytettävissään perinteisen maatalouden ja ympäristönsuojelun välisen ristiriidan minimoimiseksi, ja miten ne voivat edistää korvausten avulla sitä, että maanviljelijät asettavat etusijalle ympäristön?

Mitä neuvoja ja apua edellä mainitut kaksi osastoa antavat jäsenvaltioille elinympäristödirektiivin ja lintudirektiivin noudattamisen varmistamiseksi?

Voiko komissio lisäksi ilmoittaa, mihin toimiin se on ryhtynyt, tai aikoo ryhtyä niiden selvien todisteiden suhteen, joiden mukaan Britannia ei noudata edellä mainittujen direktiivien määräyksiä Somersetin alankojen ja nummien kohdalla?

Britannia noudattaa määräyksiä, jotka koskevat elinympäristödirektiivin liitteen IV a kohdan mukaista lajien tiukkaa suojelujärjestelmää, koska se on antanut (elinympäristödirektiivin mukaisen) suojeluasetuksen vuonna 1994. Tämän asetuksen mukaan liitteen IV a kohdassa lueteltujen lajien häiritseminen on rikos. Mitä yksityiskohtaisia tietoja komissio on pyytänyt ja/tai saanut sen osalta, missä määrin Britannian viranomaiset ovat valvoneet suojeluasetuksen noudattamista?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Yhdistynyt kuningaskunta on luokitellut Somersetin alangot ja nummet, 6 388 hehtaaria käsittävän alueen, erityissuojelualueeksi luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisesti. Yhdistynyt kuningaskunta ei ole esittänyt tätä aluetta luontotyyppeiden sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Vaikka tämä erityissuojelualue on laaja, Englannissa on useita suurempia kosteikkoalueita (esim. Washin erityissuojelualue kattaa 62 212 hehtaaria).

Jäsenvaltion vastuulla on päättää tarkoituksenmukaisimmista toimenpiteistä, joilla taataan niiden lintulajien suojeleminen, joiden vuoksi Somersetin alangot ja nummet on luokiteltu erityissuojelualueeksi. Suojeluun voi kuulua sellaisia maatalouden ympäristötoimenpiteitä, jotka on vahvistettu ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30. kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) 2078/92⁽³⁾.

Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat todellakin nimenneet osan Somersetin alangoista ja nummista maatalouden ympäristötoimenpideasetuksen (ETY) 2078/92 mukaisesti ekologisesti herkäksi alueeksi. Tällä alueella suoritetaan maksuja niille maanviljelijöille, jotka tarjoavat tiettyjä ympäristöpalveluja. Tällaisia palveluja ovat muun muassa vedenpinnan säilyttäminen ympäristölle sopivalla tasolla ja ekologisesti arvokkaista ruohoalueista huolehtiminen. Ruohoalueilla toteutettaviin toimenpiteisiin sisältyy lannoitteiden käytön vähentäminen tai lopettaminen kokonaan.

Monissa yhteisön politiikoissa tähdätään maanviljelyn ja ympäristön välisen ristiriidan vähentämiseen. Tähän mennessä asiaan ovat lähinnä vaikuttaneet ensinnäkin jo mainittu maatalouden ympäristötoimenpideasetus ja toisaalta pakollinen ympäristölainsäädäntö (esimerkiksi torjunta-ainelainsäädäntö ja vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12. joulukuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/676/ETY⁽⁴⁾). Agenda 2000 -ohjelmaan sisältyvässä yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksessa otetaan käyttöön uusi ympäristönsuojeluvaatimus, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat tehdä suorien tukien maksamisen viljelijöille mahdolliseksi siitä, miten he noudattavat erikseen määriteltyjä ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksia.

Ympäristön ja maatalouden pääosastot tekevät tiivistä yhteistyötä näiden politiikkojen toteuttamiseksi. Maatalouden pääosasto kysyy esimerkiksi ympäristön pääosaston mielipidettä kaikista maatalouden ympäristötoimenpideasetukseen liittyvistä ohjelmista, ja jälkimmäisen suostumus tarvitaan ennen kuin ohjelma voidaan hyväksyä. Komission äskettäin antamassa tiedonannossa⁽⁵⁾ "Kohti kestävää maataloutta" kuvataan ajankohtaista ympäristönäkökohtien sisällyttämistä maatalouspolitiikkaan.

Komissio ei ole tietoinen siitä, että Yhdistynyt kuningaskunta olisi jättänyt täyttämättä direktiivissä 79/409/ETY säädetyn velvoitteensa Somersetin alankojen ja nummien osalta. Jos parlamentin jäsen tuo esiin asiaankuuluvia todisteita, komissio tutkii asiaa.

Jäsenvaltioiden on esitettävä kertomus neuvoston direktiivissä 92/43/ETY säädettyjen toimenpiteiden toteuttamisesta kuuden vuoden kuluessa sen voimaantulosta (kesäkuuhun 2000 mennessä). Direktiivin liitteessä IV olevassa a kohdassa lueteltujen lajien suojelun osalta jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kahden vuoden välein kertomus poikkeuksista, joita tähän tiukkaan suojelujärjestelmään on tehty direktiivin 16 artiklassa vahvistettujen ehtojen mukaisesti.

(¹) EYVL L 103, 25.4.1979.

(²) EYVL L 206, 22.7.1992.

(³) EYVL L 215, 30.7.1992.

(⁴) EYVL L 375, 31.12.1991.

(⁵) KOM(1999) 22 lopullinen.

(1999/C 370/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0834/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Liuskekiviteollisuuden kilpailukyky

Kirjallisiin kysymyksiini E-4009/97 ja E-4011/97 (¹) antamassaan vastauksessa komissio ilmoitti, että se soveltaa vuoriteollisuutta suosivaa kilpailupolitiikkaa muun kuin energia-alan vuoriteollisuuden kilpailukykyä koskevan tiedonannon ja siihen liittyvien neuvoston 18. marraskuuta 1993 vahvistamien päätelmien mukaisesti. Samalla komissio viittasi rakennusteollisuuden kilpailukykyä koskevaan tiedonantonsa, jossa esitetään neljä strategista päätavoitetta ja yli 60 erityistoimenpidettä teollisuuden kilpailukykyyn parantamiseksi. Komissio kertoi myös julkaisevansa alan edustajien tuella Euroopan mineraaleja koskevaa vuosiluetteloa, jonka tarkoituksena on tehdä markkinat avoimemmiksi kuluttajille ja tuottajille, jotka ovat usein pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Komissio on pyytänyt Euroopan liuskekivialan liittoa osallistumaan kyseiseen asiakirjaan liittyviin toimiin.

Voiko komissio kertoa, mihin kilpailukykyä tukeviin konkreettisiin toimenpiteisiin yhteisön ja erityisesti Espanjan liuskekiviteollisuus on ottanut osaa tähän päivään mennessä ja millä tavalla?

Voiko komissio kertoa, kuinka se on rohkaisut yhteisön liuskekiviteollisuuden osallistumista yllämainitun vuosiluettelon tekoon ja sisältykö liuskekivi luetteloon?

(¹) EYVL C 196, 22.6.1998, s. 56.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 1999)

Kunnianarvoisa parlamentin jäsen saa tietoa komission toimista muun kuin energia-alan vuoriteollisuuden kilpailukykyyn parantamiseksi, liuskekiviteollisuus mukaan lukien, tutustumalla vastaukseen, jonka komissio on antanut parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen P-4009/97 (¹).

Näiden toimien seurannan yhteydessä laaditaan säännöllisesti vuoriteollisuutta käsittelevä julkaisu. Julkaisun laatimiseen osallistuu raaka-aineiden hankintaa käsittelevä työryhmä, joka koostuu teollisuuden, jäsenvaltioiden ja komission edustajista. Tässä ryhmässä Euroopan kaivosteollisuutta edustaa tässä ryhmässä muun muassa Euromines-järjestö, jonka jäsenenä on tämän vuoden alusta ollut Euroopan liuskekivituottajien liitto Euro Slate. Euro Slate edustaa Ranskan, Saksan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Espanjan liuskekivituottajien järjestöjä. Komissio kutsui Euro Slate -liiton työryhmän viimeisimpään kokoukseen, joka pidettiin Brysselissä 15. joulukuuta 1998. Järjestön edustaja ei kuitenkaan osallistunut kokoukseen.

Komission tuella laaditussa ja kyseessä olevia markkinoita edistämään pyrkivässä Euroopan mineraaleja käsittelevässä vuosikirjassa (²) (European Minerals Yearbook) on ainoastaan liuskekiviteollisuutta käsittelevä luku. Komissio aloittaa tänä vuonna julkaisun tarkistusprosessin, jonka yhteydessä päivitetään erityisesti Internetissä julkaistu julkaisun sähköisessä muodossa oleva versio. Koska komissio arvostaa erityisesti

Euroopan vuoriteollisuusyhdistysten osallistumista ja mielipiteitä, Euro Slate -liiton apua pyydetään jo tämän tarkistusprosessin aikana sekä myös tulevaisuudessa.

(¹) EYVL C 19, 22.6.1998.

(²) Toinen painos on saatavissa seuraavasta Internet-osoitteesta: <http://europa.eu.int/comm/dg03/publicat/emy/index.htm>.

(1999/C 370/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0836/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Liuskekiven tuonti EU:hun

Vastauksena kirjalliseen kysymykseeni E-1580/98 (¹) komissio julkaisi kehitysmaista EU:hun tuotua liuskekiveä koskevat luvut vuodelta 1996.

Voiko komissio antaa luettelon kaikista maista, jotka toivat liuskekiveä EU:hun vuosina 1997 ja 1998, sekä kertoa, mikä oli näiden maiden viennin määrä ja jokaisesta yhteisöön tuodusta lastista maksettujen tullien arvo?

Voiko komissio kertoa, mitä merkitystä on sillä, että tuonti luokitellaan tukikelpoiseksi ja etuuskohteluun oikeutetuksi?

(¹) EYVL C 402, 22.12.1998, s. 145.

Komission jäsen Marínin vastaus komission puolesta

(6. toukokuuta 1999)

Liuskekiveä (yhdistetyn nimikkeistön koodit 6803 00 10 ja 6803 00 90; komission 26. lokakuuta 2261/98, jolla muutetaan tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) 2658/87 liitettä (¹)) tuotiin yhteisöön kolmansista maista vuonna 1997 yhteensä 30 263 tonnia eli 13,6 miljoonan €:n arvosta.

Yksityiskohtainen luettelo mainitusta tuonnista vientimaittain on toimitettu suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristöön.

Yhteisön ulkopuolisista maista tuotavasta liuskekivestä maksettavien täysien tullien määrä vuonna 1997 oli 2,5 % (vuonna 1998 2,1 % ja vuonna 1999 1,7 %).

Osana yleistä tullietuusjärjestelmää, monivuotisen yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta vuosina 1995–1998 tiettyihin kehitysmaista peräisin oleviin teollisuustuotteisiin 19. joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) 3281/94 (²) perusteella liuskekiveä pidetään ei-arkana tuotteena (asetuksen osan IV liite I), johon sovellettavat yhteisen tullitariffin tullit on kokonaan suspendoitu (asetuksen 2 artikla, 4 kohta), jos ne ovat peräisin GSP-kohtelua nauttivista maista (asetuksen liite III). Näiden tuotteiden alkuperä määräytyy neuvoston 12 päivänä lokakuuta 1992 antaman asetuksen (ETA) N:o 2913/92 mukaan, jolla otettiin käyttöön yhteisön tullikoodeksi (³).

GSP-kohteluun oikeutetut maat, jotka vievät liuskekiveä yhteisön maihin ovat Etelä-Afrikka, Argentiina, Bhutan, Brasilia, Kiina, Egypti, Hong Kong, Intia, Indonesia, Venäjä, Syyria, Thaimaa.

On huomattava, että asteittaisen vähentämismenettelyn seurauksena (GSP-asetuksen 5 artikla, 1 kohta), Kiinan lisäetuusmarginaali poistettiin 1. tammikuuta 1996 lähtien, ja kuitenkin se näkyy soveltaa kolmansien maiden tulleja.

5,87 miljoonan €:n arvoiseen tuontiin voitiin soveltaa tullietuuksia GSP-asetuksen mukaisesti. Tästä tuonnista 3,49 miljoonan €:n arvoinen osa oli todellisuudessa tuotu GSP-menettelyn nojalla.

Niihin maihin, joita koskevat muut kuin GSP:hen perustuvat tullietuussopimukset (Norja, Tšekin tasavalta, Sveitsi, Syyria, Bulgaria, Egypti, Puola, Turkki) sovellettava etuustulli on 0 %. GSP-kohtelun ulkopuolella, näiden maiden tuontitilastoissa ei eroteta tullietuuskohteluun oikeutettujen tuotteiden tuontia niiden tuotteiden tuonnista, joista kannetaan täysi tulli.

(¹) EYVL L 292, 30.10.1998.

(²) EYVL L 348, 31.12.1994.

(³) EYVL L 302, 19.10.1992.

(1999/C 370/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0837/99

esittäjä(t): Heidi Hautala (V) komissiolle

(22. maaliskuuta 1999)

Aihe: Vuosaaren sataman rakentamisen aiheuttamat haitat Natura-alueelle

Helsingin kaupungin Vuosaaren suursatamahankkeesta tehty luonnontieteelliset selvitykset osoittavat, että maaliikenneyhteyksien järjestäminen tulee todennäköisesti aiheuttamaan merkittäviä haittoja viereiselle Mustavuoren-Östersundomin lintuvedet -nimiselle Natura-alueelle. Säädösten mukaan hankkeen mahdolliset kielteiset ympäristövaikutukset Natura-alueelle on arvioitava etukäteen.

Mikäli kokonaisarviointia ei tehdä, vaan arviointi pilkkoutuu lupamenettelyn eri vaiheisiin eikä esimerkiksi Vuosaaren tapauksessa ensiksi ratkaistavassa vesilupavaiheessa suoriteta kokonaistarkastelua, lupaprosessi voi edetä pitkälle ilman, että hankkeen kokonaisvaikutuksia tunnistetaan.

Pitääkö komissio tärkeänä, että hankkeen vaikutusten arviointi todella kohdistuu hankekokonaisuuteen? Jos satamasuunnitelmaan olennaisesti kuuluu liikenneyhteyksien järjestäminen, tuleeko hankkeen ympäristövaikutuksia arvioida sekä itse sataman rakentamisen että esimerkiksi tarvittavien vesialueen muutostöiden ja satama-alueeseen välittömästi liittyvien liikennejärjestelyiden, satama-alueelta ulos johtavan rauta- ja maantien muodostaman kokonaisuuden kannalta?

Voidaanko Natura-aluetta koskevien käyttö- ja hoitosuunnitelmien avulla välttää poikkeuslupamenettelyä koskeva velvoite silloinkin, kun hanke niistä huolimatta edelleen alentaa merkittävästi Natura-alueen suojeluarvoja?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 1999)

Koska arvoisa parlamentin jäsen viittaa kysymyksessään nimenomaan Helsingin Vuosaaren satamahankkeeseen, komissio vastaa kysymykseen tämän hankkeen kannalta. Satamahankkeella on vaikutuksia Mustavuoren-Östersundomin alueeseen, jonka Suomi on osoittanut erityissuojelualueeksi luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (¹) perusteella. Lisäksi on ehdotettu, että alue nimettäisiin yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (²) mukaisesti.

Luontotyyppidirektiivin 6 artiklan 3 kohdassa säädetään, että kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, mutta saattavat vaikuttaa alueeseen merkittävästi joko erikseen tai yhdessä muiden suunnitelmien tai hankkeiden kanssa, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin. Tämä vaatimus koskee myös lintudirektiiviin perustuvia erityissuojelualueita ja siten myös tarkasteltavana olevaa aluetta.

Viime kädessä on tuomioistuimen asia tulkita, mitä "asianmukaisella arvioinnilla" tarkoitetaan. Komissio katsoo kuitenkin, että 6 artiklan 3 kohdan perusteella ensisijainen velvoite on arvioida itse kyseessä olevan hankkeen vaikutukset. On kuitenkin kohtuullista katsoa, että arvioinnissa on otettava lisäksi huomioon muiden asiaan läheisesti liittyvien hankkeiden vaikutukset.

Vuosaaren satamahankkeeseen kuuluu useita suunnitelmia ja osahankkeita, mm. itse satama, meriliikenne-reitti ja maaliikenneyhteydet. Suomessa näitä varten on erilliset lupamenettelyt. Komission saamien tietojen mukaan kaikkien hankkeiden ympäristövaikutukset on arvioitu. Arviointi näyttää kattaneen kaikkien hankkeiden kaikki olennaiset osat, ja sataman vaikutukset on arvioitu asianmukaisesti.

Meriliikennereitin arvioinnissa tultiin siihen tulokseen, että laivaliikennereitillä ja merialueen täytöllä ei ole välittömiä haitallisia vaikutuksia Mustavuoren-Östersundomin suojelualueeseen. Tästä syystä ei näytä olevan tarpeen soveltaa 6 artiklan 4 kohtaa tähän hankkeeseen. On kuitenkin selvää, että luvan myöntäminen tälle nimenomaiselle osahankkeelle ei saa vaikuttaa millään lailla muiden hankkeiden lupapäätöksiin. Mikäli itse sataman tai maaliikenneyhteyksien rakentaminen vaikuttaa haitallisesti suojelualueeseen, jäsenvaltion on joko evättävä lupa tai varmistettava, että asiassa noudatetaan 6 artiklan 4 kohdan mukaista menettelyä. Käytettävissä olevien arviointien perusteella tämä näyttäisi koskevan ainakin maaliikenneyhteyksiä.

Mitä tulee käyttösuunnitelmien ja poikkeuslupamenettelyn väliseen yhteyteen, komissio katsoo, että jäsenvaltio ei voi välttää 6 artiklan 4 kohdan mukaisia velvoitteita, vaikka se olisi laatinut aluetta koskevan käyttösuunnitelman 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Näiden kysymysten yhteys tulee esiin 6 artiklan 3 kohdassa, jota jäsenvaltion on sovellettava myös käyttösuunnitelmiin, mikäli niihin sisältyy muita alueeseen vaikuttavia toimenpiteitä kuin pelkästään myönteisesti vaikuttavia suojelutoimenpiteitä. Tällöin ainakin muut kuin suojelutoimenpiteet on arvioitava 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja arvioinnin tuloksista riippuen on mahdollisesti käynnistettävä 6 artiklan 4 kohdan mukainen menettely.

(¹) EYVL L 103, 25.4.1979.

(²) EYVL L 206, 22.7.1992.

(1999/C 370/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0840/99

esittäjä(t): Sören Wibe (PSE) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Euron tila

Voiko komissio selittää, miksi euro putoaa kuin kivi kansainvälisillä valuuttamarkkinoilla? Eikö ollut tarkoitus, että eurosta tulisi vahva valuutta?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Kun otetaan huomioon kahdentoista viime kuukauden kehitys, euro ei ole pudonnut niin kuin kivi. Euron arvo Yhdysvaltain dollariin nähden oli huhtikuun 1999 lopussa (1 euro = \$1,06/1,07) erittäin lähellä teoreettista vaihtokurssia ennen syyskuussa 1998 toteutunutta Venäjän-kriisiä. Euron vaihtokurssi Yhdysvaltain dollariin nähden vaihteli \$1,08:n ja \$1,10:n välillä kevään 1997 ja elokuun lopun 1998 välisenä aikana. Kun pidetään mielessä, että tietynasteinen vaihtelu Euroopan ja Yhdysvaltain valuuttojen välillä on tavanomaista, voidaan perustellusti todeta, että valuuttakurssi on yksinkertaisesti palautunut samalle tasolle, jolla se oli noin puoleltoista vuoden ajan. Vuoden 1999 alun jälkeen toteutunutta valuuttakurssikehitystä voidaan pääasiassa selittää sillä, että Yhdysvaltain talous on ollut ennakoitua vahvempi.

Euron pitkän aikavälin kehitykseen kansainvälisenä valuuttana vaikuttavat enemmän muutokset joukkovelkakirjamarkkinoilla kuin valuuttakurssin lyhyen aikavälin vaihtelut. Kansainvälisten joukkovelkakirjamarkkinoiden kehitys osoittaa, että kyseiset muutokset ovat luonteeltaan rakenteellisia. Koko maailmassa toteutuneiden euromääräisten emissioiden määrä oli vuoden 1999 ensimmäisen neljänneksen aikana suurempi kuin dollarimääräisten emissioiden määrä (46 prosenttia vs. 44 prosenttia). Kolmansien valuuttojen, joihin kuuluvat Englannin punta ja Japanin jeni, osuus supistui vähäiseksi katsottavaan 10 prosenttiin. Tilannetta voidaan verrata kahden vuoden takaiseen tilanteeseen, jolloin osallistuvien valuuttojen osuus oli pienempi kuin 30 prosenttia.

Yleisemmin voidaan todeta, että euromääräiset joukkovelkakirjamarkkinat ovat entistä suuremmat ja likvidimmät. Tämän ansiosta uudet liikkeeseenlaskijat ja erityisesti yritykset voivat hyötyä niistä. Kauppa euromääräisillä yritysten joukkovelkakirjamarkkinoilla on tällä hetkellä erittäin vilkasta. Sama myönteinen kehitys on todettavissa osakemarkkinoilla, vaikkakin vähäisempänä ja hitaampana. Euron ulkoisen arvon lyhyen aikavälin heikentymisestä huolimatta sijoittajat pitävät sitä jo nyt yhtenä maailman kahdesta merkittävimmästä valuutasta.

(1999/C 370/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0841/99

esittäjä(t): Kenneth Coates (GUE/NGL) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Juomaveden fluorointi

Miten komissio suhtautuu juomaveden fluorointiin?

Missä määrin juomavettä fluoroidaan eri jäsenvaltioissa?

Ovatko jotkin jäsenvaltiot kieltäneet tämän menetelmän? Jos jotkin jäsenvaltiot ovat kieltäneet sen, millä perusteilla ne ovat sen tehneet?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Juomaveden laadusta säädetään yhteisössä ihmisten käyttöön tarkoitettun veden laadusta 15. heinäkuuta 1980 annetulla neuvoston direktiivillä 80/778/ETY⁽¹⁾, joka korvataan 25. joulukuuta 2003 mennessä 3. marraskuuta 1998 annetulla uudella juomavesidirektiivillä 98/83/EY⁽²⁾. Molemmilla direktiiveillä asetetaan raja juomaveden korkeimmalle hyväksyttävälle fluoridipitoisuudelle fluoridin alkuperästä huolimatta. Juomavedessä voi toisin sanoen olla fluoridia luontaisesti tai sitten sitä on keinotekoisesti lisätty. Juomaveden fluoraus on jäsenvaltioiden vastuulla, eikä asia kuulu komissiolle niin kauan kuin direktiivillä vahvistettuja rajoja noudatetaan. Fluoraus on epäilemättä kiistanalainen asia fluoridin mahdollisten myönteisten tai kielteisten vaikutusten takia, riippuen sen pitoisuudesta juomavedessä.

Juomavesidirektiivillä vahvistettu raja on 1,5 milligrammaa litrassa (mg/l), joka Maailman terveysjärjestö WHO:n näkemyksen mukaan edustaa hyvää tasapainoa fluoridin myönteisten ja kielteisten vaikutusten välillä, kuten WHO asian ilmaisi juomavedenlaatua koskevissa suuntaviivoissaan. Fluoridilla on myönteisiä vaikutuksia, kun sitä on juomavedessä 0,5 mg:sta/l 2 mg:aan/l. Mitä enemmän fluoridipitoisuus ylittää 2 mg/l, sitä enemmän kielteisten vaikutusten riski kasvaa.

Komissio on alkanut tutkia jäsenvaltioissa suoritettavaa fluorausta, jotta parlamentin jäsen saisi mahdollisimman täydellisen vastauksen. Koottujen tietojen perusteella tilanne on tällä hetkellä sellainen, että Belgiassa fluoraus ei ole sallittua (fluoridi ei kuulu juomavedeen lisättävien aineiden luetteloon); Tanskassa fluoraus on kiellettyä; Saksassa se on sallittua, mutta päätöksenteko on jätetty paikallishallinnon tehtäväksi; Kreikassa vanhan, vuonna 1974 annetun lain mukaisesti fluorausta edellytettiin kaupungeissa, joissa oli yli 10 000 asukasta. Tätä lakia ei kuitenkaan koskaan saatettu voimaan asian ristiriitaisuuden vuoksi. Espanjassa fluoraus on sallittua, mutta päätöksenteko on jätetty jokaisen itsehallintoalueen tehtäväksi; Ranskassa se on kiellettyä eettisistä syistä; Italiassa ei ole erityistä lakia, jolla kiellettäisiin tai sallittaisiin fluoraus; Luxemburgissa ei ole erityistä kieltoa, mutta jos jokin yhtiö harkitsisi fluoridin lisäämistä juomavedeen, lainsäädäntöä tulisi muuttaa, sillä fluoridi ei kuulu juomavedeen lisättävien aineiden luetteloon (tälle jäsenvaltiolle ei kuulu fluoroinnista huolehtiminen); Alankomaissa fluoraus ei ole sallittua (tilanne on sama kuin Belgiassa); Yhdistyneessä kuningaskunnassa se on sallittua, mutta asiasta päättävät paikalliset terveysviranomaiset.

⁽¹⁾ EYVL L 229, 30.8.1980.

⁽²⁾ EYVL L 330, 5.12.1998.

(1999/C 370/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0843/99**esittäjä(t): Ursula Stenzel (PPE) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Yleinen kilpailu COM/A/10/98/Option 2

Euroopan komissio järjesti 16. syyskuuta 1998 yleisen kilpailun, joka mitätöitiin ilmenneiden epäkohtien vuoksi. Kilpailu uusittiin 6. helmikuuta 1999.

Voiko komission mielestä olla mahdollista, että EU:n ulkopuolella asuville osanottajille ilmoitettiin uusintakilpailun yksityiskohtaisista ehdoista liian myöhään?

Voiko komission mielestä olla mahdollista myös se, että kilpailun osanottajat estyivät tulemasta uusintakilpailuun, koska komissio ei antanut heille riittävästi tietoa uusintakilpailun aiheuttamien lisämatkakulujen palauttamisesta?

Minkä perusteiden mukaan komissio palautti uusintakilpailusta aiheutuneet lisämatkakulut osallistujille, jotka joutuivat matkustamaan kilpailuun EU:n ulkopuolelta?

Komissio ilmoitti palauttamisesta tiedustelleille osanottajille, että lisämatkakulut maksettaisiin takaisin "towards" ja "according to set ceilings" – miten komissio tulkitsee tämän vastauksen?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 1999)

Komissio järjesti yleisen kilpailun COM/A/10/98 voidakseen laatia ulkosuhteiden ja kolmansiin maihin suunnatun tuen hallinnoinnista vastaavien hallintovirkamiesten (A7/A6) varallaololuettelon. Kilpailuilmotus julkaistiin⁽¹⁾ yhdessä neljän muun kilpailun kanssa, ja niiden karsintakokeet järjestettiin samanaikaisesti.

Karsintakokeet, jotka pidettiin 14.9.1998, mitätöitiin yhtä koetta koskevien tietojen vuodettua ulkopuolisille. Kirjeillä, jotka lähetettiin hakijoiden mukaan ja heidän lukumääränsä huomioon ottaen 10.–14.12.1998, komissio kutsui kilpailuun COM/A/10/98 ilmoittautuneita hakijoita osallistumaan uusiin karsintakokeisiin, jotka pidettäisiin 6.2.1999. Kilpailukutsut lähetettiin kolmansissa maissa asuville hakijoille mahdollisuuksien mukaan faksilla ja tarvittaessa erikoispikalähetyksenä. Kokeet pidettiin erittäin varmoissa ja kurinalaisissa olosuhteissa. Uuden karsintakilpailukutsun mukana toimitettiin uudet järjestys-säännöt sekä tiedot matkakulukorvauksista. Kaikille hakijoille kerrottiin, että heillä oli tiettyjen erittäin tarkkojen edellytysten perusteella mahdollisuus saada matkakulukorvauksia siinä tapauksessa, että he olivat osallistuneet 14.9.1998 pidettyyn kilpailun COM/A/8-12/98 karsintakokeisiin, että he osallistuisivat uusiin karsintakokeisiin 6.2.1999 ja että he jättäisivät matkakulukorvaushakemuksensa 6.2.1999 mennessä.

Hakijoihin sovellettiin eri sääntöjä sen mukaan, oliko heidän asuinpaikkansa, jonka he olivat ilmoittaneet ja joka kävi ilmi heidän kilpailuasiakirjoistaan 14.9.1998, yhteisön alueella vai kolmannessa maassa. Säännöissä otetaan huomioon, että joidenkin – etenkin kilpailun COM/A/10/98 – hakijoiden asuinpaikan ja koepaikan välimatka oli pitkä.

Komissio katsoo näin ollen, ettei ole mahdollista, että kolmansissa maissa asuville hakijoille olisi ilmoitettu matkakulukorvausten suorittamisesta liian myöhään. Komissiolle ei ole tullut tietoja, joiden mukaan tietyt hakijat eivät olisi osallistuneet uusiin karsintakokeisiin, koska he eivät olisi saaneet tietoja kokeisiin sovellettavista säännöistä.

Viiden kilpailun, COM/A/8-12/98, hakijat esittivät yhteensä 1 400 matkakulukorvaushakemusta. Kukin hakemus käsitellään erikseen ja ennen kaikkea todennetaan sen perusteeksi annettujen asiakirjojen perusteella. Tämä menettely on aloitettu vuoden 1999 helmikuun alussa ja matkakulukorvausten suorittaminen hakijoille on parhaillaan käynnissä. Maksut suoritetaan asianmukaisessa järjestyksessä.

(¹) EYVL C 97, 31.3.1998.

(1999/C 370/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0845/99**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Huonosti toteutetut julkiset työt Kreikassa

Julkisten töiden laadunvalvontavirasto julkaisi vastikään kaksi vuoden 1998 ensimmäistä puoliskoa koskevaa neljännesvuosiraporttia, jotka käsittelevät laatuongelmia Kreikan toisen tukikehyksen puitteissa toteutetuissa julkisissa töissä. Raporteissa huonosti (eli vastoin ohjeita) toteutettujen töiden osuus oli 25–95 %, minkä seurauksena asiasta nousseen kohun jälkeen Kreikan viranomaiset lupasivat ryhtyä toimiin rakennustöiden laadun parantamiseksi.

Voisiko komissio toimittaa minulle vastaukset seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko sittemmin julkaistu uusia laadunvalvontaviraston raportteja ja jos on, onko rakennustyöt edelleen toteutettu vastoin ohjeita ja missä määrin?
2. Ovatko Kreikan viranomaiset ryhtyneet lupaamiinsa toimiin huonosti tehtyjen töiden korjaamiseksi ja jos ovat, pitääkö komissio toimia riittävinä?

Komissio jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Komissio ilmoittaa Kreikan viranomaisten toimittamien tietojen perusteella seuraavaa:

1. ESPEL toimitti kuukausittaisia toimintakertomuksia keskeytyksettä vuoden 1998 heinäkuun ja vuoden 1999 tammikuun välisenä aikana. Tänä ajanjaksona valvottiin järjestelmällisesti ja perusteellisesti 210:tä hanketta, joista:
 - 94 on toteutettu moitteettomasti tai niissä on todettu pienehköjä puutteita, joiden korjaamisesta urakoitsija huolehtii (1. luokka)
 - 110:ssä on todettu merkittäviä puutteita, jotka eivät vaikuta turvallisuuteen mutta aiheuttavat huomattavia ylläpitokuluja; kulut vähennetään asianomaisille urakoitsijoille suoritettavista maksuista (2. luokka)
 - 6:ssa on ilmennyt niin vakavia puutteita, ettei niitä voida korjata, ja urakoitsijoiden on rakennettava nämä kohteet uudelleen omalla kustannuksellaan (3. luokka).
2. Talousministeriö (MEN) on ilmoittanut toimittavansa kyseisiä hankkeita hallinnoiville viranomaisille kaikki niitä yksittäisiä hankkeita koskevat kertomukset, joissa on todettu puutteita, pyytäen samalla asianomaisia viranomaisia toteuttamaan laissa määrätyt jatkotoimenpiteet.

Lisäksi talousministeriö toimittaa edellä mainittuja 2. ja 3. luokan hankkeita koskevan aineiston julkisten töiden laadunvalvontavirastolle hankkeita hallinnoivien viranomaisten suorittamien jatkotoimenpiteiden todentamiseksi. Ministeriö myös toimittaa 3. luokan hankkeita koskevat asiakirjat yleisen syyttäjävirston käsiteltäväksi.

Komission mielestä edellä mainitut toimenpiteet ovat oikeansuuntaisia, ja se seuraa tämän asian käsittelyn etenemistä joka tapauksessa edelleen.

(1999/C 370/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0851/99**esittäjä(t): Florus Wijzenbeek (ELDR) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Arvonlisäveron maksamisen ajankohta

Onko Euroopan komissio tietoinen jäsenvaltioiden välisistä huomattavista eroista arvonlisäveron maksamisen ajankohdan suhteen?

Onko Euroopan komissio tietoinen, että Saksan järjestelmän mukaan arvonlisävero on laskettava ja maksettava ennen seuraavan kuun kymmenettä päivää, kun Alankomaiden järjestelmässä se on maksettava vastaa seuraavan kuun loppuun mennessä?

Aikooko Euroopan komissio ryhtyä toimiin näiden erilaisten järjestelmien yhdenmukaistamiseksi?

Jos komissio näin aikoo, miten se tulee toimimaan?

Mikä on syynä, jos komissio ei aio ryhtyä toimiin?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamista koskevan kuudennen neuvoston direktiivin 77/380/ETY⁽¹⁾ 22 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti verovelvollisen on tehtävä ilmoitus jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa. Määräaika ei saa olla pitempi kuin kaksi kuukautta kunkin verokauden päättymisestä. Periaatteessa verovelvollisen on maksettava arvonlisäveron nettomäärä sääntömääräisen ilmoituksen tekemisen yhteydessä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin asettaa maksun suoritukselle eri määräpäivän tai vaatia ilmoituksen ennakkomaksun.

Komissio ei toistaiseksi aio jatkaa arvonlisäveron maksuaikoja koskevia sääntöjä, koska jäsenvaltioissa vallitsevien erojen ei katsota vääristävän yhteismarkkinoiden toimintaa.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977.

(1999/C 370/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0853/99

esittäjä(t): Reimer Böge (PPE) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Tullivapaan myynnin lopettaminen yhteisön sisäisessä matkailuliikenteessä

Tullivapaan myynnin lopettamisella yhteisön sisäisessä matkailuliikenteessä on vakavia seurauksia Schleswig-Holsteinin työllisyyteen. Kyseisillä, rakenteiltaan heikoilla alueilla on osavaltiossa noin 3 000 tullivapaasta myynnistä riippuvaista työpaikkaa.

- Voiko komissio tehdä konkreettisia ehdotuksia siitä, miten rakennerahastojen välineitä voitaisiin käyttää tavoitteellisesti tullivapaan myynnin kielteisten seurausten poistamiseen, kun otetaan myös huomioon edessä oleva rakennerahastouudistus ja siihen liittyvä tukikehysten muuttaminen?
- Millaisiksi komissio arvioi mahdollisuuksia aloitteeseen, joka vastaa yhteisön sisärajoilla tapahtuvien kontrollien poistamisen jälkeen vuonna 1992 annettua asetusta tulliasioitsijoiden ammatin mukauttamisesta? Siten voitaisiin edistää tullivapaan myynnin lopettamisesta erityisen voimakkaasti kärsivien yritysten rakennemuutoksia ja säilyttää työpaikkoja erityistoimenpiteillä.
- Onko jo olemassa selviä tullivapaan myynnin lopettamisen jälkeisiä, yhteisön sisäistä laivamatkailua koskevia verotuksellisia jatkojärjestelyjä, jotta voitaisiin taata, että jäsenvaltioiden huomattavat verotukselliset erot eivät johda 30. kesäkuuta jälkeen verokaokseen matkailuliikenteessä?
- Jos näin ei ole, aikooko komissio ehdottaa mahdollisimman pian verotuksellisia jatkojärjestelyjä yksinkertaistetulla menettelyllä ja ottamalla huomioon kulloinkin alhaisimmat veroprosentit?

Komission jäsen M.Montin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Vastauksena Wienissä kokoontuneelle Eurooppa-neuvostolle komissio antoi 17. helmikuuta 1999 neuvostolle tiedonannon yhteisön sisäisen tullivapaan myynnin lopettamisen seurauksista⁽¹⁾.

Komission tutkimukset, jotka ovat erityisesti perustuneet jäsenvaltioiden viranomaisilta kerättyihin tietoihin, ovat osoittaneet, että neuvoston päätöksen vaikutus ei ollut makrotaloudellinen vaan rajoitettu ja alakohtainen. Komissio on todellakin voimakkaasti suositellut, että jäsenvaltiot käyttäisivät mahdollisimman hyvin yhteisön olemassa olevia säännöksiä ja erityisesti rakennerahastoja.

Jäsenvaltioiden tulee ryhtyä välttämättömiin toimiin parhaillaan toteutettavien ohjelmien yhteydessä, erityisesti ohjelmia uudistamalla. Rahastojen varat ovat vielä käytettävissä.

Komission mielestä, jos neuvosto katsoo sen välttämättömäksi, on suotavaa tehdä, nykyisten määräysten täydennykseksi ja rakennerahastojen ulkopuolella, erityinen yhteisöaloite, jolla pyritään erityisesti tällä toimintasektorilla työpaikkansa menettävän henkilöstön uudelleen kouluttamiseen. Koska neuvosto ei ole vielä tehnyt päätöstä tämän asian suhteen, on ennen aikaista antaa lausuntoa siitä, mikä tällainen toimenpide voisi olla.

Komissio on jo 9. huhtikuuta 1999 ⁽¹⁾ antamassaan tiedonannossa täsmentänyt, että ne verotussäädökset (ALV ja valmisteverot), joita kyseessä olevaan myyntiin sovelletaan 1. heinäkuuta 1999 lähtien, ovat tavallisia verotussäädöksiä, jotka muilla sektoreilla (erityisesti rautatie- ja maantiekuljetukset) on pantu täytäntöön 1. tammikuuta 1993 alkaen.

Komissio on käynyt jäsenvaltioiden kanssa keskusteluja sekä teknisissä komiteoissa että taloudellisten toimijoiden kanssa useiden kuukausien ajan. Kansallisten hallintoelinten välillä ja niiden sekä taloudellisten toimijoiden välillä on ryhdytty neuvotteluihin kansalliseen toimivaltaan kuuluvista verotusmenettelyistä (veronkanto, valvonta).

⁽¹⁾ EYVL C 66, 9.3.1999.

⁽²⁾ EYVL C 99, 10.4.1999.

(1999/C 370/178)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0856/99

esittäjä(t): **Marilena Marín (UPE) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Venetsialaisten vangitseminen mielipiteiden vapaan esittämisen vuoksi

Kolme venetsialaista on vangittu, eikä heille ole myönnetty oikeutta korvata rangaistuksiaan kokeellisena yhdyskuntapalveluna 8. maaliskuuta 1999 annetun lain tarkoittamalla tavalla. Nämä kolme henkilöä, jotka osallistuivat vuonna 1997 Venetsian Pyhän Markuksen aukiolla pidettyyn rauhanomaiseen mielenosoitukseen, jossa vaadittiin Venetön maakunnalle laajempaa itsehallintoa, eivät ole vaaraksi, vaan he ovat osallistuneet kulttuuriseen, sosiaaliseen ja poliittiseen toimintaan, jolla pyritään saamaan aikaan keskustelua alueellisesta itsehallinnosta, kansojen oikeuksista ja ihmisoikeuksista rekisteröidyn yhdistyksen puitteissa.

He ovat olleet täysin normaalisti työssään sen jälkeen kun rangaistus vahvistettiin. Koska Venetsian yleinen syyttäjä on esittänyt valituksen vetoomustuomioistuimen tuomareiden päätöksestä, heitä koskee perustuslain suoma syyttömyysolettama, jonka mukaan heidät voidaan vangita vasta sitten kun kaikki oikeudenkäynnin vaiheet on saatettu päätökseen tai jos heitä voidaan pitää todellisena uhkana.

Näiden henkilöiden rauhanomaisesti esittämät vaatimukset, jotka liittyvät säädökseen Venetön alueen itsehallinnosta, joka on myös Italian lakina vuodesta 1971, ovat täysin perusteltuja ja ajankohtaisia (riittänee kun mainitaan tässä yhteydessä Italian hallituksen tällä viikolla hyväksymä lakialoite), ja ne on esitetty perustuslain takaaman mielipiteiden esittämisvapauden puitteissa.

Voiko komissio sanoa miten se aikoo varmistaa jäsenvaltioille yhteisten perusoikeuksien kunnioittamisen Maastrichtin ja Amsterdamin sopimusten velvoitteiden mukaisesti?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio muistuttaa, että jäsenvaltion ja sen kansalaisten välisiä suhteita säännellään ihmisoikeuksien osalta ensisijaisesti Roomassa 4 päivänä marraskuuta 1950 ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelemiseksi tehdyllä yleissopimuksella. Näin ollen Italian kansalaiset voivat viedä mainitun asian Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen sen jälkeen, kun kaikki kansallisella tasolla käytettävissä olevat oikeudelliset keinot on käytetty.

(1999/C 370/179)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0858/99**esittäjä(t): Pieter Dankert (PSE) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: ESR – Alankomaat

ESR:n koulutushankkeita koskevan toiminta-alan 3 lopullinen edunsaaja Dijkhuis Advies ilmoittaa, että vuoden 1997 loppumaksua ja vuoden 1998 toista ennakkoa ei vielä ole maksettu ja että ESR-koordinaattori ei ole selittänyt näitä viivästyksiä millään tavoin. Lisäksi Dijkhuis Advies viittaa viimeaikaiseen verotoimenpiteeseen, "ylimääräiseen koulutusetuuteen", josta ESR:n yhteisrahoitusta saavat hankkeet eivät voi hyötyä ja joille aiheutuu siitä jopa haittaa, mikä johtuu eroista siinä, miten tukikelpoiset kulut määritellään tämän toimenpiteen mukaan, ja siitä, että ESR-varat katsotaan omiksi tuloiksi.

Voisiko komissio ilmoittaa, onko vuoden 1997 erän ja vuoden 1998 toisen ennakon suhteen ongelmia? Mitkä nämä mahdolliset ongelmat ovat?

Onko komissio tietoinen mainitusta "ylimääräisestä koulutusetuudesta"? Mitä mieltä se on tästä toimenpiteestä, joka johtaa eriarvoiseen kohteluun niiden hankkeiden välillä, jotka saavat ja jotka eivät saa ESR-rahoitusta?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Komissio ei voinut käsitellä tavoite 3 -ohjelman vuoden 1997 loppumaksupyynnön alkuperäisessä muodossaan. Lopullinen versio, josta komissio ja sosiaali- ja työllisyysministeriö (SZW) pääsivät yksimielisyyteen, lähetettiin komissiolle 30. maaliskuuta 1999. Jo suoritettujen ennakot ylittävät kuitenkin anottun summan. Komissio katsoo siis tavoite 3 -ohjelman vuoden 1997 maksujen tulleen jo suoritetuiksi. Julkiset työnvälityspalvelut huolehtivat maksujen suorittamisesta hankkeen täytäntöönpanijoille.

Vuoden 1998 toinen ennakko, josta päätettiin lokakuun alussa 1998, maksettiin kahdessa erässä komission käytettävissä olevien talousarviovarojen puutteen vuoksi. Ensimmäinen 38 miljoonan euron suuruinen osa maksettiin marraskuun puolivälissä 1998. Jäljelle jääneen 26 miljoonan euron suuruisen summan komissio maksoi 15. maaliskuuta 1999.

Arvoisan parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella komissio ei voi vastata "ylimääräinen koulutusetuus" -verotoimenpidettä koskevaan kysymykseen. Asiaa selvitetessä tavoitteen 3 johtamisesta vastuussa olevien julkisten työnvälityspalvelujen kautta tuli ilmi, että kyseisen hankkeen ja kyseisten toimien tunnistamiseksi tarvittaisiin enemmän tietoja. On tietenkin selvää, että komissio on valmis välittämään parlamentin jäsenelle enemmän tietoa kyseisestä asiasta, jos tämä tarkentaa kysymystään.

(1999/C 370/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0861/99**esittäjä(t): Carlos Coelho (PPE) komissiolle**

(26. maaliskuuta 1999)

Aihe: Yhteinen kalastuspolitiikka

Komissio on äskettäin esittänyt ehdotuksen säännöstöksi, jossa on luettelo menettelyistä, jotka rikkovat vakavasti yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) sääntöjä.

Tätä luetteloja tarkastellessa käy ilmi, ettei siinä mainita monivuotisiin ohjausohjelmiin (MOO) kirjattujen sääntöjen noudattamatta jättämistä. Näissä ohjausohjelmissä asetetaan tavoitteet kunkin jäsenvaltion laivastokapasiteetin sopeuttamisesta olemassa oleviin kalavaroihin. Toiset jäsenvaltiot (esim. Portugali) noudattavat näitä sääntöjä ja vähentävät kapasiteettiaan, toiset taas eivät niitä noudata tai ne jopa lisäävät kapasiteettiaan (esim. Ranska, Alankomaat ja Italia). Tällaista kilpailun vääristymiseen johtavaa tilannetta ei voida hyväksyä eikä sitä, että sääntöjen rikkojia ei rangaista.

Euroopan parlamentti kehotti komissiota (pääöslauselma A4-0046/98 – Cunhan mietintö (!)) laatimaan oikeudellisesti sitovan säännösten, jolla jäsenvaltiot veloitetaan noudattamaan YKP:n tavoitteita ja jonka nojalla niitä voidaan myös rangaista näiden sääntöjen noudattamatta jättämisestä.

Koska kyse on yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen vastaisista vakavista rikkomuksista ja niiden rankaisemisesta, jotka laiminlyövät yhteisön sääntöjen noudattamista, kysyn, miksi komissio ei vielä ole noudattanut edellä mainittua parlamentin kehotusta ja aikooko komissio noudattaa sitä ja millä tavoin?

(!) EYVL C 104, 6.4.1998, s. 278.

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 1999)

Komissio on samaa mieltä siitä, että sen olisi jatkettava asianmukaisia toimenpiteitä, mukaan lukien rangaistusseuraamukset, niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudata monivuotisten ohjausohjelmien (MMO) kalastuslaivastoja koskevia tavoitteita Cunhan mietintöön sisältyvien parlamentin suositusten mukaisesti.

Useat näistä suosituksista on otettu huomioon komission ehdotuksessa neuvoston asetukseksi kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä (!), jossa nimenomaisesti säädetään tietyistä seuraamuksista siinä tapauksessa, että monivuotisia ohjausohjelmia ei noudateta. Neuvosto tarkastelee parhaillaan tätä ehdotusta.

(!) EYVL C 16, 21.1.1999.

(1999/C 370/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0866/99

esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Uudet hyökkäykset espanjalaisia vihanneksia ja hedelmiä vastaan

Espanjasta peräisin olevia mansikoita kuljettavan rekan kimppuun hyökkäsi Ranskassa 15. maaliskuuta naamioitu joukko, joka pakotti kuljettajan ohjaamaan sivuun ja tuhosi 17 tonnin lastin. Vaikka vuonna 1998 ei tapahtunut yhtään tällaista hyökkäystä, tämä teko on jatkoa ranskalaisten aktivistien, joiden suorana tai epäsuorana apuna ovat espanjalaisten hedelmien ja vihannesten tuontia vastustavat maanviljelijät, viime vuosina tekemille hyökkäyksille.

Aikooko komissio toteuttaa toimenpiteitä estääkseen näiden vapaata liikkuvuutta ja oikeudenmukaista kilpailua koskevia Euroopan unionin peruseriaatteita rikkovien uusien hyökkäyksen toistumisen?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 1999)

Haluaisin korostaa, että komissio on jatkuvasti tuominnut yksityisten suorittamat väkivaltaiset tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen rikkomiset ja asianomaisen jäsenvaltion vastuullisten viranomaisten pidättäytymisen toteuttamasta tarvittavia yleisen järjestyksen palauttamistoimenpiteitä kyseisen toiminnan lopettamiseksi. Komission Ranskaa vastaan vireille paneman jäsenyysvelvoitteiden rikkomista koskevan oikeudenkäyntimenettelyn päätteeksi yhteisöjen tuomioistuin lausui asiassa C-265/95, komissio vastaan Ranska, 9 päivänä joulukuuta 1997 annetussa tuomiossa, että ”Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklasta sekä 5 artiklasta ja maataloustuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä johtuvia veloitteita, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia ja oikeasuhtaisia toimenpiteitä estääkseen yksityisiä rajoittamasta hedelmien ja vihannesten vapaata liikkuvuutta”.

Lisäksi sisämarkkinoiden toimivuudesta jäsenvaltioiden välisen tavaroiden vapaan liikkuvuuden osalta 7 päivänä joulukuuta 1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) 2679/98 (!) säädetään komission

väliintulomenetelmistä, joilla halutaan varmistaa, että jäsenvaltiot, joiden yksinomaiseen toimivaltaan kuuluu yleisen järjestyksen ylläpitäminen, poistavat nopeasti yksityisten toiminnasta vapaalle liikkuvuudelle aiheutuvat esteet.

Komissio seuraa tarkkaavaisesti käynnissä olevan hedelmien ja vihannesten markkinointivuoden kulumista ja on tarvittaessa valmis käyttämään määrätietoisesti edellä mainittuja välineitä varmistukseen, että Ranskan viranomaiset toteuttavat riittävät ja välttämättömät toimenpiteet, joilla taataan tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen noudattaminen, ja täyttävät siten niille kuuluvat jäsenyysvelvoitteet.

(¹) EYVL L 337, 12.12.1998.

(1999/C 370/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0868/99

esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Urban-tuet ja taajamahankkeet Valenciassa

Valencian kaupunginhallituksen täysistunto on hyväksynyt Valencian Cabanyal-Canyamelarin kaupungin-osaa (entinen ranta-alueen asutuskeskus) koskevan erityisen suojelu- ja uudistushankkeen. Siihen sisältyy Avenida Blasco Ibáñezin pidentäminen merelle saakka. Taajamahanke käsittää kaupunginosan jakamisen kahtia ja yli 1 500 ainutlaatuisen, kansanomaista jugendia edustavan asunnon purkamisen. Taajama on julistettu Valencian autonomian historialliseksi kokonaisuudeksi.

Katsooko komissio, että Valencian kaupunginhallituksen Urban-ohjelmasta saamat tuet ovat sopusoinnussa yhden Valencian vertauskuvallisimman kaupunginosan rakennuskaavaa loukkaavan suunnitelman kanssa?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

Komissio yhteisrahoittaa kautta 1994–1999 koskevan URBAN-España-ohjelman osana Valencian Ciutat Vellan historiallisessa keskustassa Revitalizacion del barrio de Velluters -hankkeen. Mainitun hankkeen tavoitteena on kaupunginosan yhdennetty kehittäminen toteuttamalla toimia perusrakenteiden ja ympäristön parantamiseksi, elinkeinorakenteen kehittämiseksi sekä sosiaali- ja koulutuspalvelujen järjestämiseksi.

Komission käytettävissä olevien tietojen perusteella arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema kaupunkisuunnitelma Plan especial de protection y reforma interior del barrio de Carbanyal-Canyamelar on sekä sijaintinsa että sisältönsä puolesta täysin erillinen, URBAN-hankkeesta riippumaton toimenpide.

(1999/C 370/183)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0869/99

esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Kalastajien tulojen vähentyminen Madeiralla

Paikalliset kalastajayhteisöt ovat kärsineet siitä, että tonnikalaa on saatu erittäin niukasti Madeiralla elokuusta 1998 lähtien.

Tonnikalavarojen vähäisyydestä on vakavia seurauksia useille Madeiran eri alueiden, kuten Caniçalin ja Machicon, talouksille ja siellä asuvan väestön toimeentulolle. Nämä alueet ovat jo ennestään heikommassa sosiaalisessa asemassa eikä siellä ole tarjolla muun alan työpaikkoja.

Tilanne on niin äärimmäisen vakava, että komission olisi kiinnitettävä siihen huomiota.

1. Onko komissio saanut tietoa Madeiran aluehallituksen tai Portugalin hallituksen välityksellä tästä vakavasta tilanteesta?
2. Onko olemassa mitään budjettivaroja tai erityisohjelmaa yhteisen kalastuspolitiikan puitteissa, joita voitaisiin käyttää näiden kalastajayhdyksuntien jyrkästi vähentyneiden tulojen korvaamiseksi ja tämän vaikean tilanteen lievittämiseksi, josta kärsivät kokonaiset perheet Caniçalissa ja Machicossa? Jos on, onko Madeiran aluehallitus ja/tai Portugalin hallitus jo pyytänyt komissiolta tällaisten varojen käyttöönottoa tai ohjelmien toteuttamista?
3. Onko olemassa mahdollisuus käyttää muita kuin yhteisen kalastuspolitiikan puitteisiin kuuluvia budjettivaroja tämän tilanteen nopeaksi lievittämiseksi? Jos on, niin mitkä nämä mahdollisuudet ovat?

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Atlantin tonnikalavarojen yleistilanteesta käytettävissä olevat tiedot eivät osoita, että kannat olisivat romahtamassa. Komissio tutkii kuitenkin parhaillaan yksityiskohtaisemmin Madeiran alueen tonnikalavarojen tilannetta.

1. Jäsenvaltion yhtä yhteydenottoa lukuun ottamatta Portugalin viranomaiset eivät ole tiedottaneet asiasta komissiolle.
2. Yhteisen kalastuspolitiikan puitteissa ei ole mitään erityisohjelmaa tai budjettivaroja, joilla voitaisiin korvata kyseessä olevasta tilanteesta aiheutuvat mahdolliset tulojen menetykset.
3. Komission käytettävissä ei ole muita, yhteisen kalastuspolitiikan ulkopuolisia budjettivaroja, joiden turvin tilanteeseen voitaisiin nopeasti puuttua ja korvata mahdolliset tulojen menetykset.

(1999/C 370/184)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0871/99

esittäjä(t): James Nicholson (PPE) komissiolle

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Pohjois-Irlanti ja yhteisöaloite taantuvien kaupunkialueiden tukemiseksi (URBAN)

Minkä verran rahoitusta Pohjois-Irlannille on myönnetty taantuvien kaupunkialueiden tukemista koskevan yhteisöaloitteen (URBAN) muodossa meneillään olevalle kaudelle?

(1999/C 370/185)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0872/99

esittäjä(t): James Nicholson (PPE) komissiolle

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Yhteisöaloite sovinnon ja rauhan saavuttamiseksi Pohjois-Irlannissa ja Irlannin raja-alueen

Minkä verran rahoitusta Pohjois-Irlannille on myönnetty sovinnon ja rauhan saavuttamista Pohjois-Irlannissa ja Irlannin raja-alueen kreivikunnissa koskevan yhteisöaloitteen (PEACE) muodossa meneillään olevalla kaudella?

(1999/C 370/186)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0873/99

esittäjä(t): James Nicholson (PPE) komissiolle

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Pohjois-Irlanti ja yhteisön ohjelma varusteluteollisuuden ja sotilastukikohtien muuttamiseksi siviilikäyttöön (KONVER II)

Minkä verran rahoitusta Pohjois-Irlannille on myönnetty varusteluteollisuuden ja sotilastukikohtien muuttamista siviilikäyttöön koskevan yhteisön ohjelman (KONVER II) muodossa meneillään olevalle kaudelle?

(1999/C 370/187)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0874/99**esittäjä(t): James Nicholson (PPE) komissiolle**

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Pohjois-Irlanti ja yhteisöaloite tekstiili- ja vaateusteollisuusalueiden toiminnan monipuolistamiseksi (RETEX II)

Kuinka paljon rahoitusta Pohjois-Irlannille on myönnetty tekstiili- ja vaateusteollisuusalueiden toiminnan monipuolistamista koskevan yhteisöaloitteen (RETEX II) muodossa meneillään olevalle kaudelle?

(1999/C 370/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0877/99**esittäjä(t): James Nicholson (PPE) komissiolle**

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Pohjois-Irlanti ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskeva yhteisöaloite (SMEs)

Kuinka paljon rahoitusta Pohjois-Irlannille on myönnetty pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan toiminta-ohjelman (SMEs) puitteissa meneillään olevalle kaudelle?

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0871/99, E-0872/99, E-0873/99, E-0874/99 ja E-0877/99**

(5. toukokuuta 1999)

Oheisesta taulukosta näkyvät (miljoonina euroina ilmoitetut) määrät, jotka on kuluvana ohjelmakautena (1994–1999) myönnetty rakennerrahastoista kyseisiin ohjelmiin Pohjois-Irlannissa. On huomattava, että Peace-ohjelmaan myönnettyt rahat koskevat sekä Irlantia että Pohjois-Irlantia. Lisäksi tämän ohjelman rahoitustaulukoihin tullaan lisäämään vielä 100 miljoonaa euroa.

	ESKR ⁽¹⁾	ESR ⁽²⁾	EMOTR ⁽³⁾	KOR ⁽⁴⁾	Yhteensä
PEACE	201,211	168,785	31,261	1,896	403,153
URBAN NI	10,518	8,833			19,351
SME NI	6,200				6,200
RETEX II	4,645	0,450			5,095
KONVER II	2,29	0,31			2,6

⁽¹⁾ Euroopan aluekehitysrahasto

⁽²⁾ Euroopan sosiaalirahasto

⁽³⁾ Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto

⁽⁴⁾ Kalatalouden ohjauksen rahoitusväline

(1999/C 370/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0875/99**esittäjä(t): James Nicholson (PPE) komissiolle**

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Pohjois-Irlanti ja yhteisöaloite kalastusalan rakenneuudistuksesta (PESCA)

Kuinka paljon rahoitusta Pohjois-Irlannille on myönnetty kalastusalan rakenneuudistusta koskevan yhteisöaloitteen (PESCA) puitteissa meneillään olevalle kaudelle?

Komission jäsenen Emma Boninin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

Iso-Britannian PESCA-aloitteeseen kuuluvassa ohjelmassa Pohjois-Irlannille on myönnetty 1 724 000 puntaa kuluvaan ohjelmakaudeksi 1994–1999. Lopullisille tuensaajille on Pohjois-Irlannissa 31. joulukuuta 1998 mennessä maksettu yhteensä 440 000 puntaa.

(1999/C 370/190)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0883/99

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI) komissiolle

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Lentokenttien turvallisuuden valvonta

Genovan lentokentällä tapahtunut reittikoneen äskettäinen onnettomuus tuo ties monennenko kerran esiin kiitoratojen ja lentokenttälaitteistojen turvallisuuden valvonnan.

En aseta kyseenalaiseksi kansainvälisten lentoliikennettä valvovien elinten toimivaltaa, enkä puutu tämän onnettomuuden vastuukysymyksiin, mutta koska neuvosto on valtuuttanut komission perustamaan eurooppalaisen siviili-ilmailun turvallisuusjärjestön, pyydän komissiolta vastauksia seuraaviin kysymyksiin:

1. Mihin tuloksiin komissio on päässyt järjestön perustamista koskevassa valmistelutyössä?
2. Voiko järjestö vastata jo nyt lentokenttien turvallisuudesta?
3. Onko komissiolla tilapäisiä yksiköitä teknisten ominaisuuksien valvontaa varten (kiitoratojen pituus, niiden vähimmäisetäisyys tieverkostosta, teollisuustiloista tai asuinalueilta, vesiväylistä, merestä)?
4. Katsooko komissio, että hylättyjen terästehtaiden sijainti Genovan lentokentän vieressä on turvallisuusnormien mukaista?
5. Eikö komission mielestä lentoliikenteen turvallisuuden kannalta olisi tarpeen ehdottaa muutoksia siviili-ilmailun teknisten sääntöjen yhdenmukaistamisesta annettuun asetukseen 3922/91/ETY⁽¹⁾, jotta kansalaiset voisivat tuntea olonsa mahdollisimman turvatuksi myös lentokenttien infrastruktuuria koskevien sääntöjen noudattamisen suhteen?

⁽¹⁾ EYVL L 373, 31.12.1991, s. 4.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

1. Komissio sai 20. heinäkuuta 1998 neuvostolta valtuutuksen neuvotella yhteisön ja jäsenvaltioiden puolesta muiden Euroopan valtioiden kanssa tehtävästä monenvälisestä yleissopimuksesta, joka koskee eurooppalaisen lentoturvallisuusviranomaisen perustamista. Komissio on sittemmin valmistellut yleissopimusluonnoksen ja käynyt laajoja keskusteluja neuvoston komissiota avustamaan perustamassa erityisessä neuvottelukomiteassa ennen kolmansien osapuolien kanssa käytävien virallisten neuvottelujen aloittamista. Tätä sisäistä toimintaa jatketaan edelleen.

2. Komissio ja neuvosto ovat jo sopineet keskenään, että perustettavalla viranomaisella pitäisi olla toimivaltaa lentoturvallisuuden alalla. On kuitenkin sovittu myös siitä, että elleivät eri osapuolet toisin sovi, tämä ei välttämättä ole uuden viranomaisen ensisijainen tehtävä ja että sen toimivallan käyttämisestä erityisillä aloilla olisi päätettävä myöhemmin.

3. Vielä ei ole päätetty, olisiko perustettavan viranomaisen toimivalta lentoturvallisuuden alalla rajoitettu kansallisella tasolla täytäntöön pantavien yhteisten sääntöjen antamiseen vai pitäisikö sillä itsellään olla sääntelyvaltaa lentoasematoimintojen turvallisuuden varmistamiseksi ja valvomiseksi. Viranomaisen on itse tehtävä päätökset tällaisista asioista ottaen huomioon toissijaisuusperiaate.

4. Yhteisö ei ole toistaiseksi toiminut lentoturvallisuuden alalla, minkä vuoksi komissio ei voi arvioida sitä, mikä on turvallista ja mikä ei ole turvallista lentoasemien läheisyydessä. Komissio voi ainoastaan viitata Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) — jonka jäseniä kaikki jäsenvaltiot ovat — laatimiin kansainvälisiin normeihin ja menettelysuosituksiin.

5. Lentoasematoiminnot voisivat todellakin kuulua teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta siviili-ilmailun alalla 16. joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (EY) 3922/91 soveltamisalaan, sillä sen 1 artiklassa viitataan ilma-alusten käyttöön osallistuviin henkilöihin ja laitoksiin. Tämä voisi olla asianmukainen oikeusperusta lainsäädännön antamiseksi tällä alalla. Ottaen kuitenkin huomioon aikaisemmin mainitut ICAO:n normit ja menettelysuositukset sekä toissijaisuusperiaate yhteisön toimia tällä alalla ei ole katsottu tarpeellisiksi.

(1999/C 370/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0885/99

esittäjä(t): Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) komissiolle

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettujen ajoneuvojen verotusta ja tie- ja käyttömaksujen soveltamista koskevan direktiivin 93/89/ETY täytäntöönpano Belgiassa

Belgia pani 12. lokakuuta 1997 annetulla kuninkaallisella päätöksellä täytäntöön direktiivin 93/89/ETY⁽¹⁾. Tämän seurauksena eurovignette on voimassa Belgiassa mm. tieosuudella N8 Kortrijk-Ieper-Koksijde, joka kuitenkin Flanderin rakennesuunnitelmassa on luokiteltu vasta toissijaiseksi kohteeksi.

Salliiko edellä mainittu direktiivi sen, että jäsenvaltio voi soveltaa eurovignettoa tieosuudella, jota ei luokitella ensisijaiseksi kohteeksi?

⁽¹⁾ EYVL L 279, 12.11.1993, s. 32.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Tiettyjen maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettujen ajoneuvojen verotuksen sekä tiettyjen infrastruktuurien käytöstä perittävien tie- ja käyttömaksujen soveltamisesta jäsenvaltioissa 25. lokakuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/89/ETY 7 artiklan d kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, että kuultuaan komissiota määrätyn menettelyn mukaisesti jäsenvaltiot voivat periä maksuja (eli eurovinjetti) myös perustieverkon muiden osuuksien käyttäjiltä, erityisesti kun turvallisuusasiat oikeuttavat sen.

Belgian hallitus sovelsi tätä säännöstä ja kuuli komissiota sen tieverkon laajentamisesta, jossa eurovinjetti on voimassa, siten että siihen kuuluisivat kaikki N-tiet ("routes nationales").

Tutkittuaan Belgian pyynnön komissio ilmoitti 15. helmikuuta 1996 antamassaan lausunnossa, ettei Belgian hallituksen ehdottama eurovinjetti-verkon yleinen laajentaminen ole perusteltua. Komission katsoi kuitenkin olevan kohtuullista laajentaa eurovinjetin soveltaminen rajoitetulle määrälle (17) N-teitä, joilla voitaisiin odottaa raskaan tavaraliikenteen lisääntymistä, jos ne jäisivät eurovinjetti-verkon ulkopuolelle. Komission lausunnon mukaan liikenteen siirtyminen näille N-teille sekä näiden teiden tietyt ominaispiirteet voisivat johtaa turvallisuusriskien lisääntymiseen.

Estääkseen tällaisen riskien lisääntymisen ja edistääkseen tieturvallisuuden tason ylläpitämistä koko Belgian alueella komissio hyväksyi eurovinjetin käytön näillä 17:ta N-tiellä (moottoriteiden lisäksi), joihin kuuluu myös tieosuus N 8 Bryssel-Ninove-Oudenaarde-Kortrijk-Ieper-Koksijde.

(1999/C 370/192)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0893/99**esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Eurooppalaiset tuojat ovat kärsineet vahinkoa Bangladeshista tuotujen tekstiilien lisätulleista

GSP-kohtelun mukaisesti tuonti Bangladeshista Euroopan markkinoille sallitaan edullisin ehdoin, jos käytetään A-lomaketta. Vuonna 1997 Bangladeshin hallitus julisti mitättömiksi vuosina 1994–1996 myönnetty A-lomakkeet. Tämä tapahtui Euroopan komission aloitteesta.

1. Onko totta, että Bangladeshin hallitus ilmoitti jo vuonna 1989, että sillä on vaikeuksia hallita alkuperätodistusten myöntämistä?
2. Anoliko hallitus silloin kumoamista?
3. Jos anoi, miten komissio suhtautui siihen?
4. Saiko komissio vuosina 1989–1994 esimerkiksi Bangladeshiin tehtyjen työmatkojen yhteydessä muita vihjeitä siitä, että maan hallituksella on vaikeuksia alkuperätodistusten myöntämisessä lain mukaisesti?
5. Jos sai, ilmoittiko komissio tuojajärjestöille tai alan järjestöille tästä seikasta? Ellei ilmoittanut, miksei? Jos ilmoitti, miten ilmoittaminen tapahtui?

Komission jäsen M. Montin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

1. Vuonna 1989 Bangladeshin hallitus, kuten muutkin maat, jotka ovat oikeutettuja tullietuuskohteluun, antoi tullietuuskohteluun oikeuttavia alkuperätodistuksia niiden säästösten peruseränteiden mukaisesti, jotka eivät ole muuttuneet vuoden 1971 jälkeen. Kyseinen maa ei ole aiheuttanut, enempää kuin muukaan samankaltaisista etuuksista nauttivat maat, muita kuin kyseisten todistusten päivittäiseen hallintaan liittyviä tavanomaisia vaikeuksia. Lisäksi on huomattava, että vuodesta 1983 lähtien, useita yhteisön työmatkoja on tehty kyseiseen maahan, jossa on myös järjestetty seminaareja tai tehty tutkimuksia. Erityisesti seminaarit, joita järjestettiin Bangladeshissa ja myös muissa edunsaajamaissa, oli tarkoitettu virkamiesten ja viejien perehdyttämiseksi näiden tullietuuksien hallinnoinnin ehtoihin, nimittäin pääasiassa alkuperätodistusten myöntämiseen.
2. Bangladesh esitti kumoamista koskevan anomuksen vuonna 1985.
3. Komissio vastasi kieltävästi vuonna 1987 Bangladeshin viranomaisille, koska jäsenvaltioiden enemmistö oli ilmoittanut vastustavansa kumoamisen myöntämistä. Jäsenvaltiot pelkäsivät itse asiassa, että kumoamiset toisivat etuja erityisesti uudelleen teollistuneista valtioista kuten Etelä-Koreasta, eikä niinkään Bangladeshista peräisin oleville puolivalmisteille. Vasta vuonna 1997 komission kumoamishdotusta tukivat samat jäsenvaltiot Bangladeshin esitettyä uuden pyynnön.
4. Yhteisön työmatkalla Bangladeshiin vuonna 1993 käsiteltiin ainoastaan niitä ongelmia, jotka syntyivät esitettäessä tuonnissa tullietuuksiin oikeuttavia alkuperätodistuksia (GSP-A-lomakkeita (yleinen tullietuusjärjestelmä), jotka oli päivätty vuosina 1989–1993), joita väitettiin Bangladeshissa annetuiksi, mutta joilla tuotiin Kaukoidästä tai Aasiasta peräisin olevia tekstiilituotteita. Yli 3 000 täysin väärää tai väärennettyä alkuperätodistusta löydettiin ja asianmukaisesti toimiin ryhdyttiin asianosaisten jäsenvaltioiden toimesta sen jälkeen kun Bangladeshin viranomaiset mitätöivät todistukset. Yhteisön työmatka Bangladeshiin vuonna 1994 liittyi erityisselvitykseen (Chittagongin satamasta peräisin olevan viennin perusteella), jossa esitettiin, että Pakistanin alkuperätuotteita oli tuotu Bangladeshista yhteisöön väärennetyillä GSP-A-lomakkeilla. Tässä tapauksessa, kun oli osoitettu yhteisten tutkimusten perusteella väärennystoimiin sekaantuneen Bangladeshissa toimivan valmistajan henkilöllisyys, Bangladeshin viranomaiset peruuttivat todistukset ja ryhtyivät välittömästi hallinnollisiin ja taloudellisiin rankaisutoimiin.
5. Yhteisön Bangladeshiin marras- ja joulukuussa vuonna 1996 tekemän työmatkan tuloksien julkaisemisen jälkeen Euroopan Yhteisön virallisessa lehdessä julkaistiin yhteisöön Bangladeshista GSP-kohtelun mukaisesti tuotuja tekstiilituotteita koskeva ilmoitus (97/C 107/05).

(1999/C 370/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0909/99**esittäjä(t): Bernard Lehideux (PPE) komissiolle**

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Syyrian hallituksen toimet maaliskuussa 1998 annetun Syyriassa vangittuina pidettäviä libanonilaisia koskevan päätöslauselman jälkeen

Samalla kun ihmisoikeusjärjestöt ovat säännöllisesti tuominneet sen, että useita libanonilaisia on mielivaltaisesti pidätetty Syyriassa esittämättä heitä vastaan mitään syytettä ja ilmoittamatta heidän perheilleen heidän kohtalostaan, Euroopan parlamentti on maaliskuussa 1998 Syyriassa vangittuina pidettävistä libanonilaisista antamassaan päätöslauselmassa (B4-0324/98) ⁽¹⁾ pyytänyt Syyrian hallitusta julkistamaan täydellisen luettelon Syyriassa vankeina olevista libanonilaisista, vapauttamaan ne vangit, joita vastaan ei ole esitetty mitään syytettä, ja luovuttamaan muut libanonilaiset vangit Libanoniin.

1. Onko komissiollla nyt, kun vuosi on kulunut tämän päätöslauselman hyväksymisestä, tietoja tämän luettelon julkistamisesta ja muiden Syyrian hallitukselle esitettyjen suositusten täytäntöönpanosta?
2. Mikäli Syyria ei ole antanut tyydyttäviä vastauksia, kuinka komissio aikoo ottaa nämä ihmisoikeuksiin kohdistuvat loukkaukset huomioon Euroopan unionin ja Syyrian välisissä suhteissa?

⁽¹⁾ EYVL C 104, 6.4.1998, s. 238.

(1999/C 370/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0979/99**esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle**

(15. huhtikuuta 1999)

Aihe: Libanonilaiset, palestiinalaiset ja jordanialaiset poliittiset vangit Syyriassa

Amnesty Internationalin vastikään julkaiseman raportin mukaan Syyriassa on tällä hetkellä yli 250 etupäässä libanonilaista, palestiinalaista ja jordanialaista poliittista vankia, joiden kohtalosta ei ole mitään tietoa. Suuri osa näistä vangeista on pidätetty mielivaltaisesti ja heitä on kidutettu, kun taas toiset on tuomittu sotilasoikeudessa useiden vuosien vankeusrangaistuksiin salaisissa ja lyhyissä oikeudenkäynneissä. On merkittävää, että 1970-luvun lopulla Syyriassa on kadonnut satoja libanonilaisia, palestiinalaisia ja jordanialaisia.

Kun otetaan huomioon, että Syyrian viranomaiset ovat sitoutuneet Barcelonan menettelyn kautta takamaan rauhan ja vakauden alueella, kysyn komissiolta, mihin toimiin se aikoo ryhtyä varmistaakseen ihmisoikeuksien tuloksekkaan turvaamisen Syyriassa EU:n ja Syyrian välisten assosiaatiosopimusneuvotte-lujen puitteissa?

**Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0909/99 ja E-0979/99**

(6. toukokuuta 1999)

Syyrialaisen ihmisoikeusjärjestön Syyrian demokraattisen vapauden ja ihmisoikeuksien puolustuskomitean (CDF) raportin mukaan noin 250 Libanonin kansalaista on yhä vangittuina Syyriassa sen jälkeen kun 121 libanonilaista vankia vapautettiin Syyrian vankiloista maaliskuussa 1999. Komission tietojen mukaan Syyrian hallitus ei ole julkaissut julkista luetteloa Syyrian vankiloissa edelleen vangittuina olevista libanonilaisista. Amnesty Internationalin viimeaikaisten tietojen mukaan Syyrian viranomaiset eivät olleet joulukuuhun 1998 mennessä antaneet todellisia vastauksia Amnesty Internationalin maaliskuussa 1997 ja lokakuussa 1998 tekemiin libanonilaisia vankeja koskeviin tiedusteluihin ⁽¹⁾.

Syyrian hallitus on vuodesta 1991 vapauttanut tuhansia pitkäaikaisia poliittisia vankeja, joiden joukossa on ollut Libanonin kansalaisia. Viimeksi näin on tapahtunut maaliskuussa, toukokuussa ja kesäkuussa 1998. Komissio on tyytyväinen vapautuksiin, mutta se on edelleen huolissaan Syyriassa yhä olevista mielipidevangeista, joihin myös mainitut libanonilaiset kuuluvat.

Syyrian viranomaiset ovat täysin tietoisia siitä, miten merkittävänä Euroopan unioni pitää kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ehdotonta noudattamista. Euroopan unioni käyttää kaikki tilaisuudet, joita sen

säännöllinen yhteydenpito Syyrian viranomaisiin tarjoaa, ilmaistakseen huolensa väitetyistä ihmisoikeusrikkomuksista ja erityisesti edelleen vangittuina olevista mielipidevangeista. Euroopan unioni saa jatkuvasti tietoja Syyrian yleisestä ihmisoikeustilanteesta ja libanonilaisten vankien kysymyksestä pääasiassa Damaskoksen edustustonsa päälliköiden välityksellä.

Vuoden 1995 Barcelonan julistuksessa esitetty yhteinen sitoumus noudattaa ihmisoikeuksia sekä kehittää oikeusvaltiota ja demokratiaa kuvastuu parhaillaan neuvoteltavana olevasta yhteisön ja Syyrian uudesta assosiaatiosopimuksesta. Sopimus tarjoaa paremmat puitteet sopimuspuolten keskustelulle lähes kaikista molemminpuolista etua koskevista aloista, muun muassa ihmisoikeuksista. Lisäksi yksittäisillä jäsenvaltioilla on kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen sopimuspuolina nimenomaiset valtuudet ottaa esiin ihmisoikeuskysymykset Syyrian kanssa, joka on myös yleissopimuksen sopimuspuoli.

(¹) Amnesty International, Syria Caught in a Regional Conflict: Lebanese, Palestinian and Jordanian Political Detainees in Syria, Report – MDE 24/01/99, 27. tammikuuta 1999.

(1999/C 370/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0919/99

esittäjä(t): **Roberto Mezzaroma (PPE) komissiolle**

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Kulkukoiria koskeva laki

Tiedustelin komissiolta, mitä avustuksia Euroopan unioni on myöntänyt Toscanan alueelle, jotta kulkukoiriin liittyvä ongelma voitaisiin selvittää? Mihin toimiin Euroopan unioni aikoo ryhtyä tämän tuhansia koiria koskevan ongelman ratkaisemiseksi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Yhteisön lainsäädäntö käsittää lemmikkieläinten suojelemisen kuljetuksen aikana (eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana 91/628/ETY ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta 19. marraskuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi (¹)) ja koirien ja kissojen käyttämisen tieteellisiin kokeisiin (kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 24. marraskuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/609/ETY (²)).

Kulkukoiria ja -kissoja koskeva lainsäädäntö ja kyseisen lainsäädännön voimaan saattaminen kuuluvat edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Edellä mainitun periaatteen mukaisesti komissio ei suunnittele lainsäädäntöehdotusta tällä alalla.

Komissio ei ole perustanut erillistä rahoitusohjelmaa Toscanan alueen kulkukoiria koskevan ongelman hallitsemiseksi.

(¹) EYVL L 340, 11.12.1991.

(²) EYVL L 358, 18.12.1986.

(1999/C 370/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0921/99

esittäjä(t): **Roberto Mezzaroma (PPE) komissiolle**

(8. huhtikuuta 1999)

Aihe: Anzion ja Nettunon alueiden kehittämistä koskevien tavoitteiden tarkistaminen

Tiedustelin komissiolta, onko Anzion ja Nettunon ympärillä sijaitsevia alueita (Latiumin alue Italiassa) tarkoitus hyödyntää erilaisten tavoitteiden ja ohjelmien avulla, joilla voitaisiin luoda kehitysedellytyksiä sellaisille alueille, jotka soveltuvat erityisen hyvin pienten- ja keskisuurten yritysten ja matkailun kehittämiseen?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Komissio on ehdottanut rakennerahastojen ensisijaisten tavoitteiden vähentämistä kolmeen ajanjaksolla 2000–2006.

Kehityksestä jälkeen jääneiden alueiden rakenteellista kehittämistä ja mukauttamista koskevan tavoitteen 1 mukaisia NUTS II -tason tukikelpoisia alueita ovat alueet, joiden ostovoiman perusteella mitattu ja kolmen viime vuoden käytettävissä olevien tietojen perusteella laskettu bruttokansantuote asukasta kohden on alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta. Vuosia 1994, 1995 ja 1996 koskevien tietojen perusteella Latiumin alueen bruttokansantuote asukasta kohden on 113,3 prosenttia yhteisön keskiarvosta. Mikään Latiumin alueen osa ei siten täytä tavoitteen 1 tukikelpoisuusedellytyksiä.

Komissio on laatinut ehdotuksen uudeksi tavoitteeksi 2, jonka tarkoituksena on tukea rakenteellisista vaikeuksista kärsivien alueiden taloudellisia ja sosiaalisia uudistusohjelmia. Tavoitteen piiriin voivat kuulua sosioekonomisten muutosten kourissa olevien alueiden teollisuus ja palvelualat, taantuvat maaseutualueet, vaikeuksista kärsivät kaupunkialueet sekä kalastuksesta riippuvaiset kriisialueet. Komissio laatii vuoden 1999 toisen vuosipuoliskon aikana luettelon tämän tavoitteen kohdealueista tiiviissä yhteistyössä kunkin jäsenvaltion kanssa. Tällä hetkellä on mahdotonta sanoa, täyttävätkö Anzion ja Nettunon alueet tavoitteen 2 tukikelpoisuusedellytykset.

Latiumin alue voi hyödyntää rakennerahastoja tavoitteen 3 kohdealueena. Kaikilla muilla kohdealueilla kuin tavoitteen 1 kohdealueilla voidaan tukea koulutus- ja työllisyyspolitiikkojen ja -järjestelmien mukauttamista ja uudistamista esimerkiksi pieniin ja keskisuuriin yrityksiin sekä matkailuun kohdistettavien tukitoimenpiteiden avulla.

(1999/C 370/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0927/99

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Radioamatöörien toiminnan sääntely Euroopassa

Euroopan komissio on PO XII:n yksiköissä saattamassa päätökseen valmisteluja radiotaajuuksien käyttöä koskevan vihreän kirjan julkaisemiseksi. Kirjassa ei edes mainita radioamatöörejä, minkä vuoksi on ymmärrettävä, että tähän mennessä komission aikomuksena ei ole säädellä heidän toimintaansa.

Kansainvälisissä yleissopimuksissa ja Kansainvälisen teleliiton sopimuksissa on vahvistettu tätä toimintaa koskevat säännöt. Kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet säännöt ja soveltavat niitä.

Euroopan unionissa on tällä hetkellä noin 300 000 virallisen radioamatööriluvan haltijaa, jotka toimivat HF-, VHF- ja UHF-aaltoalueilla. Radioamatöörit ovat erittäin kokeneita ja heillä on hyvät tekniset valmiudet. He tekevät tutkimustyötä ja edistävät tekniikan kehitystä monilla aloilla (radioaaltojen etenemistutkimukset, uudet lähetysjärjestelmät, satelliittiyhteydet jne.). Tämän vuoksi radioamatöörien jättäminen huomiotta komission vihreän kirjan valmistelemissä asiakirjoissa olisi mielestäni korjattava.

Mikä on asiasta vastaavan komission jäsenen mielipide asiasta ja mihin toimiin aiotaan ryhtyä tämän laiminlyönnin korjaamiseksi?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 1999)

Komissio julkaisi radiotaajuuksipolitiikasta 15. joulukuuta 1999 vihreän kirjan⁽¹⁾, ja järjesti siihen liittyen kuulemisajan. Tuolloin kaikki ne, joita asia koskee saattoivat toimittaa huomautuksensa asiakirjan sisällöstä

15. huhtikuuta 1999 mennessä. Komissio on myös järjestänyt kolme julkista kuulemistä (24. helmikuuta 1999 yksityishenkilöille ja yhtiöille; 17. maaliskuuta 1999 eturyhmille ja yhdistyksille; 30. maaliskuuta hallintoviranomaisille). Radioamatööriiliittojen keskusjärjestö (IARU) osallistui yhteen tapaamiseen, ja sillä oli, ja on edelleen, tilaisuus esittää mielipiteensä.

Radioamatöörit samoin kuin heidän kansalliset tai eurooppalaiset etujärjestönsä voivat vapaasti esittää kirjallisesti kaikki tärkeinä pitämänsä näkökohdat. Kaikki kommentit julkaistaan www-sivulla <http://www.ispo.cec.be/spectrumgp>.

Vihreässä kirjassa käsitellään radiotaajuuspolitiikkaan liittyviä aiheita yleisestä näkökulmasta, joka koskee kaikkia aloja tai sovelluksia. Tähän luetaan mukaan myös radioamatöörien toiminta, joka kuuluu vihreässä kirjassa tutkimuksen ja kehityksen alaan (t&k). Radioamatöörien etujärjestöt voivat vapaasti esittää komissiolle näkemyksiään radiotaajuuspolitiikasta. Komissio tutkii ehdotukset tarkkaan muiden kommenttien yhteydessä.

(¹) KOM(98) 596 lopullinen.

(1999/C 370/198)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0928/99

esittäjä(t): **Rijk van Dam (I-EDN) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Hätäapukuljetukset Ukrainaan

1. Voisiko komissio vahvistaa tiedon, jonka mukaan tulvista kärsiville Ukrainan alueille (erityisesti Etu-Karpatia) suuntautuneet hätäapukuljetukset ovat jääneet helmikuusta 1999 alkaen tulliin?
2. Onko komissio tietoinen, että Ukrainan rajalle on varastoitu erilaisia hätäaputoimituksia, eikä niitä todellisuudessa ole kuljetettu kyseisille alueille?
3. Voisiko komissio vahvistaa tiedon, jonka mukaan erityisen ankarat tuontimääräykset, jotka poistettiin väliaikaisesti tulvakauden ajaksi, on saatettu jokin aika sitten jälleen voimaan?
4. Onko komissio valmis kartoittamaan tätä ongelmaa Kievin Kievin sijaitsevan edustustonsa avulla ja pyrkimään ratkaisuun, jotta asianomaiset Ukrainan kansalaiset todella saisivat näille tarkoitettut tavarat?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä tämän kiinnostuksesta Ukrainassa toteutettavia humanitaarisia toimia kohtaan. Komissio on rahoittanut Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimiston (ECHO) kautta kaikkiaan viittä Transkarpatian ja Länsi-Ukrainan tulviin liittyvää avustushanketta yhteensä 1,28 miljoonalla eurolla.

Yksikään hankkeita toteuttavista valtiosta riippumattomista järjestöistä ei toistaiseksi ole ilmoittanut suurista vaikeuksista paikallisten viranomaisten (mukaan lukien tulliviranomaiset) suhteen. Monet tuhoalueilla tarvittavat humanitaariset tarvikkeet on ostettu itse paikalta. Komissio ei ole saanut valituksia humanitaarisilta järjestöiltä, joilla olisi ollut ongelmia Ukrainassa asian suhteen.

(1999/C 370/199)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0940/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle**

(13. huhtikuuta 1999)

Aihe: Velvoite kääntyä kansainvälisen tuomioistuimen puoleen New Yorkissa vuonna 1995 tehtyä hajallaan olevia ja laajasti vaeltavia kalakantoja käsittelevää yleissopimusta koskevien kiistojen rauhanomaiseksi ratkaisemiseksi

Koska komissio ei ole vastannut aikaisempaan kysymykseeni P-0103/99 ⁽¹⁾, tämän kysymykseni lähtökohdaksi on jälleen komission jäsenen Emma Boninon 12. tammikuuta 1999 täysistunnossa antama lausunto, että mikäli EU ratifioisi New Yorkin yleissopimuksen, se estäisi epäilemättä Kanadaa sanoutumasta irti tuomioistuimen oikeudenkäyttövallasta vuosien 1994–1995 tavoin (12. tammikuuta 1999 pidetyn täysistunnon pöytäkirja s. 80). Kyseessä ei ole tyhjänpäiväinen kysymys, vaan mahdollisesti huomattava tulkintaero New Yorkin yleissopimuksen tärkeästä VIII osasta (ei siis X osasta, kuten komissio väittää).

Emme väittele sopimuksen velvoitteesta käyttää rauhanomaisia keinoja ristiriitojen ratkaisemiseen emmekä rauhanomaisin keinoin saavutetun ratkaisun pakollisesta luonteesta. Kysymys on siitä, että mikäli yleissopimuksen 30 artiklassa määrätty järjestelmä, jossa viitataan vuoden 1982 merioikeusyleissopimuksen XV osaan, vahvistaa periaatteen vapaasta keinojen valinnasta valtioiden kiistojen ratkaisemiseksi (kuten komissio vastauksissaan myöntää), miten valtio (Kanada) voidaan saada hyväksymään velvoite olla kansainvälisen tuomioistuimen oikeudenkäyttövallan alaisena, jos tämä keino on ainoastaan yksi yleissopimuksen 287 artiklan sisältämistä keinoista?

Tämän vuoksi pitäydymme edellisessä kysymyksessämme ja pyydämme Euroopan komissiota kertomaan, minkä juridisen säännöksen perusteella ja mihin oikeusperustaan tukeutuen se katsoo (kuten se vahvisti EP:n täysistunnossa), että Kanadan tulisi alistua kansainväliseen tuomioistuinkäsittelyyn kyseistä yleissopimusta koskevien EU:n ja Kanadan välisten kiistojen ratkaisemiseksi, kun molemmat ovat New Yorkissa vuonna 1995 tehdyn yleissopimuksen osapuolia ja sopimus on voimassa? Etenkin tulee ottaa huomioon, että vuoden 1982 yleissopimuksen 287 artiklan 5 kohdan (osa XV) mukaan silloin, kun kiistan osapuolet eivät ole hyväksyneet samaa menettelyä, ainoa mahdollisuus on välimiesmenettely?

⁽¹⁾ EYVL C 325, 12.11.1999.

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Hajallaan olevista kalakannoista ja laajasti vaeltavista kalakannoista vuonna 1995 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien sopimuksen VII osassa viitataan vuonna 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen XV osassa määrättyyn riitojen ratkaisemista koskevaan yleiseen järjestelmään. Järjestelmän perusteella valtiot voivat vapaasti sopia riidan ratkaisemisesta valitsemallaan keinolla sillä edellytyksellä, että valittu keino johtaa pakolliseen ja sitovaan päätökseen (ks. vuoden 1982 yleissopimuksen 280, 281 ja 282 artikla). Yleissopimuksen 286 artiklassa määrätään, että ellei ratkaisuun päästä riidan osapuolten valitsemalla keinolla, riitaan sovelletaan riidan osapuolen pyynnöstä sitoviin päätöksiin johtavia pakollisia menettelyjä. Tämän vuoksi 287 artiklan 1 kappaleessa esitetään neljä vapaasti valittavaa menettelyä riidan ratkaisemiseksi. 287 artiklan 3 ja 4 kappaleen määräyksissä eritellään kuitenkin, että jos riidan osapuolet eivät ole tehneet valintaa tai jos ne eivät ole hyväksyneet samaa menettelyä, riita on annettava VII liitteen mukaisen välitysoikeudellisen menettelyn ratkaistavaksi.

Järjestelmä ei salli minkäänlaisia poikkeuksia lukuun ottamatta tiettyjä rajoituksia, jotka koskevat erityisesti täysivaltaisia oikeuksiaan tai lainkäyttövaltaansa omalla talousvyöhykkeellään käyttävää rantavaltiota (ks. 297 artikla). Jos tällaiseen järjestelmään olisi voitu turvautua Estai-tapauksen yhteydessä (espanjalaisen troolarin pidätys Kanadan 200 meripeninkulman vyöhykkeen ulkopuolella vuonna 1995), oikeudellisiin toimenpiteisiin olisi ollut mahdollista ryhtyä VII liitteen nojalla perustetussa välitystuomioistuimessa. Tuomioistuimella olisi ollut oikeudenkäyttövalta kuulla riidan asiasisällys ja antaa sitova päätös, jolloin vastaajapuoli ei pelkällä ilmoituksella olisi voinut kiertää velvoitetta olla kansainvälisen tuomioistuimen oikeudenkäyttövallan alaisena.

(1999/C 370/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0945/99**esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL) komissiolle**

(13. huhtikuuta 1999)

Aihe: Vasco da Gaman silta Lissabonissa – maksujen suorittaminen

Vasco da Gaman silta, jonka rahoittamiseen Euroopan unioni osallistuu, on ollut valmiina jo kauan ja avattiinkin jo reilu vuosi sitten.

Kun aikaa on kulunut näin paljon, voitaisiin olettaa, että komissio on jo suorittanut kokonaan sille kuuluvan osan rahoituksesta.

Voiko komissio ilmoittaa, onko se jo suorittanut kaikki maksuerät siitä kokonaissummasta, joka on komission osuutena tässä hankkeessa, mukaan luettuna liittymäteiden verkosto?

Ellei komissio ole suorittanut maksuja, mitä oleellisia hallinnollisia tai loppuarviointiin liittyviä syitä siihen on?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Ainoa päätöksessä C(94) 3905 määritellyn Tajo-joen siltahankkeen ja sen liittymäteiden rahoitusta koskeva komission suorittamaton maksuerä on yhteisön tuen jäännös.

Sen lisäksi, että komissio on jo hankkeen loppuraportin analysoinnin yhteydessä pyytänyt Portugalin viranomaisilta lisätietoja asiasta, jäännöksen maksaminen edellyttää myös komission suorittamaa määrärahan myöntämispäätöksen ehtojen tarkastusta, erityisesti niiden ehtojen, jotka koskevat etelärannan yhdyskuntasuunnittelusta ja Tajo-joen suiston erityissuojelualueeksi saattamisesta annettujen kansallisten säädösten 9/93 ja 280/94 sisältämiä säännöksiä.

(1999/C 370/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0951/99**esittäjä(t): Michael McGowan (PSE) komissiolle**

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Rakennerahastojen tukikelpoisuus

Joissakin jäsenvaltioissa voi esiintyä paineita, jotka voivat johtaa epäyhtenäisten ja hyvin pienten alueiden ehdottamiseen rakennerahastojen uuden tavoitteen 2 kaupunkiulottuvuuden mukaiseen tukeen oikeuteiksi alueiksi. Tämä lähestymistapa

- olisi hyvin tehoton EU:n ja sen jäsenvaltioiden hallinnollisten voimavarojen käytön kannalta
- estäisi Euroopan aluekehitysrahaston taloudellisten tavoitteiden saavuttamisen tavoitteen 2 puitteissa, koska nämä tavoitteet edellyttävät riittävän laajoja alueita sellaisten taloudellisten uudistusohjelmien tukemiseksi, joihin kuuluu esimerkiksi pieniä tehdasyksiköjä, koulutuskeskuksia ja muuta infrastruktuuria
- ei ole Agenda 2000:n sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan tavoitteen mukainen, koska siinä ei keskitytä sellaisiin kaupunkien sisäisiin alueisiin, joille huono-osaisuus on keskittynyt kaikkein voimakkaimmin.

Pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin: Kuinka EU varmistaa, että jäsenvaltiot valmistellessaan tavoite 2 -alueiden luetteloja kaupunkiulottuvuuden perusteella esittävät alueita, jotka ovat

- kaupunkimaisia eli niiden asukastiheys on yli 500 asukasta neliökilometriä kohden
- ”merkittäviä” (rakennerahastoasetusluonnoksen tarkoittamalla tavalla ja siten tulkittuna, että niissä on yli 100 000 asukasta)

- vierekkäin sijaitsevien alueiden tai vastaavien NUTS V -alueiden ryhmien muodostamia?

Lisätäänkö äskettäin hyväksyttyihin ohjelmamenettelyjä koskeviin ohjeisiin tämänsuuntaisia suosituksia?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Vuosina 2000–2006 rakennerahastoista voidaan myöntää tavoitteen 2 mukaista tukea taloudellisten ja sosiaalisten muutosten kourissa kamppaileville teollisuus-, maaseutu- ja kaupunkialueille sekä kalastuksesta riippuvaisille alueille.

Esimerkiksi tavoitteiden 2 ja 5b osalta suuri joukko kaupunkikeskuksia luokitellaan tällä hetkellä uuden tavoitteen 2 tukikelpoisuusedellytykset täyttäväksi maaseutu- tai teollisuusalueiksi.

Komissio katsoo edellä esitettyjen seikkojen perusteella, että uuden tavoitteen 2 erityinen kaupunkiulottuvuus pitäisi ulottaa koskemaan ensi sijassa taajamien kriisialueita. Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetussa asetusehdotuksessa⁽¹⁾ säädetään, että näiden tiheään asuttujen alueiden olisi täytettävä ainakin yksi kyseisen asetuksen 4 artiklan 7 kohdassa mainituista perusteista. Todettakoon, että komission työvoimatutkimuksissa tiheään asutuksi alueeksi luokitellaan yli 50 000 asukkaan alue, joka muodostuu toistensa vieressä sijaitsevista alueyksiköistä (NUTS V -taso). Näiden yksiköiden asukastiheys on yli 500 asukasta neliökilometriä kohden. Tällaiseen alueeseen voi kuulua myös harvempaan asuttuja alueita, jos ne sijaitsevat kokonaisuudessaan tiheään asutun alueen sisällä.

Kunkin valitun kaupunkialueen olisi oltava kooltaan riittävän suuri, jotta sen rakennetta voitaisiin uudistaa tehokkaasti, niin että olisi mahdollista toteuttaa koulutustoimia ja edistää yritysten sijoittautumista ja kehittämistä. Lähtökohtana voidaan tässä suhteessa pitää 100 000 asukkaan aluetta, mutta tämä raja-arvo ei ole kuitenkaan ehdoton.

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetusehdotuksen 9 artiklassa tarkoitettujen suuntaviivojen tavoitteena on auttaa kansallisia ja alueellisia viranomaisia ohjelmastrategioiden valmistelussa ja tuoda esiin yhteisön painopistealueet. Suuntaviivat ovat ohjeellisia, ja niissä käsitellään toimenpiteiden luonteeseen liittyviä kysymyksiä. Alueiden tukikelpoisuuteen liittyvät näkökohdat jäävät niiden ulkopuolelle.

⁽¹⁾ EYVL C 176, 9.6.1998.

(1999/C 370/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0961/99

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(13. huhtikuuta 1999)

Aihe: Puolueeton tutkimus Algeriassa kadonneiden 3 000 kansalaisen kohtalosta

Amnesty Internationalin toimittamien tietojen mukaan kansalaisten katoamistapaukset Algeriassa ovat yleistyneet mielivaltaisiksi pidätyksiä ja laittomia vangitsemisia koskevien paljastusten myötä. Amnesty korostaa, että viimeisten kuuden vuoden aikana noin 3 000 miestä ja naista on kadonnut, ja vain murto-osassa tapauksista kadonneista on löydetty tietoa pitkäaikaisten salaisten pidätysten jälkeen. Viranomaiset ja turvallisuuspalvelu kieltäytyvät antamasta pidätettyjen omaisille mitään tietoja heidän sukulaistensa kohtalosta, minkä seurauksena epätoivoiset omaiset yrittävät löytää kadonneista edes vähäisimpiä jälkiä sairaaloista, armeijan tukikohdista tai jopa ruumishuoneista ja sairaaloista.

Kysyn Euroopan komissiolta mihin toimiin se aikoo ryhtyä varmistaakseen täydellisen, puolueettoman ja riippumattoman tutkimuksen käynnistämisen näiden katoamistapausten selvittämiseksi sekä ihmisoikeuksien tehokkaan suojelun Algeriassa?

Komission jäsen Marínin komission puolesta antama vastaus*(6. toukokuuta 1999)*

Yhteisö seuraa tarkkaan Algerian poliittisen tilanteen, myös maan turvallisuuspoliittisen tilanteen kehittymistä.

Yhteisön ja Algerian suhteet on määritelty Barcelonan julistuksessa, jonka poliittinen osa käsittelee oikeusvaltion kehittymistä ja ihmisoikeuksien sekä perusvapauksien kunnioittamista kansainvälisen oikeuden periaatteiden mukaisesti. Algeriaa, joka on ratifioinut useimmat asiaa koskevat kansainväliset lait, koskevat näihin lakeihin perustuvat valvontajärjestelmät. Lisäksi Algerian viranomaiset sallivat YK:n pääsihteeristön muodostaman merkittävien henkilöiden ryhmän vierailun maassa 22. heinäkuuta – 4. elokuuta 1998. Ryhmä keräsi ihmisoikeustilanteesta tietoja, myös kadonneiden henkilöiden tilanteesta.

Kahdenvälisesti yhteisön ja Algerian välillä on meneillään ministeritason poliittinen vuoropuhelu ad hoc -pohjalta, ja sen viimeisin kokous pidettiin Wienissä vuoden 1998 lokakuussa. Ihmisoikeuskysymykset ja erityisesti kadonneiden kansalaisten kohtalo olivat tämän tapaamisen asialistalla. Yhteisön ja Algerian poliittinen vuoropuhelu näistä asioista jatkuu, ja sen pitäisi lujittua osana assosiaatiosopimusta, kun siitä käytävät neuvottelut, jotka aloitettiin vuonna 1997, on saatettu päätökseen. Tällä sopimuksella toisaalta poliittinen vuoropuhelu vakiinnutettaisiin, ja toisaalta ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisesta tehtäisiin oleellinen osa yhteisön ja Algerian välisiä sopimussuhteita.

(1999/C 370/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0962/99**esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle***(13. huhtikuuta 1999)*

Aihe: Katkarapujen kasvattaminen Bangladeshissa ja ympäristönsuojelu

Aikooko komissio keskustella Bangladeshin hallituksen kanssa mahdollisista keinoista, joilla katkarapujen kasvattajia kannustetaan siirtymään "suljettuun" katkarapujen kasvattamismenetelmään, jossa jätevesi puhdistetaan ja käytetään uudelleen ja joka siten kuormittaa ympäristöä vähemmän kuin perinteiset menetelmät?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus*(5. toukokuuta 1999)*

Katkarapujen kasvatusta perustuu Bangladeshissa valtaosin laajaperäisiin tai parannettuihin laajaperäisiin tekniikoihin, ja ainoastaan pieni osa tapahtuu puoli-intensiivisten tai intensiivisten tekniikoiden avulla. Katkarapujen kasvatusta on myös kausiluonteista ja vuorottelee alueesta riippuen riisin viljelyn ja suolantuotannon kanssa. Toiminnassa on mukana pääasiassa pientilallisia ja katkaravunkasvattajia, ja toiminnan vaatimat investoinnit ovat suhteellisen pieniä. Uudenaikaisella suljetulla kalankasvatustilalla poistetaan ympäristön pilaantumisen aiheuttama haitta, mutta huipputeknologiaa edustavana järjestelmänä sen alkuinvestoinnit ja tuotantokustannukset ovat suuret ja edellyttävät vankkaa hallinnollista asiantuntemusta. Tämän vuoksi järjestelmä on otettu käyttöön Yhdysvaltojen ja Thaimaan kaltaisissa maissa, joissa teolliseen käyttöön tarkoitettujen katkarapujen vesiviljelyä harjoitetaan kilpailukykyisesti.

Merkittävien ympäristövaikutusten aikaansaamiseksi Bangladeshin olisi muutettava huomattava osa nykyistä katkarapujen kasvatusta suljettuun järjestelmään. Tämä vaikuttaa toistaiseksi varsin vaikealta, sillä suljettu kalankasvatusta sopii paremmin teollisille vesiviljely-yhtiöille kuin pienille toimijoille, joilla ei ole taloudellisia resursseja eikä teknistä taitoa.

Lisäksi yhteisö uskoo, että niin kauan kuin katkarapujen vesiviljelyä harjoitetaan tiheään asutuilla ja tehokkaasti hyödynnetyillä rannikkoseuduilla, katkarapujen kasvatusta on tarkasteltava yhdessä rannikon muiden tarpeiden kanssa. Nimenomaan katkarapujen vesiviljelyä harjoittaville toimijoille tarkoitettujen kestävätkä ratkaisut voivat olla merkityksellisiä, jos puuttuu sellainen koko rannikkoaluetta koskeva laaja lähestymistapa, jossa rannikkoalueiden monet resurssit ja käyttötarkoitukset sovitetaan yhteen. Vesiviljelyn ja katkarapujen kasvatuksen ongelma ei koske ainoastaan ympäristöä vaan on myös taloudellinen ja sosiaalinen kysymys, jota on käsiteltävä kokonaisuutena.

Komission tietojen mukaan Bangladeshin hallitus on parhaillaan valmistelemaan kattavaa kalastuspolitiikkaa ja neljättä kansallista kalastushanketta, jolla pyritään lisäämään kalan ja katkarapujen tuotantoa merkittävästi, poistamaan köyhyyttä ja huolehtimaan ympäristöstä kestäväällä tavalla. Katkarapujen kasvatamista koskevalla hallituksen strategialla pyritään edistämään parannettua perinteistä kasvatusta tehokasvatuksen sijaan, kannustamaan ryhmittymien muodostamiseen, jotta pienet maanomistajat voisivat tuottaa katkarapuja, tarjoamaan lisäpalveluja ja eläinlääketieteellistä valvontaa sekä parantamaan sen omien yksiköiden institutionaalista organisaatiota.

Jos Bangladeshin hallitus haluaa aloittaa keskustelun ympäristön kannalta kestävästä kehityksestä, verokannustimista sekä kalastusalaa ja katkarapujen kasvatusta koskevista sosiaalisista, institutionaalisista ja ympäristöä koskevista kysymyksistä, komissio on valmis aloittamaan vuoropuhelun sen pohtimiseksi, miten hallituksen tavoitteita voitaisiin parhaiten tukea.

(1999/C 370/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0964/99

esittäjä(t): Gianni Tamino (V) komissiolle

(13. huhtikuuta 1999)

Aihe: Baleaareihin kuuluvan Ibizan sataman laajentaminen

Espanjan hallitus on suunnitellut Ibizan sataman laajentamista 80-luvun lopusta lähtien. Tätä varten on laadittu Ibizan sataman uudistamista ja laajentamista koskeva erityissuunnitelma.

Suunnitelmaan sisältyy laajan kaupallisen sataman rakentaminen Ibizan kaupungin eteläpuoleiseen lahteen, tarvittava infrastruktuuri (rakennukset, uudet tiet jne.) mukaan lukien. Lisäksi suunnitteilla on myös valtavan, yli kilometrin pituisen aallonmurtajan rakentaminen. Suunnitelman arvioidut kokonaiskustannukset ovat 72 miljoonaa euroa.

Espanjan hallitus päätti käynnistää hankkeen, joten lukuista poliittiset puolueet, ympäristöjärjestöt ja kansalaisjärjestöt muodostivat sataman laajentamista vastustavan kansanliikkeen. Vaikuttaa siltä, että suunnitelmia on karsittu juuri tämän kansanliikkeen toiminnan ansiosta. Uudesta kaupallisesta satamasta on päätetty luopua, koska nykyiset laituripaikat riittävät henkilö- ja tavaraliikenteen tarpeisiin. Aallonmurtaja aiotaan kuitenkin rakentaa, ja merenrantaan suunnitellaan yli kilometrin pituisia liittymätietoja, mikä vaikuttaisi erittäin kielteisesti ympäristöön ja maisemallisiin arvoihin. Suunnitelmia vastustava kansanliike teetätti erittäin päteillä maa- ja vesirakennusinsinööreillä ja meteorologeilla tutkimuksen sataman ongelmista ja Espanjan hallituksen ehdottamista ratkaisuista. Tutkimus osoittaa, että Ibizan sataman ongelmiin on löydettävissä teknisesti toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoisia ratkaisuja, jolloin ehdotetun valtavan aallonmurtajan kaltaiset mullistavat ja kalliit hankkeet (kustannukset: 15 miljoonaa euroa) voidaan unohtaa.

Espanjan viranomaiset aikovat edelleen kannattaa ehdotusta aallonmurtajan rakentamisesta, vaikka ekologisesti kestävämmistä mahdollisista vaihtoehtoista ei ole toistaiseksi esitetty kunnollisia teknisiä arvioita. Komissiolle on jätetty aallonmurtajaa koskeva koheesiorahastohakemus.

1. Aikooko komissio rahoittaa aallonmurtajahanketta?
2. Eikö komissio aio ottaa huomioon Espanjan hallituksen ehdotuksen lisäksi muita vaihtoehtoisia hankkeita?
3. Jos ei aio, kuinka komissio pystyy ehkäisemään nykyisen aallonmurtajahankkeen kielteiset vaikutukset ympäristöön ja maisemallisiin arvoihin?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Komissiossa on parhaillaan hyväksyttävänä päätös taloudellisen tuen myöntämiseksi koheesiorahastosta uuden aallonmurtajan ja yhdystien rakentamista Ibizan satamaan koskevalle hankkeelle. Tämä hanke täyttää koheesiorahastosta 16 päivänä toukokuuta 1994 annetussa asetuksessa (EY) 1164/94⁽¹⁾ määritellyt liikenteen infrastruktuuria koskevien hankkeiden koskevat tukikelpoisuusehdot.

Taloudellista tukea koskevien hakemusten arvioinnissa otettiin huomioon myös satamaviranomaisten tutkimat vaihtoehtoiset tekniset ratkaisut. Komissio on vakuuttunut siitä, että Ibizan sataman ongelmat voidaan ratkaista asianmukaisesti tämän hankkeen avulla.

Komissio katsoo, että kyseiseen hankkeeseen on sovellettu ympäristövaikutusten arviointimenettelyä tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY mukaisesti ⁽²⁾. Selvitys hankkeen ympäristövaikutuksista julkaisiin Espanjan virallisessa lehdessä ⁽³⁾. Selvityksessä esitetään toimenpiteet, jotka asianomaisten viranomaisten on toteutettava hankkeesta mahdollisesti aiheutuvien haitallisten ympäristövaikutusten rajoittamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 130, 25.5.1994.

⁽²⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽³⁾ B.O.E. No 233, 29.9.1994.

(1999/C 370/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0970/99

esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE) komissiolle

(15. huhtikuuta 1999)

Aihe: Ohjelma eurooppalaisten tuotteiden kaupan edistämiseksi Japanin markkinoilla

Komissio on antanut neuvostolle ehdotuksen asetukseksi erityisen toimenpideohjelman toteuttamisesta Euroopan unionista peräisin olevien tavaroiden ja rajat ylittävien palveluiden markkinoillepääsyn parantamiseksi Japanissa (KOM(98) 722 lopullinen).

Ottaen huomioon, että parlamentti on hyväksynyt päätöslauselman, jossa se ilmoittaa tukevansa asetusta, johon sisällytettäisiin yhteisön toimet yritysten kolmansiin maihin tapahtuvan viennin edistämiseksi, erityisesti tekstiilialalla, aikooko komissio ottaa parlamentin vaatimuksen huomioon ja laajentaa asetuksen kattamaan muita kolmansia maita?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Neuvosto tunnusti 29. toukokuuta 1995 tekemissään päätelmissä yhteisön yritysten Japanin markkinoille pääsyn ilmeiset ja erityiset ongelmat ja oli sitä mieltä, että Japanin markkinoille pääsyn parantaminen olisi asetettava etusijalle. Nykyinen komission ehdotus neuvoston asetukseksi erityisen komission toimenpideohjelman toteuttamisesta Euroopan unionista peräisin olevien tavaroiden ja rajat ylittävien palveluiden markkinoillepääsyn parantamiseksi Japanissa ⁽¹⁾ perustuu näihin päätelmiin. Asetus muodostaa oikeudellisen perustan tälle ohjelmalle ja varmistaa sen jatkumisen vuoden 2001 loppuun. Asetusta ei ole tarkoitus laajentaa koskemaan muita maita kuin Japania.

Portti Japaniin -vienninedistämiskampanja on toinen komission tärkeimmistä toimista (toinen on Japanissa järjestettävä johtajakoulutusohjelma). Kun tämä kampanja aloitettiin vuonna 1997, komissio päätti yhdessä jäsenvaltioiden kanssa kampanjan tavoitealoista. Tekstiiliala ei kuulunut niihin.

⁽¹⁾ KOM(98) 722 lopullinen.

(1999/C 370/206)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0976/99

esittäjä(t): Georges Garot (PSE) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Kilpailun vääristyminen ranskalaisten ja espanjalaisten tomaatinviljelijöiden välillä

Ranskan lounaisosan (Marmanden) tomaatinviljelijät, jotka ovat kärsineet vääristyneestä kilpailusta Almérian alueella toimivien espanjalaisten viljelijöiden kanssa, ovat ottaneet minuun yhteyttä. Heidän toteutta-

mansa tutkimuksen tulosten perusteella espanjalaisten ja ranskalaisten tomaattien omakustannushintojen erot johtuvat pääasiassa työvoimakustannusten eroista, jotka taas johtuvat lainvastaisesti maahanmuuttaneiden ja ilman työsopimusta työskentelevien henkilöiden palkkaamisesta. Tällaisissa olosuhteissa ranskalainen tomaatintuotanto uhkaa hävitä, kun Iberian niemimaalla tuotanto keskittyy yhä voimakkaammin, mitä julkisen vallan (vesi, kasvihuoneiden laajennukset) ja Euroopan unionin (rakennerahastot) myöntämät rakenteelliset tuet edistävät.

Onko komissio tietoinen näistä kilpailun vääristymistä, jotka ovat yhteydessä suuren markkina-alueen saavuttamiseen ja sosiaalisen yhdenmukaistamisen puutteeseen Euroopan unionissa? Onko sillä pian voimaan tulevien uusien Amsterdamin sopimuksen määräysten nojalla toimivalta valvoa paremmin luvaton maahanmuuttoa? Pitääkö se mahdollisena tilanteen korjaamista maksamalla korvauksia tai pidättämällä eurooppalaisten tukien maksamisen tilanteessa, jossa sosiaalisia säännöksiä tai jopa verosäännöksiä kierretään?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 1999)

Komissio on ottanut yhteyden arvoisaan parlamentin jäseneseen saadakseen nähtäväkseen kysymyksessä mainitun tutkimuksen, johon perehtyminen on välttämätöntä sen toteamiseksi, voidaanko kysyjän kuvailemaa tilannetta tarkastella yhteisön oikeuden säännösten rikkomuksena. Heti kun komissio on saanut kyseisen tutkimuksen, se pyrkii mahdollisimman nopeasti antamaan kysyjälle tyhjentävän vastauksen.

(1999/C 370/207)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0982/99

esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE) komissiolle

(15. huhtikuuta 1999)

Aihe: Yhdysvaltain tekstiiliteollisuudelle asettamien tullien alentaminen

Huolimatta siitä, että Uruguay'n kierroksen tuloksena kaupan esteitä vähennettiin ja poistettiin huomattavasti, Yhdysvallat vaatii tekstiili- ja vaatetusteollisuudelta edelleen suurta määrää tullimaksuja ja huipputariffeja, jotka ovat suuruudeltaan 25–33,6 prosenttia.

Ottaen huomioon viimeaikaiset EU:n ja Yhdysvaltain väliset kauppaneuvottelut, voiko komissio kertoa, millaista edistystä Yhdysvaltain kanssa on saatu aikaan tekstiilialan tullien alentamiseksi?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Pitää paikkansa, että Yhdysvaltojen asettamat tullit tekstiili- ja vaatetusalan tuotteille ovat yhteisön asettamia tulleja huomattavasti korkeammat. Tietyille tuotteille on lisäksi asetettu huipputariffeja, kuten arvoisa parlamentin jäsen esittää.

Yhdysvallat ei ole tehnyt mitään ehdotuksia komission ja Yhdysvaltojen viranomaisten välisissä neuvotteluissa tekstiili- ja vaatetusalan tullien mahdollisesta alentamisesta.

Tästä huolimatta komissio katsoo, että muun muassa tekstiili- ja vaatetusalan tullien alentaminen ja yhdenmukaistaminen säilyy tulevien monenvälisen neuvottelujen tavoitteena.

(1999/C 370/208)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0987/99**esittäjä(t): Luigi Colajanni (PSE), Roberto Speciale (PSE)
ja Andrea Manzella (PSE) komissiolle**

(15. huhtikuuta 1999)

Aihe: Paraguayn varapresidentin murha

Neljä miehen iskuryhmä murhasi Paraguayn varapresidentin Luis Arganan maaliskuun 23. päivän aamuna 1999. Voiko komissio tämän tapahtuman valossa kertoa, mihin toimiin Euroopan unioni aikoo ryhtyä, jotta Paraguayn demokraattinen kehitys ei pysähdy ja jotta perustuslaillinen tasapaino palautetaan asianmukaisin takuut?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Paraguayn varapresidentin Luis Argañan murhan jälkeen Paraguayn presidentti Raúl Cubas pyysi eroa tehtävästään. Paraguayn perustuslain mukaan tällaisessa tapauksessa kansalliskongressin puhemiehen on toimittava maan johdossa.

Perustuslain määräysten mukaisesti Luis Angel González Macchi astui maan johtoon. Hän nimitti välittömästi kansallisen yhtenäisyyden hallituksen yhdessä Paraguayn demokraattisten voimien kanssa.

Paraguayssa on ensimmäistä kertaa hallitus, joka ei edusta yksinomaan Colorado-puoluetta vaan jossa on myös mukana edustajia liberaalipuolueesta ja keskustavasemmistolaisesta Encuentro Nacional (Kansallinen tapaaminen) -puolueesta. Tämä antaa toivoa Paraguayn orastavalle demokratialle, ja komissio on valmis toimimaan Paraguayn hallituksen kanssa yhteistyössä maan itsemääräämisoikeutta kunnioittaen demokraattian vakiinnuttamiseksi maassa.

(1999/C 370/209)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0990/99**esittäjä(t): Anita Pollack (PSE) komissiolle**

(15. huhtikuuta 1999)

Aihe: Villien lintujen tuonti ulkomailta

Vuodelta 1991 peräisin olevassa Jacksonin mietinnössä (A3-0212/91) vaadittiin villien lintujen tuonnin kieltämistä. Monet lajit, erityisesti trooppiset lintulajit, käyvät yhä harvinaisemmiksi. Siksi ollaan yhä vahvemmin sitä mieltä, että villieläimiin ja -kasveihin kuuluvien yksilöiden omistamista ja niillä käytävää kauppaa koskevan asetuksen määräykset eivät riitä pysäyttämään tätä julmaa kauppaa.

Mitä lisätoimia komissio ehdottaa?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9. joulukuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) 338/97 ja luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelemisesta niiden kauppaa sääntelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) 338/97 (1) soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 26. toukokuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) 939/97 annetaan kaikki tarpeelliset säännökset luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kaupasta ja kuljettamisesta, tuontirajoitukset mukaan luettuina. Mainittujen asetusten säännökset ovat tulosta komission, neuvoston ja Euroopan parlamentin yksityiskohtaisista keskusteluista, ja niiden tarkoituksena on parantaa niiden soveltamisalaan kuuluvien lajien – muidenkin kuin lintulajien – suojelua.

Komission tavoitteena on panna mainitut asetukset kaikilta osin ja asianmukaisesti täytäntöön yhteisössä ja käydä vuoropuhelua myös kehitysmaiden kanssa kyseisten lajien suojelemisesta.

(1) EYVL L 61, 3.3.1997. EYVL L 140, 30.5.1997.

(1999/C 370/210)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0992/99**esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle**

(15. huhtikuuta 1999)

Aihe: Kazakstanille annettava apu

Raporttien mukaan jotkut Kazakstanin alueet kärsivät yhä Neuvostoliiton aikana tehtyjen ydinkokeiden jälkivaikutuksista. Aikooko komissio tarjota apua Tacis-ohjelman ja muiden vastaavien ohjelmien puitteissa näiden ongelmien ratkaisemiseksi?

Äskettäin tehdystä tutkimuksesta käy ilmi, että alue, jolla ydinkokeita tehtiin yli 20 vuotta sitten, kuuluu nykyään maailman saastuneimpiin. Arviolta 1,5 miljoonaa ihmistä kärsii syövästä, hengitystiesairauksista ja mielisairauksista, mutta heikon taloudellisen tilanteen vuoksi pahiten kärsivät eivät saa asianmukaista lääketieteellistä hoitoa eivätkä voi muuttaa muualle. Onko komissio näin ollen ehdottanut humanitääristä avustuspakettia?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Komissio on tietoinen entisen Neuvostoliiton Kazakstanissa tekemien ydinkokeiden vaikutuksista. Kazakstanin ympäristöasioista vastaava varaministeri esitteli sekakomitean kokouksessa toukokuussa 1998 asiakirjoja Kazakstanissa tehtyjen ydinkokeiden vaikutuksista. Kazakstanin tasavallan ympäristöministeri vieraili marraskuussa 1998 Brysselissä ja kertoi komissiolle tilanteesta Semipalatinskissa, missä ydinkokeet järjestettiin. Hän pyysi alueelleen tukea Tacis-ohjelmasta.

Komissio ilmaisi olevansa halukas tukemaan hanketta, jos Kazakstanin viranomaiset pyytäisivät sitä vuoden 1999 toimintaohjelmaa koskevien neuvottelujen aikana. Kazakstanin viranomaiset eivät kuitenkaan esittäneet Tacis-toimintaohjelmaa koskevissa neuvotteluissa pyyntöä, joka olisi koskenut Semipalatinskissa tehtyjen ydinkokeiden vaikutuksia, joten vuoden 1999 Tacis-toimintaohjelmaan ei sisällytetty tällaista hanketta.

Seuraavan toimintaohjelman valmistelun yhteydessä komissio aikoo muistuttaa Kazakstanin hallitusta siitä, että huomioon voidaan ottaa ydinkokeiden vaikutuksiin liittyvät hankkeet.

Humanitaarisen avun osalta Kazakstanin viranomaiset ovat ottaneet komissioon yhteyttä myös näissä ongelmissa. Komissio ilmoitti viranomaisille olevansa toimivaltuuksiensa rajoissa valmis harkitsemaan tukikelpoisten kumppanien esittämiä pyyntöjä, jotka liittyvät näihin kysymyksiin. Ongelman mittavuuden vuoksi mahdollisiin ohjelmiin on kuitenkin sisällytettävä myös kapasiteetin vahvistamista koskeva osuus, ja ohjelmien esittelijänä ja toteuttajana on oltava sen kumppanina toimiva valtioista riippumaton järjestö tai kansainvälinen järjestö. Valitettavasti komissio ei ole tähän mennessä saanut vielä yhtään ehdotusta.

(1999/C 370/211)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0997/99**esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle**

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: EU:n toimet Tshernobylin ydinvoimalan sulkemiseksi

Voiko komissio selittää, miksi Ukrainassa sijaitsevan Tshernobylin ydinvoimalan kolmas reaktori avataan, vaikka on tarkoitus ryhtyä toimiin koko voimalan sulkemiseksi vuoden 2000 loppuun mennessä?

Euroopan unioni on päättänyt olla rahoittamatta ydinvoimalan sulkemista, ja Euroopan parlamentti on hyväksynyt päätöksen.

Voiko komissio tämän päätöksen valossa selittää, kuinka se aikoo varmistaa voimalan täydellisen sulkemisen vuoden 2000 loppuun mennessä ja varmistaa siten unionin ja Ukrainan kansalaisten turvallisuuden?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Tshernobylin ydinvoimalan kolmas reaktori otettiin jälleen käyttöön 6. maaliskuuta 1999 suunnitellun kolmen kuukauden pituisen tarkastus- ja huoltokatkoksen jälkeen.

G7-maiden, komission ja Ukrainan vuonna 1995 allekirjoittamassa yhteisymmärryspöytäkirjassa Ukraina sitoutui sulkemaan Tshernobylin ydinvoimalan vuoteen 2000 mennessä.

Komissio katsoo, että vuoden 1995 yhteisymmärryspöytäkirjan toteuttaminen edistyy ja odottaa erityisesti, että Ukraina noudattaa sitoumustaan sulkea Tshernobylin ydinvoimala vuoteen 2000 mennessä.

(1999/C 370/212)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1000/99

esittäjä(t): Ian White (PSE) komissiolle

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Neuvoston asetus (ETY) 95/93

Voiko komissio kertoa, mitkä julkisen liikenteen velvoitteet ovat hyväksytyjä 18. tammikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 95/93 ⁽¹⁾ 9 artiklan mukaisesti ja kuuluvatko Ison-Britannian lounaisosat nykyisin tämän asetuksen piiriin? Jos alue ei kuulu asetuksen piiriin, voiko komissio ilmoittaa syyn siihen? Velvoitteet ovat nimittäin lentokenttien elinkyvyn kannalta tärkeitä lähtö- ja saapumisaikojen saamisen vuoksi.

⁽¹⁾ EYVL L 14, 22.1.1993, s. 1.

(1999/C 370/213)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1001/99

esittäjä(t): Ian White (PSE) komissiolle

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Neuvoston asetuksen (ETY) 95/93 muuttaminen

Voiko komissio antaa tarkat tiedot siitä, kuinka alueelliset lentokentät, joilla on tällä hetkellä vaikeuksia saada sopivia lähtö- ja saapumisaikoja suurilla lentokentillä (esim. Frankfurtissa), hyötyvät 18. tammikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 95/93 ⁽¹⁾ ilmoitetusta muuttamisesta?

⁽¹⁾ EYVL L 14, 22.1.1993, s. 1.

(1999/C 370/214)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1002/99

esittäjä(t): Ian White (PSE) komissiolle

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Lentokentillä tapahtuva avoin kaupankäynti lähtö- ja saapumisaajoilla

Onko komissio tietoinen siitä, että lentoyhtiöiden mahdollinen avoin kaupankäynti lähtö- ja saapumisaajoilla johtaa siihen, että pienet alueelliset yhtiöt joutuvat pois merkittävistä lentoliikenteen keskuksista kaupallisten paineiden vuoksi? Eikö tämä ole vastoin aluepolitiikan periaatteita ja alueellisen lentoliikenteen saatavuuden periaatetta?

(1999/C 370/215)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1003/99**esittäjä(t): Ian White (PSE) komissiolle**

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Alueelliset lentokentät

Alueellisuus kuuluu EU:n tavoitteisiin. Aluekehityksen avaintekijä on se, että alueellisilta lentokentiltä on liikenneyhteydet suuriin keskuksiin (esim. Frankfurtiin). Alueellisten lentokenttien on vaikea saada sopivia lähtö- ja saapumisaikoja suurilla lentokentillä, koska näiden viranomaiset eivät saa kaupallista hyötyä pienten koneiden suosimisesta suurten, enemmän matkustajia kuljettavien koneiden kustannuksella. Tällainen käytäntö on ristiriidassa alueellisuuden periaatteen kanssa, ja se voi johtaa alueellisten lentokenttien käytön jatkuvaan vähenemiseen sekä suuriin lentokenttiin kohdistuvien paineiden kasvamiseen.

Kuinka komissio aikoo ratkaista tämän ongelman? Ratkaisuna voisi olla suurten lentokenttien velvoittaminen jakamaan rajoitettu määrä sopivia lähtö- ja saapumisaikoja alueellisille lentokentille ja -yhtiöille. Tällainen menettely on käytössä Pohjois-Amerikassa. Siellä maailman vilkkain lentokenttä (Chicago O'Hare) on veloitettu jakamaan 20 % lähtö- ja saapumisajoistaan tällä tavoin.

**Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-1000/99, E-1001/99, E-1002/99 ja E-1003/99**

(6. toukokuuta 1999)

Komissio on tietoinen siitä, että alueellisille lentoasemille ja alueellisilta lentoasemilta liikennöivien lentoyhtiöiden on entistä vaikeampi saada asianmukaisia lähtö- ja saapumisaikoja ruuhkaisilla keskuslentoasemilla.

Komissio valmistelee parhaillaan ehdotusta lähtö- ja saapumisaikojen jakamista yhteisön lentoasemilla koskevista yhteisistä säännöistä 18. tammikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 95/93 muuttamiseksi. Tässä yhteydessä pohditaan mahdollisuuksia ottaa käyttöön asianmukaisia menetelmiä, jotta alueellisten reittien erityinen tilanne voitaisiin ottaa huomioon.

Nykyisessä asetuksessa säädetään mahdollisuudesta varata lähtö- ja tuloaikoja tärkeille reiteille, jotka johtavat sellaisille alueellisille lentoasemille ja niiltä pois, joiden julkisen palvelun velvoitteista säädetään yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23. heinäkuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 2408/92 ⁽¹⁾. Jäsenvaltiot voivat siis varata lähtö- ja tuloaikoja taatakseen tällaisten palvelujen jatkuvan toimimisen alueellisten ja keskuslentoasemien välillä. Komissio pohtii, pitäisikö näitä säännöksiä pitää yllä vai täydentää.

Päätöksen tekeminen julkisen palvelun velvoitteiden asettamisesta Ison-Britannian lounaisosissa ja muilla yhteisön alueilla on asianomaisen viranomaisen eikä komission vastuulla. Viranomaiset päättävät asiasta oman alue- ja liikennepolitiikkansa mukaisesti edellyttäen, että jokaiselle reitille suunnitellut velvoitteet täyttävät asetuksen kriteerit.

⁽¹⁾ EYVL L 240, 24.8.1992.

(1999/C 370/216)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1005/99**esittäjä(t): Ian Hughton (V) komissiolle**

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Synteettisiä ja kasviperäisiä hormoneja koskeva tutkimus

Koska hormonihoidon tarvittavan Premarin-valmisteen tuotannon yhteydessä on keskusteltu kiivaasti eläinten hyvinvoinnista. Voiko komissio siksi kertoa, rahoittaako EU tällä hetkellä vaihtoehtoisia synteettisiä tai kasviperäisiä hormoneja koskevaa tutkimusta ja onko rahoitusta tarkoitus lisätä?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio rahoittaa parhaillaan tutkimusta, joka koskee vaihdevuosien jälkeisen hoidon turvallisuusnäkökohtia, mutta se ei rahoita vaihtoehtoisten synteettisten tai kasviperäisten hormonien valmistusta koskevaa tutkimusta.

Tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen viidenteen puiteohjelmaan (1998–2002) sisältyy uusien terapeuttisten aineiden tutkimuksen tukeminen. Tämä koskee myös synteettisiä yhdistelmäterapioita ja hormoneja, jotka on erikseen mainittu työohjelman avaintoimintoon "Solutehdas" liittyvässä kohdassa 3.1: "Terveydenhoitoon liittyvät uudet ja innovatiiviset tuotteet ja prosessit".

(1999/C 370/217)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1006/99
esittäjä(t): Ian Hudgton (V) komissiolle

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Eläinten hyvinvointi

Mihin toimiin on ryhdytty elävien eläinten kuljetuksia koskevan direktiivin 95/29/EY⁽¹⁾ soveltamisen seuraamiseksi ja tehostamiseksi?

Mitä toimia on toteutettu erityisesti sen varmistamiseksi, että eläimiä kuljettavat ajoneuvot ovat asetettujen vaatimusten mukaisia niin, että eläimet saavat matkalla riittävästi ruokaa ja vettä?

(¹) EYVL L 148, 30.6.1995, s. 52.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Jäsenvaltioiden oli viimeistään 31. joulukuuta 1996 otettava käyttöön eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 90/628/ETY muuttamisesta 29. kesäkuuta 1995 annettu neuvoston direktiivi 95/29/EY ja ilmoitettava lainsäädännöstään komissiolle. Jäsenvaltioille myönnettiin vielä ylimääräinen siirtymäkausi 31. joulukuuta 1997 asti VII luvun 3 kohdassa määrättyjen vaatimusten osalta, jotka koskevat kyseisen luvun 3, 6 ja 7 kohdassa tarkoitettuja kulkuneuvoja.

Direktiivin täytäntöönpanoa koskevat rikkomukset johtavat automaattisesti seuraamusmenettelyn aloittamiseen.

Komissio vastaanotti pyydetty, aiheeseen liittyvät kansallista lainsäädäntöä koskevat ilmoitukset kaikilta jäsenvaltioilta yhtä lukuun ottamatta.

Lisäksi komissio tulee vierailemaan jäsenvaltioissa valvoakseen eläinten hyvinvointia koskevan yhteisön lainsäädännön voimaan saattamista. Valvonnan yhteydessä tarkastetaan myös eläinten riittävää ruokintaa ja juomaveden saantia kuljetuksen aikana koskevan säännöksen noudattamista käytännössä.

(1999/C 370/218)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1007/99
esittäjä(t): Ian Hudgton (V) komissiolle

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Elävien eläinten kuljetukset

Mitä toimia komissio on toteuttanut edistääkseen jäsenvaltioissa voimassa olevien elävien eläinten kuljetusten enimmäisaikojen yhtenäistämistä?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Jäsenvaltioiden välillä tapahtuvien elävien eläinten kuljetusten enimmäisajat on yhtenäistetty ottamalla käyttöön eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 90/628/ETY muuttamisesta 29. kesäkuuta 1995 annettu neuvoston direktiivi 95/29/EY ⁽¹⁾.

Direktiivin VII luvun 2 kohdassa säädetään, että nauta-, hevosi-, vuohi-, lammas- ja sikaeläinten matkan kesto ei saa ylittää kahdeksaa tuntia, ellei maantieajoneuvo täytä tiettyjä erityisvaatimuksia. Vaatimusten täytyessä edellä mainitun direktiivin VII luvun 4 kohdassa säädetään, miten kauan edellä mainittujen eläinlajien kuljetukset maantieajoneuvossa voivat kestää ennen kuin eläimet on päästettävä ulos kuljetusajoneuvosta pysähdyspaikalla tai kuljetuksen lopullisessa määränpäässä.

Komissio ei näin ollen näe tarvetta enää edistää jäsenvaltioiden välillä tapahtuvien elävien eläinten kuljetusten enimmäisaikojen yhtenäistämistä.

⁽¹⁾ EYVL L 148, 30.6.1995.

(1999/C 370/219)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1032/99

esittäjä(t): Luigi Florio (PPE) komissiolle

(7. huhtikuuta 1999)

Aihe: Maantie- ja rautatietunneiden turvallisuus

Viime viikolla Mont Blancin tunnelissa tapahtunut murhenäytelmä on osoittanut dramaattisella tavalla lähes koko Euroopan maantie- ja rautatietunnelijärjestelmän puutteellisen turvallisuuden.

Eikö komissio katso, että olisi

- a) laadittava mahdollisimman nopeasti eurooppalaiset säännöt, joilla taattaisiin mahdollisimman hyvät tunneleiden turvallisuusnormit ja
- b) säädettävä väliaikaisesti käyttäytymissäännöt, joita tulisi noudattaa niin kauan kunnes uudet normit on sovitettu nykyisiin rakenteisiin?

Mitä muita aloitteita komission pitäisi mielestään tehdä estääkseen samanlaisten tragedioiden toistuminen muualla Euroopan unionissa?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio panee merkille Euroopan parlamentin 15. huhtikuuta 1999 antaman päätöslauselman, joka koskee Mont Blancin tunnelissa tapahtunutta onnettomuutta.

Komissio yhtyy erityisesti Euroopan parlamentin ilmaisemaan käsitykseen siitä, että johtopäätöksiä ei ole syytä tehdä ennen onnettomuutta käsittelevän tutkimusraportin julkaisemista.

Niin ikään komissio on erityisen tyytyväinen Euroopan parlamentin ilmaisemasta toiveesta saada yhteisön teillä liikennöivien hyötyajoneuvojen tarkastuksia tien varrella koskeva direktiiviehdotus ⁽¹⁾ annetuksi mahdollisimman nopeasti.

⁽¹⁾ EYVL C 190, 18.6.1998.

(1999/C 370/220)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1033/99**esittäjä(t): Richard Howitt (PSE) komissiolle**

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Yksityisten konsulttien toteuttamat eurooppalaisen vammaisten päivän järjestelyt

Myöntääkö komissio, että tämän tapahtuman järjestäminen voittoa tavoittelevien suhdetoimintakonsulttien voimin oli vakava erehdys? Selittääkö komissio, kuinka konsulttiyritys, joka aloitti esityksensä sanomalla "Emme ole asiantuntijoita vammaisten kysymyksissä", oli tullut valituksi? Pyytääkö komissio anteeksi sitä, että liikuntarajoitteisten henkilöiden kuljetus oli tapahtumapäivänä kaoottista ja että matkakustannusten korvauksia ei ole maksettu työttömille vammaisille kansalaisille kuten W. Derek-Mainille Euro-Ataxiasta vielä kahdeksan viikon kuluttua tapahtumasta? Miksei yritys ollut toimittanut lupaustensa mukaisesti komissiolle itselleen edes osallistujaluetteloa? Takaako komissio vastedes parlamentin toiveiden mukaisesti, että tulevat eurooppalaiset teemapäivät annetaan vammaisten itsensä järjestettäväksi Euroopan vammaisten foorumin (EDF) voimin, joka voi käyttää suhdetoimintayrityksiä alihankkijoina, jos erityisasiantuntemusta tällä alalla tarvitaan?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 1999)

Ennennäkemättömän laajan käsittelynsä ansiosta lehdissä ja televisiossa vuoden 1998 Euroopan vammaisten päivä saavutti sille asetetun tavoitteen, joka oli vammaisten oikeuksia koskevan yleisen tietämyksen lisääminen. Tämä oli mahdollista viestintään ja suhdetoimintaan erikoistuneen yrityksen asiantuntemuksen ansiosta. Komissio halusi taata, että vammaisten oikeuksia edistämään tähtäävän teemapäivän sisällöstä sovittiin vammaisten itsensä tai heidän edustajiensa kanssa. Euroopan vammaisten foorumi oli tiiviisti mukana päättämässä kaikista teemapäivän puitteissa tehdyistä aloitteista.

Komissio vahvistaa, että mainittu yritys on korvannut arvoisan parlamentin jäsenen nimeltä mainitsemien henkilön matkakulut 21. tammikuuta 1999. Komissio pahoittelee kaikkia teemapäivän kuluessa sattuneita hankaluuksia. Kaikkien teemapäivään osallistuneiden käytössä ollut osanottajaluettelo toimitetaan suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

Komissio on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että vammaisten täydestä tuesta on voitava varmistua heidän edustajiensa välityksellä. Siksi komissio aikoo toimia siten, että kaikki aloitteet tulevien Euroopan vammaisten päivien järjestelyjen puitteissa toteutettaisiin yhteistyössä Euroopan vammaisten foorumin kanssa. Komissio on jo alustavasti ottanut useita kertoja yhteyttä foorumiin Euroopan vammaisten päivään 1999 liittyen. Foorumi on täysipainoisesti mukana päättämässä kaikista teemapäivän järjestämiseen liittyvistä kysymyksistä.

(1999/C 370/221)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1039/99**esittäjä(t): Marco Cellai (NI) komissiolle**

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Toimenpiteet oliiviöljyn suojelemiseksi

Oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista 22. joulukuuta 1998 annettu asetus (EY) 2815/98⁽¹⁾ (liite B) on luonteeltaan väliaikainen, koska sen voimassaolo päättyy 31. lokakuuta 2001. Tässä yhteisön asetuksessa säädetään normit, joilla säädellään vapaaehtoista oikeutta (1 art.) merkitä etiketteihin ekstra-neitsytoliiviöljyjen ja neitsytoliiviöljyjen alkuperä, mutta siinä sidotaan alkuperä paikkaan, jossa oliivit puristetaan: "ekstra-neitsytoliiviöljyllä tai neitsytoliiviöljyllä tarkoitetaan maantieteelliseltä alueelta saatua öljyä ainoastaan, jos se puristetaan oliiveista kyseisellä alueella sijaitsevassa puristamossa" (3 art.). Asetuk-

nessa pidetään merkityksettömänä sitä, missä ja kuinka oliivit on tuotettu, ja säädetään, että takuun antaminen puristamon sijainnista riittää.

Uutta yhteisön asetusta (2815/98) ei sovelleta jo rekisteröityihin tavaramerkkeihin, mikä merkitsee, että italialaiset yritykset, jotka käyttävät ulkomaalaista oliiviöljyä, voivat jatkaa sitä edelleen ja uskotella kuluttajille, että nämä saavat italialaista öljyä. Voisiko komissio edellä olevan huomioon ottaen kertoa,

- a) onko se tietoinen, että espanjalaisista tai turkkilaisista oliiveista puristetun öljyn esittäminen alkupe-
rältään italialaisena siksi, että se on pullotettu Italiassa, on laillista pettämistä kuluttajien kustannuksella
ja ansaitsematon lahja häikäilemättömille tuottajille?
- b) jos komissio on tästä tietoinen, kuinka se aikoo korjata tämän pöyristyttävän tilanteen, joka on luotu
yhteisön asetuksella?
- c) eikö komissio katso, että asetuksessa 2815/98 esitetty alkuperänimitys on ristiriidassa tuotteiden laatua
tukevan strategian kanssa, joka perustuu tuotteen tyyppillisyyteen tietylle alueelle, joka ei perustu vain
tuotteen jalostuspaikkaan vaan myös ja oliivien kohdalla ennen kaikkea raaka-aineen tuotantopaik-
kaan?
- d) eikö komissio näe, että tämä asetus uhkaa oliivinviljelijöiden perinteitä ja oikeutettua etua?

(¹) EYVL L 349, 24.12.1998, s. 56.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio arvioi, että oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista 22. joulukuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) 2815/98 käyttöönotto parantaa aiemmin vallinnutta alkuperämerkintää koskevaa tilannetta, joka aiheutti sekaannusta ja saattoi harhauttaa kuluttajia.

On syytä huomata, että arvoisan parlamentin jäsenen esittämät huomiot koskevat ainoastaan jäsenvaltion ilmoittamista alkuperämerkinnässä. Alueellisella tasolla suojattua alkuperänimitystä ja suojattua maantieteellistä merkintää koskevia vaatimuksia on noudatettava. Tietyt vaatimukset eivät luonnollisestikaan ole käyttökelpoisia koko jäsenvaltion tasolla. Erityisesti neitsytoliiviöljyn tai ekstra-neitsytoliiviöljyn valmistukseen tarkoitettujen oliivien kauppavaihto on lähes olematonta, koska vaihto on teknisesti ja taloudellisesti kannattamatonta.

Komissio pyytää parlamentin jäsentä kiinnittämään huomiota siihen, että vastoin hänen väitettään ne italialaiset yritykset, jotka asetuksen (EY) 2815/98 voimaantulon jälkeen käyttävät enemmän kuin 25 prosenttia toisesta maasta peräisin olevaa öljyä eivät enää voi uskotella kuluttajille, että kyseessä on italialainen oliiviöljy, sillä ne eivät enää voi merkitä tuotteen alkuperää etikettiin. Jos oliiviöljy ei ole 100 prosenttisesti italialaista, tästä on ilmoitettava etiketissä myös silloin, kun kyse on aiemmin rekisteröidystä tavaramerkistä.

Näin ollen komission kanta esitettyihin kysymyksiin on seuraava:

- a)–b) Mainitun asetuksen myötä käyttöön otetuissa säännöksissä ei säädetä, että pelkkä oliiviöljyn pakkaaminen tietyssä maassa antaisi kyseiselle maalle oikeutta oliiviöljyn alkuperään.
- c) Komissio on ottanut laatustrategiaan liittyvän ongelmakentän perinpohjaisen harkinnan kohteeksi. Tässä yhteydessä tutkitaan myös näkökohtia, jotka koskevat neitsytoliiviöljyjen tyyppillisten ominaisuuksien ja oliivien tuotantopaikan välistä yhteyttä. Tutkimukset saattavat tarvittaessa johtaa nykyisten standardien käyttöönottoon, joiden voimassaolo on selvästi määrätty päättyväksi 31. lokakuuta 2001.
- d) Ei.

(1999/C 370/222)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1041/99**esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE) komissiolle**

(12. huhtikuuta 1999)

Aihe: Oletetut säännönvastaisuudet Brindisin alueelle (Italia) myönnettyjen kokonaistukien hallinnoinnissa

Lehdistössä viime aikoina esiintyneiden tietojen mukaan on aiheellista olettaa, että Euroopan unionin Brindisin alueelle (Italia) myöntämä 25 miljoonan euron kokonaistuki on vaarassa tulla jäädytetyksi. Tämä tilanne on seurausta "Pacchetto Localizzativo Brindisi" -yhtymän, jonka teollisuuden edustajat ja ammattijärjestöt perustivat vuonna 1994 hallinnoimaan Brindisin kriisialueelle myönnettyjä yhteisön tukia, johdossa ilmenneestä vakavasta kriisistä. Säännönvastaisuudet, joita on oletettu tapahtuneen arviointikomitealle esitettyjen hankkeiden arvioinnissa, ovat johtaneet useiden edellä mainittuun yhtymään kuuluvien teollisuuden edustajien eroamiseen. Tässä yhteydessä on myös arvosteltu voimakkaasti sitä, että asianmukaisiksi ja luotettaviksi todetuille yrityksille, jotka ovat esittäneet työllisyys- ja investointivaikutuksiltaan merkittäviä hankkeita, ei ole myönnetty tukea. Lisäksi 11 miljardia liiraa on tällä hetkellä vielä myöntämättä asianmukaisiin hankkeisiin liittyvien "oletettujen laiminlyöntien" vuoksi.

Voiko komissio näin ollen

- varmistaa, pitävätkö edellä esitetyt seikat paikkansa?
- käynnistää perusteellisen selvityksen yhteisön tukien hallinnoinnista ja jakamisesta vastaavan yhtymän toiminnasta ja mahdollisista vastuukysymyksistä sekä varmistaa hallinnoinnista vastaavien henkilöiden pätevyyden?
- ryhtyä tarvittaessa toimiin sen varmistamiseksi, että Brindisin kaltainen alue, joka kärsii vakavista sosiaalisista ongelmista ja työttömyydestä, ei tällaisen tehostomuuden vuoksi menetä vielä myöntämättä olevia yhteisön varoja, joiden on oltava sidottuja 31. joulukuuta 1999 mennessä, Euroopan unionin muiden alueiden hyväksi?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 1999)

Komissio on tietoinen Area di crisi di Brindisi -yleiskattavan tuen hallinnoinnista vastaavan välittäjäelimen kohtaamista ongelmista, jotka johtuvat eräiden hallintoneuvoston jäsenten eroamisesta.

Komission pyynnöstä Puglian alueen viranomaiset ovat käynnistäneet tilannetta koskevan perusteellisen tutkimuksen, jossa tarkastellaan myös hallintoneuvoston kokouspöytäkirjoja. Tarkoituksena on toimittaa pikaisesti tietoa yleiskattavan tuen seurantakomitean jäsenille.

Jos tutkimuksessa ilmenee toimien täytäntöönpanoon vaikuttavia seikkoja, komissio tulee ehdottamaan välittömästi seurantakomitean ylimääräisen kokouksen koollekutsumista, jotta voidaan toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisön varat käytetään täysimääräisesti ja sovitun aikataulun mukaisesti kyseessä olevien alueiden hyväksi ja että samalla estetään julkisen rahoituksen menettäminen.

Jos ylesikattavan tuen hallinnoinnissa havaitaan säännönvastaisuuksia, komissio tulee toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet voimassa olevien sääntöjen mukaisesti ja erityisesti asetuksen (ETY) 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) 4253/88 muuttamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 2082/93 (1) 24 artiklan nojalla, jossa säädetään tuen vähentämisestä, pidättämisestä ja peruuttamisesta.

(1) EYVL L 193, 31.7.1993.

(1999/C 370/223)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1043/99**esittäjä(t): Ilona Graenitz (PSE) komissiolle**

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Jäsen ehdokkaiden ympäristölainsäädännön tutkiminen

Mitä päivämäärää käytetään perustana jäsen ehdokkaiden ympäristölainsäädäntöä tutkittaessa?

Onko tämän päivämäärän yhteydessä otettu huomioon neuvottelujen kesto?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Ympäristösäännösten analyttisessä arvioinnissa otetaan huomioon kaikki yhteisössä vuoden 1999 alkuun mennessä hyväksytyt toimenpiteet. Analyttinen arviointi suoritetaan myös tämän jälkeen hyväksytyjen yhteisön toimenpiteiden osalta, jolloin arvioidaan, kuinka jäsenyyttä hakeneet maat ovat saattaneet ne osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panneet ne täytäntöön. Komissio aikoo siten ottaa hiljattain hyväksytyt toimenpiteet esille jäsenyyttä hakeneiden maiden kanssa asianmukaisessa neuvotteluvaiheessa.

(1999/C 370/224)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1060/99**esittäjä(t): Carlos Bru Purón (PSE) komissiolle**

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Rahanvaihtopalkkiot

Tulevaisuutta ennakoiden muuttamat euroalueen pankit käyttävät hyväkseen tätä vuotta periäkseen euroopalaisista valuutoista rahanvaihtopalkkioita, jotka voivat ylittää 25 %. Kyseessä on myös regressiivisen kriteerin soveltaminen, koska näin tehdään myös pieniä summia vaihdettaessa.

Aikooko komissio huomauttaa talous- ja rahaliiton pankeille tai pankkiyhdistyksille niistä surullisista vaikutuksista, joita tällä viime hetken ryöstävällä ahneudella on tulevaisuudessa pankkitoiminnalle?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se on jo ottanut yhteyttä pankkeihin ja pankkiyhdistyksiin euroalueen setelirahan vaihdosta veloitettavien maksujen osalta. Euroopan tärkeimmille pankkiyhdistyksille tammikuussa 1999 lähettämässään kirjeessä komissio painotti, että on erittäin tärkeää, että rahalaitokset eivät horjuta yleisön luottamusta euron käyttöönottoon ja koko pankkijärjestelmään hyötymällä perusteettomasti euroalueen entisten kansallisten valuuttojen välillä toteutettavien maksutapahtumien veloituksen korottamisesta. Komissio kehotti 5. helmikuuta 1999 julkaistussa lehdistötiedotteessa⁽¹⁾ toistamiseen pankkeja lisäämään toimintansa avoimuutta siten, että ne julkaisisivat tiedot veloitusten kokonaismäärässä tapahtuneista muutoksista (ennen ja jälkeen euron käyttöönoton) vaihdettaessa euroalueen seteleitä sekä käsiteltäessä kansainvälisiä sekki- ja korttimaksuja sekä tilisiirtoja. Komissio on myös äskettäin julkaissut arvioinnin, joka koskee sen perustaman sähköposti- ja faksipalvelun (ilmoitus: IP/99/90) kautta saatuja valituksia. Pankkiyhdistyksiä on pyydetty kommentoimaan kyseiseen arviointiin sisältyviä tietoja.

Kysyjä voi myös tutustua komission vastauksiin Caudronin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3825/98⁽²⁾ ja Taminon kirjalliseen kysymykseen P-52/99⁽³⁾ sekä parlamentin maaliskuun istunnossa

esitettyihin seuraaviin suullisiin kysymyksiin annettuihin vastauksiin: Hendrick ja Randzio-Plath (O-29/99), Gasòliba i Böh (O-31/99), De Lassus Saint Geniès (O-32/99), Wolf (O-33/99) ja Gallagher (O-34/99) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ IP/99/90.

⁽²⁾ EYVL C 348, 3.12.1999, s. 3.

⁽³⁾ EYVL C 325, 12.11.1999.

⁽⁴⁾ Parlamentin keskusteluja (maaliskuu 1999).

(1999/C 370/225)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1063/99

esittäjä(t): Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) komissiolle

(12. huhtikuuta 1999)

Aihe: Direktiivissä 80/181/ETY säädetyn määrien ilmoittamista erilaisissa mittayksiköissä koskevan siirtymäkauden pidentäminen

Direktiivin 80/181/ETY ⁽¹⁾ mukaan vuoden 1999 lopusta lähtien mittayksiköt voidaan ilmaista unionissa ainoastaan metrijärjestelmän mukaisesti. Euroopan komissio hyväksyi helmikuussa 1999 ehdotuksen direktiivissä 80/181/ETY säädetyn siirtymäkauden pidentämisestä vuoden 2009 loppuun.

Tämä asianmukainen, mutta myöhäinen komission päätös herättää monia kysymyksiä aloilla, joita asia koskee. Näillä aloilla pelätään, että menettelyä ehdotuksen lopulliseksi hyväksymiseksi ei saada päätökseen ennen vuoden 1999 loppua ja että muutamaa kuukautta ennen direktiivin 80/181/ETY säännösten voimaantuloa ei vieläkään tiedetä, tullaanko sitä lykkäämään.

Voisiko komissio ilmoittaa, mitä tapahtuu, jos nykyistä ehdotusta direktiivin muuttamiseksi ei ole hyväksytty lopullisesti vuoden 1999 loppuun mennessä? Tuleeko nykyinen direktiivi silloin voimaan vai voiko komissio ryhtyä toimiin sen voimaantulon lykkäämiseksi?

⁽¹⁾ EYVL L 39, 15.2.1980, s. 40.

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Komissio antoi 4. helmikuuta 1999 ehdotuksen mittayksikköjä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä ja direktiivin 71/354/ETY kumoamisesta 20 päivänä joulukuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 80/181/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾, joka toimitettiin heti parlamentille ja neuvostolle. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 100 a artiklan mukaan neuvoston direktiivejä voidaan muuttaa ainoastaan asianmukaisella menettelyllä, tässä tapauksessa yhteispäätösmenettelyllä.

Komissio on tietoinen siitä, että tämän muutoksen hyväksyminen ajoissa on tärkeää markkinatoimijoille ja se yhtyy parlamentin jäsenen huolestuneisuuteen. Sen vuoksi komissio kehottaa parlamenttia ja neuvostoa toimimaan nopeasti, jotta muutos hyväksyttäisiin ennen vuoden 1999 loppua.

Jos näyttää siltä, että muutosta ei kuitenkaan hyväksytä ajoissa, komissio ja jäsenvaltiot voivat – riippuen ehdotuksen sen hetkisestä etenemisestä – ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin mahdollisten epäyhtenäisyyksien voittamiseksi lopulliseen hyväksymiseen asti.

⁽¹⁾ KOM(1999) 40 lopullinen.

(1999/C 370/226)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1066/99**esittäjä(t): Heidi Hautala (V) komissiolle**

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: TACIS-ydinturvaohjelmien toteutusongelmat

TACIS-PHARE-ydinturvallisuusohjelmia on arvosteltu aiheellisesti. Vaikka erityisesti turvallisuuskulttuuri ja tietotaito ovat selvästi parantuneet ohjelmien myötä, niin silti mm. tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa selostetut ongelmat vaikuttavat todellisilta. Tietooni on tullut, että avun vastaanottajat (Project Partners) ovat huolestuneita TACIS 1993/1994 -ohjelmiin liittyvien, pitkään valmisteltujen hankkeiden kohtalosta, joka on edelleen avoin. Hankkeista noin 20 on laitetoimituksia, jotka hitaan TACIS-hallintobyrokratian vuoksi ovat ehtineet vasta sopimusvaiheeseen ja joilla on tärkeä merkitys laitosten huoltotoiminnan ja niiden turvallisuuden parantamiseksi.

Mitä komissio aikoo tehdä kiusallisen tilanteen korjaamiseksi, ottaen huomioon budjetin aikakehysrajituksen, joka periaatteessa on viisi vuotta? Aikooko komissio toimia niin, että TACIS 1995 -ohjelmassa ja myöhäisemmissä ohjelmissa ei kohdata samoja ongelmia kuin edellä on selostettu? Kuinka se on otettu huomioon suunnitelmissa?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Maaliskuussa 1998 antamassaan tiedonannossa, joka koski ydinvoimaan liittyvää toimintaa KIE-maissa ja uusien itsenäisten valtioiden yhteisössä ⁽¹⁾, komissio analysoi ydinturvallisuusohjelmien täytäntöönpanossa ilmenneitä vaikeuksia.

Tiedonannon tärkein päätelmä on, että varoja on sidottava ainoastaan tarkkaan määriteltyjen hankkeiden perusteella, joista voidaan pyytää tarjouksia, ja että hankkeiden määrää olisi rajoitettava (niiden keskikoon olisi oltava suurempi).

Komissio toteuttaa näitä päätelmiä ohjelmien päivittäisessä täytäntöönpanossa.

⁽¹⁾ KOM(98) 134 lopullinen.

(1999/C 370/227)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1075/99**esittäjä(t): Anne McIntosh (PPE) komissiolle**

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Hakijamaat

Voiko komissio arvioida, missä määrin Unkari, Puola ja Tšekin tasavalta täyttävät Kööpenhaminan sopimuksessa asetetut kriteerit ja noudattavat aikataulua, jolla niiden on sovittu tulevan Euroopan unionin jäseniksi?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 1999)

Unkarin, Puolan ja Tšekin kykyä täyttää Kööpenhaminassa vahvistetut unioniin liittymistä koskevat arviointiperusteet arvioidaan komission vuoden 1998 määräaikaiskertomuksissa.

Unkari täyttää edelleen Kööpenhaminassa vahvistetut poliittiset arviointiperusteet. Maan on kuitenkin edelleen kiinnitettävä huomiota korruption torjumiseen entistä tehokkaammin sekä romaniväestön tilanteeseen. Unkaria voidaan pitää toimivana markkinataloutena. Sen pitäisi pystyä selviytymään hyvin kilpailun ja markkinavoimien paineista yhteisössä keskipitkällä aikavälillä. Tämä edellyttää kuitenkin, että kaupan yhdentymistä ja käynnissä olevaa yritysten rakennemuutosta edistäviä olosuhteita ylläpidetään. Unkari on edistynyt tasaisesti yhteisön säännösten saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja sen

yhteydessä on yleensä annettu täytäntöönpanoa helpottavia institutionaalisia ja rahoitusta koskevia säännöksiä. Komissio katsoo, että jos Unkarin tasainen edistyminen jatkuu ja se saattaa yhteisön ympäristösäännöstöä aikaisempaa nopeammin osaksi kansallista lainsäädäntöä, Unkari pystyy täyttämään jäsenyyden tuomat velvoitteet keskipitkällä aikavälillä.

Puola täyttää edelleen Kööpenhaminassa vahvistetut poliittiset arviointiperusteet. Maata voidaan pitää toimivana markkinataloutena, ja sen pitäisi pystyä selviytymään hyvin kilpailun ja markkinavoimien paineista yhteisössä keskipitkällä aikavälillä edellyttäen, että se nopeuttaa talousuudistusta ja välttää edelleen kauppapoliittisia suunnanmuutoksia. Se on saattanut yhteisön säännöstöä osaksi kansallista lainsäädäntöään epätasaiseen tahtiin, ja hallinnon ja toimielinten toiminnassa on puutteita joillakin avainaloilla, erityisesti ympäristön, standardoinnin ja valtiontukien valvonnan osalta. Tähänastisen kehityksen teollisuuden rakennemuutoksessa sekä oikeus- ja sisäasioissa olisi jatkuttava. Komissio katsoo kuitenkin, että jos Puolan edistyminen jatkuu samanlaisena, se pystyy täyttämään jäsenyyden tuomat velvoitteet keskipitkällä aikavälillä.

Tšekki täyttää edelleen Kööpenhaminassa vahvistetut poliittiset arviointiperusteet, vaikka romaniväestön tilanne Tšekin yhteiskunnassa edellyttää jatkuvaa huomiota. Tšekkiä voidaan pitää toimivana markkinataloutena, ja sen pitäisi pystyä selviytymään hyvin kilpailun ja markkinavoimien paineista yhteisössä keskipitkällä aikavälillä edellyttäen, että maassa tehostetaan yrityshallintoa ja nopeutetaan yritysten rakennuudistusta. Tšekin odotetaan selviytyvän jäsenyyden tuomista velvoitteista, mikäli yhteisön säännöstön saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja tähän liittyvien hallinnollisten rakenteiden vahvistamista jatketaan pikaisesti viime vuoden hitaan edistymistahdin nopeuttamiseksi erityisesti sisämarkkinoiden, maatalouden sekä oikeus- ja sisäasioiden aloilla.

(1999/C 370/228)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1077/99

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(21. huhtikuuta 1999)

Aihe: Euroopan lattiapäällysteteollisuudelle myönnetty tuki

Voiko komissio ilmoittaa, minkä suuruista tukea on annettu muiden jäsenvaltioiden lattiapäällysteteollisuudelle?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Komissiolla ei valitettavasti ole riittävästi tietoa vastatakseen kysymykseen. Useimmat jäsenvaltioiden myöntämät tuet annetaan osana komission hyväksymiä tukiohjelmia eikä jäsenvaltioilla ole velvollisuutta ilmoittaa komissiolle yksittäisistä tapauksista, joissa kyseisiä ohjelmia on sovellettu nimenomaan lattiapäällysteteollisuudessa.

(1999/C 370/229)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1085/99

esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) komissiolle

(13. huhtikuuta 1999)

Aihe: Mineraaliöljyn toimittajat

Tietojeni mukaan itävaltalaiset mineraaliöljyn toimittajat kohtelevat erilaisia asiakasryhmiään toisistaan poikkeavilla tavoilla. Sopimuksen tehneet myyjät saavat edullisempaa polttoainetta, kun taas ”muiden asiakkaiden” (nk. ”Diskonter”) on maksettava ylimääräinen lisämaksu. Tämä kävi jälleen kerran selväksi julkisuuspaineiden pakottaessa hintojen alentamiseen. Sopimuksen tehneet myyjät saavat nyt polttoainetta jopa 40 groschenia/litra halvempaan hintaan. Muilta asiakkailta taas esim. peritään saamiene tietojen mukaan 57 groschenia/litra korkeampaa hintaa Super Plus -polttoaineesta. Koska asiakkailta ei ole juurikaan tarjoajia, joiden puoleen kääntyä, heidän on useimmiten pakko hyväksyä hintatarjoukset.

Tällainen mineraaliöljyn toimittajien soveltama menettely on kilpailullisesti erittäin epäilyttävää, ja tästä syystä kysyisin komissiolta seuraavaa:

1. Onko komissio tietoinen em. asiasta?
2. Mitä mieltä komissio on asiasta kilpailulainsäädännön kannalta?
3. Aikooko komissio ryhtyä joihinkin toimiin asian suhteen?
4. Jos ei aio, niin miten se perustelee toimimattomuutensa?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

1. Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta Itävallan mineraaliöljy-yritysten tukkukaupassa harjoittamasta hintadifferoinnista.
2. Yhteisön kilpailulainsäädäntö kattaa yritysten sopimukset tai yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka rajoittavat tai joilla pyritään rajoittamaan kilpailua (EY:n perustamissopimuksen 81 artikla, entinen 85 artikla) sekä määräävässä markkina-asemassa olevien yritysten kilpailua vääristävän toiminnan (EY:n perustamissopimuksen 82 artikla, entinen 86 artikla). Arvoisan parlamentin jäsenen kuvailemaa markkinakäyttäytymistä on mahdotonta arvioida edellä mainittujen sääntöjen nojalla tuntematta kyseisiä markkinoita ja yrityksiä tarkemmin ja erityisesti tietämättä, onko Itävallan tukkumarkkinoilla toimivilla mineraaliöljy-yrityksillä vahva markkina-asema. Hintadifferoinnilla sinänsä ei rikota yhteisön kilpailulainsäädäntöä.
3. ja 4. Komissio tietää, että Itävallan kilpailuviranomaiset tutkivat parhaillaan Itävallan mineraaliöljy-markkinoita ja öljy-yhtiöiden markkinakäyttäytymistä. Kansallisten kilpailuviranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä koskevana komission periaatteena on (katso vuonna 1997 annettu tiedonanto ⁽¹⁾), että aina kun se on mahdollista, vain yksi viranomainen valvoo kilpailusääntöjen noudattamista. Näin ollen komissio ei aio ryhtyä mihinkään toimiin tässä asiassa.

(¹) EYVL C 313, 15.10.1997.

(1999/C 370/230)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1086/99

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) komissiolle

(15. huhtikuuta 1999)

Aihe: EU:n ja Marokon kauppasuhteet

Yhteisö ja Marokko allekirjoittivat 26. helmikuuta 1996 Euro–Välimeri-assosiaatiosopimuksen.

Voiko komissio antaa kauppasetta koskevat yksityiskohtaiset tiedot sopimuksen voimaantulon jälkeen ja erityisesti tiedot siitä, mitä ja kuinka paljon marokkolaisia teollisuustuotteita on tuotu tullivapaasti, verotta, tuontirajoituksetta tai muin vastaavin ehdoin EU:hun sopimuksen tultua voimaan?

Voiko komissio antaa myös yksityiskohtaiset tiedot siitä, mitä ja kuinka paljon marokkolaisia tuotteita yhteisöön voidaan tuoda verovapaasti tai alennetuin tullimaksuin?

Komission jäsen M. Marínin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon välisestä assosiaatiosta tehty Euro–Välimeri-sopimus, joka allekirjoitettiin 26. helmikuuta 1996, ei ole vielä voimassa, koska Italia ei ole ratifioinut sitä. Komissio toivoo kuitenkin mahdollisimman pikaista ratifointia. Siihen asti yhteisön ja Marokon välisiä

kauppasuhteita säätelevät yhteisön ja Marokon välinen yhteistyösopimus sekä yhteisön jäsenvaltioiden ja Euroopan hiili- ja teräsyhteisön (EHTY) ja Marokon välinen yhteistyösopimus, joka allekirjoitettiin Rabatissa 27. huhtikuuta 1976.

Näiden sopimusten ja niihin myöhemmin tehtyjen mukauttamista koskevien pöytäkirjojen perusteella marokkolaisten teollisuustuotteiden tuonti yhteisöön on sallittu ilman määrällisiä rajoituksia ja muita vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä sekä ilman tulleja ja vaikutukseltaan vastaavia maksuja. Maataloustuotteiden jalostuksessa syntyneiden tuotteiden osalta tullittomuus koskee ainoastaan arvoitusta eikä maatalouden maksuosaa. Tätä käytäntöä noudatetaan uudessa Euro-Välimeri -assosiaatiosopimuksessa, joka allekirjoitettiin 1996. Lisäksi eräitä vapaaehtoisia rajoituksia, jotka koskivat tiettyjen marokkolaisten tekstiilituotteiden vientiä, ei enää sovelleta, koska tästä järjestelystä tehdyn yhteisön ja Marokon välisen sopimuksen voimassaolo päättyi 31. joulukuuta 1997. Marokkolaisten tekstiilituotteiden vienti on oikeutettu samaan etuuskohteluun kuin muut teollisuustuotteet.

Yhteisön ja Marokon välinen kauppatase on yleensä ollut ylijäämäinen yhteisön hyväksi; vuonna 1998 ylijäämä oli runsaat miljardi euroa.

(1999/C 370/231)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1090/99

esittäjä(t): Francis Decourrière (PPE) komissiolle

(21. huhtikuuta 1999)

Aihe: Tavoite 1 – tuotantotoiminnan siirtäminen Euroopan unionissa

Solenoidija (sähkömagneettisia käämejä) valmistava yritys Pontiac Coil päätti helmikuussa 1998 aloittaa toimintansa Feignies'ssä sijaitsevalla Fonds Saint-Jacques'in teollisuusalueella.

Jotta Pontiac Coil voitiin ottaa vastaan, Val de Sambren kuntainyhteisö (CCVS) rakennutti yrityksen laskuun rakennuksen, joka osittain rahoitettiin Tavoite 1:stä osoitetuin varoin ja summa oli 1,6 miljardia frangia – tavoitekokonaisuus 1 ”taloudellisen toiminnan kehittäminen” – alaosasto 1 ”kilpailu elinkeinoelämän alalla” ja toimi 3 ”yritysten vastaanottamisen järjestäminen ja yritysraennukset”.

Pontiac Coil sai puolestaan 2,8 miljoonaa frangia tukea FDPMI/RESIDER-aloitteesta sekä tukea Euroopan unionilta tuotantomateriaalin hankintaan (15 miljoonaa frangia).

Paikallisten vastuhenkilöiden ja henkilöstön tietämättä, (10 työntekijää, joilla kahdella on väliaikainen työsopimus ja kahdeksalle työntekijälle on luvattu vakituinen työpaikka koeajan päätyttyä) Pontiac Coil siirsi tuotantomateriaalin eräänä viikonloppuna alueelta keskittääkseen toimintansa Englantiin.

1. Mitä toimia komissio ehdottaa tämän CCVS:lle (Val di Sambren kuntainyhteisölle) erittäin epätydyttävän tilanteen ratkaisemiseksi, jolla ei ole talousarviossa varoja Pontiac Coilille rakennettua rakennusta varten?
2. Miten CCVS:stä voi tulla varojen vastaanottaja?
3. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta Pontiac Coil maksaisi takaisin saamansa summan?
4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä ja mitä takuita se voi antaa siitä, että näin röyhkeästi toiminut yritys ei jatkossa saa taloudellista tukea yhteisöltä?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Tarkasteltaessa (Nord Pas de Calais'n alueelle sijoittautuneen) Pontiac Oil de Feignies -yhtiön tuotantotoiminnan siirtämistä Englantiin koskevia asiakirjoja ja yhtiön tilannetta yhteisön tukien mahdollisena edunsaajana, voidaan todeta, ettei 9,33 miljoonan Ranskan frangin suuruisista kokonaiskustannuksista ole

maksettu alkuaan 2,8 miljoonan frangin suuruiseksi kaavailtua pienten ja keskisuurten yritysten kehitysrahaston mukaista tukea. Tämän tilanteen korjaamisesta keskustellaan seurantakomitean seuraavassa kokouksessa.

Yrityksen kiinteistötukea myönnettiin 1,6 miljoonaa Ranskan frangia 7,87 miljoonan Ranskan frangin suuruisiin kokonaiskustannuksiin, ja edunsaajana on Val de Sambren kuntainyhteisö. Yhteisö menettää varat siihen saakka, kunnes yrityksen toiminnalle löytyy jatkaja.

Yleisesti ottaen uuden ohjelmakauden 2000–2006 valmistelua koskevassa sääntelyssä otetaan huomioon toiminnan siirtämiseen liittyvät näkökohdat alueellisen tukijärjestelmän parantamiseksi. Näiden uusien säännösten ja erityisesti investointien kestävyyttä koskevan lausekkeen käyttöönoton tavoitteena on keskittää rahoitus suurimmissa vaikeuksissa oleville alueille ja välttää näin alueiden välinen kilpailu.

(1999/C 370/232)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1094/99

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(15. huhtikuuta 1999)

Aihe: Poikkeus perustamissopimuksen 92 artiklasta

Pitkän aikavälin talousarviota koskevassa Eurooppa-neuvoston ratkaisussa Pohjois-Ruotsi saa kahden tyyppistä tukea. Osa alueesta kuuluu tavoitteen 1 piiriin (aiemmin tavoite 6). Rannikolla sijaitseva toinen alue on saanut erillistä tukea.

Tarkoittaako tämä suunnitelma sitä, että näille kahdelle alueelle myönnetään poikkeus EU:n perustamissopimuksen 92 artiklan mukaisista, valtiontukia koskevista säännöistä?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Mikään yhteisön alue ei muodosta "poikkeusta" valtiontukia koskeviin yhteisön sääntöihin. Valtiontukia koskevat yhteisön säännöt käsittävät myös EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan (entisen 92 artiklan 3 kohdan) poikkeusmääräykseen kuuluvat alueet.

Berliinin Eurooppa-neuvoston kokouksen päätelmissä (jotka noudattavat komission esittämää luonnosta rakennerahastoa koskevaksi yleiseksi asetukseksi) mainitaan kolme tukikelpoisuuteen liittyvää valintaperustetta rakennerahaston tavoitteen 1 perusteella. Vain niille NUTS II -alueille, jotka täyttävät ensimmäisen valintaperusteen, eli alueille, joiden BKT asukasta kohti on alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta, voidaan ilman eri toimenpiteitä myöntää EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitettyä tukea, johon sovelletaan samoja valintaperusteita.

Muut tavoitteen 1 mukaiset alueet, Pohjois-Ruotsi mukaan luettuna, voivat saada alueellista tukea EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan perusteella, jos jäsenvaltio lisää ne komissiolle esitettävään luetteloon tukialueista.

Pohjois-Ruotsissa sijaitsevien alueiden osalta alueellista valtiontukea koskevista suuntaviivoista ⁽¹⁾ annetuista määräyksistä kaksi on erityisen merkittävää (kohta 3.10.4 ja 3.1.5). Toisaalta kaikki NUTS III -alueet, joiden väestötiheys on alle 12,5 henkilöä neliökilometriä kohti voivat saada tukea EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan perusteella. Toisaalta saman artiklan perusteella jokaiselle rakennerahastojen mukaan aluetukikelpoiselle alueelle voidaan myöntää tukea, jos alue täyttää sen määrittäystä koskevat tietyt edellytykset (alueellista valtiontukea koskevien suuntaviivojen kohta 3.10.3).

⁽¹⁾ EYVL C 74, 10.3.1998.

(1999/C 370/233)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1098/99**esittäjä(t): Yvonne Sandberg-Fries (PSE) komissiolle**

(15. huhtikuuta 1999)

Aihe: Toulonin kylän läheisyydessä (Peloponnesos, Kreikka) sijaitseva jätevedenpuhdistamo

Olen saanut tietää, että EU on yhteisön Envireg-ohjelman kautta osittain kustantanut jätevedenpuhdistamon rakentamisen Tolon kylän (Peloponnesos, Kreikka) laitamille. Laitoksen kokonaiskustannukset ovat 420 miljoonaa drakmaa.

Vuodesta 1996 lähtien puhdistamossa ei ole ilmeisesti tehty mitään töitä. Jätevesiä ei edelleenkaan millään tavalla puhdisteta, vaan tällä hetkellä ne kuljetetaan erääseen laaksosyvänteeseen ja tyhjenetään sinne. Viime vuonna laitosta ympäröivää aluetta on käytetty paikkana, johon on koottu erilaista kalustoa, joka ei näyttäisi kuuluvan puhdistamolle.

On täysin mahdotonta hyväksyä sitä, että puhdistamo seisoo puolivalmiina samanaikaisesti kun taajaman jätevedet hävitetään vuorille vuosi toisensa jälkeen. Tämä paitsi sotii jätevesiä koskevia uusia eurooppalaisia raja-arvoja vastaan niin on myös suoranaista veronmaksajien rahojen tuhlaamista. On aika, että Euroopan kansalaiset saavat selvän tiedon siitä, pystyykö EU hallinnoimaan yhteisiä resursseja paremmin.

Voiko komissio selittää, miten on mahdollista, että Tolon kylän laitamilla sijaitsevalla puhdistamolla ei vähintään kolmeen vuoteen ole tehty mitään töitä, selvittää, miten suuren osan hankkeen kustannuksista EU on maksanut, ottaa selkoa siitä, milloin hankkeesta vastaavat henkilöt aikovat saada puhdistamon valmiiksi, ilmoittaa, onko komissio toteuttanut tämän yhteisön hankkeen perusteellisen arvioinnin sekä selvittää, miten veronmaksajien rahat on määrä periä takaisin, jos laitosta ei oteta käyttöön lähitulevaisuudessa?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

On totta, että yhteisö on Envireg-aloitteen piirissä osallistunut Tolonin kylässä (Peloponnesos, Kreikka) sijaitsevan kunnallisen jätevedenpuhdistamon rakentamisen rahoitukseen. Hanke eteni rakennusvaiheeseen, mutta törmäsi etenkin Kreikan hallinnollisista menettelyistä johtuviin ongelmiin.

Kreikan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että viranomaisten ponnisteluista huolimatta ongelmat jatkuvat eikä niitä ilmeisesti pystytä ratkaisemaan kohtuullisessa ajassa.

Näissä olosuhteissa ja edellä mainitun aloitteen loppuun viemiseksi Kreikan viranomaiset ovat päättäneet poistaa kyseisen hankkeen Envireg-hankkeiden luettelosta yhdessä neljän muun ongelmallisen hankkeen kanssa. Tämän seurauksena alun perin viidelle hankkeelle osoitetut, yhteensä 2,94 miljoonan euron määrärahat, on vähennetty Envireg-aloitteen loppuun viemiseen liittyvästä Kreikan viranomaisten lopullisesta kuluselvityksestä.

Yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21. toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY⁽¹⁾ perusteella Kreikan viranomaiset ovat edelleen vastuussa kunnallisen jätevedenpuhdistamon rakentamisesta Tolonin kylään. Tämän vuoksi komissio on jo teettänyt riippumattoman arvioinnin hankkeen tämänhetkisestä etenemisestä ja komissio on valmis tutkimaan kaikkia Kreikan viranomaisilta tulevia rakentavia ehdotuksia, joilla pystytään takaamaan hankkeen päätökseen saattaminen.

⁽¹⁾ EYVL L 135, 30.5.1991.

(1999/C 370/234)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1101/99**esittäjä(t): Anneli Hulthén (PSE) komissiolle**

(15. huhtikuuta 1999)

Aihe: Eläkkeitä koskevat yhteiset säännöt

Asetuksessa 1408/71⁽¹⁾ säädetään tiettyjen sosiaalisten etujen yhteensovittamisesta. Se sisältää mm. säännöksiä eläkkeiden maksamisesta, kun kansalaiset ovat työskennelleet useassa unionin maassa. Kaikki eläkkeet eivät kuitenkaan kuulu säännösten piiriin, koska jäsenvaltiot eivät vielä ole sopineet yhteisistä

säännöistä esim. varhaiseläkkeen suhteen. Eläkeläisten kaltaisella tärkeällä alalla tarvitaan yksinkertaisia ja selviä sääntöjä. Siksi vaikuttaa aiheelliselta, että samat yhteiset säännöt koskevat kaikkia eläkeläisiä.

Miten etujen yhteensovittamista koskeva työ etenee tällä alalla, ja aikooko komissio ehdottaa yhteisiä sääntöjä myös varhaiseläkkeitä varten?

(¹) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Komissio kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että komissio on useaan otteeseen ehdottanut kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevan asetuksen (ETY) 1408/71 aineellisen soveltamisalan laajentamista koskemaan varhaiseläkejärjestelmiä (¹).

Lisäksi komissio on äskettäin hyväksynyt ehdotuksen asetuksen (ETY) 1408/71 yksinkertaistamisesta ja uudistamisesta (²). Ehdotukseen sisältyy uusi luku, jonka tarkoituksena on sisällyttää varhaiseläkejärjestelmät asetukseen ja koordinoita niitä vuodelta 1996 peräisin olevan aiemman ehdotuksen sisältöä vastaavasti. Neuvosto tutkii uutta ehdotusta vuoden 1999 aikana.

Samanaikaisesti komissio tutkii tapaus tapaukselta, noudatetaanko jäsenvaltioiden lainsäädännössä varhaiseläkeläisten suhteen EY:n perustamissopimuksessa määrättyjä periaatteita, sellaisina kuin yhteisöjen tuomioistuin on tulkinnut niitä viimeaikaisessa oikeuskäytännössään (³).

(¹) Katso EYVL C 169, 9.7.1980 ja EYVL C 62, 1.3.1996.

(²) EYVL C 38, 12.2.1999.

(³) Katso asia C-35/97, komissio v. Ranska, tuomio 24.9.1998.

(1999/C 370/235)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1104/99

esittäjä(t): Patricia McKenna (V) komissiolle

(21. huhtikuuta 1999)

Aihe: Tiibetin autonomia

Miten komissio valvoo Tiibetin ihmisoikeustilannetta?

Kuinka komissio aikoo edistää Kiinan ja Tiibetin välisiä rauhanneuvotteluita, joiden yhteydessä Tiibet saisi autonomian?

Onko komissio sitä mieltä, että on tekopyhää jatkaa kauppaa Kiinan kanssa, koska maa harjoittaa tiibetiläisten etnistä puhdistusta?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 1999)

Komissio on ottanut Tiibetin kysymyksen esiin joka kerta, kun Kiina ja Euroopan yhteisö ovat käyneet vuoropuhelua ihmisoikeusasioista. Osana tätä vuoropuhelua yhteisön puheenjohtajatroikan suurlähettiläät ovat vierailleet Tiibetissä moneen otteeseen, viimeksi toukokuussa 1998, arvioidakseen ihmisoikeustilannetta paikan päällä. Yhteisö kannattaa voimakkaasti Tiibetiä koskevien erimielisyyksien ratkaisemista rauhanomaisesti suoran, Pekingin ja Dalai Laman edustajien välisen vuoropuhelun kautta ja kehottaa jatkuvasti Kiinaa hyväksymään Dalai Laman tarjouksen aloittaa tällainen vuoropuhelu.

Komissio uskoo, että Kiinan integroiminen maailmantalouteen nykyistä tiiviimmin edistäisi mielekkäällä tavalla avoimen, oikeusvaltioon perustuvan yhteiskunnan rakentamista.

(1999/C 370/236)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1111/99**esittäjä(t): Paul Rübige (PPE) komissiolle**

(15. huhtikuuta 1999)

Aihe: Lainelaudat ja kilpailutilanne yhteismarkkinoilla

EU:n kilpailusäännöksillä pyritään varmistamaan kilpailukykyiset eurooppalaiset sisämarkkinat sekä torjumaan yhden tai useamman yrityksen hallitsevasta asemasta koituvat kielteiset seuraukset. Tuottajien suuri lukumäärä varmistaa vapaan kilpailun ja siten myös sen, että tuotteita on saatavissa markkinoilla vapaasti. Periaatteessa tällainen markkinarakenteen turvaa myös useampia työpaikkoja kuin monopoliasemaan tai harvojen yritysten valta-asemaan perustuva rakenne.

Saksasta saatujen tietojen mukaan keskittyminen lisääntyy lainelautalaalla, sillä yksittäiset tuottajat ostetaan markkinoilta.

Mitä mieltä komissio on lainelautamarkkinoista ja millaisia yksittäisten tuottajien markkinaosuuksia se käyttää lähtökohtanaan (tiedot alkuperämaan perusteella ja mahdollisuuksien mukaan nimeä käyttämättä)?

Millaisista yrityskauppa-aikeista kilpailuviranomaiset ovat tiedottaneet kuuden viime kuukauden aikana?

Onko komission syytä ryhtyä toimiin, ja mitä toimia on jo mahdollisesti toteutettu ja/tai suunniteltu?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 1999)

Euroopan unionin yrityskeskittymien valvontaa koskevien sääntöjen (yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) 4064/89⁽¹⁾) nojalla komissiolle on ilmoitettava ainoastaan suurista yrityskeskittymistä (sulautumat, yritysostot ja yhteisyritykset), jotka ovat yhteisönlaajuisia. Keskittyminen tulkitaan yhteisönlaajuiseksi silloin, jos siihen osallistuvien yritysten liikevaihto ylittää tietyn rajan. Tavanomaisesti kaikkien siihen osallistuvien yritysten yhteenlasketun koko maailmasta kertyneen kokonaisliikevaihdon on ylitettävä 5 000 miljoonaa euroa ja ainakin kahden siihen osallistuvan yrityksen yhteisön alueelta kertyneen kokonaisliikevaihdon on ylitettävä 250 miljoonaa euroa. Keskittymät, jotka eivät täytä näitä rajoja, kuuluvat jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisten (kuten Bundeskartellamt Saksassa) lainkäyttövaltaan. Tämä koskee selvästi suurinta osaa keskittymistä.

Komissiolla ei ole tähän asti käsittelemiensä tapausten perusteella yksityiskohtaisia tietoja lainelautojen markkinoista. Komissiolle ei ole kuuden viime kuukauden aikana ilmoitettu lainelautalaalla koskevasta haltuunotosta eikä sillä myöskään ole tietoja sellaisesta tällä alalla toteutuneesta keskittymästä, josta olisi ollut ilmoitettava neuvoston asetuksen (ETY) 4064/89 nojalla. Tämän vuoksi lainelautalaalla ei ole tällä hetkellä käynnissä yrityskeskittymien valvontamenettelyä. Kansalliset kilpailuviranomaiset ovat mahdollisesti käsitelleet asiaan liittyviä tapauksia ja voivat antaa niitä koskevia tietoja.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989.

(1999/C 370/237)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1119/99**esittäjä(t): Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) komissiolle**

(20. huhtikuuta 1999)

Aihe: Euroopan komission ohjelma dopingin torjumiseksi

Viime vuosina dopingin käyttö urheilussa on huomattavasti lisääntynyt. Urheilun ammatillistuminen, liiallinen kaupallistuminen ja urheilussa liikkuvat suuret rahamäärät ovat muuttaneet monet urheilijat koneiksi, joilta vaaditaan mahdottomia tuloksia. Näiden tulosten saavuttamiseksi turvaututaan usein huumeisiin ja kiellettyihin aineisiin, jotka vahingoittavat urheilijoiden terveyttä.

Huomio kiinnittyy jäsenvaltioiden erilaiseen suhtautumiseen dopingiin, joka ilmeni erityisesti viime Tour de France -kilpailun aikana.

Wienissä joulukuussa 1998 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajavaltion päätelmissä korostettiin dopingin vastaisten toimien tärkeyttä ja jäsenvaltioiden ja komission välistä nykyisten kansallisten toimenpiteiden parempaa koordinoitua, ja niitä kehoitettiin tarkastelemaan yhdessä mahdollisia toimenpiteitä tämän terveysvaaran torjumiseksi. Parlamentti kehotti puolestaan 17. joulukuuta 1998 antamassaan päätöslauselmassa komissiota toteuttamaan useita asiaan liittyviä toimenpiteitä. Lausannessa 4. helmikuuta 1999 pidetyssä dopingia käsitelleessä KOK:n maailmankonferenssissa hyväksyttiin muun muassa päätöslauselma asiaa koskevan tiedotuskampanjan toteuttamisesta.

Mitä tähän asiaan liittyvää ohjelmaa komissio suunnittelee? Missä vaiheessa se on? Aikooko komissio käyttää budjettikohtaa B3-300 tätä asiaa koskevan tiedotuskampanjan rahoittamiseksi?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Wienin Eurooppa-neuvoston päätöslauselman mukaisesti puheenjohtajamaa Saksa järjesti epävirallisen kokouksen urheilusta vastaaville ministereille. Kokouksessa päätettiin kansainvälisessä dopingkonferenssissa esitettävästä yhteisestä kannasta. Unionilla oli ratkaiseva osuus konferenssin tuloksellisuuteen.

Saksa pyysi komissiota perustamaan jäsenvaltioiden kanssa työryhmän, joka on jo kokoontunut pohtimaan esimerkiksi unionin kantaa dopingin torjuntaan keskittyvän kansainvälisen viraston perustamiseen.

Ryhmä ei ole vielä saanut yhteisön mahdollisia toimia ja lainsäädännön koordinoitua koskevia töitä päätökseen. Työn tuloksista on tarkoitus kertoa Euroopan urheilun tilaa käsittelevässä raportissa, jonka komissio antaa Eurooppa-neuvostolle sen kokoontuessa Helsingissä.

Komissio on puolestaan pyytänyt etiikkaa käsittelevältä eurooppalaiselta työryhmältä lausuntoa dopingia koskevista ongelmista urheilussa. Komissio on myös rahoittanut Kansainvälisen olympiakomitean lääkintäkomitean toimintaa, jotta saataisiin määritellyksi tärkeimmät hankkeet, jotka voisivat myöhemmin saada tukea yhteisön tutkimusohjelman puitteissa.

Tässä vaiheessa on vielä liian aikaista sanoa käytetäänkö budjettikohtaa B3-300 tiedotuskampanjan rahoittamiseen. Tarpeen mukaan voitaisiin käyttää myös muita budjettikohtia. Näistä toimista pitää kuitenkin vielä keskustella jäsenvaltioiden kanssa.

(1999/C 370/238)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1125/99

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE) komissiolle

(27. huhtikuuta 1999)

Aihe: Uhkaavat muutokset Slovakian poliittisessa ilmapiirissä

Slovakian tasavallan poliittinen ilmapiiri on uuden hallituksen valtaantulon jälkeen ollut altis muutoksille. Slovakian journalistiliiton hallitus, joka on entisen pääministerin Vladimir Mečiarin edustaman HZDS-puolueen kannattaja, on ilmoittanut, että uuden hallituskoalition vastaisten nuorten lehdistön edustajien työtä vaikeutetaan. Jo uuden koalition ensimmäisten hallituskuukausien aikana on havaittu eristämistä ja urakehitykselle asetettuja esteitä sen lisäksi, että lehdistön edustajia arvostellaan avoimesti. Lisäksi journalistiliitto valittaa Euroopan vähäisestä kiinnostuksesta edellisen hallituksen, jota nykyinen istuva hallitus on avoimesti kritisoinut, talousasiain ministerin Ján Duckýn murhaa kohtaan. Lehdistöjärjestö viittaa samankaltaisuuteen Balkanin maiden politiikkaan kuuluvan toimintamallin kanssa, jonka mukaan vihan lietsontaa seuraa murha.

1. Onko komissio valmis ilmaisemaan vastustavan kantansa Slovakian istuvalle hallitukselle epätoivotuihin lehdistön edustajiin kohdistuvan painostuksen suhteen?
2. Onko komissio valmis kehittämään maan hallitusta lopettamaan Slovakian demokratiakehityksen nimissä edellisten hallitusten poliitikkojen vainoamisen ja tiedustelemaan, onko Ján Duckýn murhan oikeudelliset tutkimukset aloitettu?

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

1. Tiedotusvälineiden riippumattomuuden edistäminen kuuluu Slovakian liittymistä valmistelevan kumppanuuden keskipitkän aikavälin ensisijaisiin tavoitteisiin. Komissio seuraa kehitystä tällä alalla Eurooppa-sopimuksen mukaisten elinten ja säännöllisten raporttien avulla. Jos tiedotusvälineiden riippumattomuuden selviä loukkauksia havaitaan, komissio ottaa ne esiin asianmukaisella tasolla. Komission tietoon ei ole tullut toteen näytettyjä merkkejä toimittajiin kohdistuvasta syrjinnästä Slovakiassa sen jälkeen kun Slovakian nykyinen hallitus tuli valtaan syksyllä 1998.

2. Komissio on tietoinen useista poliitikkoja vastaan Slovakian lainsäädännön mukaan aloitetuista rikosoikeudenkäynneistä. Tässä yhteydessä Slovakian parlamentti kumosi kahden edelliseen hallitukseen liittyvän henkilön koskemattomuuden. Komissio ei kuitenkaan ole saanut mitään näyttöä kampanjasta, jolla edellisen hallituksen poliitikkoja pyrittäisiin saattamaan huonoon valoon. Ján Duckýn murhasta on aloitettu rikostutkinta ja asiassa on tehty yksi päätös.

(1999/C 370/239)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1139/99

esittäjä(t): Arthur Newens (PSE) komissiolle

(27. huhtikuuta 1999)

Aihe: Kiinalaiset opiskelijat

Voisiko komissio tutkia mahdollisuutta lisätä kiinalaisille opiskelijoille myönnettävien apurahojen ja vastaavien määrää tavoitteena yltää Yhdysvaltojen myöntämien apurahojen nykyiselle tasolle?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 1999)

Komission puheenjohtaja Santer ilmoitti marraskuun alussa 1998 Kiinaan tekemällään vierailulla, että komissio aikoo valmistella uuden laaja-alaisen apuraha-ohjelman Kiinaa varten. "Apuhahat 2000" -ohjelma antaa 2000 kiinalaiselle mahdollisuuden saada yhteisön tukea opintojen ja tutkimuksen suorittamiseen Euroopassa.

Ohjelmaa valmistellaan parhaillaan (asiantuntijat vierailevat Kiinassa, neuvotteluja käydään Kiinan viranomaisten kanssa ja ehdotusta laaditaan jäsenvaltioiden komitealle) ja se on tarkoitus käynnistää vuonna 2000.

Komissio on lisäksi sitä mieltä, että yhteisön ja Kiinan akateemisen yhteistyön lisäämiseksi merkittävästi on tavoiteltava rakenteellista yhteistyötä molempien kumppaneiden opettajien ja opiskelijoiden valmentamiseksi.